

[Ιούνιος 1](#) [Ιούνιος 2](#) [Ιούνιος 3](#) [Ιούνιος 4](#) [Ιούνιος 5](#) [Ιούνιος 6](#) [Ιούνιος 7](#)
[Ιούνιος 8](#) [Ιούνιος 9](#) [Ιούνιος 10](#) [Ιούνιος 11](#) [Ιούνιος 12](#) [Ιούνιος 13](#)
[Ιούνιος 14](#) [Ιούνιος 15](#) [Ιούνιος 16](#) [Ιούνιος 17](#) [Ιούνιος 18](#) [Ιούνιος 19](#)
[Ιούνιος 20](#) [Ιούνιος 21](#) [Ιούνιος 22](#) [Ιούνιος 23](#) [Ιούνιος 24](#) [Ιούνιος 25](#)
[Ιούνιος 26](#) [Ιούνιος 27](#) [Ιούνιος 28](#) [Ιούνιος 29](#) [Ιούνιος 30](#)

[Αρχή](#)

ΤΗ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Ιουστίνου τού Φιλοσόφου, καί ετέρου Ιουστίνου καί τών σύν αυτώ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τών Αγίων.

Ἦχος β

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν

Ὅτε, ἀγνωσίας ο κρυμός, πάσαν ἐπεκράτει τήν κτίσιν, ταίς ἐπηρείαις ἐχθροῦ, καί ἐθεραπεύετο ἡ τών εἰδώλων πληθύς, τότε ἐνδοξοὶ Μάρτυρες, προθύμω καρδία, ζέσει θείας πίστεως, τούτον ἐπαύσατε, πόθω ἐκκενούντες τό αἷμα, ὑπέρ τοῦ τό, ἴδιον αἷμα, ἐπί τόν Σταυρόν σαφώς κενώσαντος.

Πέων, ο γενναῖος ἀθλητής, Βαλλεριανός καί Χαρίτων, καί Χαριτω σύν αυτώ, θεῖος, Ιουστίνός τε καί ο Ευέλπιστος, καί Ἰέραξ ο ἐνδοξος, στολήν ἐξ αιμάτων, θείαν ἐπιχρώσαντες, καί στολισάμενοι, ἅμα τῷ Δεσπότη τών όλων, ἐν τοῖς ουρανοῖς μετ' Ἀγγέλων τῷ παμβασιλεῖ Χριστῷ παρίστανται.

Ὅτε, ἐπινεύσει θεϊκή, πρὸς τοὺς ὑπέρ φύσιν ἀγώνας, προσεχωρήσατε, σῶμα τό φθειρόμενον ἀπαρνησάμενοι, τότε σθένει ρωννύμενοι, τοῦ Παντοδυνάμου, πύρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ ξίφη τέμνοντα, ὅθεν τῷ Θεῷ τόν αυχένα, κλίναντες μακάριον τέλος, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπεδέξασθε.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Σύ εἰ, τών Ἀγγέλων ἡ χαρά, σύ εἰ τών ἀνθρώπων ἡ δόξα, σύ τών πιστῶν ἡ ἐλπίς, Δέσποινα πανάμωμε, καί προστασία ἡμῶν, καί πρὸς σέ καταφεύγοντες, ἐν πίστει βιώμεν, ὅπως ταίς πρεσβείαις σου, ἐκ τών βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφθόρου καί πάσης, θλίψεως ρυσθείημεν πάντες, οἱ ἀνευφημοῦντές σε Θεόνυμφε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Πόνους ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ σου, σταυρώσει ἄχραντε, ἔστενες δακρυούσα, καί ολολύζουσα, Οἶμοι! τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ρύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς; Ὅθεν Παναγία Παρθένε, σέ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἰλεων ἡμῖν τούτον ἀπέργασαι.

Απολυτίκιον Ἦχος δ'

Οι Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σχόντες γάρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθείλον, ἐθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση, Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Οκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών.

Ὠδὴ α' Ἦχος β'

Δεῦτε λαοί

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαῖσμένοι φαιδρότησι, τῷ καθαρῷ παρίστασθε, Μάρτυρες βήματι, τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων, ἡμῖν ἀμαρτημάτων λύσιν βραβεύοντες.

Οἱ εὐσεβεῖς, τῆς ἀληθείας υπέρμαχοι, τυραννικοῦ πρό βήματος, ἀγωνισάμενοι, ὁμοφρόνως καθείλον, τὴν πλάνην τοῦ Βελίαρ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Δι' αἰκισμῶν, διὰ μαστίγων καὶ θλίψεων, οἱ εὐσεβεῖς ὠνήσαντο, Μεγαλομάρτυρες, τὴν Χριστοῦ βασιλείαν, ἐν ἡ στεφανηφόροι νῦν πολιτεύονται.

Θεοτοκίον

Κατοικτιρῶν, σοῦ τῶν χειρῶν τό πλαστούργημα, ὁ ἐν ἐλέει πλούσιος, μήτραν κατώκησας, ἀπειράνδρου Παρθένου, καὶ ταύτην προστασίαν ἡμῶν ἀνέδειξας.

Ὠδὴ γ'

Στερέωσον ἡμᾶς

Στερέωμα Χριστόν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, κατέχων ἀνδρείως ἀντικατέστης, Ἰουστίνε τῷ δικάζοντι, ἀνομείν παρανόμως σε προστάττοντι.

Χορός θεολαμπῆς στρατός θεόλεκτος, Ἁγίων Μαρτύρων ἅγιος δῆμος, ἀθροισθεῖς νῦν κατεπάλαισε, δυσμενεῖς ἀσωμάτους μετὰ σώματος.

Τό σῶμα αἰκισμοῖς οἱ μεγάλόψυχοι, ἐκδόντες ἠγάλλοντο προορώντες, τὴν αἰώνιον ἀπόλαυσιν, καὶ τὴν μέλλουσιν δόξαν καὶ λαμπρότητα

Θεοτοκίον

Ἀσπύρως ἐν γαστρὶ Θεόν συνέλαβες, καὶ τίκεις ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν αἰεὶ, οὐρανῶν αἰ δυνάμεις Αἰειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός

«Στερέωσον ἡμᾶς, ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ζύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνοῦντων σε».

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'
Τόν συνάναρχον Λόγον

Ιουστίνος Χαρίτων, Πέων Ευέλπιστος, Χαριτω καί Ιέραξ καί Βαλλεριανός, οι φωστήρες οι φαιδροί οι καταυγάζοντες, τά πληρώματα τῆς γῆς, ταίς φρυκτωρίαις τῶν αὐτῶν αγώνων, μεγαλοφώνως, ανευφημείσθωσαν πάντες, Χριστῷ πρεσβεύοντες σωθῆναι ἡμάς.

Θεοτοκίον

Ἡ θερμή προστασία καί απροσμάχητος, ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία καί ακαταίσχυντος, τείχος καί σκέπη καί λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, αειπάρθενε Ἀγνή, τόν Υἱόν σου καί Θεόν, ἰκέτευε σύν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δούναι τῷ κόσμῳ, καί σωτηρίαν καί μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἐν Σταυρῷ σε ὀρώσα Χριστέ ἡ Μήτηρ σου, ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη μητρικῶς τά σπλάγχνα ἔλεγεν, Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ ὡσπερ κακούργος ἐπάγης, τό γένος τό τῶν ἀνθρώπων, ζῶσαι θέλων ὡς υπεράγαθος!

Ὡδή δ'
Εἰσακήκοα Κύριε

Ιουστίνου Χαρίτωνος, καί Χαριτούς καί Πέωνος τοὺς ἀθλους, τῶν Ἀγγέλων τάγματα κατεπλάγησαν.

Συντριβόμενα σώματα, τοῖς αἰκισμοῖς τὴν θεῖαν προεξένει, τοῖς γενναιοτάτοις μακαριότητα.

Ευελπίστου Ιέρακος, τῶν ακλινῶν Μαρτύρων τὴν ἀνδρείαν, οι τοῦ σκότους ἀρχόντες ἐπτοήθησαν.

Θεοτοκίον

Δυσωπούμέν σε Ἄχραντε, τὴν τόν Θεόν ἀσπύρως συλλαβούσαν, τοῦ αἰὶ πρεσβεύειν υπέρ τῶν δούλων σου.

Ὡδή ε'
Ὁ τοῦ φωτός χορηγός

Πνεύματος θεοῦ πλησθεῖς, τῆς πονηρίας τά δεινά πνεύματα, τοῖς οχετοῖς, Μάρτυς τῶν αἱμάτων, τῶν σῶν Ιουστίνε, ἀπέπνιξας μάκαρ, ἀθλήσας στερρότατα.

Ἡ χαριτώνυμος, χάριτος ἐμπλεως Θεοῦ γέγονε, καί γυναικῶν, ἐπιλαθομένη σαφῶς τοῦ ἀσθενούς, ἠθλησε νομίμως, καί δόξης ἠξίωται.

Χαριτωθεῖς τὴν ψυχὴν, ὁμολογίαις ἱεραῖς ἡμβλυνας, τοῦ παλαιοῦ, ἐχθροῦ τὴν κακίαν Χαρίτων ἀθλητά, θείων ἀθλοφόρων, σεπτόν ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον

Σοί τῆ τεκούση Χριστόν, τόν τοῦ παντός Δημιουργόν κράζομεν, Χαίρε ἡ Ἀγνή,

χαίρε η τό φώς ανατείλασα ημίν, χαίρε η χωρήσασα, Θεόν τόν αχώρητον.

Ωδή ς'

Εν αβύσσω πταισμάτων

Ουρανόθεν τήν κλήσιν δεξάμενος, ὡσπερ ο θεσπέσιος Παύλος θεόσοφε, ευθυδρομήσας άριστα, μαρτυρίου τό στάδιον ήνυσας.

Ακυμάντως βασάνων τό πέλαγος, θεία κυβερνήσει διήλθετε Μάρτυρες, καί πρὸς λιμένα εύδιον, τής Χριστού βασιλείας εφθάσατε.

Απλανείς ως αστέρες εμπρέποντες, τώ τής Εκκλησίας σεπτῶ, στερεώματι, τήν οικουμένην άπασαν, φωταυγείαις τών άθλων φωτίζετε.

Θεοτοκίον

Απειράνδρως Παρθένε εκύησας, καί διαιωνίζεις Παρθένος εμφανίουςα, τής αληθούς θεότητος, τού Υιού καί Θεού σου τά συμβολα.

Ο Ειρμός

«Εν αβύσσω πταισμάτων κυκλούμενος, τήν ανεξιχνίαστον τής ευσπλαγχνίας σου, επικαλούμαι άβυσσον, Εκ φθοράς ο Θεός με ανάγαγε».

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τή Α' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Ιουστίνου τού Φιλοσόφου.

Στίχοι

Ιουστίνον κώνειον ήρεν εκ βίου,
Ως είθε πρώτον τούς πιείν δεδωκότας.
Πρώτη Ιουνίου Ιουστίνε ελλεβορίζη.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τών Αγίων Μαρτύρων Ιουστίνου, Χαρίτωνος, Χαριτούς, Ευελπίστου, Ιέρακος, Πέωνος καί Βαλλεριανού.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Αγίου Φίρμου του Μάρτυρος.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Θεσπεσίου.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Εικόνας χρυσής

Απάτης βυθόν, τών αιμάτων ποταμῶ αποξηράναντες, κρουνοῦς θαυμάτων ανεβλύσατε, κατασβεννύοντες άνθρακας, Μάρτυρες δεινών παθημάτων, τών βοώντων εκάστοτε, Ευλογητός εί ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Σοφία Θεού, Ιουστίνος ο σοφός κεκοσμημένος, τήν τών Ελλήνων απεμώρανε, φιλοσοφίαν εν χάριτι, πείσας προσκυνείν τήν Τριάδα, Ορθοδόξως κραυγάζειν τε, Ευλογητός εί ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Ενθέω πυρί, αγαπήσεως σοφοί ύλην κακίας, γενναιοφρόνως κατεφλέξατε, καί ως πυρσοί αναλάμπαντες, πάντων τών βοώντων καρδίας, ευσεβώς εφωτίσατε, Ευλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τών Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Σέ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινά πυρπολουμένην, προεθεώρει τήν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τήν ἀστεκτον, αἰγλήν τῆς ἀρρήτου οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι, σαρκός μιάς τῶν ἐν αὐτῇ, ἀγίων ὑποστάσεων.

Ὡδή η'

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός

Ὡς ἐν καμίνῳ τῷ πυρί, τῶν βασάνων καρτερώς δοκιμασθέντες, Ἀθλοφόροι Κυρίου, ὑπὲρ χρυσὸν ἀληθῶς, ἐνθέως βοῶντες ἠστράψατε, Σέ ὑπερυψούμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σύν Ιουστίνῳ τῷ σοφῷ, ἀνυμνεῖσθω Χαριτῷ Πέων Χαρίτων, καί ἰέραξ ὁ μέγας, σύν Βαλλεριανῷ, ἀθλήσει τήν πλάνην μειώσαντες, καί ταῖς τῶν Ἀγγέλων, χορείαις συναφθέντες.

Πρὸς τήν αἰώνιον ζωὴν, ἐπειγόμενοι σοφοί γενναιοφρόνως, τὸν αὐχένα τῷ ξίφει, ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς, οἱ πάντες ἐκλίνετε Μάρτυρες, θύματα καθάπερ, Θεῷ προσενηχθέντες.

Θεοτοκίον

Μύρον κενούμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν Χριστὸν κυφορούσα, εὐωδίασας κόσμον, ἐν θεοπνεύστοις ὁσμαῖς, διὸ σοι τό Χαίρε κραυγάζομεν, καί ὑπερυψούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Εβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καί τήν φλόγα εἰς ὄροσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καί ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδή θ'

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον

Θεῖα λαμπόμενοι δόξη, τὸν κρυμὸν τῆς ἀπάτης ἐλύσατε, γενναῖοι Ἀθληταί, καί κοινωνοὶ χρηματίσαντες ἱερῶν παθημάτων, τοῦ σάρκα εἰληφότος δι' ἡμᾶς, σύν αὐτῷ αἰωνίως, εἰς οὐρανοὺς ἀγάλλεσθε.

Τήν Ιουστίνου σοφίαν, Χαριτοῦς τήν ἀνδρείαν, Χαρίτωνος τήν τόλμαν ἀληθῶς, Πέωνός τε Ἰέρακος, τοὺς γενναίους ἀγῶνας, καί Βαλλεριανοῦ πρὸς τὰ δεινά, τήν πολλήν καρτερίαν, οἱ Ἄγγελοι εθαύμασαν.

Ὡσπερ ἐν ἄρματι θεῖῳ, ἐπιβάντες ἐνδόξως, τῷ αἵματι ὑμῶν πρὸς οὐρανόν, ἁρμονικῶς ἀνεδράμετε, καί χειρὶ ζωηφόρῳ, τῆς νίκης ἐκομίσασθε Σοφοί, τοὺς στεφάνους ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες.

Θεοτοκίον

Σωματωθείς απορρήτως, εξ άγνών σου αιμάτων, ως ήλιος επέφανεν ημίν, πάναγνε Μήτηρ ανύμφευτε, τών αιώνων απάντων, ο πρίν Πατρί συνάναρχος Υιός, καί τό σκότος διώξας, εφώτισε τά σύμπαντα.

Ο Ειρμός

«Τόν εκ Θεού Θεόν Λόγον, τόν αρρήτω σοφία, ήκοντα καινουργήσαι τόν Αδάμ, βρώσει φθορά πεπτωκότα δεινώς, εξ Αγίας Παρθένου, αφράστως σαρκωθεντα δι' ημάς, οι πιστοί ομοφρόνως, εν ύμνοις μεγαλύνομεν».

Καί τά λοιπά, ως σύνηθες, καί Απόλυσις.

[Αρχή](#)

ΤΗ Β' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού έν Αγίοις Πατρός ημών Νικηφόρου, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τού Ομολογητού.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εις τό, Κύριε εκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ήχος δ'

Ως γενναίον εν Μάρτυσιν

Αληθείας εδραίωμα, καί τής πίστεως έρεισμα, καί δογμάτων πρόβολον σέ γινώσκομεν, τής ευσεβείας συνήγορον, αγνείας τε σκήνωμα, καί δοχείον εκλεκτόν, ευωδίας τού Πνεύματος, καί παμμέγιστον, θησαυρόν διδασμάτων καί κρηπίδα, τού Χριστού τής Εκκλησίας, Ιεροφάντα θεόπνευστε.

Αποστόλων διάδοχον, Αθλοφόρων ομότροπον, Ασκητών ομόζηλον ευφημούμέν σε, καί Διδασκάλων εκσφράγισμα, καί θείον εκτύπωμα, καί Χριστού μυσταγωγόν, Ιεράρχα μακάριε, καί θεόρρυτον, ποταμόν ιαμάτων τás ανόμους, καί βλασφήμους διανοίας, κατακαλύπτοντα πάνσοφε.

Τής σοφίας τό τάλαντον, πλεονάσας Πανόλβιε, τής χαράς ηξίωσαι τού Κυρίου σου, πεποικιλμένος τή χάριτι, τής θείας ελλάμψεως, καί τή αίγλη νοητός, αποστίλβων τού Πνεύματος, νύν παρίστασαι, δεξιά ζωηφόρω λαμπηδόσιν, ουρανίοις αενάως, καταστραπτόμενος ένδοξε.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Μακαρίζω σε Πάναγνε, τήν βροτούς αφαρπάσασαν, εκ βυθού κακίας καί απογνώσεως, υμνολογώ σε Θεόνυμφε, τήν αιμακάριστον, καί δοξάζω σου Σεμνή, τήν απόρρητον κύησιν, ότι έτεκες, τόν Σωτήρα τού κόσμου, καί κατάρας, ηλευθέρωσας Παρθένε, προγονικής τό ανθρωπινον.

Η Σταυροθεοτοκίον

Ως εώρακε Κύριε, η Παρθένος καί μήτηρ σου, εν Σταυρώ κρεμάμενον εξεπλήττετο, καί ατενίζουσα έλεγε, Τί σοι ανταπέδωκαν, οι πολλών σου δωρεών, απολαύσαντες Δέσποτα; Αλλά δέομαι, Μή με μόνην εάσης εν τώ κόσμω, αλλά σπεύσον αναστήναι, συνανιστών τούς προπάτορας.

Απολυτίκιον Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως, καί εικόνα πραότητος, εγκρατείας διδάσκαλον, ανέδειξέ σε τή ποιμένη σου, ἡ τῶν Πραγμάτων ἀλήθεια, διά τούτο εκτήσω, τή ταπεινώσει τά υψηλά, τή πτωχεία τά πλούσια, Πάτερ ἱεράρχα Νικηφόρε, πρέσβευε Χριστώ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καί οἱ Κανόνες τῆς Οκτωήχου, καί τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τόν Νικηφόρον ὡς νικηφόρον ἄσμασι μέλπω.

Ποῖημα Θεοφάνους.

Ὡδή α' Ἦχος δ'

Θαλάσσης τό ἐρυθραῖον

Τήν πράξιν τῆς θεωρίας ἐδειξας, σαφῶς ἐπίβασιν, τήν γάρ ψυχὴν ρυθμίσας πρακτικῶς, Νικηφόρε πανόλβιε, πρὸς θεωρίαν ἀριστον, τήν ακροτάτην ανεπτέρωσας.

Ὁ λόγος ωραῖσμένος πράξεσιν, ὁ βίος λόγῳ δέ, κεκοσμημένος ὠφθη σου λαμπρῶς, Νικηφόρε θεόληπτε, διό ἐπὶ τοῦ θρόνου σε, τοῦ υψηλοῦ Χριστός ἀνέθετο.

Νοσήσας τοῦ Μαρωνά τήν αἵρεσιν, Λέων ὁ δαίλιος, καί τή στερρά σοι πέτρα προσβαλῶν, Νικηφόρε συντέτριπται, καί θαυμαστή τις γέγονεν, ἡ συμφωνία τῆς σοφίας σου.

Νεκρώσας τά ἐπὶ γῆς φρονήματα, σύ δι' ἀσκήσεως, καί τήν ψυχὴν ἰθύνας ἐμμελῶς, Νικηφόρε θεόπνευστε, πρὸς τοὺς λιμένας ἐφθασας, τῆς ἀκυμάντου καταστάσεως.

Θεοτοκίον

Ἰάσω τήν συντριβὴν Πανάμωμε, τῆς ἀνθρωπότητος, τόν ποιητὴν τεκούσα τοῦ παντός, τόν ἡμᾶς ἀνορθώσαντα, καταρραγέντας πτώματι, τῶν Προπατόρων Θεονύμφευτε.

Ὡδή γ'

Οὐκ ἐν σοφία

Κατακοσμήσας, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις τόν βίον σου, καί φωστήρ λόγον ζωῆς, σαφῶς ἐπέχων γενόμενος, Χριστοῦ τήν πανίερρον, ποιμένην ἐποίμανας.

Ἡ θεορρήμων, καί πυρίνη σου γλῶσσα καί ἐνθεος, τῷ πυρί τῷ νοητῷ, τὰς

ακανθώδεις κατέφλεξεν, αιρέσεις θεόσοφε, Πάτερ αοίδιμε.

Φιλοσοφία, τῆς σοφίας τό βάθος ηρεύνησας, καί δογμάτων σου πλοκαίς, τούς αθετούντας εικόνα Χριστοῦ, τρανώς απηγχόνησας, Αξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον

Ο μολογούντες, τόν Πατρί πρό αιώνων συνάναρχον, επ' εσχάτων εκ τῆς σῆς, γαστρός τεχθέντα Πανάμωμε, κυρίως δοξάζομεν, σέ Θεομητορα.

Ο Ειρμός

«Ουκ εν σοφία, καί δυνάμει καί πλούτῳ καυχώμεθα, αλλ' εν σοί τῆ τού Πατρός, ενυποστάτῳ σοφία Χριστέ, ού γάρ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου φιλόανθρωπε».

Κάθισμα Ἦχος α' Τόν τάφον σου Σωτήρ

Χοροί Πατριαρχών, τήν αγίαν σου μνήμην, εν ὕμνοις καί ᾠδαίς, Νικηφόρε τιμώσι, προσθήκην γάρ εδέξαντο, τήν ψυχῆν σου τήν ἐνδοξον, ὅθεν σήμερον, καί η σεπτῆ Εκκλησία, μεγαλύνουσα, τόν Βασιλέα δοξάζει, τόν μόνον φιλόανθρωπον.

Θεοτοκίον

Μητέρα σε Θεού, επιστάμεθα πάντες, Παρθένον αληθώς, καί μετά τόκον οφθείσαν, οι πόθῳ καταφεύγοντες, πρός τήν σῆν αγαθότητα, σέ γάρ ἔχομεν, αμαρτωλοί προστασίαν, σέ κεκτήμεθα, εν πειρασμοίς σωτηρίαν, τήν μόνην πανάμωμον.

Η Σταυροθεοτοκίον

Ορώσά σε Χριστέ, η πανάμωμος Μήτηρ, νεκρόν επί Σταυροῦ, ηπλωμένον εβόα, Υιέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρί καί τῷ Πνεύματι, τίς η ἀφατος οικονομία σου αὐτή, δι' ἧς ἔσωσας, τό τῶν αχράντων χειρῶν σου, σοφόν δημιούργημα;

Ὡδή δ' Επαρθέντα σε ἰδούσα

Ρώμη τῆ θεία τάς μύλας Ιεροφάντα, τῶν ασεβῶν συνέθλασας, τῷ στερρῷ σου λόγῳ, τούτους τροπώσάμενος, καί σέβειν ἐδίδαξας, θεῖον τοῦ Σωτήρος εικόνησιν.

Ὁμολογία τήν θεῖαν Ιερωσύνην, περιφανῶς εφαιδρυνας, Πάτερ Νικηφόρε, Λέοντος ωμότητι, υπεροριζόμενος, μύστα τῶν ἀρρήτων θεόληπτε.

Νεανικῶς προϊστάμενος Νικηφόρε, τῶν ευσεβῶν δογμάτων, τῆς σεπτῆς Εκκλησίας, μάστιγι τῶν λόγων σου, τούς λύκους ἐδίωξας, πίστιν τήν ὀρθήν κατηλεύοντας.

Ὡς παράδεισον τήν καρδίαν σου κεκτημένος, ξύλον ζωῆς εν μέσω ταύτης πεφυτευμένον, πᾶσιν ἐφανέρωσας τόν λόγον τῆς Πίστεως, Πάτερ Νικηφόρε θεόπνευστε.

Θεοτοκίον

Σεσαρκωμένον τόν άσαρκον πρίν τεκούσα, Λόγον Θεού πανύμνητε
Κεχαριτωμένη, Κόσμον ανεκαίνισας, διό σε Θεόνομφε, πίστει ορθοδόξω
γεραίρομεν.

Ωδή ε'
Σύ Κύριέ μου φώς

Νούν έχων καθαρόν, ουρανούς εμβατεύοντα, τής γνώσεως καί σοφίας, τό
αμάραντον άνθος, εδρέψω Παμμακάριστε.

Ιάματα ψυχαίς, ορθοδόξοις εβράβεισας, τούς λόγους σου θεοφάντορ, τήν δέ
γήν τών αφρόνων, κατέστρεψας τοίς δόγμασι.

Καί λόγον πρακτικόν, καί ζωήν έχων άμεμπτον, ως ήλιος εξαστράπτων, τής
σεπτής Εκκλησίας, λαμπρύνεις τό στερέωμα.

Θεοτοκίον

Η λύσις τής αράς, τής προμήτορος γέγονας, Πανάμωμε συλλαβούσα, τόν
ημάς ευλογίαις, ταίς θείαις στεφανώσαντα.

Ωδή ς'
Θύσω σοι, μετά φωνής

Φωσφόρος, ταίς ακτίσιν εκλάμπων τού Πνεύματος, ταίς Εκκλησίαις θεόφρον,
ανεδείχθης στύλος ουρανομήκης, καί νεφέλη, πρós κληρουχίαν άγων
ουράνιον.

Όλην σου, τήν ζωήν τώ Θεώ καθιέρωσας, διαφερόντως εντεύθεν, καί εις
πάσαν άρχων τήν οικουμένην, κατεστάθης, Ιεροφάντα Πάτερ μακάριε.

Ρήγνυσι, τás πλοκάς τών αθέων αιρέσεων, σου ο θεόπνευστος λόγος, τώ
διστόμω ξίφει τού Παρακλήτου, τό δέ φεγγος, τής αληθείας πάσι προδείκνυσι.

Θεοτοκίον

Οι νόμοι, παραδόξως τής φύσεως λύονται, ότι Παρθένος νύν τίκτει, καί
θηλάζει Κόρη απειρογάμως, συλλαβούσα, τόν τών απάντων Κτίστην καί
Κύριον.

Ο Ειρμός

«Θύσω σοι, μετά φωνής αιnéσεως Κύριε, η Εκκλησία βοά σοι, εκ Δαιμόνων
λύθρου κεκαθαρμένη, τώ δι' οίκτον, εκ τής πλευράς σου ρεύσαντι αίματι».

Κοντάκιον Ήχος δ'
Επεφάνης σήμεραν

Τόν τής νίκης στέφανον, ώ Νικηφόρε, ουρανόθεν σήμεραν, ως ειληφώς παρά
Θεού, σώζε τούς πίστει τιμώντάς σε, ως Ιεράρχην ομού καί Διδάσκαλον.

Συναξάριον

Τή Β' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού εν Αγίοις Πατρός ημών Νικηφόρου,
Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τού Ομολογητού.

Στίχοι

Τού Πατριάρχου Πατριάρχης πλησίον,
Θείου γέροντος, Αβραάμ Νικηφόρος.
Δευτερίη Νικηφόρος εις Εδέμ εύρατο μοίρην.

Τή αυτή ημέρα, οι άγιοι τριάκοντα όκτω μάρτυρες, εν Λουτρών
βληθέντες, τής θύρας εμφραγείσης τελειούνται.

Η αγία Μήτηρ μετά τών τριών αυτής τέκνων τελειούνται.

Ο όσιος Ιερομάρτυς Έρασμος, οεντώ Χερμελία τής Αχρίδος, εν ειρήνη
τελειούται.

Αι διά τού αγίου Εράσμου Πιστεύσασαι τώ Χριστώ είκοσι χιλιάδες ξίφει
τελειούνται.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ' Εν τή Καμίνω

Ναόν σεζώντα, Θεού τού ζώντος επιστάμεθα, ένδον ως λυχνίαν έχοντα
χρυσαιγή, τήν Τριάδα καί κραυγάζοντα, Ευλογημένος εί εν τώ Ναώ, τής
δόξης σου Κύριε.

Αιρετιζόντων, τάς γλωσσαλγίας καταλέλυκας, πείθων τήν εικόνα σέβειν τήν
τού Χριστού, Νικηφόρε τούς κραυγάζοντας, Ευλογημένος εί εν τώ Ναώ, τής
δόξης σου Κύριε.

Σοφίας πλούτον, καί πολιτείαν έχων ένθεον, πάσαν διαβάς τήν αίσθησιν
νοερώς, τώ Χριστώ ψάλλων παρίστασαι, Ευλογημένος εί εντώ Ναώ, τής
δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Μή διαιρούντες, τά ηνωμένα μηδέ συγγέοντες, ένα τόν Χριστόν δοξάζομεν
τόν εκ σου, σαρκωθέντα Λόγον κράζοντες, Ευλογημένη, σύ εν γυναιξίν,
υπάρχεις Πανάμωμε

Ωδή η' Παίδες ευαγείς

Αίματι Χριστού λελυτρωμένος, τή γνώμη τόν δι' αυτόν υπέστης θάνατον, τής
γάρ συνειδήσεως, ήνεγκας μαρτύριον, ομολογίας χάριτι κατ' αλαμπόμενος, καί
Κύριον υμνείτε κραυγάζων, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Σώμα καί ψυχήν κεκαθαμένος, τόν λόγον τώ παντεπόπτη Λόγω τέθεικας,
τούτον πρίν ασώματον άναρχον δεικνύοντα, καί συμπαθώς γενόμενον
άνθρωπον ύστερον, τόν Κύριον υμνείτε κραυγάζων, καί υπερυψούτε, εις

πάντας τούς αιώνας.

Ἴνα κληρουχίας ουρανίου, καί δόξης αδιαδόχου τύχης ἔνδοξε, δόξαν τήν ευμάραντον, Πάτερ καταλέλοιπας, υπερορίας άπασαν φέρων πικρότητα, καί Κύριον υμνεíte κραυγάζων, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Μόνην καθάραν ο καθάρός σε, νυμφίος ο νοητός ευρών Πανάμωμε, κρίνον ευωδέστατον, άνθος ωραιότατον, καί φωτοφόρον θάλαμον νύμφην προσήκατο, διό σε τήν Παρθένον υμνούμεν, καί υπερυψούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Ο Ειρμός

«Παίδας ευαγείς εν τή καμίνω, ο τόκος τής θεοτόκου διεσώσατο, τότε μέν τυπούμενος, νύν δέ ενεργούμενος, τήν οικουμένην άπασαν, αγείρει ψάλλουσαν, τόν Κύριον υμνεíte τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ'

Λίθος αχειρότμητος

Εύρες τό μακάριον τέλος, υπεξελθόντων τών εσόπτρων, καί τής αληθείας φανείσης, τή θεωρία τού ακηράτου κάλλους, ούπερ νύν εμφορούμενος, ταίς σαίς πρεσβείαις ημών μέμνησο.

Λάρνακα κυκλούντες τήν θείαν, τού θεοφόρου Νικηφόρου, Δεύτε χριστοφόροι προθύμως, ως νικηφόρον τούτον υμνήσωμεν, καί τήν αυτού πανήγυριν, μετ' ευφροσύνης εορτάσωμεν.

Πάσαν αρετήν εξασκήσας, επί τώ τέλει τών αγώνων, τής ομολογίας τώ στέφει, Ιερομάρτυς ώφθης κοσμούμενος, ώ καθωραϊζόμενος τώ σώ Δεσπότη νύν παρίστασαι.

Θεοτοκίον

Ως ρίζαν πηγγήν καί αιτίαν, τής αφθαρσίας σε Παρθένε, πάντες οι πιστοί πεπεισμένοι, ταίς ευφημίαις καταγεραίρομεν, σύ γάρ τήν ενυπόστατον, αθανασίαν ημίν έβλυσας.

Ο Ειρμός

«Λίθος αχειρότμητος όρους, εξ αλαξεύτου σου Παρθένε, ακρογωνιαίος ετμήθη, Χριστός συνάψας τάς διεστώσας φύσεις, διό επαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Καί η λοιπή Ακολουθία ως σύνηθες, καί Απόλυσις

[Αρχή](#)

ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανού.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος α'
Πανεύφημοι μάρτυρες

Τῶν κυριοκτόνων σε δεινοί, παῖδες προδεδώκασι, φθόνω τηκόμενοι ἔνδοξε, καί ἀνδρισάμενος, ἀκαταγωνίστως, Παραδείσου εἴληφας, ὦ Λουκιλλιανέ τήν ἀπόλαυσιν, διό ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τήν εἰρήνην, καί τό μέγα ἔλεος.

Παῖδες οἱ πανίεροι πατρί, ὡσπερ πειθαρχοῦντές σοι, σὺν σοί αθλοῦσι στερρότατα, καί ἡ αοίδιμος, καί Οσία Παύλα, Μάρτυς ἀξιάγαστε, μεθ' ὧν νῦν κατοικῶν τὰ οὐράνια, Χριστόν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τήν εἰρήνην, καί τό μέγα ἔλεος.

Ἰάσεων νάματα ἡ σή, θήκη τοῖς προστρέχουσιν, ἀναπηγάζει ἐκάστοτε, Μάρτυς πολὺαθλε, καί ἐκπλύνει πάθη, καί βυθίζει φάλαγγας, δαιμόνων συνεργεία τοῦ Πνεύματος, διό ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τήν εἰρήνην, καί τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον

Εμέ τόν κατάκριτον ἐμέ, τόν ἀναπολόγητον, τόν ἀπωσμένον καί ἀθλιον, Ἀγνή ἐλέησον, καί μή καταισχύνῃς, ἀλλά τάχος πρόφθασον, καί ρύσαι ὅταν μέλλῃ ὁ Κύριος, κρίνειν τὰ σύμπαντα, καί κολάσεως ἐξάρπασον ὅσα θέλεις, Σεμνή καί γάρ δύνασαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ρομφαία διήλθεν ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἐβλεψε, Χριστόν κρεμάμενον, τήν ἐμήν καρδίαν, καί σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν, Ἀλλά ἀνάστηθι, καί συνδόξασον ἀθάνατε, τήν Μητέρα, καί δούλην σου δέομαι.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Τοὺς μάρτυρας Χριστοῦ, ἰκετεύσωμεν πάντες, αὐτοί γάρ τήν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτοῦνται, καί πόθῳ προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως, οὗτοι βρῦουσι τῶν ἰαμάτων τήν χάριν, οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς πίστεως.

Καί Απόλυσις

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καί τοῦ Ἁγίου ο παρῶν, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Λουκιλλιανού Μάρτυρος μέλπῳ κλέος.
Ποῖημα Ἰγνατίου.

Ωδή α' Ἦχος πλ. δ'
Υγρὰν διοδεύσας

Λόγου σε θείου θεραπευτήν, Μαρτύρων τό κλέος, ανυμνώ Λουκιλλιανέ, διό μοι πρεσβείαις σου παράσχου, τόν ιλασμόν τών κακών καί τήν ίασιν.

Όλη διανοία τε καί ψυχή, όλος ανεκράθης τη αγάπη τή τού Χριστού, καί τής τών ειδώλων εξαπάτης, καί ασθενείας Σοφέ κατεφρόνησας.

Υπέρ πάσαν δοξαν τήν επί γής, τήν διά βασάνων, δόξαν θείαν επιποθών, τής αγήρω δόξης θεομάκαρ, τών ουρανίων τερπνών κατετρύφησας.

Θεοτοκίον

Κλίμαξ ήν εώρακεν Ιακώβ, σύ εί Θεοτόκε, διά σου γάρ τοίς επί γής, ο Λόγος συνήφθη καί πρός ύψος, τήν τών ανθρωπων ουσίαν ανείλκυσεν.

Ωδή γ'
Σύ εί τό στερέωμα

Ιούδας προδέδωκε, τόν λυτρωτήν Χριστόν Κύριον, θεοκτόνοις, σέ δέ τοίς ανόμοις, Ιουδαίοι προέδωκαν.

Λόγοις σε ο βάσκανος, εξαπατάν θωπειάις πειρώμενος, ώφθη τοίς σοίς, λόγοις αντί λίθων, Αθλοφόρε βαλλόμενος.

Λύχνος φαινότατος, τοίς συναθλούσί σοι γέγονας, φωταγωγών, εν ταίς θείαις τρίβοις, τής εκεί απολαύσεως.

Θεοτοκίον

Ίλεων γενέσθαι μοι, σέ δυσωπώ ταίς σαίς Δέσποινα, παρρησίαις, τόν εκ σου τεχθέντα, εν ημέρα τής κρίσεως.

Ο Ειρμός

«Σύ εί τό στερέωμα, τών προστρεχόντων σοι Κύριε, σύ εί το φώς τών εσκοτισμένων, καί υμνεί σε, τό πνεύμα μου».

Κάθισμα Ἦχος α'
Τόν Τάφον σου Σωτήρ

Πυρί προσομιλών, ουδαμώς κατεφλέχθης, ώ Λουκιλλιανέ, αθλητά γενναιόφρον, τήν δρόσον γάρ εκέκτησο, τού Θεού αναψύχουσαν, όθεν ήνυσας, τούς υπέρ φύσιν αγώνας, αγαλλόμενος, μετά νηπίων Αγίων, μεθ' ών ημών μνήσθητι.

Θεοτοκίον

Μητέρα σε Θεού, επιστάμεθα πάντες, Παρθένον αληθώς, καί μετά τόκον φανείσαν, οι πόθω καταφεύγοντες, πρός τήν σήν αγαθότητα, σέ γάρ έχομεν, αμαρτωλοί προστασίαν, σέ κεκτήμεθα, εν πειρασμοίς σωτηρίαν, τήν μόνην Πανάμωμον.

Η Σταυροθεοτοκίον

Ορώσά σε Χριστέ, η Πανάμωμος Μήτηρ, νεκρόν επί Σταυρού, ηπλωμένον εβόα, Υιέ μου συνάναρχε, τώ Πατρί καί τώ Πνεύματι, τίς η άφατος, οικονομία

σου αύτη, δι' ής έσωσας, τό τών αχράντων χειρών σου, σοφόν δημιούργημα;

**Ωδή δ'
Εισακήκοα Κύριε**

Απαστράπτεις τοίς λόγοις σου, καί φωταγωγείς τόν κόσμον τοίς άθλοις σου, τών τυράννων δέ τήν ένστασιν, ως αχλύν διώκεις ανυπόστατον.

Νέος ώφθης εκ πίστεως, Αβραάμ ως πάλαι δικαιωθείς εν Χριστώ, επιγνώσει γάρ τού Κτίστου σου, απηρνήσω πάσαν ματαιότητα.

Ολετήρα τής πλάνης σε, καί τών αλγεινών παθών ιατήρα πιστοί, κεκλημένοι Μάρτυς ένδοξε, εντρυφώμεν πάντες τών ίάσεων.

Θεοτοκίον

Υπέρ νούν τό μυστήριον, τής κυοφορίας σου Μητροπάρθενε, εν γαστρί γάρ συλλαβούσα Θεόν, ανεκφράστω λόγω απεκήυσας.

**Ωδή ε'
Φώτισον ημάς**

Μόνε ιατρέ, τών ψυχών καί τών σωμάτων ημών, τών Μαρτύρων ταίς εντεύξει, τών παθημάτων τήν οδύνην μου θεράπευσον.

Άνθος ιερόν, γεωργία τή τού Πνεύματος, ανεδείχθης Μάρτυς ένδοξε, τήν ευκαρπίαν εν τοίς άθλοις προβαλλόμενος.

Ρήματα ζωής, εν καρδιά κεκτημένος Σοφέ, τών τυράννων τά θωπεύματα, τή σή ενστάσει απενέκρυσας αοίδιμε.

Θεοτοκίον

Τείχος αρραγές, καί λιμένα καί οχύρωμα, καί ελπίδα Θεομήτορ αγνή, καί θείον όπλον, κεκτημένοι σε σωζόμεθα.

**Ωδή ς'
Ιλάσθητί μοι Σωτήρ**

Υψώσας σου νοητός, τόν τής ψυχής θείον έρωτα, προς πύρ τό τυραννικόν, θαρρών, ηυτομόλησας, καί δρόσω τού Πνεύματος, σύν παι σίν εθάλφθης, Αθλοφόρε καρτερώτατε.

Ρωσθείσα Μάρτυς σοφέ, καί Παύλα ταίς υποθήκαις σου, ηνδρίσατο καρτερώς κατά τού αλάστορος, καί στέφανον ήρατο τής δικαιοσύνης, εκ χειρός τού αθλοθέτου Χριστού.

Ορών σου τό ακλινές, ως όρος Σιών ασάλευτον, ουκ ήνεγκεν ο εχθρός, αλλ' όμως αισχύνεται, καί προς γήν πατούμενος, υπό σου θεόφρον, εν τώ σκάμματι συντρίβεται.

Θεοτοκίον

Συνείληφας αληθώς, τόν Θεόν Λόγον εν μήτρα σου, καί τούτον υπερφυώς,

Πανάχραντε, τέτοκας, όν λιταίς ιλέωσαι, τών κινδύνων πάντας, εκλυτρώσασθαι τούς δούλους σου.

Ο Ειρμός

«Ιλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλάί γάρ αι ανομίαι μου, καί εκ βυθού τών κακών, ανάγαγε δέομαι, πρός σέ γάρ εβόησα, καί επάκουσόν μου, ο Θεός τής σωτηρίας μου».

Συναξάριον

Τή Γ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανού, Παύλης, καί τών σύν αυτοίς νηπίων, Κλαυδίου, Υπατίου, Παύλου καί Διονυσίου.

Στίχοι

Λουκιλλιανός σύν τε Παύλα νηπίοις,
Αίματι ωνήσαντο Μαρτύρων στέφη.
Σταυρώ αμφί τρίτην Λουκιλλιανός τετάνυστο.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού εν αγίοις πατρός ημών Αθανασίου τού θαυματουργού.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Οι εκ τής Ιουδαίας

Μετά Παύλου εβόας, Ου χωρίσει με, Μάρτυς, εκ τής αγάπης Χριστού, ου κίνδυνος ου λύπη, λιμός τε ουδέ ξίφος, διό καί ανεκραύγαζες, ο τών Πατέρων ημών Θεός ευλογητός εί.

Εν τή πέτρα ερείσας, τή τής ομολογίας τούς θείους πόδας σου, ατίνακτος εδείχθης, τώ σάλω τών κυμάτων, διό καί ανεκραύγαζες, ο τών Πατέρων ημών Θεός ευλογητός εί.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθείημεν πάντες, εκ παθών καί κινδύνων καί περιστάσεων, καί νόσων πολυτρόπων, πρεσβείαις σου πανάγνοις, Θεομήτορ κραυγάζοντες, ο τών Πατέρων ημών Θεός ευλογητός εί.

Ωδή η'

Τόν Βασιλέα τών ουρανών

Παρά τάς θείας ως αληθώς διεξόδους, φυτευθείς τής πίστεως Κυρίου, ξύλον ανεδείχθης, Παμμάκαρ ζωηφόρον.

Ωραιοθέντες οι αθληταί εν τώ κάλλει, τής Χριστού σεπτής ομολογίας, στέφος ουρανόθεν, εδέξαντο αξίως.

Θεοτοκίον

Κατακλιθέντα τοίς αλγεινοίς καί πεσόντα, διανάστησόν με Θεομήτορ, όπως σε δοξάζω, εις πάντας τούς αιώνας.

Ο Ειρμός

«Τόν Βασιλέα τών ουρανών όν υμνούσι, στρατιαί τών Αγγέλων, υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδη θ' Μεγαλύνομέν σε

Λογικού λειμώνος, άνθη βλέποντες, Χριστού ευωδέστατα, τούς Μάρτυρας σήμερα, τιμαίς μεγαλύνομεν.

Εωσφόροι φανέντες, αληθώς τή Εκκλησία, Χριστού τού Θεού, οι Μάρτυρες λάμπουσι, τής ομολογίας τό φώς.

Ο παθών οδύνας, ταίς ευχαίς τών, Αθλοφόρων ιώμενος, καμού νύν θεράπευσον, τό άλγος Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Σέ καί τείχος καί σκέπην, καί αχείμαστον λιμένα Πανάμωμε, οι πιστοί κεκτήμεθα, δι' ής καί σωζόμεθα.

Ο Ειρμός

«Μεγαλύνομέν σε τήν Μητέρα τού Θεού, καί δοξάζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, ως Σωτήρα τεκούσαν τών ψυχών ημών».

Καί τά λοιπά, ως σύνηθες, καί Απόλυσις

Αρχή

ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού εν Αγίοις Πατρός ημών Μητροφάνους, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχολογούμεν τήν α' στάσιν τού, Μακάριος ανήρ. Εις δέ τό, Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ζ' καί ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ήχος δ' Ως γενναίον εν Μάρτυσι

Τής Τριάδος τόν πρόμαχον, εθσεβείας τόν πρόβολον, όργανον τής χάριτος τό θεόπνευστον, τών Αποστόλων διάδοχον, Αγγέλων συνόμιλον, Εκκλησίας τού Χριστού, ακολούθως θεμέλιον, αρραγέστατον, Ιεράρχην τόν μέγαν Μητροφάνην, Ιεραίς εν υμνωδίαις, ανευφημήσωμεν σήμερα.

Ότε σκήπτρα βασιλεία, η τών πόλεων Άνασσα, κατ' αρχάς καί στέμματα ανεδέξατο, τότε σου πρώτου ημιοίρησε, Παμμάκαρ Μητρόφανες, θεία ψήφω τού Χριστού, Ιεράρχου θεόφρονος προεξάρχοντος, τής αυτού Εκκλησίας καταλλήλως, τή ενθέω βιοτή σου, ανυψωθέντος λαμπρότατα.

Υπέρ ἥλιον ἔλαμψας, ταῖς ἀκτίσι τῆς χάριτος, πάνσοφε Μητρόφανες, καί λαμπρότησι, τῶν ἀρετῶν καί δογμάτων σου, τῶν θείων καί ἀπαντας, κατεφώτισας λαούς, ἐκδιδάσκων τρανότατα, ὀρθῶς σέβεσθαι, ὁμοούσιον κράτος τῆς Τριάδος, καταισχύνων τὰς Ἀρείου, ἐρεσχελίας τοῦ ἀφρονος.

Ἔτερα Στιχηρά Προσόμοια

Ἦχος πλ. β'

Ὅλην ἀποθέμενοι

Ὅλος ιερῶτατος, καί θεοφόρος ἐδείχθης, χρίσμα θείον ἅγιον, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι περικείμενος, καί φαιδρῶς πάντοτε, προσχωρῶν Ὅσιε, τῶν Ἁγίων εἰς τὰ Ἅγια, καί ταῖς λαμπρότησι, ταῖς θεαρχικαῖς ἀστραπτόμενος, καί χάριτι μούμενος, τὰ σωτηριώδη μυστήρια, ὡς ιερομύστης, ὡς ὄντως ἱεράρχης εὐκλεῆς, καί παρρησία δεόμενος, ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦστραπεν ὁ βίος σου, τῶν ἀρετῶν λαμπηδῶσι, παμμάκαρ Μητρόφανες, καί τῆς πλάνης ζῶφωσιν διεσκέδασεν, ἀληθῶς ὠφθης γάρ, φωταυγῆς ἥλιος, ἱεράρχα παμμακάριστε, καί νῦν ἐσκήνωσας, ἔνθα φῶς ὑπάρχει ἀνέσπερον, υἱὸς ἡμέρας χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου γενόμενος, ὅθεν, σου τὴν μνήμην, τὴν θείαν καί φωσφόρον καί σεπτὴν, ἐπιτελοῦντες Μητρόφανες, πόθῳ σε γεραίρομεν.

Ὁ νοῦς σου ταῖς νεύσει, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον θεόφρον, πίστει καλλυνόμενος, καί λαμπρῶς θεοῦμενος, πανασίδιμε, ἐν θνητῷ σώματι, καί φθαρτῷ πάνσοφε, ἀφθαρσίαν ἐμελέτησε, καί προσεκτήσατο, τὴν τῶν ἀσωμάτων λαμπρότητα, παθῶν ἔξω γενόμενος, καί τὴν ἀπαθεία κοσμούμενος, Πάτερ ἱεράρχα Μητρόφανες λαμπρότατε φωστήρ, καί πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν μακαριζόντων σε.

Δόξα... Ἦχος β'

Τόν ἐν σαρκί ἰσάγγελον βίον σου, Ἄγγελοι καί ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, ἱερεῖς καί μονάζοντες ἠυλαβήθησαν, βασιλεῖς τε καί ἄρχοντες ἠδέσθησαν, Θεὸς δὲ ἐδόξασεν, ὁ αὐτὸς ὑπὸ σοῦ δοξασθεῖς, ὃν νῦν ἡμῖν ἐξιλέωσαι, Πάτερ ἀγιώτατε.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης, ὡς γὰρ ἡ βάτος, οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καί παρθένος ἔμεινας, Ἀντί στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος β'

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν

Μέγας, ἀνεδείχθης ἀληθῶς, σὺ Ἀρχιερεὺς τοῦ Υψίστου, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, ἔρεισμα τῆς πίστεως, καί πύργος ἀσειστος, εὐσεβῶν περιτείχισμα,

ακλόνητος στύλος, κανών ακριβέστατος, αρχιερέων Χριστού, όθεν ευσεβώς σε τιμώμεν, καί τήν σήν πανίερον μνήμην, ιερώς γεραίρομεν Μητρόφανες.

Στίχ. Τίμιος εναντίον Κυρίου ο θάνατος τού Οσίου αυτού.

Άγει κατά χρέος η σεπτή, Πάτερ Εκκλησία αισίως, πανευκλεή εορτήν, εν τή θεία μνήμη σου, πιστούς ευφραίνουσας, καί λαούς διεγείρουσας, προς δόξαν Κυρίου, καί ύμνον καί αίνεσιν τού σέ δοξάσαντος, Λόγου καί Θεού, όν δυσώπει, εκ παντός κινδύνου λυτρούσθαι, τούς αυτήν τελούντας πανσεβάσμιε.

Στίχ. Μακάριος ανήρ ο φοβούμενος τόν Κύριον.

Λύμην τής, Αρείου δυσσεβούς, Πάνσοφε αιρέσεως σβέσας, ως πύρ παμφάγον τοίς σοίς, δόγμασι κατέκλυσας, καθάπερ ύδασι, ποταμών αεί βρύουσι, τής σής εκ κοιλίας, οίσπερ δροσιζόμενοι πιστοί δοξάζομεν, ύμνοις ευσεβώς τήν Τριάδα, υπέρ ής θερμώς ηγωνίσω, προς τήν αμαρτίαν ανθιστάμενος.

Δόξα... Ήχος πλ. β'

Σήμερον ανέτειλεν ημίν, τού Ιεράρχου η σεβάσμιος πανήγυρις, ως έαρ ηδύπνοον τούς πιστούς ευωδιάζουσα, καί πάσας συγκαλούσα τάς Εκκλησίας, προς ευφροσύνην μυστικήν, Ιδού γάρ παραγίνεται, τή ετησίω μνήμη, χάριτας νέμων πνευματικάς, ο μέγας φωστήρ, χριστομύστης Μητροφάνης, ο λάμπας εν τώ κόσμω ευσεβείας ταίς ακτίσι, καί τό σκότος διώξας τής, Αρείου μανίας, εκ τού ύψους τής καθέδρας, ως από λυχνίας υψηλής, εν ή αξίως ετέθη, τή άνωθεν προμηθεία, τάς αυγάς εξαστράπτων τής χάριτος, ού γάρ έδει τόν λύχνον υπό τόν μόδιον κρύπτεσθαι, Διό πάντες αυτόν κατά χρέος ανυμνήσωμεν, ως κήρυκα τής αληθείας, καί τού θρόνου κοσμήτορα, καί πρεσβεύοντα υπέρ τών ψυχών ημών.

Καί νύν... Θεοτοκίον Ήχος πλ. β'

Θεοτόκε, σύ εί η άμπελος η αληθινή, η βλαστήσασα τόν καρπόν τής ζωής. Σέ ικετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετά τών Αποστόλων, καί πάντων τών Αγίων, ελεηθήναι τάς ψυχάς ημών.

**Απολυτίκιον Ήχος α'
Τού λίθου σφραγισθέντος**

Τό μέγα τής Τριάδος μυστήριον κηρύττων, τήν εν Χριστώ οικονομίαν διετράνωσας πάσιν, ως ποιίμνης ποιμήν τής λογικής, διώξας λύκους τούς νοητούς, καί τά θρέμματα τής τούτων φθοροποιού λύμης σώσας βοώντα, Δόξα τώ δεδωκότι σοι ισχύν, δόξα τώ σέ υπώσαντι, δόξα τώ βεβαιούντι διά σου πίστιν τήν ορθόδοξον.

Θεοτοκίον

Τού Γαβριήλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τό Χαίρε, σύν τή φωνή εσαρκούτο ο τών όλων Δεσπότης, εν σοί τή αγία κιβωτώ, ως έφη ο δίκαιος Δαυϊδ, εδείχθης πλατυτέρα τών ουρανών, βαστάσασα τόν Κτίστην σου. Δόξα τώ ενοικήσαντι

εν σοί, δόξα τῷ προελθόντι εκ σοῦ, δόξα τῷ ελευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος γ' Θείας πίστεως

Δόγμα ένθειον επικρατύνας, επεστηριξας τήν Εκκλησίαν, ώ Μητρόφανες, καταισχύνας τόν Ἄρειον, τῷ γάρ Πατρί τόν Υἱόν ομοούσιον, ανακηρύξας πιστούς εβεβαίωσας, Πάτερ Ὅσιε, Χριστόν τόν Θεόν ικέτευε, δωρησασθαι ἡμίν τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Θείας φύσεως ουκ εχωρίσθη, σάρξ γενόμενος εν τή γαστρί σου, αλλά Θεός ενανθρωπήσας μεμένηκεν, ο μετά τόκον Μητέραπαρθένον σε, ως πρό τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος, αυτόν εκτενώς ικέτευε, δωρήσασθαι ἡμίν τό μέγα έλεος.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος γ' Θείας πίστεως

Νέος γέγονας Μωσής τοίς έργοις, πλάκας πίστεως επί τοῦ όρους, τής μυστικής θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοίς τήν ευσέβειαν, τοῦ τής Τριάδος μυστηρίου Μητρόφανες, όθεν άπαντες, τιμώμεν πιστοί τήν μνήμην σου, αιτούντες διὰ σοῦ τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Θεία γέγονας σκηνή τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομήτορ, τή καθαρότητι Αγγελουσ υπερέχουσα, τόν υπέρ πάντας εμέ γούν γενόμενον, ρερυπωμένον σαρκός πλημμελήμασιν, αποκάθαρον, πρεσβειών σου ενθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνή τό μέγα έλεος.

Μετά τόν Πολυέλεον

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Κατά παθών βασιλεύσας τών τής σαρκός, Ιεράρχης εχρίσθης θεοπρεπώς, καί τήν Βασιλεύουσαν, ορθοδόξως εποίμανας, απελάσας θήρας, αιρέσεων Ὅσιε, βακτηρία λόγων, τών θείων θεόπνευστε, όθεν μετά τέλος, ατελεύτητον χάριν, αξίως κεκλήρωσαι, Ιεράρχα Μητρόφανες, διὰ τούτο βοώμέν σοι, Πρέσβευε Χριστώ τῷ Θεώ, τών πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, τοίς εορτάζουσι πόθω τήν αγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Τήν ουράνιον Πύλην καί Κιβωτόν, τό πανάγιον Ὅρος τήν φωτεινήν, Νεφέλην

υμνήσωμεν, Βάτον τήν ακατάφλεκτον, τόν λογικόν Παράδεισον, τήν τής Εύας ανάκλησιν, τής οικουμένης πάσης, τό μέγα κειμήλιον, ότι σωτηρία, εν αυτή διεπράχθη, τώ κόσμω καί άφεσις, τών αρχαίων εγκλημάτων, διά τούτο βοώμεν αυτή, Πρέσβευε τώ σώ Υιώ καί Θεώ, τών πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, τοίς ανυμνούσιν αξίως τήν δόξαν σου Άχραντε.

Οι Αναβαθμοί, τό α' Αντίφωνον τού δ' Ήχου.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Εκ νεότητός μου πολλά πολεμεί με πάθη, αλλ' αυτός αντιλαβού, καί σώσον Σωτήρ μου.
- Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από τού Κυρίου, ως χόρτος γάρ, πυρί έσεσθε απεξηραμμένοι.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι πάσα ψυχή ζωούται, καί καθάρσει υψούται λαμπρύνεται, τή τριαδική Μονάδι ιεροκρυφίως.

Προκείμενον

Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ακούσατε ταύτα πάντα τά έθνη.

Πάσα πνοή. Ευαγγέλιον εις Ιεράρχας. ο Ν'

Δόξα... Ταίς τού Ιεράρχου...

Καί νύν... Ταίς τής Θεοτόκου...

Στίχ. Ελέησόν με ο Θεός...

Ήχος β'

Τόν εν σαρκί ισάγγελον βίον σου, Άγγελοι καί άνθρωποι εθαύμασαν, ιερείς καί μονάζοντες ηυλαβήθησαν, βασιλείς τε καί άρχοντες ηδέσθησαν, Θεός δέ εδόξασεν, ο αυτός υπό σου δοξασθείς, όν νύν ημίν εξιλέωσαι, Πάτερ αγιώτατε.

Ο Κανών τής Θεοτόκου μετά τών Ειρμών εις ς' καί τού Αγίου οι δύο εις η'.

Ο Κανών τού Αγίου, ού η' Ακροστιχίς.

Τόν αρχιθύτην Μητροφάνην αινέσω.

Εν δέ τοίς Θεοτοκίαις.

Ο Μαλαξός.

Ωδή α' Ήχος δ'

Ανοίξω τό στόμα μου

Τήν θείαν τού Πνεύματος, χάριν εξ ύψους παράσχου μοι, Θεού Λόγε άναρχε,

φωτίζουσάν μου τόν νούν, ευφημήσαί σου, τόν μέγαν Ιεράρχην, τόν σέ ομοούσιον, Πατρί κηρύξαντα.

Ο βίος σου ένθεος, ο τρόπος δέ σου θεόληπτος, ο ζήλος διάπυρος, τό ήθος σεμνοπρεπές, ο δέ λόγος σου ζωής πλήρης θεόφρον, όθεν ανεδέδειξαι φωστήρ Μητρόφανες.

Ναός εχρημάτισας, τής τρισηλίου θεότητος, καί πόλις σύ έμψυχος ευφραινομένη Θεού, ώσπερ ύδασι, τοίς δόγμασι Παμμάκαρ, δι' ών κατεφαίδρυνας κόσμου τά πέρατα.

Ανοίξας τό στόμα σου, λόγω Θεού πνεύμα είλκυσας, καί ρήματα έβλυσας, τής αιωνίου ζωής, καί εκύρωσας, ενώπιον Συνόδου, πίστιν τήν ορθόδοξον, σοφέ Μητρόφανες.

Θεοτοκίον

Ο Λόγος ο Άναρχος, ο τώ Πατρί συννοούμενος, καί τώ θείω Πνεύματι, νύν επ' εσχάτων εκ σού, σάρξ γεγένηται, καί εν ημίν δι' οίκτον, εσκήνωσεν Άχραντε, ώσπερ ηυδόκησεν.

Έτερος Κανών τού Αγίου, ού η' Ακροστιχίς.

Μέγιστον υμνώ τού Μητροφάνους κλέος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδή α' Ήχος πλ. β'

Ως εν ηπειρώ πεζεύσας

Μετά τής άνω χορείας ως Ιερεύς, ως Θεού διάκονος, παρεστώς υπέρ ημών, εκτενώς ικέτευε τυχείν, αιωνίων αγαθών, Πάτερ Μητρόφανες.

Εκλελεγμένος Κυρίω Ιεουργείν, τό σεπτόν μακάριε, Ευαγγέλιον αυτού, εις Θεού επίγνωσιν λαούς, παραινέσσει σοφαίς, Πάτερ επέστρεψας.

Γνώσιν τήν θείαν πλουτήσας λόγον ζωής, εκ καρδίας έβλυσας, καταρδεύοντα ψυχάς, χερσωθείσας πάθεσι σοφέ, Ιεράρχα τού Θεού, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον

Ιερωτάτη χορεία τών Προφητών, προεδήλου πόρρωθεν, εσομένην σε Θεού, αληθή λοχεύτριαν Αγνή, ανωτέραν Χερουβίμ, καί πάσης κτίσεως.

Ωδή γ'

Τούς σούς υμνολόγους

Ρητόρων απάσας φληναφίας, διέλυσας, Μάκαρ ταίς στερραίς, ενστάσσει τών λόγων σου, καί αδρανείς απέδειξας, ισχυί τή θεόθεν σοι, χορηγηθείση θεόσοφε.

Χριστού οπαδός γεγενημένος, τόν θρόνον τόν τούτου επί γής, εκληρώσω

Μητρόφανες, πρώτον εις πόλιν Άνασσαν, Πατριαρχών δεικνύμενος, αξίως θεομακάριστε.

Ιδών σου το εύθετον τής γνώμης, ο πρώτος Ανάκτων ευσεβών, τώ θείω εφεπόμενος, βουλήματι Μητρόφανες, Πατριαρχών σε πρόκριτον, θεία Συνόδω απέφηγε.

Θαυμάσασα Σύνοδος η πρώτη, τήν λάμπουσαν χάριν τών εν σοί, δωρημάτων τού Πνεύματος, τή θεία ψήφω Όσιε, Θεού καί τή τού Άνακτος, ακολουθούσα δοξάζει σε.

Θεοτοκίον

Μεγάλων χαρίτων ηξιώθης, Μαρία Κυρία τού παντός, ως τόν Θεόν γεννήσασα, εν σαρκί υπέρ έννοιαν, τόν εν ταυτώ σε δείξαντα, Παρθένον καί Θεομήτορα.

Έτερος Ουκ έστιν Άγιος

Σταλάζων θείον γλυκασμόν, εκ χειλέων σου Πάτερ, τής πικράς αθείας, απεξηήρανας κρουνούς, ποτίσας τούς ευσεβείς, θείον ύδωρ, μάκαρ επιγνώσεως.

Τή θεία ψήφω προκριθείς, Ιεράρχης εχρίσθης, αναιμάκτους θυσίας, αναφέρων τώ Θεώ, τυθέντι υπέρ ημών, θεοφόρε, Πάτερ Ιερώτατε.

Ο τάφος ένθα τό σεπτόν, σού κατάκειται σώμα, ευωδίαν εκπέμπει, ως Παράδεισος Θεού, ευωδιάζων ημάς, Ιεράρχα ένδοξε Μητρόφανες.

Θεοτοκίον

Νοείν τού τόκου σου Αγνή, τό απόρρητον βάθος, απορεί νούς ανθρώπων, ο Θεός γάρ εαυτόν, κενώσας δι' οικτιρμούς, εν γαστρί σου, έσωσε τόν άνθρωπον.

Κάθισμα Έχος πλ. δ' Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Αποστόλων τούς τρόπους καί τās φωνάς, εκμιμούμενος ώφθης παναληθώς, ως Πέτρος γάρ ενώπιον, τής Συνόδου εκήρυξας, τώ Θεώ Πατρί Λόγον, Υίόν ομοούσιον, Ιωάννου πλουτήσας, θεόφθογγα ρήματα, ώσπερ δέ ο Παύλος, τήν ψυχήν υπέρ ποιμένης, τέθυκας αιόδιμε, κατά δέ τόν Πρωτόκλητον, τόν ποθούμενον έδειξας, Διό πρέσβευε σύν αυτοίς τώ Χριστώ, τών πταισμάτων άφεςιν δωρήσασθαι, τοίς εορτάζουσι πόθω, τήν αγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεού, τής ψυχής μου τά πάθη τά χαλεπά, ίασαι δέομαι, καί συγγνώμην παράσχου μοι, τών εμών πταισμάτων, αφρόνως ών έπραξα, τήν ψυχήν καί τό σώμα, μολύνας ο άθλιος, Οίμοι! τί ποιήσω, εν εκείνη τή ώρα, ηνίκα οι Άγγελοι, τήν ψυχήν μου χωρίζουσιν, εκ τού αθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενού, καί προστάτης θερμότατος,

σέ γάρ έχω ελπίδα, ο ανάξιος δούλός σου.

Ωδή δ'
Ο καθήμενος εν δόξη

Υψωθείς επί καθέδραν, ακροτάτην εκάθισας, καί Πατήρ Πατέρων, σύ περιφανώς εχρημάτισας, υμνολογών καί δοξάζων, τόν Δεσπότην σου, εκβοών αυτώ, Δόξα Χριστέ τή δυνάμει σου.

Τήν πρός Πέτρον εκπληρώσω, τού Χριστού φωνήν Ὅσιε, εν τή σή γάρ πέτρα, τής ομολογίας επήξατο, τής Εκκλησίας τά βάθρα, ής ουδέποτε, κατισχύσαι πύλαι τού Ἄδου δυνήσονται.

Η θρησκεία τών ειδώλων, διδαχαίς ταίς ενθέοις σου, εις Θεού λατρείαν, Πάτερ προφανώς μετενήνεκται, τά ειδωλεία δέ τούτων εις ναούς σεπτούς, μεταβέβληται, θείαν στολήν εισδεχόμενα.

Θεοτοκίον

Απορρήτως τόν Δεσπότην, τών απάντων γεγέννηκας, καί τεκούσα τούτον, Κόρη αιπιάρθενος έμεινας, καί Θεοτόκος εδείχθης κατ' αλήθειαν, όθεν Δέσποιναν, σέ τού παντός καταγγέλλομεν.

Έτερος
Χριστός μου δύναμις

Υπάρχων έμπλεως, τού θείου Πνεύματος, ιερώτατε Πάτερ τά πονηρά, πνεύματα απήλασας, καί Θεού οίκους τούς βροτούς, διδαχαίς σου απετέλεσας.

Μονάδα άκτιστον, εθεολόγησας, έν τρισί χαρακτήρσι διαιρετήν, άτμητον ασύγχυτον, φωταγωγών τούς ευσεβείς, ιεραίς θεολογίαις σου.

Νεκρώσας πρότερον, σαρκός σκιρτήματα, εγκρατεία καί πόνοις καί προσευχαίς, θείος εχρημάτισας, ιερουργός τού Πλαστουργού, Ιερώτατε Μητρόφανες.

Θεοτοκίον

Ως πύλην φέρουσαν, πρός θείαν είσοδον, ως Παράδεισον θείον ως νοητόν, τόπον αγιάσματος, ως καλλονήν τού Ιακώβ, τήν Παρθένον μακαρίσωμεν.

Ωδή ε'
Εξέστη τά σύμπαντα

Νυκτί Προσκαθήμενον, καί σκότει λαόν Πάνσοφε, ειδωλομανίας τώ φωτί σου, καί τών διδαγμάτων εφωταγωγήσας, καί θεογνωσίας αστραπαίς, πάντας κατεφαίδρυνας, ως λαμπτήρ παμφαέστατος.

Μονάδα Τρισάριθμον, Τριάδα ομοούσιον, μίαν θεαρχίαν εν προσώποις, τρισίν υπάρχουσαν αδιαίρετον, άτμητον ασύγχυτον απλήν, πάσιν ανεκήρυξας, ορθοδόξως Τρισόλβιε.

Ηλίου λαμπρότερον, εξέλαμψας Μητρόφανες, σύ γάρ τῆς απάτης σκότος λύεις, καί δραπετεύεις ζοφώδεις δαίμονας, νύκτας τῶν παθῶν αποσοβείς, καί δεινήν σκοτόμαιναν, φυγαδεύεις αιρέσεων.

Θεοτοκίον

Λυτήριον εύρατο, τόν τόκον σου Θεόνυμφε, φύσις γηγενῶν τῆς πρὶν κατάρας, καί ευλογίας θεοπρεπούς πλουτισμόν, ὅθεν ευλογούμεν σε Πιστοί, πάντες καί δοξάζομεν, Μαριάμ Παντευλόγητε.

Ἴτερος Τῷ θεῷ φέγγει σου

Τά θεία θείως επιτελών, καί καθαρωτάτω λογισμῷ, τῶν καθαρῶν εφαιπτόμενος, ἀμεμπτος εδείχθης ιερουργῶν τῷ Θεῷ, ἀπλότητι καρδίας, Πάτερ Μητρόφανες.

Οἱ τῶν εἰδώλων θεραπευταί, ὠφθησαν Θεοῦ νύν λατρευταί, σοῦ ταῖς σεπταῖς παραινέσεσιν, οὐσ ἐξ αναξίων αξίους εξαγαγῶν, θεράπων ἀνεδείχθης τού Παντοκράτορος.

Υπό τῆς χάριτος προσκληθείς, ἔλυσας αυχμόν εἰδωλικόν, ταῖς επομβρῖαις τῶν λόγων σου, καί κεχερσωμένας καρδίας Ὅσιε, γονίμους ἀπειργάσω Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον

Μετά τήν κύησιν τήν φρικτήν, ἔμεινας Παρθένος ὡς τό πρὶν, Θεός γάρ ἦν τό τικτόμενον, ὁ μετασκευάζων πάντα βουλήματι, ἀνύμφευτε Μαρία θεοχαρίτῳτε.

Ὡδή ς' Τήν θεῖαν ταύτην

Τό θεῖον σκεῦος τού Πνεύματος, τόν ἀνθρωπον Θεοῦ τόν ουράνιον, ἔνσαρκον Ἄγγελον, ιεραρχίαις ἀγλάϊσμα, τόν σοφόν Μητροφάνην ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ρημάτων θεῖων ἡ δύναμις, καί φθόγγος τῶν ἐνθέων λογίων σου, πάντα διέδραμε, τῆς οἰκουμένης τά πέρατα, ὀρθοδοξίαν πάσι Μάκαρ κηρύττοντα.

Ὁ πάντα καί πρό γενέσεως, γινώσκων ὡς Θεός ὦ Μητρόφανες, σέ ἐκ κοιλίας μητρός, προεγνωκῶς καθηγίασε, καί Πνεύματος δοχείον σέ ἀπειργάσατο.

Θεοτοκίον

Ἀπόρρητός σου ἡ σύλληψις, ἀνέκφραστος ὁ τόκος Θεόνυμφε, καί ἀνερμήνευτον, τό τῆς ἀγνεῖας μυστήριον, διό σε πίστει μόνῃ αἰεί δοξάζομεν.

Ἴτερος Τού βίου τήν θάλασσαν

Ἡ γλῶσσά σου Πνεύματι, τεθηγμένη νοητῶς, ὡς γραμματέως κάλαμος,

καλλιγραφεί καρδίας τών ευσεβών, τόν λόγον τής χάριτος, ιερώτατε Πάτερ
θείω πνεύματι.

Τά θεία μουύμενος, ως χωρών πρόσ νοητά, τά τών Αγίων Άγια, μυσταγωγείς
εν Πνεύματι τούς πιστούς, Τριάδος τήν έλλαμψιν, Ιερώτατε Πάτερ τελεώτατα.

Ροαίς τών δογμάτων σου, κατακλύσας θολερά τής αθείας ύδατα, ως ποταμός
ωράθης τά ευσεβή, αρδεύων συστήματα, τών πιστών Ιεράρχα πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον

Ο λόγος εν μήτρα σου, παχυνθείς άνευ σποράς, βροτός ωράθη τέλειος,
καινοτομών τάς φύσεις θεοπρεπώς, ως μόνος επίσταται, Θεοκόσμητε Κόρη
παναμώμητε.

Κοντάκιον Ήχος δ' Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ

Τόν Ιεράρχην τού Χριστού Μητροφάνην, τής Εκκλησίας τόν φωσφόρον
λαμπτήρα, τόν ομοούσιον τόν Λόγον τώ Πατρί, εν μέσω κηρύξαντα,
θεοφόρων Πατέρων, καί θρόνον κοσμήσαντα, Βασιλίδος εν πρώτοις, καί
προφητείας χάριν εκ Θεού, σαφώς λαβόντα, συμφώνως υμνήσωμεν.

Ο Οίκος

Ο μυστολέκτης των Θεού αρρήτων μυστηρίων, Απόστολος ο μέγας Παύλος,
τό στόμα τού Χριστού, πόρρωθεν προβλέπων τό μέλλον, προέγραφεν τόν
άξιον τού θρόνου τής τών πόλεων Βασιλίδος, Τοιούτος ημίν, φάσκων,
έπρεπεν Αρχιερεύς, όσιος καί άκακος, δίκαιος καί αμίαντος, κεχωρισμένος
από τών αμαρτωλών, καί ηνωμένος τώ πνεύματι ταίς άνω ουρανίαις
Δυνάμεσιν ός, έχων παρρησίαν εις τήν είσοδον τών Αγίων, παρίσταται αεί τώ
θρόνω τής χάριτος, αιτούμενος δοθήναι ημίν έλεος, καί χάριν ευρείν εις
εύκαιρον βοήθειαν, Αυτόν ούν χρεωστικώς ανευφημούντες, ως χάριν εκ Θεού
σαφώς λαβόντα, συμφώνως υμνήσωμεν.

Συναξάριον

Τή Δ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού εν Αγίοις Πατρός ημών
Μητροφάνους, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι

Γής μητρός εκστάς, Μητρόφανες παμμάκαρ,
Εκεί μετήρας, ού Πατήρ πάντων μέγας.
Μητροφάνης δέ τετάρτη έδυ χθόνα βωτιάνειραν.

Μνήμη τής οσίας μητρός ημών Σοφίας τής ασκητικώς βιωσάσης.

Ο άγιος οσιομάρτυς Ιωάννης, ο ηγούμενος τής μονής Μοναγρίας, εν
σάκκω βληθείς καί τή θαλάσση καταποντισθείς τελειούται.

Ο όσιος Αλώνιος εν ειρήνη τελειούται.

Αι άγίαι Μαρία καί Μάρθα, αδελφαί τού Λαζάρου, εν ειρήνη τελειούνται.

Στίχοι

Εκ Βηθανίας τάς αδελφάς Λαζάρου,
Σώζειν δύνασθαι καί νεκράς πιστευτέον.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Ουκ ελάτρευσαν

Φώς ανέτειλε τής ευσεβείας Όσιε, πάσι τοίς πέρασιν, εν τώ ευθέτω καιρώ, τής ιεραρχίας σου, διό καί έψαλλες, Υπερύμνητε, ο τών Πατέρων Κύριος, καί Θεός ευλογητός εί.

Απεκάλυψας τούς μέλλοντας τώ Άνακτι, εμπνευσθείς άνωθεν, καί μέχρι Τρίτου Σοφέ, διαδεξαμένους σου, θρόνον καί φρόνημα, ευσεβέστατον, ως τής Τριάδος γνήσιος, καί πιστότατος θεράπων.

Νέονον παίδα μέν Χριστός ενστερνισάμενος, θεοφορούμενον, καί Ιεράρχην σοφέ, καί Μάρτυρα έδειξε, σύ δέ μιμούμενος, τούτον Πάνσοφε, τόν νέον Παύλον έσεσθαι, σου διάδοχον προέφης.

Η τού Πνεύματος σοί χάρις ενοικήσασα, προφήτην έδειξε, προβλέποντα τά μακράν καί σαφώς προλέγοντα, όθεν προείρηκας, τοίς αιτούσί σε, περι πολλών θεσπέσιε, καί σής θείας εκδημίας.

Θεοτοκίον

Ξύλου βρώσεως γευσάμενοι προπάτορες απεστερήθησαν, τής Παραδείσου τρυφής, ημείς δέ γευόμενοι, σαρκός τού τόκου σου, Θεονύμφευτε, τήν εν Εδέμ απόλαυσιν, καί ζωήν κληρονομούμεν.

Έτερος

Δροσοβόλον μέν τήν κάμινον

Φωτιζόμενος τού Πνεύματος τή χάριτι, ταίς πρός τό θείον νεύσεσι, Καί μεθέξεσι, φωτοβόλος γέγονας αστήρ, φωτίζων τούς ψάλλοντας Σοφέ, Ευλογητός εί ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Αγιώτατος ναός αγλαϊζόμενος, ταίς εναρέτοις πράξεσι, σύ γενόμενος ενοικούσαν έσχες ιερώς, εν σοί τήν Τριάδα εκβοών, Ευλογητός εί ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Νυσταγμόν από βλεφάρων απωσάμενος, ταίς θείαις εγρηγόρσεσι, θείαν έλλαμψιν εισεδέξω, Άγγελον φωτός, καί στύλον καί έρεισμα πιστών, καί Ιεράρχην αποτελούσάν σε.

Θεοτοκίον

Ο καθήμενος εν κόλποις τού Γεννήτορος, απεριγράπτως Άχραντε εν τοίς κόλποις σου καθέζεται νύν περιγραπτώς, τήν σήν περικείμενος μορφήν, διά

τό σώσαι τόν Αδάμ, νέος Αδάμ γεγονώς.

Ωδή η'
Παίδας ευαγείς

Νάμασι τού Πνεύματος θεόφρον, ως πλήρης ζωοπαρόχων αναβλύσεων, ποταμός εξέχεας, ευσεβείας ύδατα, ψυχάς πιστών δέ ήρδευσας, ψάλλειν διδάσκων αεί, τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ανήρ επιθυμιών Πνεύματος ώφθης, καί σκεύος εκλελεγμένον Ιερώτατε, όθεν ερωτήσαντι, ιεράρχη είρηκας, Αλεξανδρέων Πρόεδρον, προοπτικώς μετ' αυτον, τόν μέγαν Αθανάσιον είναι, τόν πολύν τά θεία, καί λαμπρόν αριστέα.

Ιθύνας τό σκάφος Εκκλησίας, πρός όρμον ορθοδοξίας γαληνότατον, οία εμπειρότατος, κυβερνήτης Πάνσοφε, τήν άνω πόλιν έφθασας, γέρα ληψόμενος, τών πόνων καί ιδρώτων σου μάκαρ, παρά τού Δεσπότου, Χριστού εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Όλην προσλαβών τήν ανθρωπίνην, ουσίαν εκ σου Σεμνή ο υπερούσιος, όλον με τόν άνθρωπον, έσωσε βουλήματι, καί κοινωνόν ανέδειξε, νύν θείας φύσεως, διό σε γεγηθότες υμνούμεν, ως καλών αιτίαν, Παρθένε εις αιώνας.

Έτερος
Εκ φλογός τοίς οσίοις

Υπερήφανον όφιν τή Ταπεινώσει σου, εταπείνωσας Μάκαρ προσανυψούμενος, ταίς πρός τόν Θεόν καθαραίς σου εντεύξεσιν, όθεν σε τιμώμεν, Χριστόν υπερυψούντες.

Σαρκωθέντα τόν Λόγον εθεολόγη σας, καί λαούς εκ δουλείας πλάνης διέσωσας, τήν ειδωλικήν, απελαύνων δυσσέβειαν, Πάτερ Ιεράρχα, Μητρόφανες θεόφρον.

Καί τόν βίον τώ λόγω έχων αρμόζοντα, καί τόν λόγον τώ βίω έχων εμπρέποντα, πλήρης ημέρων γεγονώς τών τού Πνεύματος, Πάτερ πρός τάς άνω, μετέβης κατοικίας.

Θεοτοκίον

Λυτρωθέντες τής πρώην αράς τώ τόκω σου, παντευλόγητε Κόρη Θεογεννήτρια, τήν τού Γαβριήλ, φωνήν σοι αναμέλπομεν, Χαίρε η αιτία, τής πάντων σωτηρίας.

Ωδή θ'
Άπας γηγενής

Νόμος ο γραπτός, παρήλθε τής χάριτος επιφανείσης Χριστού, η Ααρωνίτις δέ, ιερωσύνη τή σή Μητρόφανες, Ιεραρχία πάνσοφε παραχωρεί εμφανώς, ως ηλίου, τηλαυγώς εκλάμπωντος, τό αστέριον φέγγος συγκρούπτεται.

Ειρήνη πολλή, εκ Θεού γεγένηταί σοι Ιερώτατε, ού ωραίοι έδραμον, πόδες ειρήνης, οδόν κηρύπτοντος, ειρήνην υπερέχουσαν άπαντα λόγον και νούν, και ειρήνης, τόποις ενσκηνώσαντος, και ειρήνην λιταίς ημίν νέμοντος.

Σύν Πατριαρχών, και Μαρτύρων τάγμασιν Οσίων και Προφητών, και ταίς τών Αγγέλων δέ, ταξιαρχίαις ως παριστάμενος, τώ θρόνω τού Παντάνακτος, απαύστως πρέσβευε, κραταιούσθαι, άτρωτον τό κήρυγμα, εις αιώνας αιώνων τής πίστεως.

Ω παμβασιλεύ, Θεέ Τρισυπόστατε ημίν ευίλατος, γενού ταίς θείαις λιταίς, τού Ιεράρχου και παύσον άπαντα, τής Εκκλησίας σκάνδαλα, και τά φρυάγματα, τών αθέων, εχθρών εξαφάνισον, και ειρήνευσον πάντα τόν κόσμον σου.

Θεοτοκίον

Σώζε πειρασμών, και παντοίων θλίψεων αγνή Μητρόθεε, άπαντας τούς δούλους, και αιωνίου ρύσαι κολάσεως, και τής χαράς αξίωσον, τού σου Υιού και Θεού, τούς εκ πόθου, σέ ύμνοις γεραίροντας, και τήν θείαν τιμώντας εικόνα σου.

Έτερος Θεόν ανθρώποις

Εν γή πραέων σύ κατεσκήνωσας, Αρχιερέυ πραύς εν ακακία γενόμενος, και τοίς άνω συνήφθης στρατεύμασι, όλος ωραϊσμένος θείαις λαμπρότησιν, όλος τώ φωτί τών αρετών περιεχόμενος.

Οράς Αγγέλων θείας λαμπρότητας, Πατριαρχών Μαρτύρων Αποστόλων Μητρόφανες, σύν αυτοίς δυσωπών τόν φιλόανθρωπον, άφεςιν τών πταισμάτων, βίου διόρθωσιν, Όσιε δωρήσασθαι ημίν τοίς ευφημούσί σε.

Θεοτοκίον

Σταγών καθάπερ η επουράνιος, τή σή γαστρί Παρθένε υετός καταβέβηκε, και ξηράνας τής πλάνης τά ρεύματα, ώμβρισεν αφθαρσίαν και απολύτρωσιν, πάσι τοίς ανθρώποις, διά σου θεοχαρίτωτε.

Εξαποστειλάριον Φώς αναλλοίωτον

Φώς τριλαμπέστατον μάκαρ, Μητρόφανες εν καρδία, δεξάμενος ανεδείχθης, μέγας φωστήρ Εκκλησίας, καταφωτίζων τούς πίστει τών εν Τριάδι, ένα Θεόν προσκυνούντας.

Θεοτοκίον

Φωτός δοχείον εδείχθης, φωτολαμπές Θεοτόκε, τό άχρονον εκ γαστρός σου, φώς γάρ άνέτειλε κόσμω, και κατεφώτισε πάντας τούς ορθοδόξως, σέ Θεοτόκον υμνούντας.

Εις τούς Αίνους, ιστώμεν Στίχους δ' και ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ήχος δ'

Ο εξ υψίστου κληθείς

Αναλαβών τού Χριστού τήν πανοπλίαν, καί περιζωσάμενος τήν σήν οσφύν κραταιώς, εν αληθείας ευθύτητι, δικαιοσύνης, θείον δέ θώρακα ενδυσάμενος, καί υποδυσάμενος ωραίους πόδας σου, Ευαγγελίου τής χάριτος, ετοιμασία, καί επί πάσι θυρεόν πίστεως, καί τήν τού Πνεύματος, θείαν μάχαιραν, ρήμα Θεού ώ Μητρόφανες, τού εχθρού τά πυρφόρα, παντελώς βέλη κατέσβεσας.

Ξενοπρεπώς σου τόν βίον διανύσας, τόν ξένον γενόμενον, Χριστόν μιμούμενος, δι' ευσπλαγχνίαν αμέτρητον, ξένων χαρίτων, κατηξιώθης Πάτερ Μητρόφανες, ξένοις καί αυτόχθοσι σαφώς τά μέλλοντα, προαγορεύων ως ένθεος, νέος Προφήτης, εν γηραλέω ψυχής φρονήματι, όθεν τής κρείττονος θείας έτυχες, κατ αξίαν ξενίας αιόδιμε, ικετεύων σωθήναι, τούς εν πίστει ανυμνούντάς σε.

Ο επαξίως κομήτης Κωνσταντίνος, ώσπερ εσπερώτατος προσκληθείς άνωθεν τών χριστωνύμων ο πρώτιστος, Άναξ ανάκτων, σέ εξ εώας εξανατείλαντα, άλλον ώσπερ ήλιον, ευρών Μητρόφανες, συναγαών ως αιφωτον, χορόν αστέρων, θείων Πατέρων τό πρώτον άθροισμα, εν υπιθρόνω στερεώματι, Εκκλησίας Χριστού ενεθρόνισε, καταυγάζειν ακτίσιν, ευσεβείας τό ανθρώπινον.

Υπερουράνιον άρτον προσκομίζων, θυσίαν αναίμακτον τώ Παντοκράτορι, σαυτόν ως θύμα ευπρόσδεκτον, ως Ιεράρχης, μάκαρ προσήξας καί καλλιέρημα, όθεν καί ωσφράνθη σου τού θυμιάματος, οσμήν καί μύρον ηδύπνοον, τήν ευωδίαν τών αρετών τε καί θείων πράξεων, καί νύν τώ θρόνω, παριστάμενος, τού Σωτήρος θυσίαν αναίμακτον, παρρησία προσφέρεις, καί φωτίζεις τούς υμνούντάς σε.

Δόξα... Ήχος πλ. δ'

Μητρός παμφασούς, ώ Μητρόφανες σοφέ, τής Εκκλησίας Χριστού, Πατήρ θεοπρόβλητος ανεδείχθης, καί νύμφης εκλεκτής τού Βασιλέως τών ουρανών, νυμφίος σεμνοπρεπής μυστικώς εχηματίσας, υιούς απείρους προσάγων τώ αοράτω Πατρί διά πίστεως, πολύτεκνον τήν κολυμβήθραν, εν πνεύματι Αγίω απεργασάμενος, Όθεν τό δοθέν σοι τάλαντον πολύπλασιάσας, χαιρών εισήλθες εις τόν νυμφώνα τόν ουράνιον τών πρωτοτόκων ταίς χορείαις συνηδόμενος, καί πρεσβεύων υπέρ τών ψυχών ημών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τά ουράνια υμνεί σε, Κεχαριτωμένη Μήτηρ ανύμφευτε, καί ημείς δοξολογούμεν, τήν ανεξιχνίαστον σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Δοξολογία Μεγάλη, καί Απόλυσις

Εις τήν Λειτουργίαν, Τυπικά, καί εκ τών Κανόνων, Ωδή γ' καί ς'.

[Αρχή](#)

ΤΗ Ε' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Αγίου Ιερομάρτυρος Δωροθέου, Επισκόπου Τύρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε

Πυξίον θείου Πνεύματος, θεομακάριστε εδείχθης, Πάτερ τά θεία δόγματα εγγεγραμμένα, φέρων εν γνώσει θεϊκή, ών τή αναπτύξει Κατεφώτισας, τούς τή αγνωσία κινδυνεύοντας, διό ταίς σαίς πρεσβείαις, αίτησαι ημίν πάσι τό μέγα έλεος.

Αιμάτων θείοις ρεύμασι, προσεπιχρώσας σου Ιερωσύνης, στολήν Δωρόθεε εισηλθες, χαίρων εις τόν ουράνιον ναόν, νύν εμφανισθήναι τώ Θεώ ημών, νέμοντι στεφάνουστης αθλήσεως, αυτόν καθικετευων, άπασι δωρηθήναι τό μέγα έλεος.

Ο βίος σου Ισαγγελος, η μαρτυρία δέ λελαμπρυσμένη, δι' ής ηξίωσαι μετά Αγγέλων, περιχορεύειν εν χαρά, θαύμασι τήν γήν Πάτερ Δωρόθεε, θείοις καταυγάζων καί διδάγμασι, διό ταίς σαίς πρεσβείαις, αίτησαι πάσι δούναι τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Εγώ ειμι Πανάμωμε, δένδρον τό άκαρπον τού θείου λόγου, καρπόν σωτήριον μηδόλως φέρον, καί δειλιώ τήν εκκοπήν, μήπως εις τό πύρ βληθώ τό άσβεστον, όθεν δυσωπώ σε, Τούτου ρυσαί με, δείξασα καρποφόρον, Αχραντε, τώ Υιώ σου τή μεσιτεία σου.

Η Σταυροθεοτοκίον

Η δάμαλις η άσπιλος, τόν μόσχον βλέπουσα επί τού ξύλου προσαναρτώμενον εθελουσίως, οδυρομένη γοερώς, Οίμοι! ανεβόα ποθεινότατον τέκνον, τί σοι δήμος ανταπέδωκεν, αχάριστος Εβραίων, θέλων με ατεκνώσαι εκ σου παμφίλτατε;

Απολυτίκιον Ἦχος δ'

Καί τρόπων μέτοχος, καί θρόνων διάδοχος, τών Αποστόλων γενόμενος, τήν πράξιν εύρες θεόπνευστε, εις θεωρίας επίβασιν, διά τούτο τόν λόγον τής αληθείας ορθοτομών, καί τή πίστει ενήθλησας μέχρις αίματος, Ιερομάρτυς Δωρόθεε, Πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Η συνήθης Στιχολογία, καί οι Κανόνες τής Οκτωήχου, καί τού Αγίου ο παρών, ού η Ακροστιχίς.

Δώρον Θεού σε παμμάκαρ Πάτερ σέβω. Ιωσήφ.

Ωδή α' Ἦχος πλ. δ'
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Δώρον Θεῷ παμμάκαρ, σεαυτὸν προσήξας καθαρώτατον, διὰ βίου τελείου, καὶ σεπτοῦ μαρτυρίου Δωρόθεε.

Ὁριμον ὡσπερ βότρυν, Πάτερ αποθλίψας τὴν διάνοιαν, ευφροσύνης κρατήρα, τοῖς πιστοῖς διδασμάτων προέθηκας.

Ρεύματα τῆς ἀπάτης, ἔστησας Δωρόθεε τῷ ρεύματι, τῆς πανσόφου σου γλώττης, καὶ πιστῶν διανοίας κατήρδευσας.

Θεοτοκίον

Ομβρισὸν μοι Παρθένε, δέομαι σταγόνα κατανύξεως, τὸν ἐνόητα μοι ρύπον, αποπλύνουσα ὅπως δοξάζω σε.

Ωδή γ'
Σύ εἶ τὸ στερέωμα

Νύκτα ἀπεδίωξας, τῆς ματαιότητος ἀπασαν, ταῖς ἀστραπαῖς, Πάτερ ἱεράρχα, τοῦ πανσόφου κηρύγματος.

Θαύμασιν ἐστήριξας, καὶ ἱεροῖς Σοφῆ δόγμασι, τὰς τῶν Πιστῶν, πάντων διανοίας, ὡς ποιμὴν ἱερώτατος.

Ἐχρισέ σε Κύριος, τῷ ἱερῷ σοφῆ χρίσματι, καὶ τῆς αὐτοῦ, θείας Ἐκκλησίας, ποιμενάρχην κατέστησε.

Θεοτοκίον

Ὅλην τὴν καρδίαν μου, τῷ θεϊκῷ φωτὶ λάμπρυνον, πύλη φωτός, τὸν τῆς ἀμαρτίας, σκοτασμὸν ἐκδιώκουσα.

Ὁ Εἰρμός

«Σύ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε, σύ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου».

Κάθισμα Ἦχος γ'
Θείας πίστεως

Θείοις δόγμασιν αἰεὶ ἐκλάμπων, δῶρον ἅγιον σεαυτὸν προσήξας, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ δι' ἀθλήσεως, καὶ κατοικεῖς νῦν αἰεὶ ευφραινόμενος, τῶν πρωτοτόκων τὴν ἄνω μητρόπολιν, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμνήηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρό τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος, Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ
θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς
θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν, Οἴμοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ρύσασθαι,
παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

Ὡδή δ'

Εἰσακήκοα κύριε

Υψουμένου κατέπτυσας, Ὅσιε χειμῶνος τῆς ἀθεότητος, καί τῆ θέρμη θείου
Πνεύματος, ἀβλαβεῖς καρδίας συνετήρησας.

Συνετρίβη Δωρόθεε, μάκαρ πρό προσώπου σου ὄρη βίαια, τῶν δαιμόνων καί
ετάκησαν, δυσμενῶν ἀνθρώπων τά φρονήματα.

Ἐκαρτέρεις θλιβόμενος, πόλεως εἰς πόλιν ἐκδιωκόμενος, μακαρίας ὅθεν
έτυχες, τῶν Μαρτύρων δόξης καί λαμπρότητος.

Θεοτοκίον

Πειρασμῶν με διάσωσον, καί τοῦ ψυχοφθόρου τῶν παθῶν κλύδωνος, ὅπως
πίστει μακαρίζω σε, παναγία Κόρη Μητροπάρθενε.

Ὡδή ε'

Ἐκ νυκτός ἀγνωσίας

Ἀποσκοπῶν ἐμφρόνως, τὰς ἀντιδόσεις τὰς θείας Δωρόθεε, τοὺς μεγίστους
κινδύνους, καί τοὺς πειρασμοὺς ἐκαρτέρησας.

Μοναδικῶς τὴν θεῖαν, ἀνακηρύττων Τριάδα Δωρόθεε, πολυθέου μανίας,
μάταιον διέλυσας φρύαγμα.

Μὴ προσκυνήσας Μάρτυς, ἔργα χειρῶν ἀνομούντων υπέμεινας, πειρασμοὺς
καί κινδύνους, καί μαστίγων πόνους Δωρόθεε.

Θεοτοκίον

Ἀνατολή ἡλίου, πρό εωσφόρου ἐκλάμπαντος γέγονας, δι' οὐ φῶς οἱ ἐν σκότει,
Ἄχραντε δεινῶν εθεάσαντο.

Ὡδή ς'

Χιτώνά μοι παράσχου

Καρδίαν πυρωθείσαν ταῖς πνοαῖς, ἐκτήσω τοῦ Πνεύματος, πνευμάτων
Δωρόθεε, ἐναντίων τὸν κρυμὸν διαλύουσας.

Ἀγίων πολιτείας ἱεραῖς, συγγραφαῖς ἐδήλωσας, Πάτερ θεόπνευστε, θεῖα
γνώσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμενος.

Ρημάτων σου ὁ φθόγγος καί τερπνῶν, δογμάτων ἡ δύναμις, πάσαν
ἐπέδραμε, Παμμακάριστε τὴν γῆν θεῖα χάριτι.

Θεοτοκίον

Παρθένε ὄν ἐκύησας Θεόν, ἄνθρωπον γενόμενον, τούτον ἰκέτευε, λυτρωθῆναί

με πυρός και κολάσεως.

Ο Ειρμός

«Χιτώνά μοι παράσχου φωτεινόν, ο αναβαλλόμενος φώς ώσπερ ιμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ο Θεός ημών».

Κοντάκιον Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος

Ορθοδόξοις δόγμασιν, Ιερομάρτυς κηρύξας, δῶρον θεῖον ἅγιον, σαυτὸν προσήξας τῷ Κτίστη, πρότερον ἐν τῇ ἀσκήσει ἐνδιαπρέψας, ὕστερον τῷ μαρτυρίῳ στερρῶς ἀθλήσας, καὶ νομίμως ὑπεδέξω, βραβεῖον νίκης, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Συναξάριον

Τῆ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ιερομάρτυρος Δωροθέου, Ἐπισκόπου Τύρου.

Στίχοι

Ο Δωρόθεος, κἀν φραγγέλλωμαι λέγει,
Λείπουσι πολλὰ πρὸς τὰ Χριστοῦ μου πάθη.
Πέμπτη Δωροθέοιο δέμας πληγήσι δαμάσθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς μετὰ φιλοφροσύνης ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβερὰς ἀπειλῆς καὶ ἀνάγκης, ἐν τῇ τῶν Βαρβάρων ἐπιδρομῇ, ὅτε, μέλλοντας ὑπ' αὐτῶν δικαίως αἰχμαλωτίζεσθαι, καὶ φόνω μαχαίρας παραδίδοσθαι, ὁ οἰκτίρμων καὶ φιλόφρων Κύριος, διὰ σπλάγχνα ἐλέους αὐτοῦ, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, Μαρκιανοῦ, Νικάνδρου, Ὑπερεχίου, Ἀπόλλωνος, Λεωνίδου, Ἀρείου, Γοργίου, Σεληνιαδος, Εἰρήνης καὶ Πάμβωνος.

Ο ἅγιος μάρτυς Χριστόφορος ὁ ἀπὸ Ρώμης, ξίφει τελειούται.

Ο ἅγιος Μάρτυ Κόνων, ὁ ἀπὸ Ρώμης, ἐν θαλάσῃ βληθεὶς τελειούται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ' Παῖδες Εβραίων

Ἄστρον πολὺφωτον ἐφάνης, ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀθλῶν σου φωτίζων, τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶς, Δωρόθεε βωόντων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τρίβους εὐθείας διοδεύων, ὑπεξέκλινας τὰ βάραθρα τοῦ πλάνου, καὶ οδοῦς πρὸς ζωῆς, ὠδήγεις τοὺς βωόντας, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Έσβεσας όμβροισ τών αιμάτων, Παναοίδιμε τήν κάμινον τής πλάνης, καί πρός ύδωρ ζωής, εσκήνωσας κραυγάζων, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Ρύσαι δεσμών τής αμαρτίας, τήν αθλίαν μου ψυχήν Θεογεννήτορ, καί αγάπη Θεού, υπόζευξον τελεία, ίνα πιστώσ, δοξάζω σε, Θεοτόκε εις αιώνας.

Ωδή η'

Οι θεορρήμονες Παίδες

Σοβαρευόμενον όφιν εν κακία, ταπεινωθείς εν Κυρίω, Πάτερ βοών εταπεινώσας, Ευλογείτε τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Εν βαθυτάτω σε γήρα πρός αγήρωσ, αναπαυσάμενον τόπους, ο πλαστουργός κατεσκήνωσεν, Ιερώτατε Πάτερ, Μαρτύρων αγλαΐσμα.

Βίον ισάγγελον έχων σύν Αγγέλοις, τώ τού Δεσπότου σου θρόνω, αναβοών νύν παρίστασαι, Ευλογείτε τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ωραιοτάτη Παρθένε ανεδείχθης, τόν ωραιότατον Λόγον, κυοφορούσα ώ ψάλλομεν, Ευλογείτε τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ο Ειρμός

«Οι θεορρήμονες Παίδες εν καμίνω, σύν τώ πυρί καί τήν φλόγα, καταπατούντες υπέψαλλον, Ευλογείτε τά έργα Κυρίου τόν Κύριον».

Ωδή θ'

Τόν προδηλωθέντα

Ίθυνασ τήν ποιμήνην, Χριστού θείουσ πρός λιμένασ, αβλαβή τηρήσας αυτήν χειμώνων εναντίων, ως πανάριστος Ιεράρχης καί θείων Πάτερ, πληρωτής σοφέ προστάξεων.

Ωσ ιερουργός ιερός, ως Μάρτυσ γενναίος, ως θαυματουργός θαυμαστός, ως θείος λογογράφος, ως τής πίστεωσ αδιάσειστος στύλος, δόξης αιωνίου Πάτερ έτυχεσ.

Σέ ως θείον δώρον Δωρόθεε ο τά δώρα, ως Θεός παρέχων, πλουσία χρηστότητι τοίς δεομένοις, εις πιστών εναργή σωτηρίαν, τή Εκκλησία εδωρήσατο.

Η Θεοφεγγής μνήμη σου ανέτειλε κόσμω, καταυγάζουσα πιστούς, ακτίσι χαρισμάτων, ήν δοξάζοντασ κοινωνούσ ημάσ δείξον Πάτερ, τής εν σοί θείασ λαμπρότητοσ.

Θεοτοκίον

Φέρουσα Χριστόν χερσί, τόν φέροντα τά πάντα, νεύματι τώ θείω Αγνή, αυτόν αεί δυσώπει, τών χειρών ημών τάσ επάρσεισ ευθύναι, τούτου ως θυμίαμα

ενώπιον.

ο Ειρμός

«Τόν προδηλωθέντα εν όρει τώ νομοθέτη, εν πυρί καί βάτω τόκον, τόν τής Αειπαρθένου, εις ημών τών πιστών σωτηρίαν, ύμνοις ασιγήτοις μεγαλύνομεν».

Καί η λοιπή Ακολουθία, ως σύνηθες, καί Απόλυσις.

Αρχή

ΤΗ ΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών Ιλαρίωνος τού Νέου, Ηγουμένου τής Μονής τών Δαλμάτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εις τό, Κύριε εκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ήχος δ'

Έδωκας σημείωσιν

Βίον ακηλίδωτον, υπομονήν καί πραότητα, καί αγάπην ανόθευτον, εγκράτειαν άμετρον, παννύχιον στάσιν, κατάνυξιν θείαν, πίστιν ελπίδα αληθή, εν συμπαθεία Πάτερ κτησάμενος, ως άγγελος εβίωσας, επί τής γής μετά σώματος, Ιλαρίων μακάριε, πρεσβευτά τών ψυχών ημών.

Επίγειος Άγγελος, καί επουράνιος άνθρωπος, εχηματίσας Όσιε, πηγή κατανύξεως, συμπαθείας ρείθρον, πέλαγος θαυμάτων, αμαρτωλών εγγυητής, ελαία όντως Θεού κατάκαρπος, ελαίω τών καμάτων σου, καθιλαρύνων τά πρόσωπα, Ιλαρίων μακάριε, τών πιστώσ ευφημούντων σε.

Ο νούς σου λαμπόμενος, ταίς θεϊκαίς επινεύσεσι, τών τού σώματος ύπερθεν, παθών εχηματίσεν, αμιγείς τών κάτω, φέρων χαρακτήρας, καί εκτυπών εν εαυτώ, τό θείον κάλλος καί γνωριζόμενος, όλος φωτοειδέστατος, τή συνεργεία τού Πνεύματος, Ιλαρίων Πατήρ ημών, μοναζόντων αγλαίσμα.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Σέ τό καθαρώτατον, τού Βασιλέως παλάτιον, δυσωπώ Πολυύμνητε, τόν νούν μου καθάρισον, τόν εσπιλωμένον, πάσαις αμαρτίαις, καί καταγώγιον τερπνόν, τής υπερθέου Τριάδος ποιήσον, όπως τήν δυναστείαν σου, καί τό αμέτρητον έλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ο αχρείος ικέτης σου.

Η Σταυροθεοτοκίον

Σέ ως εθεάσατο, επί Σταυρού ανυψούμενον, η τεκούσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα έλεγε, Πώς εθελουσίως, πάθος υπομένεις, ο απαθώς εκ τής εμής, γαστρός εκλάμπας ως παντοδύναμος, καί λύσας τήν κατάκριτον, φύσιν βροτών κατακρίσεως; Ανυμνώ σου τήν άμετρον, νύν Υιέ συγκατάβασιν.

Απολυτίκιον Ήχος πλ. δ'

Εν σοί Πάτερ ακριβώς διεσώθη τό κατ' εικόνα, λαβών γάρ τόν σταυρόν, ηκολούθησας τώ Χριστώ, καί πράπτων εδίδασκες, υπεροράν μέν σαρκός, παρέρχεται γάρ, επιμελείσθαι δέ ψυχής, πράγματος αθανάτου, διό καί μετά Αγγέλων συναγάλλεται, όσιε Ιλαρίων τό πνεύμά σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Η συνήθης Στιχολογία, καί οι Κανόνες τής Οκτωήχου, καί τού Αγίου ο παρών.

Ωδή α' Ἦχος πλ. δ' Υγράν διοδεύσας

Εν φωτί αὐλω καί νοητώ, εκ τής κατηφείας, τών ενύλων αναδραμών, Ιλαρίων Ὅσιε λιταίς, σου, ταίς πρός τόν Κύριόν με φώτισον.

Εκ βρέφους θηλάσας τήν αρετήν, εγκρατείας πόνοις, καί ιδρώσιν ασκητικοίς, εις άνδρα κατήντησας καί μέτρον, πνευματικής τής ηλικίας Χριστού.

Τών παθών τό πέλαγος διελθών, καί τās τρικυμίας, τών δαιμόνων διεκφυγών, εις λιμένα ώρμησας αβρόχως, τής απαθείας Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον

Λόγον τόν αμήτορα εκ Πατρός, απάτορα τούτον, επ' εσχάτων θεανδρικώς, εκύησας μόνη Θεομήτορ, ως υπερτέρα πάσης κτίσεως.

Ἦχος γ' Σύ εί τό στερέωμα

Ἐφλεξας τώ άνθρακι, τώ τής ασκήσεως Ἐνδοξε, τήν τών παθών, άκανθαν καί θάλπεις, τών πιστών τά φρονήματα.

Ὅπλον τήν εγκράτειαν, καί προσευχήν ώσπερ θώρακα, καθοπλισθείς, εχθρών αοράτων, ετροπώσω τās φάλαγγας.

Παρθενίας έρωτι, δαφιλευσάμενος Ὅσιε, καί αρετάς τās πρός τόν Δεσπότην, Ιλαρίων κατώρθωσας.

Θεοτοκίον

Δός ημίν βοήθειαν, ταίς ικεσίαις σου Πάναγνε, τās προσβολάς, αποκρουομένη, τών δεινών περιστάσεων.

Ο Ειρμός

Σύ εί τό στερέωμα, τών προστρεχόντων σοι Κύριε, σύ εί τό φώς, τών εσκοτισμένων, καί υμνεί σε τό πνεύμα μου».

Κάθισμα Ἦχος δ' Ταχύ προκατάλαβε

Θεώ καθιέρωσας, τήν σήν παμμάκαρ ζωήν, γενόμενος άριστος Ιερουργός αληθώς, Χριστού Ιερώτατε, όθεν μετά μυρίους, τούς ιδρώτας καί πόνους,

χαίρων εις τὰς αὔλους, μετετέθης σκηνώσεις, καὶ νῦν αναπηγάζεις ἡμῖν
ρεῖθρα ἰάσεων.

Θεοτοκίον

Εκαίνισας ἀχραντε, τῷ θεῷ τόκῳ σου, φθαρείσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν
τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν
αφθαρσίας, ὅθεν σε κατὰ χρέος μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη,
ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Υψούμενος ὑψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτέ, ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τὴ ἀνουψώσει
τὴ σὴ, ὡ φῶς τῶν ομμάτων μου, Δέχου Υἱέ τό πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως,
φέρε Σταυρόν, τοὺς ἡλούς, καὶ τὸν σπόγγον τὴν λόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας
τὴν χάριν ἐβράβευσας.

Ὡδὴ δ'

Εισακήκοα Κύριε

Φυτευθεῖς ἐν τοῖς ὕδασι, τοῖς τῆς ἐγκρατείας Πάτερ μακάριε, κλήμα ὠφθης
ευθαλέστατον, εὐσεβείας βότρυον προβαλλόμενον.

Ὅλος ἐνθους γενόμενος, καὶ πνευματοφόρος ὅλος ἐγνώσθης Θεῷ, Ἰλαρίων
παμμακάριστε, διό μετ' Ἀγγέλων συγχορεύεις αἰεί.

Ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἔστησας τὰ βήματα τῆς καρδίας σου, καὶ ἀσάλευτος
διέμεινας, προσβολὰς δαιμόνων μὴ πτοούμενος.

Θεοτοκίον

Χερουβὶμ υπερτέραν σε, καὶ τῶν Σεραφὶμ υμνούμεν Πανάχραντε, ὄν γάρ
τρέμουσιν ἐβάστασας, ἐν σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ταῖς ἀγκάλαις σου.

Ὡδὴ ε'

Ὁρθρίζοντες βωόμεν σοι

Τό ὄμμα τῆς καρδίας ἀκοίμητον, ἐν ταῖς θεαῖς ἐντολαῖς ἐτήρησας
ἀκαταγνώστως, Αοίδιμε.

Εἰς ὅρος ἀρετῶν δι' ἀσκήσεως, θεοφόρε, πρακτικῆς ἀνέδραμες, πρὸς
θεωρίας ἐπίβασιν.

Τὸν ἔλεον σκορπίσας τοῖς πένησιν, ἐκ καρδίας, Ἰλαρίων Ὅσιε, πλοῦτον
ουράνιον εἰλνφας.

Θεοτοκίον

Τοῦ Λόγου Κιβωτόν σε ἀνέδειξε, Θεοτόκε, ὁ τοῦ νόμου Κύριος, ἐν ἡ
ἀφράστως ἐσκήνωσεν.

Ὡδὴ ς'

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ

Τὸν νοητόν Γολιάθ, κακία υπεραιρόμενον, ἀόπλω σου συμπλοκή, πιστῶς
ἐσφενδόνισας, καὶ τούτου σπασάμενος, τὰ τῆς ἡττης ὄπλα, ὡς μεγάλαυχον

απέτεμες.

Τόν μέγαν εις αρετήν, εζήλωσας Ιλαρίωνα, καί τούτω πνευματικώς, κατ' ίχνος επόμενος, εγκρατείας Όσιε, κορυφαίος ώφθης, καί τής ποιίμνης υποτύπωσις.

Ιδρώσιν ασκητικούς, τούς άνθρακας τών βελών τού εχθρού, κατέσβεσας ολικώς, καί τό πύρ τής πίστεως, ανάψας κατέφλεξας, τά τής απιστίας, τών αιρέσεων φρυάγματα.

Θεοτοκίον

Συνείληφας αληθώς, τόν Θεόν Λόγον εν μήτρα σου, καί τούτον υπερφυώς, Πανάμωμε τέτοκας, όν λιταίς ιλέωσαι, υπέρ τών κυρίως, Θεοτόκον ανυμνούντων.

Ο Ειρμός

«Ιλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλάί γάρ αι ανομίαι μου, καί εκ βυθού τών κακών, ανάγαγε δέομαι, πρός σέ γάρ εβόησα, καί επάκουσόν μου, ο Θεός τής σωτηρίας μου».

Κοντάκιον 'Ηχος α' Τόν τάψον σου Σωτήρ

Πυρί προσομιλών, ουδαμώς κατεφλέχθης, Ιλάριε σοφέ, αθλητά γενναιόφρον, τήν δρόσον γάρ εκέκτησο, τού Θεού αναψύχουσαν, όθεν ήνυσας, τούς υπέρ φύσιν αγώνας, αγαλλόμενος, μετά Οσίων θεόφρον, μεθ' ών ημών μνήσθητι.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τή ς' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών Ιλαρίωνος τού Νέου, Ηγουμένου τής Μονής τών Δαλμάτων.

Στίχοι

Ιλαρός ων πνεύματι σύ Ιλαρίων,
Ιλαρός εν σώματι ής καί καρδία.
Βή δ' ες όλυμπον Ιλαρίωνος κέαρ αγνόν εν έκτη.

Τή αυτή ημέρα, μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών Αττάλου τού θαυματουργού.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τών Αγίων πέντε Παρθένων, καί τής συνοδίας αυτών.

Στίχοι

Κόρας φρονίμους πέντ' έφη Θεός Λόγος,
Προϊστορών σοι τάσδε πέντε Παρθένους.

Ταίς αυτών Αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ' Οι εκ τής Ιουδαίας

Εν τή χλόη τής άνω, βασιλείας τήν ποιίμνην Πάτερ εξέθρεψας, καί ράβδω τών

δογμάτων, τούς θήρας απελάσας, τών αιρέσεων έψαλλες, ο τών Πατέρων ημών Θεός ευλογητός εί.

Τών θαυμάτων τήν αίγλην, εφαπλώσας σκεδάζεις τήν τών νοσούωτων αχλύν, καί ρώσεως ακτίνας, παρέχεις καί ημέραν, ευεξίας κραυγάζουσιν, ο τών Πατέρων ημών Θεός ευλογητός εί.

Εν τή άνω εισήλθες, νυμφική ευωχία τού Βασιλέως Χριστου, στολήν ενδεδυμένος, αξίαν τού καλούντος, εκβοών Παμμακάριστε, Ο τών Πατέρων ημών Θεός Ευλογητός εί.

Θεοτοκίον

Υπέρ φύσιν καί λόγον, τόν Δεσπότην τών όλων εκυοφόρησας, καί τρέφεις εκ μαζών σου, τόν πάσιν ευκαιρία, ετοιμάζοντα τράπεζαν, όν εκτενώς αγαθή υπέρ ημών δυσώπει.

Ωδή η' Επταπλασίως κάμινον

Τοίς τών δακρύων ρεύμασι, τών παθών τά σκιρτήματα, καί τούς ακαθέκτους, λογισμούς κατέκλυσας, καί πέλαγος γέγονας, μακροθυμίας Όσιε, προς γαλήνην άγων, Ιλαράν τούς βοώντας, οι Παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Ως καρτερόν αδάμαντα, τής ασκήσεως έχοντες, τάς σάς παραινέσεις, Ιλαρίων Όσιε, καρδιαν στομούμεθα, καί τών παθών τάς φάλαγγας, τρέπομεν ως έθνη, καί πιστώς εκβοώμεν, οι παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Δι' εγκρατείας Όσιε, τής σαρκός τήν ευπάθειαν, υπώπιασμοίς τε κατατήξας πάνσοφε, επλήρωσας Πνεύματος, τήν ψυχικήν ενέργειαν, καί προς απαθείας, τρίβους έφθασας κράζων, οι Παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Υπό τήν σκέπην Δέσποινα, τών Αγίων πτερύγων σου, οι Κεκακωμένοι, πάντες καταφεύγομεν, δεινοίς αμαρτήμασι, καί Πειρασμοίς καί θλίψεσι, σέ γάρ προστασίαν, κεκτημένοι βοώμεν, οι Παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Ο Ειρμός

«Επταπλασίως κάμινον, τών Χαλδαίων ο τύραννος, τοίς θεοσεβέσιν εμμανώς εξέκαυσε, δυνάμει δέ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ιδών, τώ Δημιουργώ καί Λυτρωτή ανεβόα, οι Παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ' Εξέστη επί τούτω ο ουρανός

Πηγγήν σε τών θαυμάτων ως αληθώς, ο Χριστός ώ Τρισμάκαρ ανέδειξε, τούς

αλγεινούς, ρύπους εκκαθαίρουσαν τών παθών, καί νοσημάτων ένδοξε, πόνους κατακλύζουσαν ευχερώς, διό καί ποταμόν σε, ψυχικών καθαρσίων, καλούμεν πάντες παμμακάριστε.

Εξήνθησας ως φοίνιξ πνευματικός, εν τώ οίκω Θεού παναοίδιμε, καρποφορών, πόνους εγκρατείας ως γλυκασμόν, εν ώ καρδίας ήδυνας, Πάτερ τās τής ποιίμνης σου λογικώς, διό καί τών στεφάνων, τής ουρανού δόξης, ταύτην αξίωσον πρεσβείαις σου.

Τετέλεκας τον δρόμον ασκητικώς, καί τήν πίστιν θεόφρον ετήρησας, διπλούς τε νύν, στέφανος επλάκη σοι αληθώς, όν κατά τήν διάγνωσιν, τών βεβιωμένων παρά Θεού, νομίμως απολήψη, καί εις τήν άνω λήξιν, εναπολαύσεις σύν Αγγέλων χοροίς.

Θεοτόκίον

Σέ όπλον εν κινδύνοις καί πειρασμοίς, καί λιμένα καί τείχος εν θλίψεσι, καί θυρεόν, εν πολέμοις έχομεν νοητόν, καί μέγα ιλαστήριον, εν δειναίς πταισμάτων επιδρομαίς, διό σε Θεοτόκον, τιμώνμεν κατά χρέος, καί μεγαλύνομεν τόν τόκον σου.

Ο Ειρμός

«Εξέστη επί τούτω ουρανός, καί τής γής κατεπλάγη τά πέρατα, ότι Θεός, ώφθη τοίς ανθρώποις σωματικώς, καί η γαστήρ σου γέγονεν, ευρυχωροτέρα τών ουρανών, διό σε Θεοτόκε, Αγγέλων καί ανθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν».

Η λοιπή Ακολουθία, ως σύνηθες, καί Απόλυσις.

[Αρχή](#)

ΤΗ Ζ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Αγίου Ιερομάρτυρος Θεοδότου Αγκύρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εις τό, Κύριε εκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ήχος α'

Τών ουρανίων ταγμάτων

Αγαλλομένη καρδία, καί σταθερώ λογισμώ, πρός τούς αγώνας Μάρτυς, ηυτομόλησας όντως, μή πτήξας τών βασάνων τά αλγεινά, ού τόν βίαιον θάνατον, όθεν νομίμως αθλήσας περιφανώς εστεφάνωσαι Θεόδοτε.

Τοίς σπαραγμοίς τής σαρκός σου κατετραυμάτισας, τούς πολεμίους Μάκαρ, καί κατέξανας τούτων, ελέγχοις τās καρδίας, τοίς δέ κρουνοίς, τών χυθέντων αιμάτων σου, τās διεκχύσεις εξήρανας παντελώς, τής αθείας παμμακάριστε.

Καρτερικώς ταίς λαμπάσι περικαιόμενος, καί ταίς πληγαίς τόν νώτον,

συντριβόμενος Μάρτυς, υπέμεινας κραυγάζων, Τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπήσεως ὅλως με, οὐδέν χωρίσει οὐ θάνατος, οὐ ζωή, οὐδέ πάσα ἄλλη βάσανος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Αυτόμελον

Τῶν ουρανίων ταγμάτων τό ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπί γῆς ἀνθρώπων, κραταιά προστασία, ἀχραντε Παρθένε, σῶζε ἡμᾶς, τοὺς εἰς σέ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοί τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σέ τόν ἀμνόν καί ποιμένα, ἐπί τοῦ ξύλου Σωτήρ, ἡ σέ ἀγνώς τεκούσα, ὡς ἐώρα Θεέ μου, θρηνούσα ἀνεβόα, Τέκνον ἐμόν, φῶς τοῦ κόσμου γλυκύτατον, πῶς ἐπί ξύλου ὀρώ σε τοῦ σταυρικοῦ, ὡς κακούργον ἀναρτώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καί οἱ Κανόνες τῆς Οκτωήχου, καί τοῦ Ἀγίου, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Θεοῦ δόσις πέφυκας εἰκότως μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὠδή α' Ἦχος πλ. β'

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας

Θεολαμπή σε ἀστέρα ὁ νοητός, ἀναδείξας ἥλιος, ἐν τῷ ὕψει τῆς αὐτοῦ, Ἐκκλησίας ἀπασαν τήν γῆν, ἀστραπαῖς Μάκαρ τῶν σῶν ἀθλῶν ἐφαΐδρυνεν.

Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἀνατεθείς, τῷ Θεῷ Θεόδοτε, θεοδότοις ἀρεταῖς, τήν ψυχὴν ἐλάμπρυνας σαφῶς, καί τόν κόσμον τοῖς σεπτοῖς ἀθλοῖς ἐφαΐδρυνας.

Ὁ περιώνυμος Μάρτυς κατανοῶν, τὰ τῆς πλάνης δίκτυα, ἐφαπλούμενα ἐν γῆ, πανταχοῦ διήρχετο ψυχᾶς, διδασκαίς τῶν εὐσεβῶν στηρίζων χάριτι.

Θεοτοκίον

Υπερβολή εὐσπλαγχνίας τοὺς ουρανοὺς, κλίνας καταβέβηκεν, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, καί ἐκ σοῦ σεσάρκωται Ἀγνή, διασώζων τοὺς βροτούς πλάνης τοῦ ὄφραως.

Ὠδή γ'

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ

Διόλου νεύων πρὸς Θεόν, ὀφθαλμοῖς διανοίας, πανασίδιμε Μάρτυς, οὐκ ἠσθάνου ταῖς πληγαῖς τοῦ σώματος ὀμιλῶν, καί βασάνοις, πάντοθεν κυκλοῦμενος.

Ουδόλως Μάρτυς προσβολαῖς, ἀλγεινῶν ἐσαλεύθης, οὐ θωπεΐαις ἀνόμων, ἐπί πετραν ἀσφαλή, τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἠδρασμένος, ἐνδοξε Θεόδοτε.

Συντρίβει σῶμα ταῖς πολλαῖς, ὁ διώκτης αἰκίαις, οὐκ ἰσχύει δέ ὅλως, σοῦ τόν τόνον τῆς ψυχῆς, χαυνῶσαι θεία στοργή, τοῦ Σωτήρος, Μάκαρ

κρατυνόμενον.

Θεοτοκίον

Ιδών σου πόρρωθεν χορός, Προφητών θεηγόρων, μυστηρίου τό βάθος,
πολυτρόποις εν φωναίς, Θεού Μητέρα αγνή, σέ κηρύττει, πάναγνε Θεόνυμφε.

Ο Ειρμός

«Ουκ ἔστιν Ἄγιος ως σύ, Κύριε ο Θεός μου, ο υψώσας τό κέρας, τών πιστών
σου Αγαθέ, καί στερεώσας ημάς, εν τή πέτρα, τής ομολογίας σου».

Κάθισμα Ἦχος α' Τόν τάφον σου Σωτήρ

Πολύφωτος αστήρ, δαδουχίαις θαυμάτων, καί άθλων Ιερών, καταυγάζων τήν
κτίσιν, Θεόδοτε μακάριε, αληθώς εχηρημάτισας, όθεν σήμερον, τήν
φωτοφόρον σου μνήμην, εορτάζομεν, εν κατανύξει καρδίας, Χριστόν
μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον

Μητέρα σε Θεού, επιστάμεθα πάντες, Παρθένον αληθώς, καί μετά τόκον
φανείσαν, οι πόθω καταφεύγοντες, προς τήν σήν αγαθότητα, σέ γάρ έχομεν,
αμαρτωλοί προστασίαν, σέ κεκτήμεθα, εν πειρασμοίς σωτηριαν, τήν μόνην
πανάμωμον.

Η Σταυροθεοτοκίον

Ορώσά σε Χριστέ, η Πανάμωμος Μήτηρ, νεκρόν επί Σταυρού, ηπλωμένον
εβόα, Υιέ μου συνάναρχε, τώ Πατρί καί τώ Πνεύματι, τίς η άφατος, οικονομία
σου αύτη, δι' ής έσωσας, τό τών αχράντων χειρών σου, σοφόν δημιούργημα.

Ωδή δ'

Χριστός μου δύναμις

Σοφία λόγων σου, καί έργων χάριτι, τόν τού σκότους προστάτην περιφανώς,
ήσχυνας Θεόδοτε, καί νίκην ήρας κατ' αυτού, ευκλεώς αγωνισάμενος.

Πυρί τών άθλων σου, σαφώς ενέπρησας, τήν πολύθεον πλάνην καί ως
λαμπάς, εν Αγίω Πνεύματι, Μάρτυς ανάψας μυστικώς, τήν υφήλιον εφώτισας.

Ευτόνως ένδοξε, πλευράς ξεόμενος, καί σφοδραίς αληθόσιν ως αληθώς,
πάντοθεν κυκλούμενος, απαρασάλευτος τόν νούν, εγνωρίσθης διά πίστεως.

Θεοτοκίον

Φυλάξας άφθορον, σέ μετά κύησιν, ως πρό τόκου Παρθένον ο πλαστοουργός,
ώκησεν εν μήτρα σου, καί τούς φθαρέντας τή πλάνη, εκαινούργησεν ως
εύσπλαγχνος.

Ωδή ε'

Τώ θείω φέγγει σου

Υπομονή σου Μάρτυς σοφέ, τών παρανομούντων τάς ορμάς, καί τών
βασάνων τήν κάκωσιν, καί τάς πυρακτώσεις σαφώς υπήνεγκας, τή θεία
συμμαχία περιφραπτόμενος.

Κηρύπτων λόγον τόν ευσεβή, τās οδοιπορίας τās μακράς, Μάρτυς θεόφρον
διώδευσας, καί τούς πλανωμένους πρός φώς επέστρεψας, τό σκότος
αφεμένους τής ματαιότητος.

Αναρτηθείς οιά περ αμνός, Μάρτυς επί ξύλου σιδηρών, ονύχων φέρεις
σπαράγματα, άσαρκος καθάπερ μακαριώτατε, νεκρώσεως τό πάχος
αποδυσάμενος.

Θεοτοκίον

Σωματωθέντα τόν αληθή Λόγον, τού Πατρός εκ τών σεπτών, αγνή Παρθένε
αιμάτων σου, τέτοκας εν δύο τελείαις φύσεσι, μιά δέ υποστάσει θεοχαρίτωτε.

Ωδή ς'

Τού βίου τήν θάλασσαν

Επήλειψας λόγοις σου, Ιεροίς τά Ιερά, πρός τούς αγώνας γύναια, καί
καθελόντα Μάρτυς τόν δυσμενή, ανδρείοις παλαίσμασιν, αφθαρσίας
στεφάνους ανεπλέξαντο.

Ισχύϊ τού Πνεύματος, τήν ψυχήν πε ριφραχθείς, τής πονηρίας πνεύματα,
υπομονή κατέβαλες αικισμών, καί νίκης διάδημα, εκ Θεού εκομίσω Αξιάγαστε.

Κρουνοίς τών αιμάτων σου, τών ειδώλων τήν πυράν, Μάρτυς Χριστού
κατέσβεσας, καί δροσισμώ τών πόνων σου ευσεβώς, ψυχάς κατεδρόσισας,
εκ φλογός τής απάτης λυτρωσάμενος.

Θεοτοκίον

Ο πάσης επέκεινα, νοουμένης αληθώς, καί ορωμένης κτίσεως, μήτραν τήν
σήν υπέδου παναληθώς, καί σάρξ εχηρημάτισε, τούς βροτούς αναπλάπτων
Αειπάρθενε.

Ο Ειρμός

«Τού βίου τήν θάλασσαν, υψουμένην καθορών, τών πειρασμών τώ Κλύδωνι,
τώ ευδίω λιμένι σου
προσδραμών, βοώ σοι, Ανάγαγε, εκ φθοράς τήν ζωήν μου Πολυέλεε».

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τή Ζ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Αγίου Ιερομάρτυρος Θεοδότου τού
εν Αγκύρα.

Στίχοι

Χείρ Θεόδοτον, ήν Θεού χείρ ξηράνοι,
Θεώ δοτόν τίθησι, πλήξασα ξίφει.
Θεόδοτος εβδομάτη τυθείς έλεν ουρανόν ευρύν.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τής Αγίας Μάρτυρος Ζηναΐδος τής
θαυματουργού, καί τών Αγίων γυναικών, Αισίας καί Σωσάννης, μαθητριών
Παγκρατίου Επισκόπου Ταυρομενίου.

Τελείται δέ η αυτών σύναξις εν τώ αγιωτάτω αυτών Μαρτυρείω, εν τοίς

Βασιλίσκου.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Λυκαρίωνος.

Στίχοι

Άφωνος ήκει πρὸς ξίφος Λυκαρίων,
Έναντι τού κείροντος οίον αρνίον.

Τή αυτή ημέρα, οι Άγιοι Μάρτυρες Ταράσιος καί Ιωάννης ξίφει τελειούνται.

Στίχοι

Ιωάννην τέμνουσι σύν ταρασίω
Ου πρὸς τέμνον εκταραχθέντας ξίφος.

Τή αυτή ημέρα, ο Όσιος Στέφανος εν ειρήνη τελειούται.

Στίχοι

Επώνυμος Στέφανος ού φορεῖ στέφους,
Ο πρακτική χεῖρ αρετῶν οἶδε πλέκειν.

Τή αυτή ημέρα, ο Όσιος Άνθιμος εν ειρήνη τελειούται.

Στίχοι

Άνθην ενεγκῶν Άνθιμος χριστού βίου,
Πρὸ τῆς τελευτῆς αρετῶν καρπὸν φύει.

Τή αυτή ημέρα, η Αγία Σεβαστιανή εν ειρήνη τελειούται.

Στίχοι

Σεβαστιανῆς, ως τὰ λοιπά τού βίου,
Σεβαστά πάσι, καί τό τού βίου τέλος.

Ταῖς αὐτῶν αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδὴ ζ'

Δροσοβόλον μέν τήν κάμινον

Τώ πυρί θεομακάριστε τῶν πόνων σου, πυράν ειδῶλων ἔσβεσας, τῶν
αιμάτων δέ, τοῖς κρουνοῖς εβύθισας εχθρούς, ασάρκους Θεόδοτε βοῶν,
ευλογητός ο Θεός, ο τῶν Πατέρων ημῶν.

Ως θυμίαμα ευῶδες προσενήνεξαι, Σοφέ τώ αθλοθέτη σου, θεία χάριτι, τήν
δυσῶδη πλάνην καθελών, διό μελωδεῖς περιχαρώς, Ευλογητός εἰ ο Θεός, ο
τῶν Πατέρων ημῶν.

Συντηρήσας σου τούς λόγους φόρτος Άγιος, τώ θεοφόρω Φρόντωνι
αποδέδοσαι, εις ναού ανέγερσιν σεπτού, εις κάθαρσιν πάντων ευσεβῶν, εις
περιποίησιν ψυχῶν, Μάρτυς Θεόδοτε.

Θεοτοκίον

Μίαν φέροντα υπόστασιν εκύησας, τόν Λόγον Μητροπάρθενε, διπλάς έχοντα,

τάς θελήσεις καί τά φυσικά, αὐτοῦ ιδιώματα σαφώς, Θεός γάρ ἐστι καί βροτός, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς.

Ὡδή η'

Ἐκ φλογός τοῖς Οσίοις

Ἀδιάσειστος στύλος πύργος ἀκλόνητος, ἀπερίτρεπτον τείχος βάσις τῆς πίστεως, δόσις θεϊκή, εὐσεβείας υπέρμαχος πλάνης καθαιρέτης, εδείχθης Ἀθλοφόρε.

Κυβερνήσει τῆς θείας χάριτος Πάνσοφε, τῶν βασάνων παρήλθες τό μέγα πέλαγος, καί τοῦς γαληνοῦς, ἀγαλλόμενος ἐφθασας, ἐνδοξε λιμένας, τῆς ἄνω βασιλείας.

Αἱ πορεῖαι καί τρίβοι σου κατευθύνθησαν, πρὸς Χριστόν τόν τῶν ὅλων Θεόν καί Κύριον, οὐ ἐν ταῖς χερσί, σοῦ τό πνεῦμα παρέδωκας, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Θεόδοτε τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον

Ῥητορεύουσα γλῶσσα τοῦ μυστηρίου σου, τό ἀπόρρητον βάθος εἰπεῖν οὐ δύναται, Λόγον γάρ Θεοῦ, υπέρ λόγον ἐκύησας, πάναγνε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Ὁ Εἰρμός

«Ἐκ φλογός τοῖς Οσίοις δρόσον ἐπήγασας, καί Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας, ἅπαντα γάρ ὁράς Χριστέ,, μόνω τῷ βούλεσθαι, Σέ υπερυψούμεν, εἰς πάντας τοῦς αἰῶνας».

Ὡδή θ'

Ἀπορεῖ πάσα γλῶσσα

Ἴνα τῆς δόξης τύχης, τῆς ἐκεῖ Ἀθλοφόρε, τῆς ὀρωμένης χαίρων κατεφρόνησας, καί θεία ἐπινεύσει, πρὸς τοῦς αἰκισμοῦς ἐχώρησας μή δειλιάσας, κολαστηρίων εἶδη καί θάνατον πικρόν, ὅθεν μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθης ἀγωνισάμενος.

Ὡράθης οἶκος Μάρτυς, καθαρὸς τῆς Τριάδος, οἰκοδομία πράξεων Θεόδοτε, πανόλβιε ἐνθέων, ἄθλων τε λαμπρῶν φαιδρότησι κεκοσμημένος, δι' ὧν ναοῦς δαιμόνων, καί ξόανα σοφέ, θεία τοῦ Παρακλήτου δυνάμει, σαφώς κατέστρεψας.

Σταλάζον ὄρος θεῖον, γλυκασμόν ἀνεφάνης, πηγὴ θαυμάτων πέλαγός τε ἐνδοξε, ἐνθέων χαρισμάτων, ρεῖθρον διαυγές τοῦ Πνεύματος, ψυχᾶς ἀρδεύον, καί κατακλύζον πάθη, καί πάσι προξενούν, Μάρτυς τοῖς σέ υμνοῦσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίον

Φωνὴ Ἀγγέλου τέτοκας, τόν ἀναρχον Λόγον, λαβόντα σάρκα ἐννουν τε καί ἐμψυχον, Παρθένε Παναγία, ἐκ τῶν καθαρῶν αἱμάτων σου, καί τοῦς ἀσάρκους ἐχθροῦς καταβαλόντα, καί σώσαντα ἡμᾶς, πάντας τοῦς ἀληθῆ

Θεοτόκον ομολογούντάς σε.

Ο Ειρμός

Απορεί πάσα γλώσσα, ευφημείν πρός αξίαν, ιλιγγιά δέ νούς καί υπερκόσμιος, υμνείν σε Θεοτόκε, όμως αγαθή υπάρχουσα, τήν πίστιν δέχου, καί γάρ τόν πόθον οίδας, τόν ένθεον ημών, σύ γάρ Χριστιανών εί προστάτις, σέ μεγαλύνομεν».

Η λοιπή Ακολουθία, ως σύνηθες, καί Απόλυσις.

[Αρχή](#)

ΤΗ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τής ανακομιδής τού λειψάνου τού Αγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τού Στρατηλάτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Είς τό, Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ς' καί ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια γ' δευτερούντες αυτά.

Ήχος δ'

Ως γενναίον εν Μάρτυσιν

Αθλητής γενναιότατος, στρατιώτης αήττητος, εν Αγίω Πνεύματι αναδέδειξαι, καταβαλών τόν πολέμιον, σοφία τών λόγων σου, καί τών έργων σου σοφέ, καρτεραίς επιδείξειςιν, όθεν είληφας, τούς στεφάνους τής νίκης, καί τοίς άνω, ομηγύρεσι συνήφθης, Μεγαλομάρτυς Θεόδωρε.

Καί σταυρώ αναρτώμενος, καί τās σάρκας ξεόμενος, οξυτάτοις βέλεσι Τιτρωσόμενος, καί επί ξύλου τεινόμενος, καί ξίφει τεμνόμενος, καί παντοίαις μηχαναίς, αλγηδόνων κυκλούμενος, απαράτρωτος, καί αήττητος ώφθης τή δυνάμει, τού Σταυρώ προσηλωθέντος, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θείον άγαλμα γέγονας, ευσεβείας πανόλβιε, δυσσεβών αγάλματα βδελυζάμενος, καί Ιερείον ολόκληρον, καί θύμα ευπρόσδεκτον, τώ τυθέντι διά σέ, καθαρώς προσαγόμενον, τώ δοξάσαντι, τήν Αγίαν σου μνήμην καί θαυμάτων, θησαυρόν σε τοίς εν κόσμω, δωρησαμένω Θεόδωρε.

Δόξα... Ήχος πλ. δ'

Αθλητικόν συστησάμενος στάδιον, κατά τής πλάνης ηνδραγάθησας Θεόδωρε, τή πυριφθόγγω γλώττη σου, καταισχύνας Λικινίου τό απάνθρωπον, Διό καί σύν Αγγέλοις χορεύων μακάριε, αίτησαι Χριστόν, όπως ίλεως γένηται ημίν, εν τή ημέρα τής κρίσεως.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Δέσποινα πρόσδεξαι, τās δεησεις τών δούλων σου, καί λύτρωσαι ημάς από πάσης ανάγκης καί θλίψεως.

Είς τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'
Χαίροις ασκητικῶν

Χαίροις ο στρατιώτης Χριστοῦ, ο τροπωσάμενος εχθροῦ τήν παράταξιν, τῷ ὄπλῳ τῆς ευσεβείας, ο τῶν πιστῶν στηριγμός, ο πολλῶν βασάνων ὠνησάμενος, Θεοῦ τήν ουράνιον, βασιλείαν Θεόδωρε, ἐν ἡ χορεύων, καί μεθέξει θεοῦμενος, καί λαμπόμενος, καθααίς διαδόσεσι, μέμνησο τῶν τιμώντων σου, τήν μνήμην τήν ἐνδοξον, καί προσκυνούντων ἐν πίστει, τήν τῶν λειψάνων σου λάρνακα, ἀφ' ἧς ἀναβλύζεις, τοῖς αἰτούσιν εὐρωστίαν, καί μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ο Θεός ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ ο Θεός Ἰσραήλ αὐτός δώσει δύναμιν καί κρααίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητός ο Θεός.

Χαίροις ἡ ἱερά Κεφαλή, τῶν θλοφόρων τό σεπτόν ακροθίνιον, ο κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ο καθαιρέτης εχθροῦ, δωρεῶν ἐνθέων ο ἐπώνυμος, λαμπτήρ τήν ὑψηλίον, καταυγάζων τοῖς θαύμασι, πύργος ο μέγας, διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσρήξεσι, τῶν ἀπείρων κολάσεων, λόγῃ τῆς καρτερίας σου, ο κτείνας τόν δράκοντα, ο ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος, Χριστόν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τό μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωμεν πάντα τά θέλημα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Ὅπλῳ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, τήν τῶν εἰδώλων συντριβήν ἐργασάμενος, μαστίγων ὑπέστης πείραν, καί ἐπὶ ξύλου ταθεῖς, σπαραγμούς παμμάκαρ ἐκαρτέρησας, ὑφ' ὧν συντριβόμενος, καί λαμπάσι φλεγόμενος, σταυρῷ ὑψώθης, τιτρωσκόμενος βέλεσι, καί τά ὄμματα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλούμενος, ὅθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, ουρανίων στεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε, Διό ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καί τῆς αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες εὐφημήσωμεν πιστοί, καί μακαρίσωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τόν γενναῖον Μεγαλομάρτυρα, τῆς οἰκουμένης τόν ὑπέρμαχον, πρεσβεύει γάρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τά ουράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καί ἡμεῖς δοξολογούμεν, τήν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθείς ἐν Σταυρῷ

Στρατολογία ἀληθεί ἀθλοφόρε, τοῦ ουρανοῦ στρατηγός Βασιλέως, περικαλῆς γεγένησαι Θεόδωρε, ὄπλοις γάρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καί κατεξωλόθρευσας, τῶν δαιμόνων τά στίφη, καί νικηφόρος ὠφθης ἀθλητῆς,

όθεν σε πίστει, αεί μακαρίζομεν.

Δόξα... Καί νύν...
Ἦχος δ' Θεοτοκίον

Τό απ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καί ἀγγέλοις ἀγνωστον Μυστήριον, διά σου Θεοτόκε τοῖς ἐπί γῆς πεφανέρωται, Θεός ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καί Σταυρόν ἐκουσίως ὑπέρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὐ ἀναστήσας τόν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Οκτωήχου, καί τοῦ Ἁγίου ο παρών, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.
Μέλπω σε δῶρων ἐνθέων ἐπώνυμε. (Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων). Ποίημα
Θεοφάνους.

Ὠδή α' Ἦχος δ'
Θαλάσσης τό ἐρυθραῖον

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, καλλωπιζόμενος, καλλοποιῶ παρίστασαι Χριστῷ, παρ' αὐτοῦ καλλυνόμενος, ὡς δωρεῶν ἐπώνυμος, τῶν τοῦ Θεοῦ Μάρτυς Θεόδωρε.

Ενθέοις θωρακισθεῖς Θεόδωρε, ὅπλοις τῆς πίστεως, τοῦ δυσμενοῦς συνέκοψας στερρῶς, ψυχοφθόρου τάς φάλαγγας, καί νικητῆς γενόμενος, μετὰ Μαρτύρων ἐστεφάνωσαι.

Λαμπρόν σου τό τῆς ψυχῆς ἀναστήμα, ἐπιδεικνύμενος, τῷ δυσσεβεῖ θεόφρον βασιλεῖ, τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καί τῇ τῶν ἔργων χάριτι, τούτον κατήσχυνας Θεόδωρε.

Θεοτοκίον

Ἀσπύρως τῷ τοῦ Πατρός βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τόν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καί σαρκί ἀπεκύησας, τόν ἐκ Πατρός ἀμήτορα, καί δι' ἡμᾶς ἐκ σου ἀπάτορα.

Ὠδή γ'
Ευφραίνεται ἐπί σοί

Παράταξιν δυσσεβῆ, ὡς στρατηλάτης δυνατός ἔτρεψας, καί σκολιού δράκοντος, πάσας μηχανάς ἐξεφάυλισας.

Ὡς πρόθυμος τήν ψυχὴν, δι' ἐπινοίας εὐσεβοῦς Ἐνδοξε, τῶν δυσσεβῶν ὠλεσας, τά νενοθευμένα σεβάσματα.

Στερρότητι λογισμοῦ, τῶν δυσμενῶν ἐπιφοράς ἠνεγκας, ζωοποιόν νέκρωσιν, τοῦ ἀγωνοθέτου μιμούμενος.

Θεοτοκίον

Σύ μόνη τοίς επί γής, τών υπέρ φύσιν αγαθών πρόξενος, Μήτηρ Θεού γέγονας, όθεν σοι τό Χαίρε κραυγάζομεν.

Ο Ειρμός

«Ευφραίνεται επί σοί, η Εκκλησία σου Χριστέ κράζουσα, Σύ μου ισχύς Κύριε, καί καταφυγή καί στερέωμα».

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Υπέρ φύσιν αγώνας διηνυκώς, υπέρ φύσιν επάθλων παρά Θεού, αξίως επέτυχες, Αθλοφρόρε πολυαθλε, ως ουδέν γάρ θέμενος, τό άθειον πρόσταγμα, σεαυτόν βασάνοις, προθύμως εξέδωκας, όθεν υπομείνας, σπαραγμούς καί στρεβλώσεις, σταυρόν τε καί θάνατον, τώ Χριστώ συνδεδόξασαι, αρμοζόντως Θεόδωρε, Πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, τών πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, τοίς εορτάζουσι πόθω, τήν αγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Τήν ψυχήν μου Παρθένε τήν ταπεινήν, τήν εν ζάλη τού βίου τών πειρασμών, νύν ως ακυβέρνητον, ποντουμένην τώ κλύδωνι, αμαρτιών τε φόρτω, αφθείσαν υπέραντλον, καί εις πυθμένα Ἄδου, πεσείν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τή θερμή σου πρεσβεία, καί σώσον παρέχουσα, σόν λιμένα τόν εύδιον, ίνα πίστει κραυγάζω σοι, Πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, τών πταισμάτων δούναί μοι τήν άφεσιν, σέ γαρ έχω ελπίδα ο δούλός σου.

Ωδή δ' Επαρθέντα σε ιδούσα.

Ετραυμάτισας τόν όφιν τώ τραυματούσθαι, καί καρτεραίς ενστάσεσι, Μάρτυς ανεδείχθης, μέλπων εμμελέστατα, τώ σέ δυναμώσαντι, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Δαπανώμενος τάς σάρκας πολλαίς αικίαις, τόν λογισμόν ακλόνητον, έσωσας Τρισμάκαρ, μέλπων προθυμότατα, τώ σέ δυναμώσαντι, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Ωραιώθης τοίς παθήμασι τού Δεσπότου, σου τά σεπτά παθήματα, Πάνσοφε συνάψας, καί καταξιούμενος αυτού τής λαμπρότητος, καί τής ποθουμένης φαιδρότητος.

Θεοτοκίον

Απειρογάμως εκύησας ώ Παρθένε, καί μετά τόκον ώφθης παρθενεύουσα πάλιν, όθεν ασιγήτοις φωναίς, τό χαίρέ σοι Δέσποινα, πίστει αδιστάκτω κραυγάζομεν.

Ωδή ε' Συ Κύριέ μου φώς

Ραντίσματι σαρκός, τών αιμάτων απέπασσας, δαιμόνιον επ' ολέθρω, προσαγόμενον λύθρον, αήτητε Θεόδωρε.

Ω γνώμης ευσεβούς! ώ γενναίου φρονήματος! ώ πίστεως θερμοτάτης, τού σεπτού Αθλοφόρου, δι' ής Θεού επέτυχε!

Νούν έχων τώ φωτί, τού Θεού ελλαμπόμενον, τόν πρόμαχον τής Κακίας, απημαύρωσας όφιν, πανένδοξε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον

Σέ όπλον αρραγές, κατ' εχθρών προβαλλόμεθα, σέ άγκυραν καί ελπίδα, τής ημών σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ωδή ς'

Θύσω σοι, μετά φωνής

Ενίκας, προθυμία συντόνω τούς άφρονας, επί σταυρού ηπλωμένος, καί τοίς ήλοις Μάκαρ εμπεπαρμένος, εικονίζων, τό σωτήριο πάθος τού κτίσαντος.

Νομίμως, εναθλούντι Χριστός σοι οπτάνεται, εν τή φρουρά κεκλεισμένω, επαλείφων οία αγωνοθέτης, προς αγώνας, προς εχθρού τά παλαίσματα Ένδοξε.

Θυσίαν, καθάραν καί αγίαν καί άμωμον, τώ διά σέ εκουσίως, εαυτόν θυσίαν προσαγαγόντι, προσηγάγου, σεαυτόν αθλοφόρε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον

Ω θαύμα, τών απάντων θαυμάτων καινότερον! ότι Παρθένος εν μήτρα, τόν τά σύμπαντα περιέχοντα, απειράνδρωσ, συλλαβούσα ουκ εστενοχώρησεν.

Ο Ειρμός

«Θύσω σοι, μετά φωνής αιnéσεως Κύριε, η Εκκλησία βοά σοι, εκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τώ δι' οίκτον, εκ τής πλευράς σου ρεύσαντι αίματι».

Κοντάκιον Ήχος β'

Τά άνω ζητών

Ανδρεία ψυχής τήν πίστιν θωρακισάμενος, καί ρήμα Θεού ως λόγην χειρισάμενος, τόν εχθρόν κατέτρωσας, τών Μαρτύρων μέγιστε Θεόδωρε, σύν αυτοίς Χριστώ τώ Θεώ, πρεσβεύων απαύστως υπέρ πάντων ημών.

Ο Οίκος

Τών αθλητών τό έκλαμπρον κάλλος, δεύτε πάντες τών ύμνων τοίς στεφάνοις πιστοί, Θεόδωρον καταστέψωμεν, δώρον γάρ Θεού μέγα τώ κόσμω αναδέδεικται, λάμψεσι ταίς τών θαυμάτων, τόν γάρ εχθρόν εκνικήσας Βελίαρ άθλοισ σεπτοίς, ομβρίζει αντί αιμάτων, Κρουνηδόν ιαμάτων τά ρεύματα, σύν τούτοις δέ πάσι χαίρει Χριστώ, καί δίδωσιν ειρήνην ανέκλειπτον, πρεσβεύων απαύστως υπέρ πάντων ημών.

Συναξάριον

Τή Η' τού αυτού μηνός, Μνήμη τής Ανακομιδής τού Λειψάνου τού Αγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τού Στρατηλάτου.

Στίχοι

Νεκρόν με Θεόδωρον η πατρίς δέχου,
Ὅν ζώντα πλουτεῖ Μαρτύρων πατρίς πολος.
Ὅλβιον ογδοάτη Θεοδώρου σῶμα κομίσθη.

Τή αυτή ημέρα, τελείται η σύναξις τῆς υπεραγίας Θεοτόκου εν τῷ Σωσθενείῳ.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Νικάνδρου καί Μαρκιανού.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τῆς Αγίας Μάρτυρος Καλλιόπης.

Ταῖς αὐτῶν αγίαις, πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ἡμᾶς. Αμήν.

Ὡδή ζ'

Εν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι

Εν τῇ καμίνῳ, τῶν σῶν αγῶνων Μάρτυς ἔνδοξε, ὕλην ασεβείας ἐφλεξας, καί πυρσός, ευσεβείας ψάλλων γέγονας, Ευλογημένος εἶ εν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς στρατηγέτης, ὡς νουνεχῆς καί νηφάλιος ἔργῳ, βασιλέα ἀφρονα δυσσεβῆ, ἐξεφαύλισας καί ἔδειξας, τούτον ἀνίσχυρον, ἐνισχυθεῖς τῷ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Νόμος ἠττάται, τῶν ἐγκωμίων τῷ μεγέθει σου, σύ γάρ, φανοτάταις ἔλαμψας ἀστραπαῖς, μαρτυρίῳ τῷ Δεσπότη σου, βῶν Θεόδωρε, Ευλογητόν τό κράτος σου Δέσποτα.

Θεοτοκίον

Τό τοῦ Υψίστου, ἠγιασμένον θεῖον σκῆνωμα χαίρε, διὰ σοῦ γάρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν, Ευλογημένη σύ εν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὡδή η'

Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ

Εν σοί πεποιθῶς τῷ δι' ἐμε, σταυρόν καί θάνατον, καθυπομείναντι, σταυρῷ ἀνήρηται Δέσποτα, καί τιτρώσκομαι τοξεύμασι, καί χαλεπαῖς προσομιλώ αικίαις Κύριε, ἀνεβόας, Μάρτυς ἀθλῶν γενναιόφρον Θεόδωρε.

Προσῆγαγες θύμα καθαρόν, σαυτόν τῷ Κτίστη σου, χαίρων Θεόδωρε, καί προσεχώρησας ἔνδοξε, βασιλείαν πρὸς οὐράνιον, μετὰ Μαρτύρων ἱερῶν κραυγάζων πάντοτε, εὐλογεῖτε, πάντα τά ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ὡς κρίνον, ὡς ῥόδον νοητόν, ὁδμαῖς τῶν ἀθλων σου εὐωδιάζεις ἡμᾶς, διώκων χάριτι πάντοθεν, τό δυσώδες τῶν παθῶν ἡμῶν, καί παρορμῶν ἀναβοάν εὐωδεστάτη ψυχῇ, Ευλογεῖτε, πάντα τά ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Θεοτοκίον

Σύ μόνη εν πάσαις γενεαίς, Παρθένε άχραντε, Μήτηρ εδείχθης Θεού, σύ τής θεότητος γέγονας, ενδιαίτημα Πανάμωμε, μή φλογισθείσα τώ πυρί τού απροσίτου φωτός, όθεν πάντες, σέ ευλογούμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ο Ειρμός

«Χείρας εκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, εν λάκκω έφραξε, πυρός δέ δύναμιν έσβεσαν, αρετήν περιζωσάμενοι, οι ευσεβείας ερασταί, Παίδες κραυγάζοντες, Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου τόν Κύριον».

Ωδή θ'

Λίθος αχειρότμητος

Νύν τών μακαρίων τοίς δήμοις, καί τών Μαρτύρων ταίς χορείαις, ως ηγλαϊσμένος τοίς άθλοις, συναγελάζων καί συνηδόμενος, στεφηφορών παρίστασαι, τώ Ποθουμένω σοι Θεόδωρε.

Ύψος πρός ουράνιον ήρθης, τών επί γής καταφρονήσας, καί τού ποθουμένου σοι τέλους, κατηξιώθης αυτό τό έσχατον, τών ορεκτών Θεόδωρε, κατειληφώς επαγαλλόμενος.

Μόνον σε αθάνατον Λόγον, σαρκί παθόντα καί θανέντα, Μάρτυς ο θεόφρων ποθήσας, αθανασίας τής σής επέτυχεν, εν ουρανοίς σκηνούμενος, Κτίστα τών όλων παντοδύναμε.

Θεοτοκίον

Σαρκί επιδημήσαι θελήσας, ο διακοσμήσας πάντα λόγω, εν σοί κατεσκήνωσε μόνην, αγιωτέραν πάντων ευράμενος, καί Θεοτόκον εδειξεν, επ' αληθείας Μητροπάρθενε.

Ο Ειρμός

«Λίθος αχειρότμητος όρους, εξ αλαξεύτου σου Παρθένε, ακρογωνιαίος ετμήθη, Χριστός συνάψας τάς διεστώσας φύσεις, διό επαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε με γαλύνομεν».

Εξαποστειλάριον

Εν Πνεύματι τώ Ιερώ

Τάς παρατάξεις τών εχθρών, καί δαιμόνων τά θράση, εις τέλος κατηδάφισας, καί τό στέφος εδέξω, Θεόδωρε μακάριε, εκ χειρός τού Κτίστου σου, ως Μάρτυς τής αληθείας, διασώζεις δέ πάντας, εκ παντοίων θλιβερών, παγίδων τού αλλοτρίου.

Θεοτοκίον Όμοιον

Γεραίρουσι τόν τόκον σου, Ασωμάτων αι τάξεις, χαράς γάρ τά επίγεια, σύ πεπλήρωκας μόνη, διό σε τήν πανάμωμον, οι πιστοί δοξάζοντες, εν ύμνοις δοξολογούμεν, φώς γάρ σύ τοίς εν σκότει, εξανατέλλων ως όρθρος, ανέτειλας τής ημέρας.

Ει βούλει, ειπέ εις τούς Αίνους εκ τών Στιχηρών τού Εσπερινού, ειδ' ού, εις τόν Στίχον, τής Οκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Αγιωσύνης δωρεά, καί πλούτος θείας ζωής, πεφανέρωσαι τώ κόσμῳ
Θεόδωρε, Χριστός γάρ σου σοφέ τήν μνήμην εδόξασεν, εν ή συμφώνως οι
πιστοί, γεγηθότες υμνούμεν, τούς αγώνας τών άθλων σου.

Καί νύν... Θεοτοκίον Ἦχος πλ. β'

Θεοτόκε, σύ εί η άμπελος η αληθινή, η βλαστήσασα τόν καρπόν τής ζωής. Σέ
ικετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετά τών Αποστόλων, καί πάντων τών
Αγίων, ελεηθήναι τάς ψυχάς ημών.

Η λοιπή Ακολουθία τού Ὁρθρου, καί Απόλυσις

ΕΙΣ τήν Λειτουργίαν, Τυπικά, καί εκ τού Κανόνος, Ωδή γ' καί ζ'.

Ο Απόστολος

Τέκνον Τιμόθεε, ενδυναμού εν τή χάριτι... Ζήτει Οκτωβρίου κς'.

Ευαγγέλιον (Ζήτει Σεπτεμβρίου Κ')

Κοινωνικόν

ΕΙΣ μνημόσυνον αιώνιον έσται Δίκαιος. Αλληλουία.

[Αρχή](#)

ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού εν Αγίοις Πατρός ημών Κυρίλλου, Αρχιεπισκόπου
Αλεξανδρείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

ΕΙΣ τό, Κύριε εκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ως γενναίον εν Μάρτυσι

Φрукτωρίαις τού Πνεύματος, ελλαμφθείς τήν διάνοιαν, φωτοβόλος ήλιος
εχρημάτισας, ώσπερ ακτίνας τά δόγματα, εις πάντα τά πέρατα, εφαπλών καί
τών πιστών, καταυγάζων πληρώματα, Παμμακάριστε, καί διώκων τό σκότος
θεοφόρε, τών αιρέσεων δυνάμει, τού εκ Παρθένου εκλάμψαντος.

Ευφραδεία τών λόγων σου, Ιερώτατε Κύριλλε, Εκκλησία άπασα ωραίζεται,
καί ευσεβώς καλλωπίζεται, ωραίοις εν κάλλεσι, καί τιμά σου Ιερώς, τήν αγίαν
μετάστασιν, παναοίδιμε, ιερέων τό κλέος, τών Πατέρων, κορυφαίε τής
Συνόδου, τής παναγίας υπέρμαχε.

Τοίς πυρίνοις σου δόγμασι, τών αιρέσεων άπασα, φρυγανώδης φλέγεται ύλη
πάνσοφε, τών νοημάτων τοίς βάθεσι, βυθίζεται στράτευμα, απειθούτων

δυσσεβών, Ιερώτατε Κύριλλε, τοίς διδάγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' εκάστην, τών πιστών η Εκκλησία, μεγαλοφώνως τιμώσά σε.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Πεπτωκότων ανόρθωσις, τεθνεώτων ανάστασις, σύ εδείχθης τέξασα τόν Υιόν τού Θεού, τόν τώ Πατρί συννοούμενον, τήν θείαν τε γέννησιν, ανασχόμενον εκ σου, σαρκικών υποστάσεων, όν ικέτευε, πειρασμών καί κινδύνων λυτρωθήναι, τούς ενπίστει Παναγία, ειλικρινώς σε δοξάζοντας.

Η Σταυροθεοτοκίον

Ως εώρακε Κύριε, η Παρθένος καί Μήτηρ σου, εν Σταυουυρω κρεμάμενον εξεπλήττετο, καί ατενίζουσα έλεγε, Τί σοι ανταπέδωκαν, οι πολλών σου δωρεών, απολαύσαντες Δέσποτα; Αλλά δέομαι, Μή με μόνην εάσης εν τώ κόσμω, αλλά σπεύσον αναστήναι, συνανιστών τούς προπάτορας.

Απολυτίκιον

Ήχος α' Τής ερήμου πολίτης

Τόν φωστήρα τού κόσμου καί ρητόρων τόν έξαρχον, τής Αειπαρθένου Μαρίας παλαιστήν καί υπέρμαχον, τόν δόγμασι πυρίνοις αληθώς, εμπρήσαντα αιρέσεως δεινής, Νεστορίου τού βεβήλου τά δυσσεβή καί αντίχριστα ρήματα, υμνήσωμεν νύν πανευλαβώς, ώ Κύριλλε θείε, λέγοντες, πρέσβευε τού κρατύειν τόν Χριστόν, πίστιν τήν ορθόδοξον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Η συνήθης Στιχολογία, καί οι Κανόνες τής Οκτωήχου, καί τού Αγίου ο παρών, ού η Ακροστιχίς.

Θεωριών Κύριλλος ενθέων λύρα.
Θεοφάνους (Άνευ τών Θεοτοκίων).

Ωδή α' Ήχος δ'

Θαλάσσης τό ερυθραίον

Θεόθεν τήν φωτοδότιν Κύριλλε, χάριν δεξάμενος, καί τηλαυγής φωστήρ αναδειχθείς, λογικάς απαστράψαις ημίν, μαρμαρυγάς, τήν μνήμην σου, όπως αξίως ανυμνήσωμεν.

Επλήσθης τής δαδουχίας Κύριλλε, τού θείου Πνεύματος, τών εντολών ως φύλαξ τού Χριστού, καί παθών καθηράμενος, τής υπερθέου γέγονας, όντως Τριάδος ενδιαίτημα.

Ως ζήλου καί παρρησίας έμπλεως, Κύριλλε ένδοξε, τάς θεομάχους πάσας απευδώς, γλωσσαλγίας διέλυσας, τών δυσσεβών αιρέσεων, ορθοδοξίας προιστάμενος.

Θεοτοκίον

Ιάσω τήν συντριβήν Πανάμωμε, τής ανθρωπότητος, τόν ποιητήν τε, κούσα τού παντός, τόν ημάς ανορθώσαντα, καταρραγέντας πτώματι, τών

προπατόρων Θεονύμφευτε.

Ωδή γ'
Ευφραίνεται επί σοί

Ρωννύμενος εν Χριστώ, τās μηχανάς τού σκολιού δράκοντος, γνώμη στερρά Κύριλλε, ως ιστόν αράχνης διέλυσας.

Ιλύν παθών εκ ψυχής, εξετινάξω καθελών Κύριλλε, πάν λογισμών ύψωμα, κατά τού Χριστού επαιρόμενον.

Ως εύστοχος αθλητής, Πάτερ εξέκλινας στερρώς άπασαν, τήν τής σαρκός ευπάθειαν, ως επιβλαβή καί επίβουλον.

Θεοτοκίον

Τήν μόνην εν γυναιξίν, ευλογημένην ως Θεού σκήνωμα, πανευπρεπές άπαντες, εν αγαλλιάσει δοξάσωμεν.

Ο Ειρμός

«Ευφραίνεται επί σοί, η Εκκλησία σου Χριστέ κράζουσα, Σύ μου ισχύς Κύριε, καί καταφυγή καί στερέωμα».

Κάθισμα 'Ηχος πλ. δ'
Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Τήν σοφίαν τήν θείαν πεπλουτηκώς, εξηρεύξω δογμάτων Πάτερ πηγάς, πλυνούσας αιρέσεων, δυσωδέστατον βόρβορον, καί πιστών καρδίας, αρδευούσας εν χάριτι, καί τής Εκκλησίας τās αύλακας Κύριλλε, ήδη μεθυσκούσας, διά τούτό σε πίστει, Τιμώντες τήν μνήμην σου, εκτελούμεν θεόπνευστε, Ιεράρχα πανεύφημε, Πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, τών πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, τοίς εορτάζουσι πόθω, τήν αγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον αυτόμελον

Τήν Σοφίαν καί Λόγον εν σή γαστρί, συλλαβούσα αφράστως Μήτηρ Θεού τώ κόσμω εκύησας, τόν τόν κόσμον κατέχοντα, καί εν αγκαλαις έσχες, τόν πάντα συνέχοντα, καί εκ μαζών εθήλασας, τόν πάντας εκτρέφοντα, Όθεν δυσωπώ σε, Παναγία Παρθένε, ρυσθήναι πταισμάτων μου, όταν μέλλω παρίστασθαι, πρό προσώπου τού Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε αγνή τήν σήν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, καί γάρ δύνασαι, όσα θέλεις πανύμνητε.

Η Σταυροθεοτοκίον

Τόν αμνόν καί ποιμένα καί λυτρωτήν, η αμνάς θεωρούσα εν τώ Σταυρώ, ωλόλυζε δακρύουσα, καί πικρώς εκβώωσα, ο μέν κόσμος αγάλλεται, δεχόμενος τήν λύτρωσιν, τά δέ σπλάγχνα μου φλέγονται, ορώσης σου τήν σταύρωσιν, ήν περ υπομένεις, διά σπλάγχνα ελέους, Μακρόθυμε Κύριε, τού ελέους η άβυσσος, καί πηγή αγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καί δώρησαι ούν, τών πταισμάτων άφεσιν τοίς δούλοις σου, τοίς ανυμνούσί σου πίστει, τά θεία παθήματα.

Ωδή δ'

Επαρθέντα σε ιδούσα

Νενικητότα τά πάθη τά ψυχοφθόρα, καί λογισμώ κρατήσαντα σαρκός θεοφόρε, Κύριλλε ιδών ο Χριστός, τής θείας σε πρόεδρον, Πάτερ Εκκλησίας καθίστησιν.

Κληρονομήσας ως γόνος ηγαπημένος, τήν πατρικήν τού Μάρκου, αρετήν καί τού θρόνου, γέγονας διάδοχος, τού θείου τοίς ίχνεσιν, Ευαγγελιστού παρεπόμενος.

Υπό Χριστού μέν ως πρόβατον εποιμάνθης, ως δέ ποιμήν εποίμανας, τό ποίμνιον Πάτερ, λόγους ψυχοτρόφοις σου, ως πόαις καί άνθεσι, δασιλώς εκτρέφων τή χάριτι.

Θεοτοκίον

Σεσαρκωμένον τόν Λόγον εκ σου Παρθένε, θεοπρεπώς εγέννησας, καί μένεις Παρθένος, όθεν ασιγήτοις φωναίς, τό Χαίρέ σοι Δέσποινα, πίστει αδιστάκτω κραυγάζομεν.

Ωδή ε'

Σύ Κύριέ μου φώς

Ρεύμα όντος σφοδρόν, πλημμυρούντος χειμάρρου ο σός, ώ Κύριλλε εκμιμείται, λόγος, τών κακοδόξων εκτρέπων μηχανήματα.

Ίσως τήν βδελυράν, τού Αρείου διαίρεσιν, ώ Κύριλλε μιανάν τε, Σαβελλίου εκ βάθρων, συναλοιφήν καθήρηκας.

Λόγους πλουτοποιούς, ως χρυσόν καταλέλοιπας, ώ Κύριλλε θησαυρούς δέ, υπέρ λίθους τιμίους, τούς σους τή Εκκλησία Χριστού.

Θεοτοκίον

Τίς δύναται τό σόν, ερμηνεύσαι μυστήριον, Πανάμωμε; τόν γάρ κτίσει, μή χωρούμενον πάση, εν μήτρα σου εχώρησας.

Ωδή ς'

Θύσω σοι, μετά φωνης

Λαβίδι, Σεραφίμ τώ Προφήτη τόν άνθρακα, τή Εκκλησία Χριστού δέ, ταίς χερσί προσνέμεις Ιερομύστα, τό εκ θείου, πυρός ηνθρακωμένον καθάρσιον.

Ο μόρους, ως Σαμψων αλοφύλους ουκ έθραυσας, τά δέ αλλόκοτα πάντα, τών ετεροδόξων διδάγματα, καί τό κράτος, τοίς ορθοδόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Συνόδου, θεολέκτου σαφώς προηγούμενος, τό δυσσεβές Νεστορίου, χριστομάχον θράσος Πάτερ καθείλες, ζήλω πνέων, υπέρ τής αληθούς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον

Όλην σε, περιστεράν τελείαν καί πάγκαλον, καί τηλαυγές ευρών κρίνον, καί κοιλάδων άνθος ώ Θεομήτορ, ο Νυμφίος, ο νοητός εν σοί κατεσκήνωσεν.

Ο Ειρμός

«Θύσω σοι, μετά φωνής αιnéσεως Κύριε, η Εκκλησία βοά σοι, εκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τώ δι' οίκτον, εκ τής πλευράς σου ρεύσαντι αίματι».

Κοντάκιον Ἦχος πλ. β' Τήν υπέρ ημών

Άβυσσον ημίν, δογμάτων θεολογίας, έβλυσας σαφώς, εκ τών πηγών τού Σωτήρος, τάς αιρέσεις κατακλύζουσαν μακάριε, καί τό ποιόνιον αλώβητον, τρικυμιάις διασώζουσαν, τών περάτων καί γάρ Όσιε, υπάρχεις καθηγητής, ως τά θεία σαφών.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τή Θ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού εν Αγίοις Πατρός ημών Κυρίλλου, Αρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας.

Στίχοι

Κύριλλον υμνώ τού Κυρίου μου φίλον,
Καί Κυρίας πρόμαχον Αειπαρθένου.
Εύρατο τυμβοχοήν ένατον Κύριλλος ες ήμαρ.

Ταίς αυτού αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Εν τή καμίνω, Αβραμιαίοι

Εν τώ Σιναίω, ακρωτηρίω πάλαι γνόφον εισδύς, νόμον είλε μάκαρ Κύριλλε ο Μωσής, αναιρούντα, τόν τού γράμματος, σύ δέ ανέπτυξας, τό κεκρυμμένον βάθος τού Πνεύματος.

Νομοθεσίας, δι' αινιγμάτων ως νηπίοις τό πρίν, Πάτερ δεδομένης κάλυξι καλυπτά, ώσπερ ρόδα τά νοήματα, σύ απεκάλυψας, ερμηνεύσας τούς τύπους σαφέστατα.

Θεοκηρύκων, καί θεολήπτων τά δυσέφικτα, τεύχη Προφητών τή χάριτι εμπνευσθείς, τού εκείνους εμφορήσαντος, Πνεύματος Κύριλλε, ειλικρινώς ημίν διεσάφησας.

Εν ασυγχύτω, ενώσει θεία καί ατμήτω σαφώς, Πάτερ διαιρέσεις, τρείς μέν θεολογών, υποστάσεις έφης Κύριλλε, απαραλλάκτους δέ, εν ουσία μιά καί θεότητα.

Θεοτοκίον

Επί τού θρόνου, τού επηρμένου ο καθήμενος, θρόνον επί γής Παρθένε θεοπρεπή, ευρηκώς σε ανεπαύσατο, Ευλογημένη συ, Θεογεννήτορ άχραντε Δέσποινα.

Ωδή η'

Χείρας εκπετάσας

Ὡς κύμα θαλάσσης αληθῶς, ἐν σοί ἐξέβλυσεν, ἡ τῆς σοφίας πηγὴ, καὶ γὰρ ἀέναοι ἔρρευσαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου, Πάτερ δογμάτων ευσεβῶν, καθὼς προεῖπε Χριστός, υπερβαίνει ψάμμον γὰρ, τεύχη τὰ σὰ τὰ θεόλεκτα.

Νομεὺς καὶ διδάσκαλος σοφός, τῆς Ἐκκλησίας δειχθεὶς, τὰς δύο Κύριλλε, σαφῶς ἀνέπτυξας Ὅσιε, Διαθήκας καὶ ὡς ἀγκυραν, καὶ πατρικόν κλῆρον τοὺς σοὺς, ἔχουσα λόγους βοᾶ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Λόγου σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ παντεχνήμονος, σύ τὴν ἀπόρρητον, διδάσκεις ἔνωσιν Κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἐφ' ἐκάτερον ροπᾶς, ἴσως ἐκκλίνας βοᾶς, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Θεοτοκίον

Κυρίως γεννήσασα Θεόν, κυρίως Πάναγνε, Μήτηρ εδειχθῆς Θεοῦ, ἐπαληθεύουσα φέρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, θεωνυμίαν, οἱ πιστοὶ, ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον σε, θεοφρόνως πανάμωμε Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἐφράξε, πυρός δέ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβεῖας ἐρασταί, Παῖδες κραιυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τόν Κύριον».

Ὡδὴ θ'

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Ἵψωμα Χριστοῦ κατεπαρθέν τῆς γνώσεως, καὶ τῆς τούτου Θεομήτορος, Κύριλλε ἅπαν κατὰ κράτος, καθείλες Νεστορίου τό ἄθεον, Υἱὼν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν Ἀκεφάλων τὴν τῶν φύσεων.

Ρῶσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον, τόν τε Υἱόν σεσαρκωμένον, Θεόν θεολογήσας Μακάριε, οφθεῖς τε Θεοτόκου υπέρμαχος, ἐν τοῖς υψίστοις νῦν δεδόξασαι.

Ἄνωθεν ἡμᾶς τοὺς ὑμνητὰς αοίδιμε, ἐποπτεύοις Πάτερ ἰλεως, Ἄνακτι νίκας σταυροφόρῳ, βραβεύων καὶ ὑψῶν ταῖς πρεσβεῖαις σου, τό κέρας ὀρθοδόξων φωτίζων τε, τοὺς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον

Ἄνθρακα τόν νοητόν Ἀγνή πανάμωμε, Ἡσαΐας ὄν τεθέαται, φέρεις ἀγκάλαις Θεομήτορ, μορφὴ τῆ ἡμετέρα ἐνούμενον, καὶ κόσμῳ τὴν σωτηρίαν βραβεύοντα, ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός

«Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σύ δέ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν».

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

[Ἀρχή](#)

ΤΗ Ι' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τών Αγίων Μαρτύρων Αλεξάνδρου καί Αντωνίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Τριάδος τήν ἔλλαμψιν δυάς, Αθλητῶν πλουτήσασα, ἀνδρειοτάτως ἐνήθλησε, θεῖος Αλέξανδρος, συν τῇ Αντωνίνῃ, βάσανα πολύπλοκα, ομοῦ διά Χριστόν υπομείναντες, ὡ νύν πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τήν εἰρήνην, καί τό μέγα ἔλεος.

Διπλοῦν στέφος εἴληφας σαφῶς, Αντωνίνα πάνσεμνε, ἀγνείας τε καί ἀθλήσεως, ἐχθροῦ νικήσασα, τάς μηχανουργίας, καί πρό τῆς ἀθλήσεως, καί πάλιν ἐν καιρῷ τῶν ἀγῶνων σου, Χριστόν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τήν εἰρήνην, καί τό μέγα ἔλεος.

Ἐν ξύλῳ υψούμενοι σοφοί, χεῖράς τε κοπτόμενοι, καί ταῖς λαμπάσι φλεγόμενοι, καί σπαθιζόμενοι, καί ἐν κατωτάτῳ, λάκκῳ συγχωννύμενοι, καί τέλος ἐν αὐτῷ τό μακάριον, υποδεχόμενοι, Αθλοφόροι ἀξιάγαστοι, τόν τῶν ὅλων, Θεόν οὐκ ἠρνήσασθε.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Πανάγιον τέμενος Θεοῦ, οὐρανῶν πλατύτερον, καί Χερουβὶμ ἀγιώτερον, θεοχαρίτῳτε, Παναγία Κόρη, τόν νοῦν μου χαρίτῳσον, καί φώτισον καρδίας τά ὄμματα, παρεχομένη μοι, εὐπροσδέκτοις μεσιτείαις σου, τῶν πταισμάτων, τήν ἀφῆσιν δέομαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σφαγὴν σου τήν ἀδίκον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, οδυρομένη ἐβόα σοι, Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὅ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τήν Μητέρα, καί δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Οκτωήχου, καί τῶν Αγίων ὁ ἀκόλουθος, οὐ ἡ' Ἀκροστιχίς.

Ἕμνοις ἐπαινῶ τήν καλήν ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.

Ὡδ ἡ α' Ἦχος α'

Σού ἡ τροπαιούχος

Ἕμνοις ἐπαινέσαι τήν ὑμῶν, προθυμουμένῳ πανήγυριν Μάρτυρες, φῶς μοι χορηγήσατε, τόν σκοτασμόν σκεδάζοντες τῆς ἀγνοίας μου, ὡς τῷ ἀνεσπέρῳ,

φωτί αεί παριστάμενοι.

Μόνα δι' αιώνος Αθληταί, τά διαμένοντα πίστει ποθήσαντες, πάντα παρεδράμετε, τά ορατά καί πρὸς ποινάς καί μάστιγας, γνώμη στερροτάτη, περιφανῶς εχωρήσατε.

Νόμιμον ανύοντες σεπτοί, τού μαρτυρίου αγώνα τόν Κύριον, εἴχετε συλλήπτορα, τών αλγεινῶν ημάς επικουφίζοντα, καί κατά τυράννων, ανδρείους επεργαζόμενον.

Θεοτοκίον

Οδημιουργήσας ως Θεός, τās αοράτους δυνάμεις βουλήματι, έσχεν ως αιτίαν σε, τής πρὸς ημάς Παρθένε αναπλάσεως, Τούτον ούν δυσώπει, τόν κόσμον σώσαι Πανάμωμε.

Ωδή γ'

Ο μόνος ειδῶς

Ιδεῖν Αντωνίνα τόν Χριστόν, ποθούσα καλλιπάρθενε, τό θεῖον τούτου πάθος εζήλωσας, ραπίσματα γά, ο ως αυτός ήνεγκας, εναπορραπίζουσα, τά ζοφῶδη πρόσωπα, τών ασάρκων δαιμόνων πανεύφημε.

Στερρῶς αντετάξω τῷ εχθρῷ, μαστίζεσθαί σε Πάνσεμνε, προστεταχότι γνώμης στρεβλότητι, φρουράν οικείν δέ καταδικάζει σε, φρουρουμένην άνωθεν, προσταγαίς τού Κτίστου σου, υφ' αγίων Αγγέλων θεώμενος.

Ευχαίς σου βρονταί καί αστραπαί, εξ ύψους κατεφέροντο, καί φῶς ωράθη, μέγα Θεόνυμφε, φωνή τε θεία λαμπρῶς γεγένηται, σέ παραθαρρύνουσα, Αντωνίνα πάνσεμνε, καί τροφή λογική ενισχύουσα.

Θεοτοκίον

Παρθένος κηήσασα Θεόν, ωράθης μετά γέννησιν, καί σου τό θεῖον Άχραντε πρόσωπον, χοροί παρθένων νύν λιτανεύουσι, μεθ' ὧν ημίν αίτησαι, ιλασμόν καί έλεος, καί δεινῶν παντελή απολύτρωσιν.

Ο Ειρμός

«Ο μόνος είδως τής τών βροτών ουσίας τήν ασθένειαν, καί συμπαθῶς αυτήν μορφωσάμενος, περίζωσόν με εξ ύψους δύναμιν, τού βοάν σοι, Άγιος, ο ναός ο έμψυχος, τής αφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε».

Κάθισμα 'Ηχος α'

Τόν τάφον σου Σωτήρ

Δυάς η θαυμαστή, τών σεπτῶν Αθλοφόρων, ενέγκασα στερρῶς, τήν πυράν τών βασάνων, εν δόξη παρίσταται, τή Τριάδι πρεσβεύουσα, χάριν έλεος, καί ιλασμόν τών πταισμάτων, τοίς τήν ένδοξον, αυτής γεραίρουσι μνήμην, δοθήναι εν πνεύματι.

Θεοτοκίον

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, όν έτεκες Θεόν, υπέρ νούν τε καί λόγον, απαύστως ικέτευε, σύν ταίς άνω Δυνάμεσι, δούναι άφεσιν, αμαρτιῶν

ημίν πάσι, καί διόρθωσιν, βίου τοίς πίστει καί πόθω, αεί σε δοξάζουσιν.

Η Σταυροθεοτοκίον

Η άσπιλος αμνάς, τόν αμνόν καί πυιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, επί ξύλου ορώσα, θρηνούσα εφθέγγετο, μητρικώς ολολύζουσα, Πώς ενέγκω σου, τήν υπέρ λόγον Υιέ μου, συγκατάβασιν, καί τά εκούσια πάθη, Θεέ υπεράγαθε;

Ωδή δ'

Όρος σε τή χάριτι

Άδεται εις πάντα τόν κόσμον η άθλησις, καί τά παλαίσματα υμών, Μεγαλομάρτυρες Χριστού, δι' ών ετροπώσασθε, τάς τού εχθρού πικράς δυνάμεις εν χάριτι, καί νικηταί κατ' αυτού απεφάνθητε.

Ίστησι παγίδας κατά σου ό παμπόνηρος, εν ανδρικόω δέ λογισμώ, καί στολισμώ τάς προσταγάς, αυτού απηχρείωσας, καί παντελώς αυτόν Σεμνή κατηδάφισας, θεία χειρί σκεπομένη θεόσοφε.

Νόησιν καί σύνεσιν Χριστός σοι χαρίζεται, καί εκ χειρός τών δυσσεβών, άσπιλον άμωμον τηρεί, καί λύτρον εκπέμπει σοι, τόν Ιερόν, ώ Αντωνίνα Αλέξανδρον, καθάπερ θείον εξ ύψους Αρχάγγελον.

Θεοτοκίον

Ως έχουσα πανύμνητε ισχύν σε καί στήριγμα, η Αντωνίνα καρτερεί, τά δυσσαχθή καί θλιβερά, καί ρίπτει τόν τύραννον, καί συμπατεί πσσίιν ωραίοις τή χάριτι, τού εκ νηδύος σου Λόγου εκλάμψαντος.

Ωδή ε'

Ο φωτίσας τή ελλάμψει

Τεινόμενος, επί ξύλου καί κατατεμνόμενος, Αλέξανδρε, καί σφοδραίς αληγδόσι κυκλούμενος, πρός Θεόν ανέτεινες, σώζειν δυνάμενον τό όμμα, τής διανοίας πανεύφημε.

Νεκρούμενοι, εν γυμνώσει σωμάτων οι Μάρτυρες, εδέξαντο, αφθαρσίας στολήν καί αθάνατον, δόξαν εκκληρώσαντο, αντί προσκαίρου ατιμίας, όθεν αεί μακαρίζονται.

Θεοτοκίον

Κατάβαλε, τούς αεί πολεμούντάς με δαίμονας, καί άπρακτον, τήν βουλήν αυτών ποιήσον άχραντε, άτρωτόν με σώζουσα, τής προσδοκίας τούτων Κόρη, όπως αεί μακαρίζω σε.

Ωδή ς'

Εκύκλωσεν ημάς

Αγώνας ανδρικούς καί πλήρεις θαύματος, ενθέως διανύοντες, μυριάδας Αιθιοπών νοητών, Μάρτυρες Κυρίου ετροπώσασθε, καί τοίς χοροίς, τών Ασωμάτων νύν συνευφραίνεσθε.

Λαμπόμενοι φωτί τώ θείω Μάρτυρες, αγνείας ωραιότητι, ωμοιώθητε αϋλοις

λειτουργοίς, τόν αγαθοδότην θεραπεύσαντες, καί πρὸς αὐτόν, στεφανηφόροι μεταχωρήσαντες.

Ἡ γάλλεσθε φρουρά ομοῦ τυγχάνοντες, φωτὸς ἡμῖν αστράψαντος, καί φωνῆς ἐπενεχθείσης ἐκ Θεοῦ, θάρσος ἐντιθείσης ταῖς ψυχαῖς υμῶν, πανευκλεεῖς στεφανηφόροι Μεγαλομάρτυρες.

Θεοτοκίον

Νενέκρωμαι ψυχὴν ταῖς παραβάσεσιν, ἐπίσκεψαί με ζώωσον, ἡ ζωὴν ἀποκυήσασα Χριστόν, ὃν οἱ ευκλεεῖς Μεγαλομάρτυρες, πάντων Θεόν, Παρθενομήτορ καθωμολόγησαν.

Ὁ Εἰρμός

«Ἐκυκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν, συ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καί ἐπανόρθωσις».

Κοντάκιον Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Τῶν Μαρτύρων ἐλαμψεν, ἡ ἀξιέπαινος μνήμη, ἣν πιστοὶ τελέσωμεν, καί ἀνυμνήσωμεν πιστῶς, ἐν ἐπι γνώσει κραυγάζοντες, Σὺ τῶν Μαρτύρων, Χριστέ τό κραταίωμα.

Συναξάριον

Τῆ Ι' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καί Ἀντωνίνης.

Στίχοι

Εὐράτο Ἀλέξανδρος ἀμ' Ἀντωνίνη
Τόν βόθρον ἀκάτιον εἰς τρυφὴν φέρον.
Τλή δεκάτη μόρον Ἀντωνίνα ἐμπυρόπισσον,

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Τιμοθέου, ἐπισκόπου Προύσης.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κανίδου.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους καί Πανσέμνης.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀπόλλωνος ἐπισκόπου, καί Ἀλεξίου Ἐπισκόπου Βιθυνίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβεΐαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ' Σέ νοητὴν Θεοτόκε

Ξενοπρεπῶς, χείρας ἀφαιρούμενοι, τὰς αἰρομένας πρὸς τὸν Θεόν, τὸν τῶν ὅλων Κύριον, ἔχαιρον οἱ Μάρτυρες, δύναμιν δεχόμενοι, ἐξ οὐρανοῦ καί

Κραυγάζοντες, ο αινετός τών Πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Υπομονή, ανυποίστων Μάρτυρες, κολαστηρίων αληθώς, λαμπρυνόμενοι ως χρυσός, κόσμος ωραιότατος, ώφθητε κραυγάζοντες, ο αινετός τών Πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Νεανικώς, ξύλω αναρτώμενοι, καί σπαθιζόμενοι δεινώς, ουκ ησθάνεσθε αληθώς, πόνων τών κολάσεων, άνωθεν δεχόμενοι, τήν αρωγήν καί κραυγάζοντες, ο αινετός τών Πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Θεοτοκίον

Όσπερ τούς τρεις, Παίδας ού κατέφλεξε, κάμινος η χαλδαϊκή, ούτως Άχραντε σήν νηδύν, πύρ τό τής θεότητας, άφλεκτον ετήρησεν, αλλά βοώ σοι, Κατάφλεξον, ύλην πικράν τών παθών μου, Αγνή όπως δοξάζω σε.

Ωδή η'

Εν καμίνω Παίδες

Ρητορεύει πάνσοφος δυάς, ενώπιον ανόμων, τήν σάρκωσιν τού οφθέντος, δι' ημάς επί τής γής, Λόγου υπέρ έννοιαν, καί βασάνων πάσαν πείραν υποστάσα, Μαρτύρων ταίς αγέλαις νύν συναριθμείται, εις πάντας τούς αιώνας.

Ιερεία ώσπερ Ιερά, οππώμενοι λαμπάσι, τό όμμα πρός τόν Θεόν, σώζειν δυνάμενον υμάς, ετείνατε Μάρτυρες, μελωδούντες, Πάντα τά έργα Κυρίου, τον Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Δεδεμένοι Μάρτυρες σοφοί, καί πίσση κεχρισμένοι, εν βόθρω πυρακτωθέντι, υπεβλήθητε ομού, ενθέως κραυγάζοντες, Ευλογείτε πάντα τά έργα Κυρίου, τον Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Απειράνδρωσ τέτοκας Θεόν, ημίν ομοιωθέντα, Παρθένε, όν εκδυσώπει, παναμώνητε αεί, σώσαι τούς κραυγάζοντες, Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου, τον Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ο Ειρμός

«Εν καμίνω Παίδες Ισραήλ, ως εν χωνευτηρίω, τώ κάλλει τής ευσεβείας, καθαρώτερον χρυσού, απέστιλβον λέγοντες, Ευλογείτε πάντα τά έργα Κυρίου, τον Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ'

Τύπον τής αγνής λοχείας σου

Ίνα στέφος αμαράντινον, καί φωταυγή παστάδα καί όλβον άσυλον, Μάρτυρες Χριστού, εν ουρανοίς απολάβητε, εν καμίνω καί λάκκω εβλήθητε, εν τούτω μακαρίως, τελειωθέντες αξιάγαστοι.

Όσπερ προσφοραί ολόκληροι, τώ Βασιλεί τών όλων ανεκομίσθητε, Μάρτυρες Χριστού, διά πυρός τελειούμενοι, καί λαμπρά ομηγύρει συνήφθητε, τών άνω

στρατευμάτων, μεθ' ὧν υμᾶς αἰεὶ γεραίρομεν.

Σώμα καὶ ψυχὴν προσήξατε, θυσίαν ὄντως ζώσαν Μεγαλομάρτυρες, τῷ υπέρ
ἡμῶν, Χριστῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, καὶ σκηναῖς πρωτοτόκων ευφραίνεσθε,
Αλέξανδρε θεόφρον, καὶ Αντωνίνα αξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Φῶς μοιτῷ κειμένῳ Πάναγνε, ἐν ἀμελείας σκότει νῦν ἐξανάτειλον, τὰ
τυφλούντά μου, τὸν λογισμόν νέφη λύουσα, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν πανάμωμε,
αἰεὶ ἐργαζομένη, ἐν τῇ ψυχῇ μου τοῦ δοξάζειν σε.

Ὁ Εἰρμός

«Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου πυρπολουμένη Βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος, καὶ
νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσας, κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν
κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν».

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

[Ἀρχή](#)

ΤΗ ΙΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά
Προσόμοια ἀμφοτέρων.

Τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Τη σαγήνη τῆς γλώττης σου, θεωρρήμον Ἀπόστολε, ἐκ βυθοῦ ἀνήγαγες
ματαιότητος, καὶ χαλεπῆς αθεότητος, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, καὶ προσήγαγες
Χριστῷ, τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, τῷ τοιαύτην σοι, δεδωκότι τὴν χάριν ὡς ἐνθέω,
μαθητῇ καὶ μυστολέκτῃ, Βαρθολομαίε Ἀπόστολε.

Ὁ τῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἀκτίνα ἐνδοξε ἐξαπέστειλεν,
εἰς τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, συντόνως ἐλαύνουσας, αθεΐας τὴν ἀχλύν, καὶ
φωτίζουσας ἅπαντας, τοὺς καθεύδοντας, ἐν νυκτὶ ἀγνωσίας, οὐς εἰργάσω,
τῆς ἡμέρας κληρονόμους, Βαρθολομαίε θεόσοφε.

Καθυπεύκων τοῖς νεύμασιν, οὐ τῷ νεύματι ἅπαντα, καθυπεύκει τούτον τε
εκμιμούμενος, ὡς ἀληθείας διδάσκαλον, θανάτου ποτήριον, διὰ πάθους
σταυρικοῦ, ἀγαλλόμενος ἔπιεις, καὶ παρίστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτω
Ἀποστόλοις, καὶ Ἀγγέλοις συγχορεύων, Βαρθολομαίε αἰδίμει.

Τοῦ Ἁγίου Βαρνάβα

Ἦχος ο αὐτός
Ἐδωκας σημείωσιν

Είληφας Απόστολε, κατά δαιμόνων αήτητον, εξουσίαν καί δύναμιν, Χριστοῦ ἐν ὀνόματι, τὰς ἀρχάς τοῦ σκότους, τούτων ἀπελαυνεῖν, καί διελήλυθας τήν γήν, καταλαμπρύνων καθάπερ ἥλιος καί Ῥώμην τήν αἰδίμον, καταλαβών πρῶτος ἐνδοξε, τοῦ Χριστοῦ ἀνεκήρυξας, τήν σωτήριον ἔλευσιν.

Πρώτην ἀγαθότητα, καί φυσικήν καί υπέρθεον, πολιτείαν μιμούμενος, ἀνήρ ἐχρημάτισας, ἀγαθός Βαρνάβα, κατά μετουσίαν, καί παρακλήσεως υἱός, διαφερόντως ὀνομαζόμενος, τῶν τρόπων σου χρηστότητι, καί τῆ τοῦ νοῦ καθαρότητι, τοὺς πιστοὺς παρεκάλεσας, ἐπιμένειν τῆ χάριτι.

Ὅργανον εὐάρμοστον, τῆ θεϊκῆ κυβερνώμενον, ἐνεργεία τοῦ Πνεύματος, βαρνάβα γενόμενος, τῶν Ἐθνῶν τήν κλήσιν, σύ κατεπιστεύθης, πρὸς τήν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, μεταρρυθμίζων λόγοις καί πράξεσι, καί πάντας κατεφώτισας, ὁμολογεῖν ἀληθέστατα, Ἰησοῦ τήν θεότητα, τοῦ Σωτήρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'
Θεοφάνους

Τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς κήρυκας, καί παμφαεῖς τῆς Ἐκκλησίας ἀστέρας, ὕμνοις ἐγκωμίων τιμήσωμεν, Βαρθολομαῖον καί Βαρνάβαν, τοὺς τῶν πιστῶν διδασκάλους, καί μύστας τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ, Οὗτοι γάρ τόν τῆς ἀληθείας λόγον σπεῖραντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, πάσι καρποφορίαν δένειμαν, καί πρεσβεύουσι Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νύν... Θεοτοκίον
Τριήμερος ἀνέστης

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε, τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καί τό τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃς, τῆ Θεοτόκῃ δράμῃ πρόσπεσον.

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος α'
Πανεύφημοι Μάρτυρες

Εἰς πάσαν ἐξέδραμε τήν γήν, ἡμῶν ὁ σωτήριος, φθόγγος θεόπται Ἀπόστολοι, καί κατεφώτισε, ψυχὰς πλανωμένας, καί Χριστῷ προσήγαγε, βροτοὺς πεφωτισμένους τῆ χάριτι, διό πρεσβεύσατε, ὄρωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τήν εἰρήνην, καί τό μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πάσαν τήν γήν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Φωστήρες υπέρλαμπροι Χριστοῦ, σκεύη καθαρῶτατα, αἴγλην τοῦ Πνεύματος Πάνσοφοι, πίστει χωρήσαντα, Ἐκκλησίας στύλοι, οὐρανοὶ περίδοξοι, τήν δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγούμενοι, αὐτῷ πρεσβεύσα, τε, ὄρωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς

ημών, τήν ειρήνην, καί τό μέγα έλεος.

Στίχ. Οι ουρανοί διηγούνται δόξαν Θεού ποιήσιν δέ χειρών αυτού αναγγέλλει τό στερέωμα.

Έθνη προσηγάγετε Χριστώ, τώ Θεώ Μακάριοι, λελυτρωμένα τώ αίματι, τού ευδοκήσαντος, επί γης τεχθήναι, καί Σταυρόν καί θάνατον, θελήσει υπομείναντος ένδοξοι, ώ νύν πρεσβεύσατε, δωρηθήναι ταίς ψυχαίς ημών, τήν ειρήνην, καί τό μέγα έλεος.

**Δόξα... Ήχος πλ. δ'
Κοσμά Μοναχού**

Έν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, οι τού Σωτήρος Μαθηταί, τήν πλάνην τών ειδώλων, ως ύλην καταφλέξαντες τοίς διδάγμασιν υμών, τά έθνη εξ αγνωσίας βυθού, πρός τήν θείαν γνώσιν, σαγηνεύσαντες εσώσατε, καί νύν πρεσβεύσατε Χριστώ, όπως ίλεως γένηται ημίν, εν τή ημέρα τής κρίσεως.

Καί νύν... Θεοτοκίον Ήχος πλ. δ'

Δέσποινα πρόσδεξαι, τας δεήσεις τών δούλων σου, καί λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης καί θλίψεως.

Απολυτίκιον Ήχος γ'

Απόστολοι Άγιοι, πρεσβεύσατε τώ ελεήμονι Θεώ ίνα πταισμάτων άφαισιν, παράσχη ταίς ψυχάς ημών.

Δόξα... Καί νύν...

Σέ τήν μεσιτεύσασαν τήν σωτηρίαν τού γένους ημών, ανυμνούμεν Θεοτόκε Παρθένε, εν τή σαρκί γάρ τή εκ σου προσληφθείση, ο Υιός σου καί Θεός ημών, τό διά Σταυρού καταδεξάμενος πάθος, ελυτρώσατο ημάς, εκ φθοράς ως φιλόανθρωπος.

Καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Η συνήθης Στιχολογία, καί οι Κανόνες τής Οκτωήχου, καί τών Αγίων ο παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

**Ωδή α' Ήχος β'
Εν βυθώ κατέστρωσε**

Ο προγνώστης πάντων καί Θεός, τό τής διανοίας σου, θεοειδής καθορών εξελέξατο, καί σέ συνηρίθμησε, τή χορεία Βαρθολομαίε πανεύφημε, τή των Αποστόλων, χάριτι λαμπρύνας τήν καρδίαν σου.

Αρετών εις ύψος αναβάς, γλώσσαν τήν πυρίπνοον, πυροειδώς μερισθείσαν επλούτησας, ως Χριστού Απόστολος, παρουσία τού Παρακλήτου Πανάριστε,

τήν τῆς ασεβείας ὕλην, δαπανώσαν καί κουφότητα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Βαρνάβα, οὐ ἡ' Ἀκροστιχίς.

Ὡδὴν πλέκω σου Βαρνάβα θεηγόρε.
(ἄνευ τῶν Θεοτοκίων)

Ὁ αὐτός

Ὡς ἀνὴρ ὑπάρχων ἀγαθός, καί τῆς παρακλήσεως, υἱός φανείς τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, καί τῆς ἀμαρτίας μου, τὴν ψυχόλεθρον ἀθυμίαν ἀπέλασον, ὅπως ευφροσύνης, ἐμπλεως γενόμενος ὑμνήσω σε.

Δεδεγμένος μάκαρ τό σεπτόν, φέγγος τοῦ βλαστήσαντος, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα πανόλβιε, Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, ἐκ Λευϊτιδος συγγενείας ορμώμενος, τῆς ἱερωσύνης, νόμου τε μετάθεσιν ἐκήρυξας.

Ἡ λαμπρά σου πάνσοφε ζωὴ, πρώτης ἀγαθότητος, καί φυσικῆς μετουσίας παρέδειξεν, ἀγαθὸν σε δεύτερον, ταῖς ἐκεῖθεν ἀγαθυνόμενον χάρισιν, ἐνδοξε Βαρνάβα, γέννημα τῆς θείας παρακλήσεως.

Θεοτοκίον

Νεανίδων θείων ὁ χορός, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξί σε καλὴν ἀσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναίς ωραῖζομένην θεότητος, τὸν καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Ὡδὴ γ'

Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος

Ὡς πηγὴ προελήλυθας, σωτηρίου νόματος, Βαρθολομαίε πάντιμε, καί πολύχουν τὸν καρπὸν ἠνεγκας, ἐθνῶν τὴν σωτηρίαν ἀξιάγαστε.

Τὼ ἀλατι τῆς χάριτος, τῶν εἰδώλων ἐπαυσας, τὴν σηπεδόνα Πάνσοφε, τὼ νοστήμω λόγῳ τῆς πίστεως, τὰς καρδίας ἠδύνων τῶν τιμώντων σε.

Τοῦ Βαρνάβα

Ὁ αὐτός

Νεφέλη τὸν ἐκούσιον, ἡμῖν ὄμβρον φέρουσα, ἐκ τῶν πηγῶν τῆς χάριτος, καθωράθης Βαρνάβα ἐνδοξε, καί τρυφῆς τὸν χειμάρρουν ποταμίζουσα.

Ποικίλαις δαδουχούμενον, λαμπηδόσι βλέπουσα, ἡ πανσθενῆς τοῦ Πνεύματος ἐξουσία, τῶν μυστηρίων Χριστοῦ λειτουργὸν ἀφορίζει, σὲ πανσεβάσμιε.

Λαμπόμενοι τῆ χάριτι, τοῦ Σταυροῦ σου Δέσποτα, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, σοὶ τὰ ἔθνη πίστει προσάγουσιν, ὁ Βαρνάβας καὶ Παῦλος οἱ θεόφρονες.

Θεοτοκίον

Εφάνης καθαρότητι, ωσεὶ κρίνον Δέσποινα, τῶν ακανθῶν εκλάμπασα,
λαμπηδόσι τῆς παρθενίας σου, εν μέσω Θεοτόκε πανσεβάσμιε.

Ο Ειρμός

«Εξήνθησεν η ἔρημος, ωσεὶ κρίνον Κύριε, η τῶν εθνῶν στειρεύουσα,
Εκκλησία τῆ παρουσία σου, εν ἡ εστερεύθη η καρδία μου».

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ο υψωθείς εν τῷ Σταυρῷ

Ὡς ουρανός περικαλῆς διηγῆσω, Βαρθολομαίε ἐπὶ γῆς θεῖαν δόξαν, τῆς τοῦ
Θεοῦ σαρκώσεως πανεύφημε, φαίνων ὡσπερ ἥλιος, τὰς εν ζόφῳ καρδίας,
λύων τὴν σκοτόμαιναν, τῶν κακίστων δαιμόνων, ἀλλὰ ευχαίς σου φώτισον
ἡμᾶς, σοῦ τὴν φωσφόρον τελούντας πανήγυριν.

Τοῦ Βαρνάβα

Ἦχος πλ. δ'

Αυλῶν ποιμενικῶν

Τοῦ νόμου τὴν σκιάν, σύ λιπῶν ως ἐχέφρων, τῆ χάριτι φοιτᾶς, θεοφόρε
Βαρνάβα, κατὰ πόλιν καὶ χώραν, τοῦ σταυρωθέντος φέρων τό ὄνομα,
θαύμασι καὶ σημείοις, τοὺς ἀπειθούντας πρὸς τὴν ἀλήθειαν, καθοδηγήσας
ῶφθης ἐν Χριστῷ, τοῦ κόσμου παράκλησις.

Θεοτοκίον

Τό προσταχθέν μυστικῶς

Τόν ἀπερίληπτον Θεοῦ Υἱόν καὶ Λόγον, ἀνερμηνεύτως ὑπὲρ νοῦν εκ σοῦ
τεχθέντα, Θεοτόκε ἰκέτευε σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, εἰρήνην τῆ οἰκουμένη,
εὐκρινή, βραβεύσαι, καὶ τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους
διόρθωσιν, καὶ βασιλείας ουρανῶν, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, ἀξιῶσαι τοὺς
δούλους σου.

Ὡδή δ'

Ελήλυθας εκ Παρθένου

Κατήργησας, τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου φραξάμενος, δαιμόνων τό φρύαγμα,
Βαρθολομαίε πανάριστε, τούτων ψυχόμεθρον, ἀπάτην ἀποδιώξας τῷ
κηρύγματι.

Φῶς τοῦ κόσμου, τό τῆς δόξης τῆς θείας ἀπαύγασμα, Χριστός σε ἀνέδειξε,
Βαρθολομαίε θεόληπτε, πάσαν γὰρ κατηύγασας, θεογνωσία τὴν κτίσιν
παμμακάριστε.

Τοῦ Βαρνάβα

Ο αὐτός

Ἐπόμενος προσταγαίς τοῦ Δεσπότη Ἀπόστολε, Βαρνάβα πανεύφημε, τοῖς
πενομένοις διένειμας, ὅλην σου τὴν ὑπαρξιν, καὶ χριστοκήρυξ ἐγένου
μεγαλόφωνος.

Κατέλαβες, αρετών λαμπροτάτην ακρότητα, καί Παύλον ευράμενος, τόν θεηγόρον Απόστολον, πάσι κατηγγείλατε, τού μυστηρίου τό βάθος, τό απόρρητον.

Ως ήλιος, διατρέχων τού κόσμου τά πέρατα, Βαρνάβα πανένδοξε, ακτινοβόλοις ελλάμψεσι, Παύλω εφεπόμενος, καταλαμπρύνεις τω λόγω τώ τής χάριτος.

Συμμέτοχος τών παθών τού Σωτήρος γενόμενος, Βαρνάβα πανεύφημε, εν ουρανόις σκηνώμασι, τούτω συνδεδόξασαι, τής υπέρ νούν ευφροσύνης εμφορούμενος.

Θεοτοκίον

Η τής Εύας, Θεομήτορ κατάρα τώ τόκω σου, λέλυται πανάμωμε, σεσαρκωμένον γάρ τέτοκας, Λόγον τόν αἶδιον, τόν ευλογίαις τόν κόσμον στεφανώσαντα.

Ωδή ε'

Μεσίτης Θεού

Ακτίστω φωτί, δι' ημάς εν κτίσματι φανέντι Χριστώ, πρωτουργώς ωμίλησας, τούτω συγγινόμενος Απόστολε, καί ταίς θείαις ακτίσι, ταίς παρ αυτού λαμπόμενος.

Ως δρόσος Θεού, τοίς ανθρώποις ίαμα κομίζουσα, εν τώ κόσμω πέφηνας, ώ Βαρθολομαίε, παμμακάριστε, καί τήν γήν τής ασεβείας, προφητικώς κατέστρεψας.

Τού Βαρνάβα

Ο αυτός

Ο νόμου σκιάν, υπερβάς καί χάριτι λαμπόμενος, τών εθνών τό πλήρωμα, ευαγγελιζόμενος εφώτισεν, ο θεόφρων Βαρνάβας, τώ τού Χριστού κηρύγματι.

Ισχύν κραταιάν τού Αγίου Πνεύματος, Απόστολε, σαφώς περικείμενος, πονηρίας πνεύματα κατέβαλες, τής αυτών κακουργίας, τόν κόσμον λυτρωσάμενος.

Βοώντος φωνή, εν ερήμοις έθνεσιν εγένου σοφέ, τής θείας σαρκώσεως, τό υπέρ κατάληψιν μυστήριον, αναγγέλλων τοίς πάσι, Βαρνάβα παμμακάριστε.

Θεοτοκίον

Ιδού εν γαστρί, Θεοτόκε πάναγνε Χριστόν τόν Θεόν, υπέρ λόγον έσχηκας, ώσπερ Ησαίας προηγόρευσεν, υπέρ φύσιν δέ τούτον, Θεογεννήτορ τέτοκας.

Ωδή ς'

Εν αβύσσω πταισμάτων

Τών θαυμάτων τήν χάριν δεξάμενος, καί τών ιαμάτων πλουτήσας ενέργειαν, Βαρθολομαίε πάνσοφε, τών εθνών τάς αγέλας εξώγησας.

Η πυρίνη σου γλώσσα Πανεύφημε, πάσαν τήν απάτην ως χόρτον κατέφλεξε, τών δέ πιστών ελάμπρυνε, τάς καρδίας τώ θείω κηρύγματι.

Τού Βαρνάβα

Ο αυτός

Ανατείλας τώ κόσμω Χριστέ ο Θεός, τής δικαιοσύνης ο ήλιος Δέσποτα, ώσπερ ακτίνας λάμποντας, τόν Βαρνάβαν καί Παύλον εξήστραψας.

Ριζοτόμος αξίνη γεγένησαι, τήν υλομανήσασαν απάτην τέμνουσα, τοίς υπέρ λόγον θαύμασι, τεθηγμένη Βαρνάβα θεσπέσιε.

Νομοθέτης εδείχθης τής χάριτος, ως τής παλαιάς διαθήκης τά σύμβολα, πρός αληθείας έμφασιν, μεταπλάττων Βαρνάβα θεόληπτε.

Θεοτοκίον

Ουρανόν ο τανύσας βουλήματι, ουρανόν επίγειον άλλον απέδειξε, σέ Θεομήτορ άχραντε, καί εκ σου ανατείλας επέφανεν.

Ο Ειρμός

«Εν αβύσσω πταισμάτων κυκλούμενος, τήν ανεξιχνίαστον τής ευσπλαγχνίας σου, επικαλούμαι άβυσσον, Εκ φθοράς ο Θεός με ανάγαγε».

Κοντάκιον 'Ηχος δ' Επεφάνης σήμεραν

Ώφθης μέγας ήλιος τή Εκκλησία, διδαγμάτων λάμπεσι, καί θαυμασίων φοβερών, φωταγωγών τούς τιμώντάς σε, Βαρθολομαίε Κυρίου Απόστολε.

Ο Οίκος

Εμυήθης τού Λόγου μαθητά, τούς λόγους τούς αγίους, καί τούς πάλαι αλογία δεινώς καθυπαχθέντας τέκνα ειργάσω τού φωτός, 'Ηπλωσας εις βάθη αγνωσίας τά σεπτά καί Ιερά σου δίκτυα, καί έλαβες τά έθνη υπήκοα, τάς κεχερσωμένας απάτη διανοίας ενέωσας τώ θείω αρότρω, Εξήρανας τόν φλογμόν τής πολυθείας, δροσισμώ σου τής φαιδράς θεηγορίας υιούς Θεού, τούς πρίν οργής τέκνα εργασάμενος, Βαρθολομαίε Κυρίου Απόστολε.

Συναξάριον

Τή ΙΑ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τών Αγίων Αποστόλων Βαρθολομαίου καί Βαρνάβα.

Στίχοι

Καί σός μαθητής, Χριστέ, Βαρθολομαίος,
Μιμούμενός σε, σταυρικόν φέρει πάθος.
Υπέρ λίθον σάπφειρον, ως γραφή λέγει,
Τούς συντρίβοντας είχε Βαρνάβας λίθους.
Ενδεκάτη σταύρωσαν ερίφρονα Βαρθολομαίον.

Τή αυτή ημέρα, η Σύναξις τελείται τού Αρχαγγέλου Γαβριήλ εν τώ, Ἄδειν.

Στίχοι

Ἦσας Γαβριήλ πρὶν τό Χαίρε τή Κόρη.
Ἄδεις δέ καί νύν, Ἀξιόν σε υμνέειν.

Ταίς αὐτῶν αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ἐλέησον ημάς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'

Ἀντίθεον πρόσταγμα

Τό μέγα μυστήριον Βαρθολομαίε, τῆς θείας σαρκώσεως, τώ κόσμῳ ἐφανέρωσας, τό πάσιν ἀχώρητον καί ἀκατάληπτον, μόνοις δέ χωρούμενον πιστοίς, ἀνερμηνεύτως καί πιστευόμενον.

Ὡς λίθος πανάγιος Βαρθολομαίε, ἀγνώς κυλιόμενος τῆς πλάνης τό Ὀχύρωμα, εὐτόνως κατέστρεψας, τῆς Ἐκκλησίας δέ, ἀρρηκτος θεμέλιος φανείς, διαφυλάττεις ταύτην ἀκράδαντον.

Τού Βαρνάβα

Ὁ αὐτός

Αγίως τόν Ἄγιον τόν ἐν Ἀγίοις, ἐπαναπαυόμενον, Βαρνάβα ἐκήρυξας, Υἱόν τόν συνάναρχον Πατρί καί σύνθρονον, ἄνθρωπον γενόμενον ἡμῖν, τήν σωτηρίαν πραγματευόμενον.

Βολίδες ἀστράπτουσαι, τό θεῖον φέγγος, Βαρνάβας ο πάντιμος, καί Παῦλος ο θεόληπτος, ὡς φῶς ἐξεπορεύθησαν, καταλαμπρυνοντες λόγῳ, τώ τῆς χάριτος ἐθνῶν, τήν παγκληρίαν οἱ χριστοκήρυκες.

Αγάλλεται σήμερον, ἡ θρεψαμένη, εὐώδης θυμίαμα, κυπρίζοντα τῆς πίστεως, Χριστῷ σε βλαστήσασα θεομακάριστε, ἥνπερ ἀμειβόμενος, τῆς νύν αἰχμαλωσίας, ρύσαι πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον

Ἰθύνουσα Πάναγνε τόν ἐμόν βίον, πρὸς τόν σόν πανεύδιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεόν ἡ κύησασα, τῶν ἀγαθῶν τήν πηγὴν, τόν πάσι παρέχοντα πιστοίς, τήν ἀφθαρσίαν τῆς ἀγαθότητος.

Ὡδή η'

Κάμινος ποτέ, πυρός

Μέγα καί μικρόν, πολύ τε καί ὀλίγον, τό τού Σωτήρος Ευαγγέλιον, πανσόφως ἐδίδαξας, τά μεγάλα καί παράδοξα, συντετμημένοις ῥήμασι, πάσι διασημαίνον, Βαρθολομαίε θεόσοφε.

Ὡσπερ ποταμός, Σιών ἐξωρμημένος, τῆς Ἐκκλησίας τά συστήματα, ποτίζων

Πανόλβιε, τόν χειμάρρουν τής θείας τρυφής, εξέπιες φανότατα, κράζων, Υπερυπούτε, πάντα τά έργα Κυρίου τόν Κυριον.

Τού Βαρνάβα

Ο αυτός

Θάλασσαν εθνών, ταραττει σου τούς ίππους, ως ευεργέτης επεβίβασας, Βαρνάβαν τόν ένδοξον, καί τόν Παύλον τόν θεσπέσιον, τήν πλάνην τήν πολύθεον, δόγμασι Ζωοδότα, τής ευσεβείας ελαύνοντας.

Έθου ως Θεός, Παράκλητε τό Πνεύμα, τό παντουργόν εν Εκκλησία σου, φωστήρας εκλάμποντας, τήν σήν δύναμιν κηρυττοντας, Υιού τε καί Γεννήτορος, κράζοντας, Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ήστραψας φαιδρώς, ως ήλιος εν κόσμω τώ νοητώ προσομιλήσας σαφώς, ηλίω θεόληπτε, ποιωθείς γάρ τή λαμπρότητι, φώς δεύτερον γεγένησαι, άπασιν αναφαίνων, τού μυστηρίου τήν δύναμιν.

Γήν ταίς διδαχαίς, τήν σύμπασαν φωτίσας, τής υπέρ νούν μακαριότητος, αξίως τετύχηκας, ουρανόις εν σκηνώμασι, Βαρνάβα πανσεβάσμιε, στέφανον ευπρεπείας, πρός τού Δεσπότηου δεξάμενος.

Θεοτοκίον

Ίνα τήν αράν, τήν πρώτην αφάνισης, καί τού θανάτου τό κατάκριμα, τής πάλαι προμήτορος, εκ Παρθένου Θεομήτορος, Λόγε Θεού γεγέννησαι, πάσι δεδωρημένος, αθανασίαν ανώλεθρον.

Ο Ειρμός

«Κάμιнос ποτέ, πυρός εν Βαβυλώνι, τάς ενεργείας διεμέριζε, τώ θείω προστάγματι, τούς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τούς δέ πιστούς δροσίζουσα, ψάλλοντας, Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου τόν Κύριον».

Ωδή θ'

Ανάρχου Γεννήτορος

Τού Λόγου γενόμενος, αυτόπτης καί διάκονος, μαθητής τε καί κήρυξ θεοπτικώτατος, ένθα νύν υπάρχει ο Λόγος, σύ κατοικείν, όντως ηξιώθης, ως αυτός υπέσχετο, αψευδώς ο υπεράγαθος.

Ως νύν παριστάμενος, τώ θρόνω τού Δεσπότηου σου, καί εκείθεν ακτίσι περιλαμπόμενος, ώ Βαρθολομαίε θεόφρον, τούς υμνητάς, τούς σους εποπτεύοις, παθών εκλυτρούμενος, καί ποικίλων περιστάσεων.

Τού Βαρνάβα

Ο αυτός

Οι φώς χρηματίσαντες, δι' αρετής Απόστολοι, καί φωτί τώ μεγάλω νύν παριστάμενοι, κόσμω τήν ειρήνην βραβεύειν, καί τήν υμών, σώζειν

Εκκλησίαν, ἥνπερ συνεστήσασθε, τὸν Δεσπότην ἱκετεύσατε.

Ρητόρων δεινότητα, σοφίας σου πυρσεύμασι, θεοφάντορ Βαρνάβα, σαφώς κατέσβεσας, τῶν απαυγασμάτων τῶν θείων, ὡς τὴν πηγὴν ἔνδον κεκτημένος, διό τὴν πανίερον, εορτὴν σου μεγαλύνομεν.

Ἐν πίστει τὴν μνήμην σου, τελούντες νῦν Απόστολε, πρεσβευτὴν τῷ Δεσπότην σέ προβαλλόμεθα, λύσιν εξαιτούντες πταισμάτων, διὰ τῆς σῆς λαβεῖν μεσιτείας, Βαρνάβα πανέντιμε, θεοκήρυξ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον

Ὡς ὀρθρος ευρέθης πρωϊνός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτί, παρθενίας ακτίσι περιαστράπτουσα, τὴν ανατολὴν γάρ ἡλίου, τοῦ νοητοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡμῖν ἐφανέρωσας, Θεομήτορ πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἰρμός

«Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱός Θεός καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα, διό τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλᾶριον Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Βαρθολομαῖος σήμερον, Βαρνάβας ὁ θεόληπτος, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῶν μνήμῃ, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Απόστολοι, καὶ μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠύδόκησεν, ὁ δὲ Υἱός ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τό πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ' δευτεροῦντες τό α'.

Ἦχος δ' Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ὁ τῆς δόξης σε ἡλῖος, Ἰησοῦς ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς τοῦ κόσμου ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὡσπερ ἀκτίνα πολύφωτον, θεόφρον Απόστολε, ἐπαφήκε τὴν ἀχλύν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν, καὶ φωτίζουσαν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνωσία, καὶ παθῶν ἐπικρατεία, Βαρθολομαῖε πανόλβιε.

Καθαρόν ενδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγένησαι, ἀρετῶν λαμπρότητι φαιδρυνόμενος, καὶ ἐν καρδίᾳ δεχόμενος, Βαρνάβα τὴν ἔλλαμψιν, παρ' αὐτῆς τὸν φωτισμόν, τοῦ ἡλίου φαιδρότερον, ἐν τοῖς πέρασι, τηλαυγῶς ἐπιπέμπεις καὶ φωτίζεις, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας θεόληπτε.

Ὡς νεφέλαι Μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, μετόν ἐρράνατε τὸν οὐράνιον, καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θεία χάριτι, ἀποπνίξαντες δεινὰ, ἀθείας

ζιζάνια, καί τελέσαντες, τὰς ψυχὰς καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Ευαγγελίοις προέβη, τὰ εὐφώρα κλήματα, ὑμεῖς ἐστε πανεύφημοι Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ Τερπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες, ὃν οἱ πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεύσιν πρὸς ευφρόσυνον, Βαρθολομαίε θεόληπτε, καὶ Βαρνάβα υἱέ παρακλήσεως, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρηκτον, τὴν ἀρραγὴ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Ὡδὴ γ' καὶ ς'

Ὁ Ἀπόστολος

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους, ἐσχάτους ἀπέδειξεν...

Ζῆτει Κυριακὴ Δεκάτη.

Ευαγγέλιον

ζῆτει Οκτωβρίου ΙΗ'

Κοινωνικόν

Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλοῦϊα.

[Ἀρχή](#)

ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τοῦ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Ονουφρίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάτερ θεόφρον Ονούφριε, ἐν ἐρημίᾳ με νῦν, τῶν παθῶν αὐλιζόμενον, εἰς ὁδὸν εὐθείαν με, ἀρετῶν χειραγώγησον, πρὸς μετανοίας, τρίβον πρεσβεΐαις σου, πρὸς θελημάτων, Θεοῦ ἐκπλήρωσιν, πρὸς ἀδαπάνητον τῶν καλῶν ἀπόλαυσιν, ὅπως τό σόν, χαίρων πανασιδίμε, τελῶ μνημόσυνον.

Πάτερ θεόφρον Ονούφριε, τόν παγετόν τής νυκτός, καί ημέρας τόν καύσωνα, τή ελπίδι Όσιε, τών μελλόντων υπέμεινας, τά επί γής σου, μέλη νεκρώσας γάρ, τής ουρανίου ζωής επέτυχες, ένδον γενόμενος, τής παστάδος Άγιε, περιχαρώς, κάλλος τό αμήχανον, Ορών τού Κτίστου σου.

Πάτερ θεόφρον Ονούφριε, τής κοσμικής σεαυτόν, αποστήσας συγχύσεως, πρós τήν υπερκόσμιον, ανηνέχθης ακρότητα, αυτήν ποθήσας, τών αγαθών τήν πηγήν, αυτό τό όντως εφετόν έφθασας, ού ταίς ελλάμψεσι, μάκαρ πυρσευόμενος αμαρτιών, ζόφου ταίς πρεσβείαις σου, ημάς εξάρπασον.

Δόξα... Ήχος πλ. β'

Όσιε Πάτερ, εις πάσαν τήν γήν, εξήλθεν ο φθόγγος τών κατορθωμάτων σου, διό εν τοίς ουρανοίς, εύρες μισθόν τών καμάτων σου, τών δαιμόνων ώλεσας τάς φάλαγγας, τών Αγγέλων έφθασας τά τάγματα, ών τόν βίον αμέμπτως εζήλωσας, Παρρησίαν έχων πρós Κύριον, εκτενώς ικέτευε, υπέρ τών ψυχών ημών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τριήμερος ανέστης Χριστέ

Μεγάλων χαρισμάτων αγνή, Παρθένε Θεονύμφευτε, ηξιώθης, ότι έτεκες σαρκί, τόν ένα τής Τριάδος, Χριστόν τόν ζωοδότην, εις σωτηρίαν τών ψυχών ημών.

Η Σταυροθεοτοκίον

Η Πάναγνος ως ειδέ σε, επί Σταυρού κρεμάμενον, θρηνωδούσα, ανεβόα μητρικώς, Υιέ μου καί Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πώς φέρεις πάθος επονειδίστον.

Εις τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ήχος δ'

Έδωκας σημείωσιν

Τής μακαριότητος τής υπέρ νούν ορεγόμενος, ελογίσω θεσπέσιε, τρυφήν τήν εγκράτειαν, τήν πτωχείαν πλούτον, τήν ακτημοσύνην, περιουσίαν αληθή, καί ευδόξιαν τήν μετριότητα, διό καί τής εφέσεως, τής κατά γνώμην επέτυχες, εν σκηναίς αυλιζόμενος τών Αγίων Ονούφριε.

Στίχ. Τίμιος εναντίον Κυρίου ο θάνατος τού Οσίου αυτού.

Δρόμον τής ασκήσεως, απεριτρέπτως τετέλεκας, καί τήν πίστιν τετήρηκας, εντεύθεν καί στέφανον, εκομίσω Πάτερ, τής δικαιοσύνης, όν σοι ητοίμασε Χριστός ο κατ' αξίαν νέμων τά έπαθλα, καί γέρα χαριζόμενος καί τήν τών πόνων αντίδοσιν, όν καί νύν ημάς ρύσασθαι, εκ κινδύνων δυσώπησον.

Στίχ. Μακάριος ανήρ ο φοβούμενος τόν Κύριον.

Πάσαν ηδυπάθειαν, υπωπιάζων τό σώμά σου, απηρνήσω θεόσοφε,

πικραίνων τήν αίσθησιν, εγκρατείας πόνοις, καί σκληραγωγίας, υπομονή τε πειρασμών, καί καρτερία τών περιστάσεων, ανθ' ών τήν ατελεύτητον, αντιλαμβάνεις απόλαυσιν, καί τρυφήν αδιάδοχον, καί χαράν ανεκκλήτην.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τών μοναστών τά πλήθη, τόν καθηγητήν σε τιμώμεν Ονούφριε, διά σου γάρ τήν τρίβον, τήν όντως ευθείαν πορεύεσθαι έγνωνμεν, Μακάριος εί, τώ Χριστώ δουλεύσας, καί εχθρού θριαμβεύσας τήν δύναμιν, Αγγέλων συνόμιλε, Οσίων συμμετοχε Καί Δικαίων, μεθ' ών πρέσβευε τώ Κυρίω, ελεηθήναι τάς ψυχάς ημών.

Καί νύν... Θεοτοκίον Ἦχος πλ. δ'

Δέσποινα πρόσδεξαι, τάς δεήσεις τών δούλων σου, καί λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης καί θλίψεως.

Η Σταυροθεοτοκίον Οι Μάρτυρές σου

Η δάμαλις η άσπιλος, τόν μόσχον βλέπουσα επί τού ξύλου, προσαναρτώμενον εθελουσίως, οδυρομένη γοερώς, Οίμοι! ανεβόα ποθεινότατον τέκνον, τί σοι δήμος ανταπέδωκεν, αχάριστος Εβραίων, θέλων με ατεκνώσαι εκ σου παμφίλτατε;

Απολυτίκιον Ἦχος α'

Τής ερήμου πολίτης καί εν σώματι Άγγελος, καί θαυματουργός ανεδείχθης θεοφόρε Πατήρ ημών Ονούφριε νηστεία, αγρυπνία, προσευχή, ουράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τούς νοσούντας, καί τάς ψυχάς τών πίστει προστρεχόντων σοι, Δόξα τώ δεδωκότι σοι ισχύν, δόξα τώ σέ στεφανώσαντι, δόξα τώ ενεργούντι διά σου πάσιν ιάματα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Η συνήθης Στιχολογία, καί οι Κανόνες τής Οκτωήχου, καί τού Αγίου ο παρών, ού η Ακροστιχίς.

Ονουφρίω τόν άινον εξάδω πόθω.

Ωδή α' Ἦχος β' Δεύτε λαοί

Όλον Χριστόν, εισοικισάμενος ένδοξε, καί κόσμον παρωσάμενος, δόξαν τήν άστατον, τής αυτού απολαύεις, Ονούφριε αξίως, χαράς αοίδιμε.

Νόμω Χριστού, εμμελέτησας θεσπέσιε, δένδρον ζωής κατάκαρπον, αρεταίς δέδειξαι, προβαλλόμενος χάριν, τών θείων ιαμάτων, τοίς κατορθώμασι.

Θεοτοκίον

Οίκος αγνή, ο τής σοφίας εγνώρισαι, εκ τών αιμάτων σάρκα γάρ, τών σών αγνών λαβών, καί σταυρώ ομιλήσας, Θεός τής απαθείας, ημίν μετέδωκεν.

Ωδή γ'

Στερέωσον ημάς

Υπήλθες τόν Χριστού ζυγόν, Ονούφριε, ερήμοις αβάτοις σύ καταμόνας, ομιλείν επιποθών αυτώ, καί τού κάλλους τρυφάν, δόξης τής θείας αυτού.

Φωτίσας σεαυτόν φωτί τής γνώσεως, καί γνώφον σκεδάσας τών παθημάτων, εν πλαξί ταίς τής καρδίας σου, απαθείας τόν νόμον Πάτερ είληφας.

Θεοτοκίον

Ρανίδι συμπαθώς τή τής πρεσβείας σου, τήν φλόγα κατάσβεσον τής ψυχής μου, Θεοτόκε αιειπάρθενε, συμπαθείας πηγήν μοι επαρδεύουσα.

Ο Ειρμός

«Στερέωσον ημάς εν σοί Κύριε, ο ξύλω νεκρώσας τήν αμαρτίαν, καί τόν φόβον σου εμφύτευσον, εις τάς καρδίας ημών τών υμνούντων σε».

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ταχύ προκατάλαβε

Εμάκρυνας Ὅσιε, καί εν ερήμοις σαφώς, ηυλίσθης τόν Κύριον, ρυόμενόν σε δεινών, αεί εκδεχόμενος, Ὅθεν ευαρεστήσας, τώ Δεσπότη παμμάκαρ, είληφας τήν αγήρω, ουρανών βασιλείαν, εν ή νύν αυλιζόμενος, μνήσθητι τών τιμώντων σε.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Εκαίνισας άχραντε, τώ θείω τόκω σου, φθαρείσαν εν πάθεσι, τών γηγενών τήν θνητήν, ουσίαν καί ήγειρας, πάντας εκ τού θανάτου, πρός ζωήν αφθαρσίας, όθεν σε κατά χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ως προεφήτευσας.

Η Σταυροθεοτοκίον

Υψούμενος ύψωσας, τούς πεπτωκότας ποτέ, εμέ δέ κατέβαλες, τή ανυψώσει τή σή, ώ φώς τών ομμάτων μου, Δέχου Υιέ τό πάθος, δι' ημάς εκουσίως, φέρε Σταυρόν, τούς Ἦλους, καί τόν Σπόγγον, τήν Λόγχην, δι' ών τής απαθείας, τήν χάριν εβράβευσας.

Ωδή δ'

Εισακήκοα Κύριε

Ιδρυμένος ακλόνητος, παρά Χριστού δαιμόνων τρικυμίας, ως αφρόν Ονούφριε διαλέλυκας.

Ως αδάμας τοίς θάλπεσι, καί τοίς κρυμοίς στερρώς εγκαρτερήσας, τών δαιμόνων έλυσας τά παλαίσματα.

Θεοτοκίον

Τής ψυχής μου τήν κάκωσιν, τού σου Υιού τή λάμπει Θεοτόκε, αφελούσα σύναψον σωτηρία με.

Ωδη ε'

Ο τού φωτός χορηγός

Ολοκαυτώσας τόν νούν, τώ δι' ημάς υπέρ ημών θάνατον, διά Σταυρού κεκαρτερηκότι, αξίως κοινωνός, καί συγκληρονόμος τής δόξης γεγένησαι.

Ναόν ειργάσω σαυτόν, όλοαμπή ταίς αρεταίς Όσιε, διαφανείς βολίδας ενθέους, αστράπτων τηλαυγώς, θείων θαυμασίων παμμάκαρ Ονούφριε.

Θεοτοκίον

Αγαθοδότην Χριστόν, Θεοκυήτρια αγνή τέξασσα, τόν πονηραίς παθών τρικυμίαις, κλονούμενόν με νύν, τή σή ευσπλαγχνία Παρθένε θεράπτευσον.

Ωδή ς'

Εν αβύσσω πταισμάτων

Ιθυνόμενος αύραις τού Πνεύματος, όρμω γαληνώ προσεπέλασας Όσιε, τό βάρος παρωςάμενος, τής σαρκός εγκρατεία Ονούφριε.

Νεύσει θεία θεούμενος γέγονας, άγγελος επίγειος, τήν Ιωάννου γάρ, καί Ηλιού εζήλωσας, πολιτείαν παμμάκαρ Ονούφριε.

Θεοτοκίον

Ο δυνώμενος πάθεσιν Άχραντε, καί συμποδιζόμενος τοίς παραπτώμασιν, η τήν χαράν κυήσασσα, τών κακών μοι λύσιν παράσχου δέομαι.

Ο Ειρμός

«Εν αβύσσω πταισμάτων Κυκλοούμενος, τήν ανεξιχνίαστον τής ευσπλαγχνίας σου, επικαλούμαι άβυσσον, Εκ φθοράς ο Θεός με ανάγαγε».

Κοντάκιον 'Ηχος πλ. δ'

Πίστιν Χριστού

Φώς νοητόν καί ουράνιον, ένδον λαβών εν καρδία σου, τής ακηράτου Τριάδος δοχείον ώφθης Ονούφριε, καί νύν μετά Αγγέλων ηρίθμησαι, κραυγάζων, Αλληλούϊα.

Ο Οίκος

Ω αγάπη, Τό φώς τό υπέρλαμπρον! ώ πασών αρετών τό κεφάλαιον! η αεί τά ουράνια τάγματα ευφροσύνης πληρούσα καί χάριτος, η ενοικήσασσα τοίς Αγίοις, Πατριάρχαις Προφήταις καί Αποστόλοις, ών ταίς ευχαίς καί ημίν ενοίκησον, ίνα σύν αυτοίς μελωδώνμεν τώ Θεώ, Αλληλούϊα.

Συναξάριον

Τή ΙΒ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών Ονουφρίου τού Αιγυπτίου.

Στίχοι

Καί τήν ενός χιτώνος εντολήν, Πάτερ,
Υπερβέβηκας, γυμνητεύσας είς τέλος.
Δωδεκάκη αχίτωνα Ονούφριον εκ βίου ήραν.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών Πέτρου τού εν τώ Άθω.

Στίχοι

Καί σοί προτείνει δεξιάν Χριστός, Πέτρε,
Σωθέντι γυμνώ εκ θαλάσσης τού βίου.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τής Αγίας Μάρτυρος Αντωνίνης.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Αγίου Ιωάννου τού Στρατιώτου, καί τών Οσίων Ζήνωνος καί Τριφυλλίου Επισκόπου, καί τού Οσίου Ιουλιανού τού εν τοίς Δαγάτου (ή Δαγάζου).

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Εικόνας χρυσής

Νεώσας ψυχήν, τώ αρότρω προσευχής Πάτερ Ονούφριε, καί κατασπείρας τήν εγκράτειαν, στάχυν αγνείας εθέρισας, ή συνδισαιτώμενος μάκαρ, σύν Αγγέλοις εκραύγαζες, Ευλογητός εί ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Εμάκρυνας μέν, σεαυτόν εκ κοσμικής διαίτης Όσιε, εν ερημίαις δ' αυλιζόμενος, άρτον ουράνιον είληφας, είχες γάρ Χριστόν σιτοδότην, ώ γεγηθως ανεκραύγαζες, Ευλογητός εί ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Θεοτοκίον

Ξενίζει βροτούς, καί αϋλους Πάναγνε τής σής λοχείας, θείον μυστήριον, μόνη γάρ, άνευ σποράς Λόγον τέτοκας, σάρκα γεγονότα δι' οίκτον, ώ σωθέντες κραυγάζομεν, Ευλογημένη, η Θεόν σαρκί κυήσασα.

Ωδή η'

Τόν έν καμίνω τού πυρός

Αίγλη τού Πνεύματος σαφώς, πυρσευόμενος τόν νούν φωστήρος δίκην, θεωριών ακτίνας, καί ιαμάτων αυγας, αστράπτεις Παμμάκαρ Ονούφριε, τοίς υπερυψούσι, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Δυνάμει θεία ευσθενής, γνωριζόμενος αεί δαιμόνων θράσος, καθελών τών αλόγων, ζώων τήν φύσιν σαφώς, κραυγάζων υπέταξας, οσιε, Σέ υπερυψούμεν, Χριστέ εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Όσπερ νεφέλη φωτεινή, τόν υπέρθεον Χριστόν ήλιον φέρεις, εν αγκάλαις σου Μήτερ, δι' ού τον ζόφον παθών, ψυχής μου λαμπρύνασα αύγασον, τώ τής απαθείας, φωτί Θεογεννήτορ.

Ο Ειρμός

«Τόν εν καμίνω τού πυρός, τών Εβραίων τοίς Παισί συγκαταβάντα, καί τήν φλόγα εις δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, υμνείτε τά έργα ως Κύριον, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ'

Τόν εκ Θεού Θεόν Λόγον

Πυρί Θεού τής αγάπης, ηδονάς καταφλέξας σαρκός, καί ωραιίσας τήν ψυχήν, οία αστήρ Πάτερ έλαμψας, εν ερήμω, φωτίζων τήν πάσαν οικουμένην εμφανώς, τού σου βίου ακτίσι, καί φέγγει τών ίάσεων.

Όλος Θεώ κεκραμένος, δι' αγάπης τρισμάκαρ, μετέσχες βασιλείας τῆς αὐτοῦ, καί τῆς τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν, καί ζωῆς τὸν χειμάρρουν, καί τῶν εορταζόντων τὸν χορὸν, καί χαρὰν τὴν ἀγήρω, ἀπειλήφας Ονούφριε.

Θεὸν εὐΐλατον ἔχων, τῆς ἀσκήσεως πόνοις, ἰδρώσῃ τε καμάτων νῦν τῶν σῶν, τούτον ἡμῖν ἐξευμένισαι, τοῖς ὑμνοῦσί σε πᾶσι, λυτρούμενος σοφέ ἐκ συμφορῶν, καί παθῶν καί οδυνης, Ονούφριε αἰδίμει.

Θεοτοκίον

Ὡς προστασίαν σε μόνην, καί ἰσχύν Θεοτόκε, καί τείχος καί προπύργιον στερρόν, ἔχων τροπούμαι ἐχθρῶν προσβολάς, καί παθῶν ἐπικλύσεις, ἐν σοί γάρ τὰς ἐλπίδας μου αἰεὶ, ἀνεθέμην τῇ μόνη, φθοράς ἀπαλλαττούση με.

Ὁ Εἰρμός

«Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἠκοντακαιουργήσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορά πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλᾶριον

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε

Ὁ ὑψηλὸς σου βίος τοῖς μονοτρόποις, κανῶν θεοσεβείας τελειοτάτης, σὺ γὰρ λογισμῷ ἐνζυμωμένος, ἐν ζυγῷ διακρίσεως, ποιεῖς Ονούφριε τούτους, εὐπαρακλήτως ὁδεύειν.

Θεοτοκίον Ὅμοιον

Ἡμεῖς ἐν σοί καυχώμεθα Θεοτόκε, καί εἰς Θεὸν σε ἔχομεν προστασίαν, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀμαχον, καί θραύσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ' δευτεροῦντες τό α'.

Ἦχος πλ. δ'

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάτερ θεόφρον Ονούφριε, τοῦ Ἡλιοῦ μιμητῆς, χρηματίσας ἐν πνεύματι, μετανάστης γέγονας, τῆς τοῦ κόσμου συγχύσεως, σαρκὸς ορέξεις ἀπαρνησάμενος, καί ἐν ἐρήμῳ συναυλιζόμενος, χαίρων μακάριε, τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας, πρὸς οὐρανόν, ἔνθα τό πολίτευμα, σαφῶς ἐκέκτησο.

Ὅσιε Πάτερ Ονούφριε, ἱερωτέραν ψυχὴν, θεοφρόνως κτησάμενος, πειρασμοῦς ὑπήνεγκας, θεία πίστει ρωννύμενος, καί δι' αγάπης Θεῷ ἐνούμενος, τῇ τῶν πρᾶεων γῆ κατεσκηνώσας, ὠραιζόμενος, ἀρετῶν λαμπρότησιν, ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην εὐφραίνόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Πάτερ παμμάκαρ Ονούφριε, τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεάς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοῖς ποθοῦσι τρισόλβιε, τῆς σῆς ἀσκήσεως τὰ γνωρίσματα, εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας, ἔνδον γενόμενος, τοῦ νυμφώνος ἔνθα νῦν, περιπολεῖς, θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα... Ἦχος β'

Εζήτησας θεοφόρε, τού θεωρεῖν τού Κυρίου τήν τερπνότητα, καί μόνος αὐτῷ μόνῳ, προσομιλεῖν ἐπεπόθησας, ὄθεν κόσμον κατέλιπες φυγαδεύων, καί διαιτώμενος ἐν ἐρήμοις καί ὄρεσι, καί τόν Χριστόν ἐνδεδυμένος, χιτώνος οὐκ ἐφρόντιζες, τῆς ἀφθαρσίας χιτώνα σεαυτῷ ἐμπορευόμενος, μεθ' οὐ εἰσήλθες εἰς τόν ουράνιον νυμφώνα, αἰωνίως ἀγαλλόμενος, Ονούφριε Ὅσιε.

Καί νύν... Θεοτοκίον Ἦχος β'

Τήν πάσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι, Μήτηρ τού Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπό τήν σκέπην σου.

Εἰς τόν Στίχον, τῆς Οκτωήχου

Ἡ λοιπή Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καί Ἀπόλυσις

Ἀρχή

ΤΗ ΙΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

Νύμφην ἀδιάφθορον, καλλωπισθείσαν ἐν Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ γινώσκοντες, τελούμεν τήν μνήμην σου, τήν φωτεινοτάτην, Μάρτυς ἀθληφόρε, καί προσκυνούμεν εὐσεβῶς, τήν τῶν λειψάνων ἁγίαν λάρνακα, τήν ῥώσιν ἀρυόμενοι, τήν τῶν παθῶν ἡμῶν πάντοτε, Ἀκυλίνα πανεύφημε, οἱ πιστῶς σε γεραίροντες.

Ἐρωτι πανεύφημε, κεκρατημένη τού Κτίστου σου, τά ἐκείνου παθήματα, σαρκί ἐξεικόνισας, πάσαν τρικυμίαν, πόνων ἐνεγκούσα, καί νύν οικεῖς τοῦς ουρανοῦς, ἄπονον δόξαν καί στέφος φέρουσα, ἀμάραντον καί βλέπουσα, ἃ θεωροῦσι γηθόμενα, τῶν Ἀγγέλων τά τάγματα, Ἀκυλίνα θεόπνευστε.

Προίκα προσενήνοχας, τῶν σῶν μελῶν τά λακτίσματα, τῷ νυμφίῳ σου πάνσεμνε, διό τῶν θαλάμων σε, τῶν φωτεινοτάτων, αὐτός ἀξιώσας, καταλαμπρύνει τῷ φωτί, τῆς θείας δόξης ὁ ὑπερούσιος, ὡ παρεστῶσα χαίρουσα, ὑπέρ ἡμῶν καθικέτευε, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων νύν, Ἀκυλίνα τήν μνήμην σου.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Μαρία Θεόνυμφε, τῆς τάλαιπώρου καρδίας μου, ἀποπλύνουσα βόρβορον, ρεῖθρω τού ἐλέους σου, ξήρανον πελάγη, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, καί πρὸς μετάνοιαν ἀγνή, τόν ἀδιόρθωτον ἐγκαθόρμισον, λιμένα εὐσπλαγχνίας γάρ, ὡς τετοκυία πανάμωμε, ἐπὶ σοί τήν ἐλπίδα μου, ἀνατίθημι Παναγνε.

Η Σταυροθεοτοκίον

Σέ ως εθεάσατο, επί Σταυρού ανυψούμενον, η τεκούσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα έλεγε, Πώς εθελουσίως, πάθος υπομένεις, ο απαθώς εκ τής εμής, γαστρός εκλάμπας ως Παντοδύναμος, καί λύσας τήν κατάκριτον, φύσιν βροτών κατακρίσεως; Ανυμνώ σου τήν άμετρον, νύν Υιέ συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Η συνήθης Στιχολογία, καί οι Κανόνες τής Οκτωήχου, καί τής Αγίας ο παρών, ού η Ακροστιχίς.

Δέχου τόν ύμνον καλλίπαις Ακυλίνα. Ιωσήφ.

Ωδή α' Έχος πλ. δ'

Η κεκομμένη

Δεδοξασμένη Χριστώ τώ νυμφίω σου, εν ουρανοίς αληθώς, χαίρουσα παρίστασαι, διό σε επί γής τούς ευσεβώς γεραίροντας, ευχαίς σου αντιδόξασον Σεμνή, καί σου μετόχους ποιήσον, τώ Κυρίω ψάλλοντας, Ενδόξως γάρ δεδόξασται.

Εισεποιήσω τήν χάριν τού Πνεύματος, τήν σήν ψυχήν καθάραν, Ένδοξε τελέσασα, καί στίγμασι σαρκός ωραιοτάτη πέφηνας, διό σε ο νυμφίος τών ψυχών, αγνή, τελείως άμωμον, όλην χρηματίσασαν, ηρμόσατο πανεύφημε.

Χειμώνος πλάνης τής γής τά πληρώματα, πληρούντος πάλαι δεινώς, πλήρης ούσα Πνεύματος, ως Μάρτυς απλανής Κυρίου παντοκράτορος, επέφθασας τό έαρ τής ζωής, καί νίκης ήρας τρόπαιον, Ακυλίνα ένδοξε, θεόφρον αξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Ο τώ ανάρχω Πατρί συννοούμενος, υπέδου μήτραν τήν σήν, άνθρωπος γενόμενος, καί έσωσεν ημάς, κακία υποκύψαντας, καί πλάνη δουλωθέντας τού εχθρού, Μαρία Θεονύμφευτε, διά τούτο πίστει σε, καί πόθω μακαρίζομεν.

Ωδή γ'

Σύ εί τό στερέωμα

Ύφανας εν χάριτι, καταστολήν φωτός ένδοξε, αίματι σώ, ταύτην Ακυλίνα, ιερώς επιχρώσασα.

Τέτρωσαι τώ έρωτι, τώ θεϊκώ σαφώς Πάνσεμνε, όθεν στερρώς, τρώσεις τε καί πόνους, χαλεπούς εκαρτέρησας.

Όλην σε ηγίασεν, ο λυτρωτής σεμνή Κύριος, ολοσχερώς, τούτον Ακυλίνα, εκ ψυχής αγαπήσασα.

Θεοτοκίον

Νύμφην σε ανύμφευτον, καί καθαρόν Αγνή σκήνωμα, τού Ποιητού, καί

αγιωτέραν Χερουβίμ επιστάμεθα.

Ο Ειρμός

«Σύ εἶ τό στερέωμα, τών προστρεχόντων σοι Κύριε, σύ εἶ τό φῶς, τών εσκοτισμένων, καί υμνεί σε τό πνεύμά μου».

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τήν Σοφίαν

Αρετών πυρσευθείσα θείω φωτί, αθλητών εκοσμήθης πανευκλεώς, σεμνή διαδήματι, καί ωραία εν κάλλει, γεγνουῖα πίστει, τῷ πάντων δεσπόζοντι, ενυμφεύθης ὄντως, αμίαντος ἀφθορος, ὅθεν ουρανίων, ηξιώθης θαλάμων, καλῶς εναθλήσασα, καί τόν δόλιον κτείναςα, Ακυλίνα θεόσεφε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τών πταισμάτων ἀφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς εορτάζουσι πίστει, τήν αγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τά πάθη τά χαλεπά, ἴασαι δέομαι, καί συγγνώμην παράσχου μοι, τών ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξα, τήν ψυχὴν καί τό σῶμα, μολύννας ο ἄθλιος, Οἴμοι! Τί ποιήσω εν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι, τήν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, εκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενού, καί προστάτις θερμότατος, σέ γάρ ἔχω ἐλπίδα, ο ἀνάξιος δούλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τόν ἀμνόν καί ποιμένα καί λυτρωτήν, ἡ ἀμνάς θεωρούσα ἐπὶ Σταυροῦ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καί πικρῶς εκβοῶσα, ο μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τήν λύτρωσιν, τά δέ σπλάγχνα μου φλέγονται, Ὁρώσης σου τήν σταύρωσιν, ἦνπερ υπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καί πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καί δώρησαι οὖν, τών πταισμάτων ἀφεςιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τά θεία παθήματα.

Ὡδή δ'

Εἰσακήκοα Κύριε

Υπερήφανον δράκοντα, σύ δι' ἀσθενείας σαρκός κατέβαλες, ἀριστεύσασα λαμπρότατα, καί τυράννων θράσος ἀφανίσασα.

Μαρτυρίου λαμπρότησι, καί τῆς παρθενίας θείοις εν κάλλεσιν, Ακυλίνα ἐχρημάτισας, τοῦ Δεσπότη νύμφη περιδέξιος.

Νεκρωθέν τό σαρκίον σου, ταῖς πολυειδέσι στρέβλαις θεόπνευστε, τήν ζωὴν σοι προεξένησε, τήν εις τοὺς αἰῶνας διαμένουσαν.

Οἱ κρουνοὶ τών αἱμάτων σου, τῆς πολυθείας τό πῦρ κατέσβεσαν, τών θαυμάτων δέ τά ρεύματα, τών βροτῶν εκπλύνει τά νοσήματα.

Θεοτοκίον

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἀμαρτίας Κόρη κατέλαβε, τῇ ἀγρύπνῳ ἰκεσία σου, διανάστησόν

με πρὸς μετάνοιαν.

Ὡδή ε'
Ὁ εκ νυκτός αγνοίας

Κυμαινομένης ὡσπερ, αγριαινούσης θαλάσσης τῆς πλάνης ποτέ, ὠφθης κυβερνωμένη, Μάρτυς Ακυλίνα Χριστοῦ δεξιὰ.

Αποσκοπούσα Μάρτυς, πρὸς τὰ βραβεῖα υπέστης στερρότατα, σπαραγμούς τῶν μελῶν σου, καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον.

Λαμπροφανῆς ὠράθης, τοῖς πολεμίοις αὐτοῦς καταπλήπτουσα, τῷ ὠραίῳ σου κάλλει, καὶ τῷ τῆς ψυχῆς αναστήματι.

Θεοτοκίον

Λελυτρωμένοι πάντες, προγονικῆς καταδίκης τῷ τόκῳ σου, Χαίρέ σοι προσφωνούμεν, Κεχαριτωμένη πανύμνητε.

Ὡδή ς'
Τὸν Ἰωάνν εν τῷ κήτει

Ἰχνηλατεῖν τοῦ Χριστοῦ τὰ ἐνδοξα, ἐπόθησας παθήματα, Παρθένε καὶ ἀνδρειοφρόνως, υπέστης τοὺς αἰκισμούς, καὶ σπαραγμούς, τοῦ ἀγνοῦ σου σώματος.

Πολυειδεῖς πόνους ἐκαρτέρησας, πυρός τε κατεφρόνησας, παρθένε ὅθεν Ακυλίνα, καὶ τὰς οἰκτιρῶν ἡμῶν, διαπαντός κουφίζεις πρεσβεΐαις σου.

Αποσκοπῶν ἄνωθεν εθαύμασε, χορός Ἀγγέλων ἐνδοξε, Παρθένε τὴν υπομονὴν σου, ὅπως ἀσάρκους ἐχθρούς, μετὰ σαρκός ἐνίκησας ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον

Ἴνα Θεός ὁ ἄνθρωπος γένηται, Θεός ὠράθη ἀνθρώποις, Παρθένε ἐκ τῶν σῶν λαγόνων, ἀνερμηνεύτως τεχθεῖς, καὶ ὅπερ ἦν μείνας ἀναλλοίωτος.

Ὁ Εἰρμός

«Τὸν Ἰωάνν ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώτατον κατώκισας, ἐμὲ δὲ τὸν πεπεδημένον, ἐν ἄρκυσι τοῦ ἐθροῦ, ὡς ἐκ φθοράς ἐκείνον διάσωσον».

Κοντάκιον Ἦχος γ'
Ἡ Παρθένος σήμερον

Ραντισμοῖς αἱμάτων σου, καθηγνισμένην παρθένε, καὶ Μαρτύρων στέμμασι, σὲ Ακυλίνα στεφθεῖσαν, δέδωκε, τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν, καὶ σωτηρίαν ὁ σὸς νυμφίος, τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει, Χριστός ὁ βρύων ζωὴν αἰώνιον.

Συναξάριον

Τῆ ἸΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μαρτύρος Ακυλίνης.

Στίχοι

Τὸν παστὸν εὐτρέπιζε λαμπρόν, Νυμφίε.

Ακυλίνα σοι τέμνεται Νύμφη νέα.
Αμφί τρίτην δεκάτην κεφαλήν τμήθη Ακυλίνα.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τής Οσίας Μητρός ημών Αννης καί τού υιού
αυτής, Ιωάννου.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ' Παίδες Εβραίων

Σώματος πάσχοντος θεόφρον, ουκ εφρόντισας σκοπούσα τάς εκείθεν,
αντιδόσεις σαφώς, καί δόξαν Ακυλίνα, καί τού Θεού τερπνότητα, καί τήν θείαν
ευφροσύνην.

Άσπιλον φέρουσα τό σώμα, τήν καρδίαν τε Κυρίω ηνωμένην, πρό βημάτων
Αγνή, δικαστικών παρέστης, ασυνετούντα τύραννον, διελέγχουσα θεόφρον.

Κόσμου ηλλάξω φθειρομένου, υπερκόσμιον ζωήν μή φθειρομένην, καί
προσκαίρου τρυφής, τήν μένουσαν Παρθένε, τού σαρκικού μνηστήρός τε, τόν
αθάνατον νυμφίον.

Τριαδικόν

Ύμνοις τήν θείαν Μοναρχίαν, τρισσομένην μέν προσώποις παραδόξως, τή
δέ φύσει απλήν, υπάρχουσιν τιμώντες, αναβιώντες, Κύριε, ο Θεός ευλογητός
εί.

Ωδή η' Οι θεορρήμονες Παίδες

Λελαμπρυσμένη τώ φέγγει τώ τής αγνείας, καί ταίς βαφαίς τών αιμάτων,
διηνηθισμένη παρίστασαι, Ακυλίνα παρθένε, Χριστώ τώ Θεώ ημών.

Ιερωτάτη θυσία προσηνέχθης, καί προσφορά λαμπροτάτη, καί ως ευώδες
θυμίαμα, θεόφρον Ακυλίνα, Χριστώ τώ Θεώ ημών.

Νόσους ανθρώπων θεραπεύει, καί απελαύνει δαιμόνων, λώβην τό άγιον
σωμά σου, Ακυλίνα εν τάφω, πανένδοξε κείμενον.

Θεοτοκίον

Αδιαφθόρως τόν Λόγον υπέρ λόγον, κατά φθοράς ημάς πάσης,
απολυτρούμενον τέτοκας, διά τούτο σε πάντες, Παρθένε δοξάζομεν.

Ο Ειρμός

«Οι θεορρήμονες Παίδες εν τή καμίνω, σύν τώ πυρί καί τήν πλάνην
καταπατούντες υπέψάλλον, Ευλογείτε Κυρίου, τά έργα τόν Κύριον».

Ωδή θ' Κυρίως Θεοτόκον

Ικρίω προσπαγέντι, Σώτερ η Παρθένος, συνεσταυρώθη σοι γνώμη

αθλήσασα, καί τήν τού δράκοντος κάραν, καταπατήσασα.

Ωραιόν σου τό κάλλος, καί υπερφερής σου, η τής ψυχής απεφάνθη ευγένεια, θεοειδής Ακυλίνα, αξιοθαύμαστε.

Συνούσα ταίς χορείαις, ταίς τών Ασωμάτων, καί τών Μαρτύρων τοίς δήμοις πανεύφημε, υπέρ ημών τόν τών όλων Θεόν ικέτευε.

Η ένδοξός σου μνήμη, πάντας συγκαλείται, περιχαρώς Ακυλίνα υμνήσαί σου, τούς ευκλεείς Μάρτυς πόνους, καί τά παλαίσματα.

Θεοτόκίον

Φωνήν σοι τού Αγγέλου, Πάναγνε βοώμεν, Χαίρε ανθρώπων απάντων διάσωσμα, καί πανενδόξων Μαρτύρων, θείον στεφάνωμα.

Ο Ειρμός

«Κυρίως Θεοτόκον, σέ ομολογούμεν, οι διά σού σεσωσμένοι Παρθένε αγνή, σύν Ασωμάτοις χορείαις, σέ μεγαλύνοντες».

Η λοιπή Ακολουθία, ως σύνηθες, καί Απόλυσις.

[Αρχή](#)

ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Αγίου Προφήτου Ελισαίου, καί τού εν Αγίοις Πατρός ημών Μεθοδίου, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τού Ομολογητού.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εις τό, Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ς' καί ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια αμφοτέρων.

Στιχηρά τού Προφήτου

Ήχος πλ. δ'

Ω τού παραδόξου θαύματος

Χαίροις Ελισαίε πάνσοφε, σύ γάρ καθάρας τόν νούν, ηδονών τών τού σώματος, υπεδέξω ένδοξε, τάς αυγάς τάς τού Πνεύματος, τοίς εφεξής τε, πάσι μετέδωκας, καί όλος ώφθης, φωτοειδέστατος, όθεν εσκήνωσας, πρός τό φώς τό άδυτον, υπέρ ημών, πάντοτε δεόμενος, τών ευφημούντων σε.

Σέ Ελισαίε μακάριε, ο ζηλωτής Ηλιού, εν διπλώ τώ χαρίσματι, καταλαμπρυνόμενον, καταλείψας αιθέριος, αρματηλάτης όντως εδείκνυτο, ού τή μιμήσει, ρείθρα ποτάμια, χάριτι έστησας, καί διήλθες ένδοξε, περιχαρώς, καταγλαϊζόμενος, καί μεγαλύνων Χριστόν.

Πάλαι πιστή Σωμανίτιδι, παιδα χαρίζη ευχής, όν θανόντα εξήγειρας, ως Προφήτης ένθεος, Ιερώς θαυμαζόμενος, αλσί δέ πάλιν, ύδατα άγονα, σαφώς

μετάγεις εις γονιμότητα, θαύματα άπειρα, εκτελείς τή χάριτι τού παντουργού, Πνεύματος μακάριε, όθεν υμνούμέν σε.

Στιχηρά τού Ιεράρχου

Ήχος δ'

Ως γενναίον εν Μάρτυσιν

Αληθείας εδραίωμα, καί τής πίστεως έρεισμα, καί δογμάτων πρόβολον σέ γινώσκομεν, τής ευσεβείας συνήγορον, αγνείας τε σκήνωμα, καί δοχείον εκλεκτόν, ευωδίας τού Πνεύματος καί παμμέγιστον, θησαυρόν διδασμάτων καί κρηπίδα, τού Χριστού τής Εκκλησίας, ιεροφάντα Μεθόδιε.

Αυτοκίνητον όργανον, ταίς πνοαίς υπηχούμενον, τού Αγίου Πνεύματος εχρημάτισας, τή πυριφθόγγω γάρ γλώττη σου, τά θεία εβρόντησας, καί κατέφλεξας εχθρών, δυσσεβών τά ζιζάνια, τών μή χρώμασιν, υλικοίς προσκυνούντων τού Κυρίου, καί Θεού ημών τό είδος, καί τής αχράντου Μητρός αυτού.

Ιερέων εν τάγμασιν, Ασκητών Ομηγύρεσι, καί χοροίς Μαρτύρων σύ καταλέλεξαι, υπέρ Χριστού μέχρις αίματος, στερρώς ανθιστάμενος, παρανόμου δικαστού, διελέγχων απόνοιαν, καί Προστάγματι, ασεβούς βασιλέως εν μνημείω, καθειρχθείς Πάτερ θεόφρον, διετηρήθης αλώβητος.

Δόξα... Ήχος πλ. β'

Προφήτα κήρυξ Χριστού, τού θρόνου τής μεγαλωσύνης, ουδέποτε χωρίζη, καί εκάστω άσθενούντι αεί παρίστασαι, έν τοίς υψίστοις λειτουργών, τήν οικουμένην ευλογείς, πανταχού δοξαζόμενος, Αίτησαι ιλασμόν ταίς ψυχαίς ημών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τριήμερος ανέστης Χριστέ

Μεγάλων χαρισμάτων αγνή, Παρθένε Θεονύμφευτε, ηξιώθης, ότι έτεκες σαρκί, τόν ένα τής Τριάδος, Χριστόν τόν ζωοδότην, εις σωτηρίαν τών ψυχών ημών.

Η Σταυροθεοτοκίον

Η Πάναγνος ως είδέ σε, επί Σταυρού κρεμάμενον, θρηνωδούσα ανεβόα μητρικώς, Υιέ μου καί Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πώς φέρεις πάθος επονείδιστον;

Εις τόν Στίχον, τής Οκτωήχου, Είτα τού Ιεράρχου, ήχος δ'.

Ποίημα Φωτίου Πατριάρχου.

Στίχ. Τίμιος εναντίον Κυρίου ο θάνατος τών οσίων αυτού.

Ευφροσυνως σήμερον, η Εκκλησία τού Θεού στολίζεται, αγαλλομένη καί κράζουσα, Ελαμπρύνθη μου τό κάλλος, υπέρ πάσαν πόλιν, ιδού γάρ τών Αρχιερέων τό μέγα κειμήλιον, ο ένδοξος Μεθόδιος, τήν πορείαν πρός

ουρανόν εποίησατο, Δεύτε ούν φιλέορτοι, τών ορθοδόξων τό σύστημα, χοροστατήσαντες περί τήν θείαν λάρνακα, ιαμάτων πλημμύραν λαβόντες παρ αυτής, ικετεύσωμεν αιτήσασθαι Χριστόν τόν Θεόν, τού ρυσθήναι τήν οικουμένην, από πάσης αιρέσεως.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τών Προφητῶν τούς ακραίμονας, καί παμφαείς φωστήρας τῆς οικουμένης, εν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Ηλίαν καί Ελισαίον, καί Χριστώ εκβοήσωμεν μελωδικώς, Εύσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τώ λαώ σου, ικεσίαις τών Προφητῶν σου, ἀφесιν αμαρτιῶν, καί τό μέγα ἔλεος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τά ουράνια ὕμνεί σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ανύμφευτε, καί ημείς δοξολογούμεν, τήν ανεξιχνίαστόν σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθήναι τās ψυχās ημών.

Η Σταυροθεοτοκίον

Οι Μάρτυρές σου

Η δάμαλις η άσπιλος, τόν μόσχον βλέπουσα επί τού ξύλου, προσαναρτώμενον εθελουσίως, οδυρομένη γοερώς, Οίμοι! ανεβόα ποθεινότατον τέκνον, τί σοι δήμος ανταπέδωκεν, αχάριστος Εβραίων, θέλων με ατεκνώσαι, εκ σου παμφίλτατε;

Απολυτίκιον Ἦχος δ'

Ταχύ προκατάλαβε

Ο ένσαρκος Άγγελος, τών Προφητῶν η κρηπίς, ο δεύτερος Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστού, Ηλίας ο ένδοξος, άνωθεν καταπέμψας, Ελισαίω τήν χάριν, νόσους αποδιώκει, καί λεπρούς καθαρίζει, διό καί τοίς τιμώσιν αυτόν, βρύει ιάματα.

Δόξα... Τού Ιεράρχου

Ἦχος πλ. δ'

Ορθοδοξίας οδηγέ, ευσεβείας διδάσκαλε καί σεμνότητος, τῆς οικουμένης ο φωστήρ, Αρχιερέων θεόπνευστον εγκαλλώπισμα, Μεθόδιε σοφέ, ταίς διδαχαίς σου πάντας εφώτισας, λύρα τού Πνεύματος, Πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, σωθήναι τās ψυχās ημών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Η συνήθης Στιχολογία, καί οι Κανόνες τῆς Οκτωήχου, καί τών Αγίων.

Ο κανών τού Προφήτου, ού η Ακροστιχίς.

Χαίρε Προφήτα τού Θεού πανόλβιε.

Άνευ τών Θεοτοκίων. Ιωάννου Μοναχού.

Ωδή α' Ἦχος πλ. δ'

Άσωμεν τώ Κυρίω

Χαίροις ώ Ελισαίε, επιδεδειγμένος τήν Ισαγγελον, επί γής πολιτείαν, εν σαρκί τε βιώσας ως άριστος.

Αϋλόν σου τό όμμα, τής ψυχής Προφήτα φυλαζάμενος, τή τού Πνεύματος αίγλη, προοράν ηξιώθης τά μέλλοντα.

Ίαμα τοίς νοσούσι, καί πλημμελημάτων καθαρτήριον, εκ Θεού Ελισαίε, τοίς γνησίως υμνούσί σε αίτησαι.

Θεοτοκίον

Άσωμεν τώ Κυρίω τώ εκ τής Παρθένου ευδοκήσαντι, σαρκωθήναι ασπόρως, εις ημών σωτηριαν καί λύτρωσιν.

Ο Κανών τού Ιεράρχου, ού η Ακροστιχίς.

Αρχιερχά θεοίο, Μεθόδιον άσματι μέλπω.

Ωδή α' Ήχος β' Δεύτε λαοί άσωμεν

Αφ' αρπαγής, καί προνομής καί δουλείας με, τής αμαρτίας λύτρωσαι, καί προς μετάνοιαν, ποδηγήσας Οικτίρμον, προνόμεισον αξίως εν τή αγάπη σου.

Ρείθρον ζωής, έχων σοφέ τήν καρδίαν σου, τή Εκκλησία γέγονας, ως ποταμός Θεού, πληρωθείς διδαγμάτων, καί ταύτης καταρδεύσας Πάτερ τό πρόσωπον.

Χαλιναγωγών, σύ τών παθών τά σκιρτήματα, τής εγκρατείας έρωτι μετεστοιχείωσας, τής σαρκός τό υλώδες, προς τήν τής απαθείας Πάτερ ακρώρειαν.

Θεοτοκίον

Ιδού φησιν, ο Ησαίας Παρθένε αγνή, βουλής μεγάλης Άγγελον εν τή νηδυί σου, συλλαβούσα ασπόρως, καί τέτοκας καί σώζη μετά τόν τόκον αγνή.

Τού Προφήτου

Ωδή γ' Σύ εί τό στερέωμα

Ρήσει θεοπνεύστω, σε χρηματισθείς σαφώς έχρισεν, Ελισαίε, ένδοξε Προφήτην, Ηλιού ο θεσπέσιος.

Εύρε τήν ανάπαυσιν, καί ενεσκήνωσεν άφθονος, χάρις εν σοί, Πνεύματος Αγίου, Ελισαίε, αοίδιμε.

Πόνοις σε νεώσαντα, τήν τής ψυχής ευρών αύλακα, προφητικήν, χάριν ο Δεσπότης, Ελισαίε, ενέσπειρεν.

Θεοτοκίον

Σέ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγήν καί τείχος ημών, Χριστιανοί, σέ δοξολογούμεν, ασιγήτως ανύμφευτε.

Τού Ιεράρχου

Στερέωσον ημάς

Θερμότητι φρενών καί ζήλω πίστεως, Πατέρων σύ γέγονας κορυφαίος, τών Εβραίων τε τήν ένστασιν, ως υπάρχουσαν Άδου πύλην έθραυσας.

Ο βίος ιερός ο λόγος ένθεος, η πράξις τώ λόγω δεδοξασμένη, αναβάσεις εν καρδία σου, αληθούς θεωρίας εθισαύρισε.

Θεοτοκίον

Ο ξένος τοκετός η ξένη πρόοδος, εν μήτρα ξενίζεται τής Παρθένου, καί τήν φύσιν ολισθήσασαν, εις φθοράν εξ απάτης ανεστήσατο.

Ο Ειρμός

«Στερέωσον ημάς εν σοί Κύριε, ο ξύλω νεκρώσας, τήν αμαρτίαν, καί τόν φόβον σου εμφύτευσον, εις τάς καρδίας ημών τών υμνούντων σε».

Κοντάκιον τού Ιεράρχου

Ήχος δ'

Επεφάνης σήμερον

Ευσεβείας δόγμασι τήν Εκκλησίαν, καταυγάσας ήλασας, τήν τών αιρέσεων αχλύν, ιεροφάντα Μεθόδιε, πάσι κηρύπτων Χριστόν εικονίζεσθαι.

Κάθισμα τού Προφήτου

Ήχος α'

Τόν τάφον σου Σωτήρ

Προβλέπει θεϊκή, Ηλιού σε ο μέγας, σοφέ Ελισαίε, φοιτητήν επισπάται, Προφήτην δεικνύων σε, ελλαμπόμενον Πνεύματι όθεν σήμερον, τήν παναγίαν σου μνήμην, εορτάζομεν, ευσεβοφρόνως τιμώντες, σύν τούτω σε ένδοξε.

Έτερον τού Ιεράρχου

Ήχος δ'

Επεφάνης σήμερον

Όσπερ μέγας ήλιος, ταίς τών δογμάτων, καί θαυμάτων λάμπεσι, φωταγωγείς διά παντός, τής οικουμένης τό πλήρωμα, ουρανομύστα, παμμάκαρ Μεθόδιε.

Θεοτοκίον

Τάς αχράντους χείράς σου, Παρθενομήτορ, εφαπλούσα σκέπασον, τούς πεπιοιθότας επί σέ, καί τώ Υιώ σου κραυγάζοντας, Πάσι παράσχου, Χριστέ τά ελέη σου.

Τού Προφήτου

Ωδή δ'

Εισακήκοα Κύριε

Ριζότομον ανέδειξε, πάσης σε κακίας Πνεύμα τό Άγιον, φυτοκόμον Ελισαίε
δέ, αρετής απάσης παμμακάριστε.

Ο προγνώστης τού μέλλοντος, καί καλών ως όντα τά μή υπάρξαντα, Ελισαίε
σε επάξιον, προειδώς Προφήτα προωρίσατο.

Η κολούθει τώ βίω σου, ητών αρετών Προφήτα ομήγουρις, όθεν νύν
πανηγυρίζουσιν, οι λαοί καί δήμοι εν τή μνήμη σου.

Θεοτοκίον

Τόν Θεόν όν εκύησας, άχραντε Παρθένε τούτον δυσώπησον, τοίς ικέταις σου
δωρήσασθαι, τών πλημμελημάτων τήν συγχώρησιν.

Τού Ιεράρχου

Υμνώ σε, ακοή γάρ Κύριε

Ιδρώσι, τούς αγώνας έσπειρας, εν τή χώρα τής μετανοίας, καί θερίσας
άσταχυν Μεθόδιε, τής απαθείας εν γή, τών πραέων κατεσκήνωσας, καί σύν
τοίς Ασωμάτοις εορτάζεις αεί.

Ορθρίσας, προσευχαίς συνέλαβες, θείον φόβον εν τή γαστρί σου, καί τέτοκας
Πνεύματι τή ποιίμνη σου, δογμάτων όρους, δι' ών τάς αιρέσεις
αποφράπτουσα, εις γήν ορθοδοξίας εμπλατύνεται.

Ανάψας, τήν σαυτού προαίρεσιν, τώ ελαίω τής ευποιίας, ανύστακτος γέγονας,
τοίς πένησι λαμπάς Παμμάκαρ, διό τού νυμφώνός σοι τήν είσοδον, Χριστός
σύν ταίς παρθένοις προεξένησε.

Θεοτοκίον

Ασπόρως, χωρηθείς Πανάμωμε, θείος Λόγος εν τή γαστρί σου, προέρχεται
σύμμορφος, ατρέπτως τού βροτείου γένους, διό καί τής πλάσεως ανάπλασιν,
δι οίκτον θειοτέραν προεξένησε.

Τού Προφήτου

Ωδή ε'

Φώτισον ημάς

Τίς τάς πρακτικάς, αρετάς σου διηγήσεται; τάς αναβάσεις δέ τού Πνεύματος,
τίς καταγγείλαι Προφήτα, Θεού δυνήσεται;

Άβυσσον ευρών, Ελισαίε χαρισμάτων Θεού, τοίς προσιούσί σοι επήγασας,
προρρήσεις θείας, ιάσεις ψυχής καί σώματος.

Τάφος τά τών σών, αρετών ουκ επεκάλυψεν, Ελισαίε νύν κατορθώματα, αλλ'
υπό πάντων υμνούμενα καταγγέλλεται.

Θεοτοκίον

Δυσώπησον αεί, τόν Υιόν σου καί Θεόν ημών, απειρόγαμε Μαρία αγνή, τού

καταπέμψαι τοίς Πιστοίς τό μέγα έλεος.

Τού Ιεράρχου

Ο τού φωτός χορηγός

Ράβδω τή τής πίστεως, τά τών αιρέσεων σοβείς θήρατρα, καί τώ δεσμώ συζεύξας τήν ποιμήνην, τής θείας αγάπης, ελπίδι καί πίστει φυλάττεις ακλόνητον.

Αποσεισάμενος, τή εγκρατεία τήν τρυφήν έθρεψας, σου τήν ψυχήν Οψώνιον έχων, συντόνους προσευχάς, μελέτην τε θείαν, υψούσαν ταπείνωσιν.

Σύ τόν χιτώνα Σοφέ, τής Εκκλησίας πρακτικώς ύφανας, εν ώ χριστού σεπτόν χαρακτήρα, στηλώσας, τή πίστει, τής ορθοδοξίας ετράνωσας δόγματα.

Θεοτοκίον

Σέ προστασίαν Αγνή, καί τής ελπίδος ασφαλή άγκυραν, καί συνοχήν καί σκέπην καί τείχος, κεκτήμεθα πάντες, καί πρός βασιλείαν εισάγουσαν γέφυραν.

Τού Προφήτου

Ωδή ς'

Ιλάσθητί μοι Σωτήρ

Ο νούς σου ειλικρινής, ο λόγος σου διειδέστατος, πηγής γάρ εκ καθαράς, αθόλωτοι βρύουσι, Προφήτα μακάριε, προχοαί υδάτων, θριαμβεύσαι σου τά κρύφια.

Υπέστης μή χωρισθείς, τού διδασκάλου πανεύφημε, καί ξένην εωρακώς, πορείαν ποιούμενον, υψώθης τώ έρωτι, Ελισαιέ μάκαρ, συμμετέωρος γενόμενος.

Θροή μέν Ελισαιέ, ορώμενος τον διδάσκαλον, τεθρίπτω τών αρετών, πυρίνω τώ άρματι, καί ίπποις αιρόμενον, αλλ' εδέξω κλήρον, μηλωτήν σύν τοίς χαρίσμασι.

Θεοτοκίον

Ρυσθείημεν τών δεινών, πταισμάτων ταίς ικεσίαις σου, Θεογεννήτορ αγνή, καί τύχοιμεν πάναγνε, τής θείας ελλάμψεως, τού εκ σου αφράστως, σαρκωθέντος Υιού τού Θεού.

Τού Ιεράρχου

Εν άβυσσω πταισμάτων

Ιερείον καί θύτης γενόμενος, έσπειςας σαυτόν τώ Θεώ διά πίστεως, καί συντηρείς εν άπασι, τής λατρείας αυτώ τήν τελείωσιν.

Νύν εις άυλον δόξαν απάρας εκ γής, τήν υλομανούσαν τοίς πάθεσιν Όσιε, τή εμμελεί καθάρσει σου, τής πρεσβείας ψυχήν μου θεράπευσον.

Αποξέσας τόν όγκον τού γράμματος, τή τών νοημάτων σου θεία λαμπρότητι, τής Εκκλησίας γέγονας, οξυγράφος Μεθόδιε κάλαμος.

Θεοτοκίον

Απορία καλύπτει τόν τόκον σου, ξένως γάρ Παρθένε θηλάζεις τόν άποσον, καί γαλουχείς τόν άυλον, καί αγκάλαις συνέχεις τόν κτίσαντα.

Ο Ειρμός

«Εν αβύσσω πταισμάτων κυκλούμενος, τήν ανεξιχνίαστον τής ευσπλαγχνίας σου, επικαλούμαι άβυσσον, Εκ φθοράς ο Θεός με ανάγαγε».

Κοντάκιον 'Ηχος πλ. δ'

Τή υπερμάχω

Διπλήν τήν χάριν ειληφώς παρά τού Πνεύματος, Προφήτης ώφθης θαυμαστός πάσι τοίς πέρασι, τούς υμνούντάς σε λυτρούμενος εκ κινδύνων, καί δωρούμενος τήν χάριν τών θαυμάτων σου, τοίς προστρέχουσιν εν ταύτη μετά πίστεως, καί βρώσί σοι, Χαίροις Προφήτα θεσπέσιε.

Ο Οίκος

Ήλιος καταλάμπας ο τής δικαιοσύνης εν τή πεφωτισμένη ψυχή σου, απεδίωξε πάσαν αχλύν αμαρτίας εξ αυτής, καί Θεού έδειξε Προφήτην σε φαιδρότατον, εντεύθεν καί ημείς κράζομεν ούτως.

Χαίρε, Θεού ο μηδέν προτιμήσας, χαίρε, βών κατασφάξας τά ζεύγη.

Χαίρε, ο καταλείψας τόν βίον σου άπαντα, χαίρε, ο πλουτήσας τόν πλούτον τόν άσυλον.

Χαίρε, ότι ηκολούθησας τώ καλέσαντι Θεώ, χαίρε, ότι νύν απείληφας παρ' αυτού τās δωρεάς.

Χαίρε, ότι τήν μηλωτήν Ηλιού εκομίσω, χαίρε, ότι έν τάχει διασχίζεις τό ύδωρ.

Χαίρε, περών αβρόχως τά ύδατα. χαίρε, ψυχών πολλών ο επίκουρος.

Χαίρε, μαθών τήν απόκρυφον γνώσιν, χαίρε, θανών καί ως ζών εποπτεύων, Χαίροις, Προφήτα θεσπέσιε.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τή ΙΔ τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Αγίου Προφήτου Ελισαίου.

Στίχοι

Ηλίαν ίπποι, τόν δέ διπλούν Ηλίαν,

Εις ουρανούς ανήγον ως ίπποι Νόες.

Πότμον Ελισσαίος δεκάτη λάχεν ηδέ τετάρτη.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού εν Αγίοις Πατρός ημών Μεθοδίου, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι

Μεθόδιον φωστήρα τής Εκκλησίας,

Τό τής τελευτής σβεννύει στυγνόν νέφος.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Αγίου Ιερομάρτυρος Κυρίλλου, Επισκόπου Γορτύνης τής Κρητών νήσου.

Στίχοι

Εί καί γέρων Κύριλλος ήν ο Γορτύνης,
Ηβώσαν είχε πρὸς ξίφος τήν καρδίαν.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Τού Προφήτου

Ωδή ζ'

Παῖδες Εβραίων

Είληφας μάκαρ Ελισσαίε, εν τῷ Πνεύματι διπλά τού διδασκάλου, καί εν τούτῳ θεοφορούμενος εβόας, Ευλογητός εἰ Κύριε, ο Θεός εις τούς αἰῶνας.

Ὅλον τόν βίον εκα οπώσω, καί τήν ἀφθονον χάριν τού διδασκάλου,
παρθενίας δειχθεῖς κειμήλιον καί μέλπων, Ευλογητός εἰ Κύριε, ο Θεός εις τούς
αἰῶνας.

Ἵδωρ διήλθες, Ιορδάνου, ο επάταξας μνησθεῖς τού διδασκάλου, καί διέβης
ανίκμοις ἰχνησι κραυγάζων, Ευλογητός εἰ Κύριε, ο Θεός εις τούς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Χαίροις πανάμωμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεόν σαρκί τῷ κόσμῳ, τόν εκ πλάνης
αγνή λυτρούμενον τούς πίστει, σέ Θεοτόκον Δέσποιναν, αληθῆ
δοξολογούντας.

Τού Ιεράρχου

Εικόνας χρυσης

Σοφίας κρατήρ, ανεδείχθης αρεταῖς σοφέ πληρούμενος, καί συγκαλέσας τῷ
κηρύγματι, τής υψηλής πολιτείας σου, ἴθυνας τήν ποιίμνην θεόφρον, καί σύν
αυτῇ πάτερ ἐκράζεις, Ευλογητός εἰ ο Θεός, ο τῶν Πατέρων ημῶν.

Μονάς τās εκεί, καί τās λήξεις εν τιμῇ Πάτερ προέφθασας, καί συναγάλλη τῷ
Κυρίῳ σου, καί συνευφραίνη καί γέγηθας, Ὅθεν σε τιμῶμεν παμμάκαρ, τῷ
δοξάζοντι κράζοντες, Ευλογητός εἰ ο Θεός, ο τῶν Πατέρων ημῶν.

Ανδρεία φρενῶν, εζωσμένος τήν Οσφύν Πάτερ Μεθόδιε, καί διά βίου
στολισάμενος, τήν ἀμπεχόνην τής πίστεως, εν τῇ ευωχία τής ἀνω, βασιλείας
εισέδραμες, Ευλογητός εἰ εκβοῶν, ο τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον

Απάτωρ εκ σου, ο αμήτωρ εκ Πατρός Αγνή προέρχεται, καί τής αγνείας σου
τά σήμαντρα, διατηρήσας αλώβητα, ἔδειξεν ἀλόχευτον τόκον, καί παρθενίαν
αμόλυντον, καινοτομούνται γάρ εν σοί, νόμοι τής γύσεως.

Τού προφήτου

Ωδή η' Τόν εν όρει, αγίω

Άλας θείον, εν Πνεύματι Αγίω, Ελισαίε υπήρξας θεοφόρε, καί εν αλσί ίάσω
νάματα άτεκνα, Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, βοών εις τούς αιώνας.

Νέων παιδων, τήν άτακτον κακίαν, αναστέλλων θηρσί τοίς αιμοβόροις,
Ελισαίε Προφήτα βοράν δέδωκας, Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, βοών εις
τούς αιώνας.

Λελουμένος, Ναιμάν δι' Ελισαίου, καί τής λέπρας πλυθείς εν Ιορδάνη, τήν τού
βαπτίσματος εδήλου θείαν κάθαρσιν, Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, βοών
εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Τόν εν κόλποις, Πατρός ακαταλήπτου, καί αγκάλαις Μητρός απειρογάμου,
ανερμηνεύτως εμφανισθέντα άπασι, Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις
πάντας τούς αιώνας.

Τού Ιεράρχου Τόν εν καμίνω τού πυρός

Σύ εν τώ οίκω τού Θεού, ως κατάκαρπος Σοφε δειχθείς ελαία, αυτοίϊας
ελαίω, καί εγκρατείας τρυφή, πενήτων καρδίας ελίπανας, καί φαιδράν
ανήψας, τή σή ψυχή λαμπάδα.

Ιεραρχίας τήν στολήν, τώ τών έργων σου φωτί λαμπρύνας ώφθης,
σωφροσύνης κλειδούχος, τής εγκρατείας τρυφή, τής όντως προσευχής
διδάσκαλος, καί τής μετανοίας οδός καί νόμος βίου.

Μεταμελείας ο καιρός, μετανοίας τόν καρπόν προβάλλεται σοι, καί συκής τής
ακάρπου, τήν εκτομήν απειλεί, ψυχή μου τήν αράν πποήθητι, θρέψον δέ
Χριστόν αρετών τή ευκαρπία.

Θεοτοκίον

Μή επιλάθη τής φωνής, προστασία φοβερά τών ικετών σου, αλλ' εκ πάσης
οδύνης, ταίς μεσιτείαις ταίς σαίς, καί πάσης απειλής εξάρπασον, κάμπτει γάρ
η σή, μητρική Θεόν πρεσβεία.

Ο Ειρμός

«Τόν εν καμίνω τού πυρός, τών Εβραίων τοίς Παισί συγκαταβάντα, καί τήν
φλόγα εις δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, υμνείτε τά έργα ως Κύριον, καί
υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας».

Τού Προφήτου

Ωδή θ'

Κυρίως Θεοτόκον

Βώσαν κατοικτίρας, καί οδυνωμένην, τήν Σωμανίτιν τόν παίδα ανέστησας, μετά τήν στείρωσιν λύσας, Μάκαρ τήν νέκρωσιν.

Ιθύνετο ο βίος, λόγω αληθείας, εδυναμούτο ο λόγος δέ Πνεύματι, δι' εναρέτου σου βίου, Προφήτα ένδοξε.

Εν λήξει πανολβίω, μάκαρ Ελισαίε, αναπαυόμενος νύν καθικέτευε, τής τών ψυχών σωτηρίας, αξιωθήναι ημάς.

Θεοτοκίον

Ενήργησας αφράστως, Δέσποτα Σωτήρ μου, καθ' εκατέρας τών δύο σου φύσεων, αυτεξουσίω θελήσει, τήν σωτηρίαν μου.

Τού Ιεράρχου

Τόν εκ Θεού Θεόν Λόγον

Εναπεμάρανας Πάτερ, μεθοδείας καί βέλη, πυρί τής εγκρατείας τού εχθρού, καί τής αγνείας τώ άνθρακι, τής σαρκός τήν υλώδη, μανίαν πυρπολήσας αληθώς, τής εκεί φωταυγείας, Μεθόδιε ηξίωσαι.

Λιποτακτήσας ουδόλως, ασθενεία σαρκός σου, τοίς θείοις ενετρύφας δασιλώς, ουδέ τό γήρας προέκρινας, τήν καθέδραν προβλέπων, ως έφη Δανιήλ τού Παλαιού, αλλ' ύπερείδες Πάτερ, εν κόποις τήν ασθένειαν.

Πατριαρχών εν χορεία, αυλιζόμενος μέλπεις, τό άσμα τών Αγγέλων σύν αυτοίς, Άγιος, Άγιος, Άγιος, ο Πατήρ ο γεννήτωρ, Υιός ο γεννηθείς, καί τό Πνεύμα, προϊόν αμερίστως, Τριάς Αγία δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Νύμφη καί Μήτηρ Παρθένε, τών Αγγέλων τά πλήθη, τόν σόν καθικετεύουσιν Υιόν, δέξαι καμέ η ελπίς τών πιστών, καί ειρήνην τώ κόσμω, νίκας τώ φιλοχρίστω Βασιλεί, καί ημίν σωτηρίαν, τοίς σέ υμνούσι βράβευσον.

Ο Ειρμός

«Τόν εκ Θεού Θεόν Λόγον, τόν αρρήτω σοφία, ήκοντα καινουργήσαι τόν Αδάμ, βρώσει φθορά πεπτωκότα δεινώς, εξ αγίας Παρθένου, αφράστως σαρκωθέντα δι' ημάς, οι πιστοί ομοφρόνως, εν ύμνοις μεγαλύνομεν».

Εξαποστειλάριον

Ο ουρανόν τοίς άστροις

Εξ αροτήρος ώφθης, προφήτης ώ Έλισαιε, καί Ηλιού δεδεγμένος, τήν μηλωτήν καί τό αυτού, πνεύμα δισσώς επεσπάσω, καί σύν αυτώ σε τιμώνμεν.

Έτερον τού Ιεράρχου

Τών μαθητών ορώντων σε

Ως ήλιος ανίσχων εκ τής εώας, έδυσ εις τά εσπέρια τή αθλήσει, νύν δέ κατεφώτισας τόν κόσμον, σοίς πάνσοφε διδάγμασι, Πάτερ Μεθόδιε θεοφόρε, διό ημών υπερεύχου.

Θεοτοκίον Όμοιον

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν, ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀμαχον, καὶ θραύσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, σοὶς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τὸν Στίχον τῆς Οκτωήχου

Δόξα... Ἦχος πλ. β' Φωτίου Πατριάρχου

Ἀστὴρ ἀνέτειλεν εὐσεβείας, ἀπὸ δυσμῶν ἡλίου τοῦ φαινομένου, ὁ μέγας ἐν Ἱεράρχαις Μεθόδιος, καὶ τὴν ἀχλὺν διατμήξας τῶν κακοδόξων, κατέπαυσεν εἰς τὴν ὄντως ἀνατολήν, τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κακέισε ταῖς ἀσωμάτοις συναυλιζόμενος χορείαις, καὶ πρὸς τῷ θρόνῳ παρεστῶς τῆς Τριάδος, ὡς Ὁσῖος, ὡς Μάρτυς, ὡς Ἱερεὺς, ὡς Πατριάρχης, πράξει καὶ θεωρία, ἡμῖν αἰτεῖται τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι, τὴν Ἱεράν αὐτοῦ μνήμην, τό μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Τριήμερος ἀνέστης

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε, τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τό τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃς, τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὁρώσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σέ κυήσασα, ἀνεβόα, Τί τό ξένον ὁ ὀρώ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκί κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

[Ἀρχή](#)

ΤΗ ΙΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Ἀμῶς.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια.

Ἦχος β' Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε

Εὐρέν, ἡ τοῦ Πνεύματος αὐγή, τῆς σῆς διανοίας Προφήτα, τὴν καθαρότητα, στίλβουσαν ὡς ἔσοπτρον, διαφανέστατον, καὶ τὸν κόσμον κατηύγασε, τῆς θεογνωσίας, φέγγος ἀπαστράψασα, καὶ προτυπώσασα, θείων μυστηρίων εἰκόνας, χάριν τε τὴν πᾶσαν ἀνθρώποις, μέλλουσαν δοθήσεσθαι θεοσπέσιε.

Στόμα, χρηματίσας τοῦ Θεοῦ, τοὺς τῆς ἀσεβείας ἐργάτας, σαφῶς διήλεγξας, δίκην ἀναπόδραστον, αὐτοῖς καὶ ἀφυκτον, ἀπαρτίσας Πανόλβιε, τῆς δικαιοσύνης, δόγμασιν ἐπόμενος, καὶ θείοις κρίμασιν, ὅθεν τῶν σοφῶν σου ρημάτων, βλέποντες τὴν ἐκβασίν μάκαρ, ὕμνοις ἐπαξίους εὐφημούμέν σε.

Μύστης, τών αρρήτων τού Θεού, γεγονόςς κριμάτων Προφήτα, θεομακάριστε, έθνη γάρ εφώτισας, καί κατελάμπρυνας, καί Τριάδα εκήρυξας, Αμώς θεηγόρε, όθεν σου τήν ένδοξον μνήμην γεραίρομεν, Ρύσαι από πάσης ανάγκης, πάντας τούς πιστώς ευφημούντας, καί πανηγυρίζοντάς σε ένδοξε.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Ύδωρ, ως τεκούσα τής ζωής, τής αθανασίας τό νέκταρ, Χριστόν τόν Κύριον, πότισόν με Πάναγνε, ύδωρ αφέσεως, καί τόν νούν μου χαρίτωσον, νοήμασι θείοις, όπως τά σωτήρια, πράπτω προστάγματα, ίνα σωτηρίας πρόσ όρμον, διά τής αυτών εργασίας, φθάσω καί δοξάζω σε τήν άχραντον.

Η Σταυροθεοτοκίον

Πόνους υπομείνασα πολλούς, εν τή τού Υιού καί Θεού σου, σταυρώσει Άχραντε, έστενες δακρύουσα, καί ολολύζουσα, Οίμοι! τέκνον γλυκύτατον, αδίκως πώς πάσχεις, πάντας θέλων ρύσασθαι, τούς εξ Αδάμ γηγενείς! Όθεν Παναγία Παρθένε, σέ παρακαλούμεν εν πίστει, ίλεων ημίν τούτον απέργασαι.

Απολυτίκιον τού Προφήτου

Ήχος β'

Τού Προφήτου σου Αμώς τήν μνήμην, Κύριε εορτάζοντες, δι' αυτού σε δυσωπούμεν, Σώσον τάς ψυχάς ημών.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Η συνήθης Στιχολογία, καί οι Κανόνες τής Οκτωήχου, καί τού Προφήτου ο παρών, ού ή Ακροστιχίς.

Αμώς σε μέλπω τόν Προφήτην τόν μέγαν.

Ωδή α' Ήχος βαρύς

Τώ εκ τινάξαντι

Ανακαθάρας μου τόν νούν, τού τών παθών αχλυώδους λογισμού, τόν Προφήτην σου Αμώς, Δέσποτα μέλπειν καταύγασον.

Μυσταγωγός αναδειχθείς, τών υπέρ νούν μυστηρίων τού Θεού, ηξιώθης προοράν, Ενδοξε τά γενησόμενα,

Ως ακηλίδωτον Θεού, καί καθαρόν οικητήριον φανείς, τήν τού Πνεύματος Αμώς, είληφας θείαν ενέργειαν.

Θεοτοκίον

Σύ τήν πεσούσαν τού Αδάμ, προφητικώς εξανέστησας σκηνήν, τόν Σωτήρα καί Θεόν, Άχραντε κυοφορήσασα.

Ωδή γ'

Εστερεώθη τή πίστει

Σύ παρανόμους ελέγχων, Αμώς τήν τού Κυρίου, δικαιοσύνην εδείκνυς, βοών

θεοφάντορ, Ἅγιος εἰ Κύριε, ο σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ετέθης στύλος Προφήτα, τῆς Καινῆς Διαθήκης, αωέχων ταύτης τὴν στέγην, καί πίστει κραυγάζων, Ἅγιος εἰ Κύριε, καί σέ υμνεῖ τό πνεύμά μου.

Μεμυημένος τά θεία, Προφήτα θεηγόρε, Αμῶς ενθέως φωτίζων, λαους εμελώδεις, Ἅγιος εἰ Κύριε, ο σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Εστερεώθην τόν θεῖον, τόκον επεγνωκῶς σου, καί προστασίαν Παρθένε, πλουτώ σε κραυγάζων, Ἅγιος εἰ Κύριε, ο σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Ειρμός

«Εστερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Εκκλησία, καί γάρ απαύστως εν ὕμνοις, βοά μελωδούσα, Ἅγιος εἰ Κύριε, καί σέ υμνεῖ τό πνεύμά μου».

Κάθισμα Ἦχος γ'

Θείας πίστεως

Θεῖον ὄργανον τοῦ Παρακλήτου, εχρημάτισας ταῖς τούτου μάκαρ, διηνεκέσι πνοαῖς υπηχούμενον, αναφωνεῖς γάρ ἀδήλων τὴν δήλωσιν, καί καταυγάζεις τοὺς πίστει προστρέχοντας, Αμῶς ἐνδοξε, Χριστόν τόν Θεόν αιτούμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Θείας φύσεως, οὐκ εχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, εν τῇ γαστρί σου, ἀλλά Θεός ενανθρωπήσας μεμένηκεν, ο μετὰ τόκον Παρθένον Μητέρα σε, ως πρό τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος, Αὐτόν εκτενώς ικέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Η Σταυροθεοτοκίον

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, εν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τόν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδούσα εκραύγαζεν, Οἴμοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τόν ἀνθρωπον;

Ωδή δ'

Ακήκοα τὴν ἀκοήν σου

Λατρεύοντα κωφοῖς εἰδώλοις, τόν λαόν τοῦ Ἰσραὴλ ἠλεγξας, ὅθεν ἀιχμάλωτον γενέσθαι, τούτον ἐφης Αξιάγαστε.

Προφήτην σε τόν πρὶν ποιμένα, ἐδειξεν ο Θεός ἀναλαβῶν, ἱεροφάντορ Αμῶς, διό σε πάντες πίστει μακαρίζομεν.

Ὡς ἔσοπτρον τὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δεδεγμένος ἀστραπάς, τὰς φωτοβόλους Αμῶς, πάσι προφαίνεις, χαίρων τὴν ευσέβειαν.

Τὴν ἀμεμπτόν σου πολιτείαν Ἐνδοξε, θεασάμενος Θεός, κήρυκα δόξης αὐτοῦ προβάλλεται σε, θείας τε σαρκώσεως.

Θεοτοκίον

Ο λόγος σοί κατασκηνώσας, Ἄχραντε, τὴν οὐσίαν τὴν ἐμὴν, ἀνεμορφώσατο διαπεσοῦσαν, ταῖς πρὶν παραβάσεσιν.

Ὡδή ε'

Πρὸς σέ ορθρίζω

Νενεκρωμένους, τρυφῆς βολίσι Μάκαρ ωνείδισας, ὡς λογιζομένους, πεπηγέναι τὰ ρευστά, τὰ τρεπτήν κεκτημένα, καὶ φθειρομένην τὴν ἀπόλαυσιν.

Πλουσιωτάταις, φωτοχυσίαις περιχεόμενος, ὠφθης θεορρήμον, καὶ συνόμιλος Θεοῦ, διαγγέλλων τοῖς πάσι, τῆς ἀσεβείας τὰ ἐπιχείρια.

Ρυσθῆναι πάντας, τοὺς σέ υμνοῦντας Μάκαρ δυσώπησον, τῶν δελεασμάτων, καὶ τῶν βρόχων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ φωτὶ λαμπρυνθῆναι, τῆς ουρανοῦ προφητείας σου.

Θεοτοκίον

Οἱ Θεοτόκον, ὁμολογούντές σε Μητροπάρθενε, τῆς ἀδιαδόχου, βασιλείας καὶ τρυφῆς, διὰ σοῦ Θεομήτορ, ἐπιτυχεῖν ἀξιοθείημεν.

Ὡδή ς'

Ὁ Ἰωνάς ἐκ κοιλίας

Φωτιστικαῖς, ἀληθείας ἀκτίσιν ἐκλάμπων, ἐρράπισας τὸν τοῦ ψεύδους προφήτην, εὐτόνως διελέγχων, καὶ προλέγων τὴν αὐτοῦ ἐξολόθρευσιν.

Ἡ μαύρωσας, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα Προφήτα, ὡς ἥλιος εὐσεβείας τὴν αἴγλην, τοῖς πάσιν ἀνατέλλων, ὡς τοῦ Πνεύματος αὐγὴν εἰσδεξάμενος.

Θεοτοκίον

Τὴν ἀχραντον, παρθενίαν υμνῶ σου Παρθένε, τὸν ἀφθαρτον καὶ σεβάσμιον τόκον, τιμῶ σου Παναγία, δι' οὐ σέσωσμαι φθοράς καὶ νεκρώσεως.

Ὁ Εἰρμός

«Ὁ Ἰωνάς ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐβόα, ἀνάγαγε ἐκ φθοράς τὴν ζωὴν μου, ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν, Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς».

Συναξάριον

Τῆ ἸΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀμώς.

Στίχοι

Ἀμώς, ὁ συκάμινα κνίζων αἰπόλος,
Ἐδέμ τρυγὰ τὰ δένδρα κνίζων οὐκέτι.
Πέμπτη ἐκ βιότοιο Ἀμώς δεκάτη τε ἀπέπτῃ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δουλά.

Στίχοι

Δουλάς, ξοάνοις δουλικόν μὴ δούς σέβας,
Ἦνεγκε σαρκός, ὡς Θεοῦ δούλος, ξέσεις.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νερσῆ, καὶ ἡ σύναξις τῆς

Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου πέραν εν τοῖς Μαρανακίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'
Οἱ ἐν καμίνῳ πυρός

Ἦν προηγόρευσας θεῖαν σωτηρίαν, ἐφανερῶθη, Ἀμῶς προφήτα θαυμάσιε, φωτισμοῖς εὐσεβείας λάμπουσα κόσμῳ, Εὐλογητός εἰ κράζοντι, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νενευρωμένος τῇ θεῖα δυναστεία τοῖς ἀντιθέοις, ἐχθροῖς ἀνάλωτος γέγονας, καρτερῶς ὡς ἀδάμας μείνας κραυγάζων, Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Τόν ἀκατάληπτον τόκον τῆς Παρθένου, δοξολογούμεν, δι' οὐ θανάτου ἐρρύσθημεν, δι' αὐτοῦ γεννηθέντες εἰς ἀφθαρσίαν, Εὐλογητός εἰ κράζοντες, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδή η'
Τόν μόνον ἀναρχον

Ὅλος ἀνέδραμες εἰς αἰθέριον ὕψος, καί ἐμυήθης τῶν ἀρρήτων τήν γνῶσιν, καί γέγονας μηνυτής τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως Ἀμῶς, διό σε ἀνυμνούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοός οξύτητι τόν τῶν ὅλων Δεσπότην, κατανοεῖν ὡς ἐφικτόν ηξιώθης, μούνητά σε, τῶν ἀρρήτων τήν γνῶσιν κραυγάζων εὐσεβῶς, Λαός ὑπερυψούτε, αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μακαριότητος καί χαράς ἀνεκφράστου, καί βασιλείας οὐρανῶν ὡς προφήτης, ἐπέτυχες οὐρανίων ἐπόπτα, κραυγάζων εὐσεβῶς, Λαός ὑπερυψούτε, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἐν δύο φύσεσι τῆς Τριάδος, τόν ἕνα θεοπρεπῶς ἀνευ σποράς Θεομήτορ, ἐγέννησας τόν Σωτήρα τοῦ κόσμου, διό σε οἱ πιστοί, πόθῳ ὑπερυψούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός

«Τόν μόνον ἀναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὄν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καί φρίπτουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαός ὑπερυψούτε, αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ὡδή θ'
Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν

Γενόμενος προφητικῆς ἐκφαντορίας, θεοκίνητος γλῶσσα, τὰ θεῖα φθεγγόμενος, πᾶσιν ἀναγγέλλεις Ἀμῶς, τήν θεῖαν εὐσπλαγχνίαν, Διό πάντες σε αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ανέκφραστος τών Προφητῶν ἡ ευδοξία, τό γάρ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν τούτοις κατοικήσαν, τῆς φωτοχυσίας αὐτοῦ, ἀνέδειξε μετόχους, ἐξῶν πάντες οἱ πιστοί φωτιζόμεθα.

Θεοτοκίον

Νεκρώσεως καί φθοράς μου τούς χιτώνας, περιείλες Παρθένε, σωτήριον χιτώννα, τόν σεσαρκωμένον Θεόν, τεκούσα τοῖς ἀνθρώποις, Διό πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός

«Πανύμνητε τών ουρανῶν υψηλοτέρα εἰ, τόν ἀναρχον Λόγον ἀσπύρως συλλαβούσα, καί σεσαρκωμένον Θεόν, τεκούσα τοῖς ἀνθρώποις, Διό πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνομεν».

Καί ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνηθες, καί Ἀπόλυσις.

Ἀρχή

ΤΗ ΙΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρός ἡμῶν Τύχωνος, Ἐπισκόπου Ἀμαθούντος τῆς Κύπρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'

Τί υμᾶς καλέσωμεν

Ἐχων πολιτείαν ἰσάγγελον, ἀποχή τών ἡδονῶν, σκεύος ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, διὰ τούτό σε σοφέ, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ, τό θεῖον ἀρμοζόντως προχειρίζεται, καί στύλον, καί ἐδραῖωμα τῆς πίστεως, Τύχων δεικνύει θεόπνευστε, ὀρθοδοξίας ἐφ' ὕδατα, ποιμαίνοντα, σοῦ τήν ποιμνην ἱερώτατε.

Θείας πεπλησμένος συνέσεως, ποιμνης ὠφθης λογικῆς, ταύτην ἐκτρέφων λογικῶς, ἐπὶ χλόην ἀληθῶν, δογμάτων πάνσοφε ποιμήν, διό σου, τήν ἁγίαν νῦν πανήγυριν, τιμῶμεν, τόν δοξάσαντά σε Κύριον, μεγαλοφώνως δοξάζοντες, Τύχων θεόφρον πανόλβιε, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θαύμασι Θεός σε ἐδόξασεν, ὁ δοξάζων τούς αὐτόν, Πάτερ δοξάζοντας πιστῶς, ἐν καιρῷ γάρ τῆς σεπτής, καί θείας μνήμης σου σοφέ, ὀράται, βότρυσ πέπειρος γενόμενος, ὑμνούντων, τών παρόντων τὰ παράδοξα, ἐξ οὗ οἱ πιστοὶ μετέχοντες, ἁγιασμόν καί ὠφέλειαν, εἰσδέχονται, ἐπαξίως σε γεραίροντες.

Δοξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον

Τίς ὁ προσφυγῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου, Θεοτόκε αἰετάρθενε, ἀνύμφευτε ἀγνή, οὐ λαμβάνει τήν ταχείαν, τών κακῶν ἀπαλλαγὴν, εὐρίσκει, βοηθόν σε

ακαταίσχυντον, προστάτιν τε καί πύργον αρραγέστατον, Θεογεννήτορ πανάμωμε, Χριστιανών η αντίληψις, μεσίτευσον, τού σωθήναι τούς τιμώντάς σε.

Η Σταυροθεοτοκίον

Άρνα η αμνάς ως εώρακε, τόν Υιόν τόν εαυτής, καθηλωμένον εν Σταυρώ, επιτρώσκετο τής λύπης, τή ρομφαία τήν ψυχήν, τά σπλάγχνα, εδονείτο θρήνους πλέκουσα, καί λύπης, τήν καρδίαν ενεπίμπλατο, Οίμοι! Υιέ μου γλυκύτατε, πώς ταύτα πάσχεις μακρόθυμε; Δοξάζω σου, τό μακρόθυμον φιλόανθρωπε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Η συνήθης Στιχολογία, καί οι Κανόνες τής Οκτωήχου, και τού Αγίου ο παρών, ού η Ακροστιχίς.

Τώ θαυματοργώ προσλαλήσω ποιμένι. Ιωσήφ.

Ωδή α' Ἦχος δ' Τριστάτας κραταιούς

Τώ θρόνω τού Θεού, παρεστως στεφηφόρος, ως βιώσας επί γής, οσίως καί φωτί, ανεσπέρω λαμπόμενος, φώτισόν μου τήν καρδίαν, καί τόν νούν ανυμνήσαι σου, τόν ισάγγελον βίον Μακάριε.

Ωράθης ευκλεούς, μακαρίας τε ρίζης, εκβλαστώνων Ιερώς, ως κλάδος αληθώς, ευκαρπίας πληρούμενος, πίστεώς τε καί ελπίδος, καί αγάπης καί χάριτος, παραδόξων θαυμάτων θεόπνευστε.

Θυσίαν σεαυτόν, καθαράν καί τελείαν, τώ τυθέντι δι' ημάς, προσήγαγες Χριστώ, τά ψυχήν αποκτείνοντα, πάθη εναπονεκρώσας, διά πόνων ασκήσεως, επιμόνου τε Πάτερ δεήσεως.

Θεοτοκίον

Ανώρθωσας ημάς, απωλείας εις βάθη, πεπτωκότας τόν Χριστόν, κυήσασα Αγνή, εξ αχράντων λαγόνων σου, τούτον ούν ως παρρησίαν, κεκτημένη ικέτευε, λυτρωθήναι κινδύνων τούς δούλους σου.

Ωδή γ' Ουκ εν σοφία

Ύλην κακίας, εκτεμών τής καρδίας σου πρόρριζον, τή δρεπάνη τών ευχών, ως γή κατάκαρπος Όσιε, στάχυν εγεώργησας, εκατοστεύοντα.

Μόνα ποθήσας, τά πρός θεϊαν ζωήν οδηγούντά σε, τρίβους Πάτερ δεξιάς, ανεπιστρόφως διώδευσας, έχων οδηγούσάν σε, χάριν τού Πνεύματος.

Αγίων βίους, εμιμήσω θεόφρον ως Άγιος, καί απάθειαν ψυχής, εκτήσω Τύχων θεόπνευστε, οίκος θείου Πνεύματος, αποδεικνύμενος.

Θεοτοκίον

Τόν τῆς Τριάδος, απεκύησας ένα Πανάμωμε, αναπλάττοντα ημάς, τούς συντριβέντας τό πρότερον, κακία τού όφεως, τού πολεμήτορος.

Ο Ειρμός

«Ουκ εν σοφία, καί δυνάμει καί πλούτῳ καυχώμεθα, αλλ' εν σοί τῆ τού Πατρός, ενυποστάτῳ σοφία Χριστέ, ου γάρ εστιν, Άγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε».

Κάθισμα Ἦχος γ'

Τήν ωραιότητα

Τώ θείῳ μύρω σε, έχρισεν Όσιε, Πνεύμα τό Άγιον, Αρχιερέα σαφώς, λαόν ποιμάναντα καλώς, εν πάσῃ οσιότητι, όθεν σε καί θαύμασιν, ιερώς κατεκόσμησε, νόσους γάρ εκάστοτε, θεραπεύεις τών πίστει σου, τού ζώντος προσιόντων λειψάνοις, Τύχων αιμακάριστε.

Θεοτοκίον

Τήν νεκρωθείσάν μου, ψυχὴν τοίς πάθεσι, ζώωσον Πάναγνε, μόνη πανάμωμε, ως παρρησίαν μητρικήν, πρός τόν Υιόν σου έχουσα, σύ γάρ μόνη έτεκες, υπέρ νούν καί διάνοιαν, Λόγον τόν συνάναρχον, τώ Πατρί καί τώ Πνεύματι, ζωὴν καί άφθαρσίαν τώ κόσμῳ, διδόντα αεί καί μέγα έλεος.

Η Σταυροθεοτοκίον

Τόν επονείδιστον, οικτίρμον θάνατον, διά σταυρώσεως, εκών υπέμεινας, όν η τεκούσά σε Χριστέ, ορώσα επιτρώσκετο, σπλάγχνα κοπτομένη τε, μητρικώς επωδύρετο, Ἦς ταίς παρακλήσεσι, διά σπλάγχνα ελέους σου, οικτίρησον καί σώσον τόν κόσμον, ο αίρων τήν τούτου αμαρτίαν.

Ωδή δ'

Ο καθήμενος εν δόξη

Τόν ενάρετόν σου βίον, τά περιδοξα θαύματα, τήν βεβαίαν πίστιν, τήν υπομονήν τήν πραότητα, οι ευσεβείς καθορώντες Ιερέα σε, καί ποιμένα σαφώς προχειρίζονται Όσιε.

Ουκ ηλάττωται ο σίτος, ενδεέσι διδόμενος, τῆ χειρί σου Μάκαρ, μάλλον δέ πλειόνως ηυλόγηται, τών κενωθέντων δοχείων θεία χάριτι, πληρουμένων σαφώς παναοίδιμε.

Υπανοίγων τήν καρδίαν, συμπαθώς Τύχων ένδοξε, πενομένοις πλούτος, καί περιβολή γυμνητεύουσι, τών ορφανών τε προσάτης εχηρημάτισας, θεραπευων εν τούτοις Χριστόν τόν Θεόν ημών.

Θεοτοκίον

Ραθυμία συσχεθέντα, καί παθών αμαυρότητι, όλον σκοτισθέντα, καί τῆ αμαρτία δουλεύσαντα, τόν αναμάρτητον Λόγον η κήσασα, φωταγωγήσον, καί πρός ζωὴν χειραγωγήσον.

Ωδή ε'

Ασεβείς ουκ όψονται

Γεωργός ως άριστος, ενέωσας ψυχάς, χερσωθείσας Πάτερ σοφέ, καί ως σπόρον άριστον, ενθείς τόν λόγον σου, γεωργείν ουράνια, παρεσκεύασας νοήματα.

Ως τού θείου Πνεύματος, δοχείον γεγονώς, τών πνευμάτων τών πονηρών, Ιεράρχα πέφυκας φυγαδευτήριον, καί παθών καθάρσιον, καί νοσοούντων ιατήριον.

Ποταμός πληρούμενος, ναμάτων μυστικών, εγνωρίσθης Ιερουργέ, καί πηγάς εξήρανας, παθών εν χάριτι, καί ψυχάς κατήρδευσας, βλαστανούσας τήν ευσέβειαν.

Θεοτοκίον

Ρυομένη φάνηθι, εχθρών επαγωγής, καί βαρβάρων επιδρομής, τούς σούς δούλους Άχραντε, τούς κεκτημένους σε, κραταιάν αντίληψιν, καί πρεσβειάν ακαταίσχυντον.

Ωδή ς'

Ήλθον εις τά βάθη

Ουκ έσεισε Πάτερ τής ψυχής σου, ο πονηρός τόν οίκον, εν τή πέτρα γάρ τής αληθείας, ως αληθώς ίστασο θεόπνευστε, θείω σθένει κρατυνόμενος.

Σοφία Θεού κεκοσμημένος, καί αρετών εις ύψος, Ιερώτατε φθάσας καθειλεις, τού πονηρού τās επάρσεις χάριτι, τήν καρδίαν ταπεινούμενος.

Λειμών ευανθής Τύχων ωράθης, τών αρετών τά άνθη, τών θαυμάτων τε τήν ευωδίαν, πάσι πιστοίς Ιεράρχα όσιε, θεοκρίτως προβαλλόμενος.

Θεοτοκίον

Αγία Παρθένε τήν ψυχήν μου, ήν ο εχθρός δολίως, κατεσπίλωσε τή αμαρτία, ως αγαθή, δυσωπώ αγάθουνον, καί φωτί σου καταλάμπρυνον.

Ο Ειρμός

«Ήλθον εις τά βάθη τής θαλάσσης, καί κατεπόντισέ με, καταιγίς πολλών αμαρτημάτων, αλλ' ως Θεός, εκ φθοράς ανάγαγε, τήν ζωήν μου ως φιλόανθρωπος».

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τή ΙΣΤ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού εν Αγίοις Πατρός ημών Τύχωνος, Επισκόπου Αμαθούντος τής Κύπρου.

Στίχοι

Βλάβην ολοθρεύοντος εκφυγών Τύχων,
Ζωής τυχών γέγηθε τής ανωλέθρου.
Έκτη καί δεκάτη κατερύκακε γαία Τύχωνα.

Ταίς αυτού αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Νέοι τρείς εν Βαβυλώνι

Λόγοις θείοις κατηρδεύθη, άμπελος ως αληθής, Τύχων η καρδιά σου, και καρποφορήσασα βότρυν, θεογνωσίας έβλυσε, γλυκασμόν ιαμάτων ημίν.

Ένθησας καθάπερ ρόδον, έλαμψας ώσπερ αστήρ, έφανασ ως ήλιος Πάτερ, τούς βοώντας φωτίζων, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Στέφανος χαρίτων Πάτερ, σου τή θεία κορυφή, ετέθη ως γέγραπται, νίκην κατεχθρών αραμένου, και μελωδούντος, Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Ώφθη σου τό θαύμα μέγα, Τύχων πάτερ θαυμαστέ, χρόνοις λαμπρυνόμενον, άμπελος γάρ σου εν τή μνήμη, περκάζει βότρυν φέροντα, γλυκασμόν ευφροσύνης πιστοίς.

Θεοτοκίον

Πάντων ώφθης ασωμάτων, οία Μήτηρ τού Θεού, όντως υπερέχουσα, όν εκδυσωπούσα Παρθένε, υπέρτερόν μου δείξον, τόν λογισμόν σαρκικών ηδονών.

Ωδή η'

Λυτρωτά τού παντός

Ουδαμώς ηδοναίς απενύσταξας, εγρηγόρως δέ μάλλον παρέδραμες, νύκτα τού βίου Όσιε, και κοιμίσας τά πάθη σαρκός, προς φέγγος, απαθείας, ενθέως κατήντησας.

Ιατρείον παθών αναδέδεικται, η σορός τών αγίων λειψάνων σου, ήν περ κυκλούντες μέλπομεν, ιερώτατε Τύχων, Πάντα τά έργα, ευλογείτε υμνείτε τόν Κύριον.

Μεγαλύνεις Χριστόν τόν Θεόν ημών, επακούσας φωνής προς τά άνω σε, περιφανώς βασιλεια, παναοίδιμε Πάτερ προσκαλουμένης, ως καλώς και οσίως βιώσαντα.

Εγνωρίσθη σοι Πάτερ η έξοδος, η τού βίου, Θεός γάρ ο δίκαιος, δικαιοσύνη λάμποντα, τοίς δικαίοις σε πάσι, Τύχων συνάπτει, υπέρ πάντων αυτόν ικετεύοντα.

Νηπιώδες εξέκλινας φρόνημα, εκ παιδός, και τελείοις νοήμασι, τόν παλαιόν κατέβαλες ευρετήν τής κακίας, Τύχων κραυγάζων, Ευλογείτε τά έργα τόν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ιερείς και λαοί ευφημούσί σε, παντευλόγητε Κόρη πανάμωμε, τήν ευλογίαις άπαντας, στεφανώσασαν πίστει τούς μελωδούντας, Ευλογείτε υμνείτε τόν Κύριον.

Ο Ειρμός

«Λυτρωτά τού παντός παντοδύναμε, τούς εν μέσω φλογός ευσεβήσαντας,

συγκαταβάς εδρόσισας, καί εδίδαξας μέλπειν, Πάντα τά έργα, ευλογείτε υμνεíte τόν Κύριον».

Ωδή θ'

Εύα μέν τώ τής παρακοής

Ιδού σοι τόν δρόμον τόν καλόν τελέσαντι, καί τήν πίστιν νύν τηρήσαντι, Πάτερ θεόφρον ιεράρχα, ουράνια ηνοιχθη σκηνώματα, καί τόπος φωταυγής σε εδέξατο, αγιωσύνη διαλάμποντα.

Ως μύστης ως θείος Ιερεύς ως άριστος, ποιμενάρχης ως εδραίωμα, τής Εκκλησίας ως θαυμάτων, Παμμάκαρ αυτοουργός μεμακάρισαι, καί δήμοις ιεροίς συνηρίθμηςαι, πάντων αγίων αγαλλόμενος.

Σήμερον η μνήμη σου ημίν ανέτειλε, τού ηλίου τηλαυγέστερον, φέγγει ενθέων χαρισμάτων, φωτίζουσα πιστών τήν διάνοιαν, καί σκότος τών παθών εκδιώκουσα, Τύχων θεόφρον Ιερώτατε.

Η Κύπρος τό σώμά σου σοφέ τό άγιον, ιαμάτων κρήνην κέκτηται, πάσα δέ πόλις τε καί χώρα, κηρύττει σου τόν βίον, τά θαύματα, καί τήν πρός τόν Δεσπότην οικείωσιν, Τύχων παμμάκαρ αξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Φωτός οικητήριον η σή πανάμωμε, Παναγία μήτρα γέγονεν, ώ φωτιζόμενοι τού σκότους, λυτρούμεθα τής πλάνης υμνούντές σε, καί πόθω αληθεί μακαρίζοντες, μόνη ανθρωπών επανόρθωσις.

Ο Ειρμός

«Εύα μέν τώ τής παρακοής νοσήματι, τήν κατάραν είσω κίσατο, σύ δέ παρθένε Θεοτόκε, τώ τής κυοφορίας βλαστήματι, τώ κόσμω τήν ευλογίαν εξήνθησας, όθεν σε, πάντες μεγαλύνομεν».

Καί η λοιπή Ακολουθία τού Όρθρου, ως σύνηθες, καί Απόλυσις.

[Αρχή](#)

ΤΗ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τών Αγίων Μαρτύρων, Ισαύρου, Βασιλείου, Ιννοκεντίου, Ερμείου, Φήλικος καί Περεγρίνου, καί τών Αγίων Μαρτύρων, Μανουήλ, Σαβέλ καί Ισμαήλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εις τό, Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους στ' καί ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμια.

Τού Αγίου Ισαύρου καί τών σύν αυτώ.

Ήχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

Πόνοις συντριβόμενοι, καί κακουχίαις στενούμενοι, καί ειρκτή συγκλειόμενοι, ξίφεσι κοπτόμενοι, καί βιαιοτάτω, θνήσκοντες θανάτω, ουκ απηρνήσασθε Χριστόν, ου τοις ξοάνοις σέβας ενείματε, διό καί ηξιώθητε, τῆς ουρανοῦ λαμπρότητος, δυσωποῦντες τόν Κύριον, υπέρ πάντων μακάριοι.

Ισαυρος ο ένδοξος, καί ο στερρός Ιννοκέντιος, καί ο θείος Βασίλειος, Φήλιξ ο θαυμάσιος, ο κλεινός Ερμείας, καί ο Περεγρίνος, οι ουρανώσαντες τήν γήν, ταίς τών θαυμάτων θείαις λαμπρότησι, πιστώσ μακαριζέσθωσαν, ως τού Κυρίου θεράπτοντες, καί τά πάθη διώκοντες, τών ψυχών υμών πάντοτε.

Κρήνη αναβλύζουσα, τών ιαμάτων χαρίσματα, η σορός υμών δεδεικται, εξ ἡς αρυόμεθα, τών παθών υγείαν, καί τών νοσημάτων, τήν παντελή απαλλαγήν, ανευφημοῦντες υμάς εκάστοτε, σεπτοί Μεγαλομάρτυρες, τών Ασωμάτων εφάμιλλοι, τού Κυρίου θεράπτοντες, πρεσβευταί τών ψυχών ημών.

Τών Αγίων Μανουήλ καί τών σύν αυτών.

Ἦχος ο αυτός Ως γενναίον εν Μάρτυσι

Ως αστέρες πολύφωτοι, Αθλοφόροι πανεύφημοι, θεϊκαίς λαμπρότησι καταυγάζετε, τῆς οικουμένης τά πέρατα, δαιμόνων σκοτόμαιναν, καί παθών φθοροποιών, καί κινδύνων εξαίροντες, όθεν σήμερον, τήν Φαιδράν καί φωσφόρον καί αγίαν, συνελθόντες εκτελούμεν, υμών πανήγυριν ένδοξοι.

Μανουήλ ο θαυμάσιος, καί Σαβέλ ο μακάριος, Ισμαήλ ο πάνσοφος μελωδήμασιν, ιερωτάτοις τιμάσθωσαν, Τριάδα τήν άκτιστον, εναντίον τών εχθρών, ιερώς προκηρύξαντες, καί πολύθεον, αποσβέσαντες πλάνην, τών αιμάτων, ταίς προσχύσεσι καί δόξαν, απειληφότες αμάραντον.

Βασιλέα παράνομον, παρανόμως προστάπτοντα, υποκύπτειν σέβας τε νέμειν άλογον, θεοίς ασύχοις μακάριοι, εμφρόνως ησχύνατε, Μανουήλ καί Ισμαήλ, καί Σαβέλ μεγαλώνυμοι, καί αθλήσαντες, καρτερώσ καί νομίμως τούς στεφάνους, ανεπλέξασθε τῆς νίκης, υπέρ τού κόσμου πρεσβεύοντες.

Δόξα... Ἦχος πλ. β' Ανατολίου

Ειλικρινώς ποθησαντές σε Λόγε Θεού, οι ένδοξοι Μάρτυρες, τό πυρσολατρείν εάσαντες, λιπόντες καί τήν τών Χαλδαίων χθόνα, τώ σώ φωτί κατηυγάσθησαν, θωρακισθέντες δέ όπλοις τῆς πίστεως, ήσχυναν Ιουλιανόν τόν τύραννον, Μανουήλ ο ένδοξος, καί Σαβέλ ο αείμνηστος, καί Ισμαήλ ο τρισόλβιος, σύν Πατρί καί τώ Πνεύματι υμνούντές σε, καί πρεσβεύουσι τού σωθήναι τάς ψυχάς υμών.

Καί νύν... Θεοτοκίον Ω τού παραδόξου θαύματος

Χαίροις οικουμένης καύχημα, Χαίρε Κυρίου ναέ, Χαίρε όρος κατάσκιον, Χαίρε

καταφύγιον, Χαίρε λυχνία χρυσή, Χαίρε τό κλέος τών ορθοδόξων σεμνή,
Χαίρε Μαρία, Μήτηρ Χριστού τού Θεού, Χαίρε Παράδεισε, Χαίρε θεία
τράπεζα, Χαίρε σκηνή, Χαίρε στάμνε πάγχρυσε, Χαίρε η πάντων χαρά.

Η Σταυροθεοτοκίον

Τί τό ορώμενον θέαμα, ο τοίς εμοίς οφθαλμοίς, καθοράται ώ Δέσποτα; ο
συνέχων άπασαν, κτίσιν ξύλω ανήρησαι, και θανατούσαι, ο πάσι νέμων
ζωήν; Η Θεοτόκος, κλαίουσα έλεγεν, ότε εώρακεν, εν Σταυρώ υψούμενον τόν
εξ αυτής, αρρήτως εκλάμπαντα, Θεόν και άνθρωπον.

Απολυτίκιον 'Ηχος δ'

Οι Μάρτυρές σου Κύριε, εν τή αθλήσει αυτών, στεφάνους εκομίσαντο τής
αφθαρσίας εκ σου τού Θεού ημών, σχόντες γάρ τήν ισχύν σου, τούς
τυράννους καθείλον, έθραυσαν και δαιμόνων, τά ανίσχυρα θράση, Αυτών ταίς
ικεσίαις Χριστέ ο Θεός, σώσον τάς ψυχάς ημών.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Η συνήθης Στιχολογία, και οι Κανόνες τής Οκτωήχου, και τών Αγίων ο
ακόλουθος, ού η Ακροστιχίς.

Ισαυρε Μάρτυς, ευμενής φάνηθί μοι.

Εν δέ τοίς Θεοτοκίοις.

Γρηγορίου.

Ελλείποντος τού πρώτου Ρ, διά τών Ωδών τό οκτάριθμον.

Ωδή α' 'Ηχος πλ. δ'

Υγράν διοδεύσας

Ιλέωσαι Μάρτυς τόν ευμενή, Θεόν και Σωτήρα, ελεήσαί με και δεινής,
επηρείας μάκαρ ρύσασθαί με, τόν προσφυγόντα πιστώς εν τή σπέπη σου.

Στενούμενος ππαίσμασι χαλεποίς, και πλήθει κινδύνων, πιεζόμενος εκβωώ,
Ίσαυρε θεόφρον πρόστηθί μου, τής συνεχούσης ανάγκης και λύτρωσαι.

Αθλήσας νομίμως υπέρ Χριστού, ανύστακτος φύλαξ, εχαρίσθης πόλει τή σή,
γενού δέ και σκέπη και προστάτης, τών προσφυγόντων σοι ένδοξε, Ίσαυρε.

Θεοτοκίον

Γυμνών αρετών με καταστολής, ευρών ο Βελίαρ, βέλει έτρωσεν ηδονών, η
τόν ιατρόν Θεόν τεκούσα, τά τής ψυχής μου θεράπευσον τραύματα.

Ωδή γ'

Σύ εί τό στερέωμα

Άνωθεν τοίς δούλοις σου, τήν σήν βοήθειαν δώρησαι, σώζων ημάς, πάσης
επηρείας, και κινδύνων και θλίψεων.

Ρείθρα τών ίάσεων, η σή σορός αναβρύουσα, παντοδαπά, παύει τών ανθρώπων, αρρωστήματα, Ίσαυρε.

Τίμιος γεγένησαι, τό τού Χριστού τιμών όνομα, διό βοώ, λύτρωσαί με πάσης, ατιμίας πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον

Ήνωται ο Κτίστης μου, υπερφυώς εν σοί Δέσποινα, όλον εμέ, θέλων αναπλάσαι, διά σου ως ηυδόκησεν.

Ο Ειρμός

«Σύ εί τό στερέωμα, τών προστρεχόντων σοι Κύριε, σύ εί τό φώς, τών εσκοτισμένων, καί υμνεί σε τό πνεύμά μου».

Κάθισμα 'Ηχος γ'

Θείας πίστεως

Θείον φρόνημα, ανειλημμένοι, ώ υπέρμαχοι τού Δυρραχίου, καί τού Χριστού οπλίται στερρόψυχοι, Απολλωνίου τό θράσος καθείλετε, καί Τριποντίου τό σέβας ησχύνατε, νίκης έπαθλα, φαιδρώς εκ Θεού δεξάμενοι, δωρείσθε τοίς πιστοίς παθών ίάματα.

Θεοτοκίον

Θεία γέγονας, σκηνή τού Λόγου, μόνη πάναγνε, Παρθενομήτορ, τή καθαρότητι Αγγέλους υπεράρασα, τόν υπέρ πάντας εμέ γούν γενόμενον, ρερυπωμένον σαρκός πλημμελήμασιν, αποκάθαρων, πρεσβειών σου ενθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνή τό μέγα έλεος.

Η Σταυροθεοτοκίον

Η αμίαντος, αμνάς τού Λόγου, η ακήρατος, Παρθενομήτορ, εν τώ Σταυρώ θεασαμένη Κρεμάμενον, τόν εξ αυτής ανωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπώς θρηνωδούσα εκραυγαζεν, Οίμοι! τέκνον μου, πώς πάσχεις, θέλων ρύσασθαι, παθών τής ατιμίας τόν άνθρωπον;

Ωδή δ'

Εισακήκοα Κύριε

Υψωθείς απονοία μου, ολισθήσας πάθεσι κατενήνεγμαi, έγειρόν με κατακείμενον, εν βυθώ θεόφρον απογνώσεως.

Σέ πανένδοξε κέκτημαι, ασφαλή φρουρόν μου καί καταφύγιον, πρόστηθί μου μή παρίδης με, εν ημέρα θλίψεως καί σώσόν με.

Εν οδύνη καρδίας μου, τόν εμόν προστάτην σε τόν θερμότατον, δυσωπώ, Μή καταλίπης με, εχθρών επηρείαις απολλυμενον.

Θεοτοκίον

Γηγενών ακαταίσχυντε, σκέπη καί βοήθεια σύ μου πρόστηθι, καί παντοίας με εξάρπασον, συμφοράς Παρθένε τόν οικέτην σου.

Ωδή ε'

Ίνα τί με απώσω

Υιός ώφθης ημέρας, έχων εν καρδία σου λάμπον φώς άδυτον, δι' ου σκοτομήνη, τής απάτης μειούται και άπασι, δαδουχείται γνώσις, θείου φωτός, διό βοώ σοι, Φώτισόν με τόν γνώμη τυφλώττοντα.

Μή παρίδης με Μάρτυς, πίστει σοι προστρέχοντα, μηδέ απώση με, γλώσση γάρ δολία, κατ' εμού οι μισούντές με φθέγγονται, πολεμούντες μάτην, τού απολέσαι τόν σόν δούλον, αλλά πρόφθασον σώσόν με Άγιε.

Εν νυκτί και ημέρα, σέ επικαλούμαι τόν μέγαν προστάτην μου, εν παντί με τόπω και καιρώ διαφύλαξον Άγιε, από πάσης βλάβης, και εναντίων, τόν εις σέ τήν επηρείας ελπίδα μου θέμενον.

Θεοτοκίον

Όλον εμέ μορφούται, εκ σου Απειρόγαμε Θεός ο πλάστης μου, όν αιί δυσώπει, οικτιρήσαι λαόν αμαρτάνοντα, διασώσαι κόσμον, δαιμονικής απάσης βλάβης, τόν εις σέ Θεοτόκε ελπίζοντα.

Ωδή ς'

Τήν δέησιν εκχεώ

Νοός μου τάς εκτροπάς θεραπεύσας, και καρδίας μου τά πάθη θεόφρον, σωματικών, αληθόνων με ρύσαι, και επηρείας απάσης και θλίψεως, και δείξόν με ταίς σαίς λιταίς, τού εχθρού τών παγίδων υπέρτερον.

Ηγιάσε σε αθλήσαντα Μάρτυς, ο πανάγιος Θεός όν δυσώπει, αγιασμόν, τοίς σοίς δούλοις εκπέμψαι, και φωτισμόν και πταισμάτων τήν λύτρωσιν, προστάτης γάρ παρά Θεού, εχαρίσθης ημίν ακαταίσχυντος.

Συνείναι με τόν πολλά σε ποθούντα, πολυπόθητε ευδόκησον Μάρτυς, σέ δυσωπώ, τόν καλόν μου προστάτην, και πίστει κράζω σοι άγιε, Ίσαυρε, Γενήθητί μοι βοηθός, και παντοίας ανάγκης με λύτρωσαι.

Θεοτοκίον

Ρανίσι τής σωστικής σου πρεσβείας, κατασβέσασα παθών μου τήν φλόγα, τάς τού νοός, εκτροπάς σαίς πρεσβείαις, υπεραγία Παρθένε θεράπτευσον, και κόπασον τό χαλεπόν, τών παθών μου κλυδώνιον πάναγνε.

Ο Ειρμός

«Τήν δέησιν εκχεώ προς Κύριον, και αυτώ απαγγελώ μου τάς θλίψεις, ότι κακών, η ψυχή μου επλήσθη, και η ζωή μου τώ Άδη προσήγγισε, και δέομαι ως Ιωνάς, Εκ φθοράς ο Θεός με ανάγαγε».

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τή ΙΖ' τού αυτού μηνός, μνήμη τής αθλήσεως τού Αγίου Μάρτυρος Ισαύρου, και τών σύν αυτώ Βασιλείου, Ιννοκεντίου, Φήλικος, Ερμείου και Περεγρίνου.

Στίχοι

Τμηθείς Ίσαυρος σύν συνάθλων πεντάδι,
Σαύρας νοητής καρδίαν τέμνει μέσον.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τών Αγίων Μαρτύρων Μανουήλ, Σαβέλ και Ισμαήλ.

Στίχοι

Σαβέλ, Μανουήλ, Ισμαήλ Πέρσαι γένος.
Τό δ' αξίωμα, Μάρτυρες διά ξίφους.
Εβδομάτη δεκάτη κασιγνήτους τρείς τάμε χαλκός.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών Υπατίου τού εν Ρουφιαναίς.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Θεού συγκατάβασιν

Φωτί αστραπτόμενος, τώ τρισηλίω ένδοξε Ίσαυρε, Ιννοκέντιε θείε, Φήλιξ Ερμεία καί Περεγρίνε σοφέ, σύν Βασιλείω θαυμάτων λαμπρότησι, κατα φωτίσατε τούς ευφημούντας ημάς.

Αστέρες πολύφωτοι, ζόφον τής πλάνης μειούντες ώφθητε, αθλοφόροι Κυρίου, διό ψυχήν μου γνώμη τυφλώπτουσαν, θεογνωσίας φωτί καταλάμψατε, τής αγνωσίας αχλύν αποδιώκοντες.

Νοσούσαν ανίατα, τήν ταπεινήν μου ψυχήν ίασασθε, τά τού σώματος πάθη, Μάρτυρες θείοι εξαφανίσατε, ώ Περεγρίνε Ίσαυρε Βασίλειε, Φήλιξ Ερμεία κλεινέ καί Ιννοκέντιε.

Θεοτοκίον

Ισχύς μου καί ύμνησις, καί σωτηρία Χριστός ο Κύριος, ο εκ σου ανατείλας, Παρθενομήτορ διά χρηστότητα, εκ τής αρχαίας ημάς λυτρωσάμενος, προγονικής απειλής καί αποφάσεως.

Ωδή η'

Επταπλασίως κάμινον

Ηγλαΐσμένος κάλλεσι, μαρτυρίου θεόληπτε, καί κεκοσμημένος, τοίς εξ άθλων στίγμασι, πορφύραν εξ αίματος, ενδεδυμένος τής σής σφαγής, καί Ιερωσύνης, καλλυνόμενος δόξη, παρέστης τώ Κυρίω, όν αεί εκδυσώπει, κοσμήσαι σωτηρίου, ημάς περιβολαίω.

Θανατωθείς ο δείλαιος, ηδονών τώ εκπτώματι, έρριμμαι εις γήν, θέαμα θρήνων άξιον, πανένδοξε, Ίσαυρε, νύν επ' εμέ επίβλεψον, δείξον εν εμοί, τήν τών θαυμάτων σου χάριν, βροτών ιδέτω γένος, ότι σύ μου προστάτης, καί σώζεις εκ θανάτου, τούς σούς αχρείους δούλους.

Ιερωσύνη πρότερον, κοσμηθείς Ιερώτατε, καί διακονήσας, ευλαβώς εις ύστερον, αυθαίρετον γέγονας, σύ ιερείον άμωμον, Ιερουργηθείς, Χριστώ διά

μαρτυρίου, διό καμού τόν ύμνον, ως θυμίαμα Μάρτυς, προσκόμισον τώ Κτίστη, καί σώσόν με λιταίς σου.

Θεοτοκίον

Ο τών φωστήρων κάλλεσιν, ουρανόν καλλωπίσας Θεός, άλλον ουρανόν σε, Θεοτόκε έδειξεν, εκ σου γάρ ως ήλιος, εξανατείλας πάσαν τήν γήν, τής θεογνωσίας, κατελάμπρυνε φέγγει, διό ουδείς προστρέχων, εν σοί κατησχυμμένος, πορεύεται τών θείων, μή τυχών δωρεών σου.

Ο Ειρμός

«Επταπλασίως κάμινον, τών Χαλδαίων ο τύραννος, τοίς θεοσεβέσιν εμμανώς εξέκαυσε, δυνάμει δέ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ιδών, τώ Δημιουργώ, καί Λυτρωτή ανεβόα, οί Παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνεíte, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ'

Εξέστη επί τούτω

Μεγάλων χαρισμάτων αξιωθείς, εκ Θεού παναοίδιμε Ίσαυρε, αποσοβείς, δαίμονας καί νόσους παντοδαπάς, καί πειρασμούς καί θάνατον, πάσι τά αιτήματα χορηγών, διό καμοί παράσχου, ειρήνην καί υγείαν, καί τών πταισμάτων απολύτρωσιν.

Ο θείος καί σεβάσμιός σου ναός, τό πολύτιμον άγιον σώμά σου, ως θησαυρόν, έχων αναφαίρετον τούς πιστούς, καταπλουτίζει πάντοτε, ταίς τών χαρισμάτων διανομαίς, διό καγώ τών θείων, τύχοιμι δωρεών σου, ο προσφυγών τώ θείω τάφω σου.

Ιδού Μάρτυς Κυρίου καλώς καμών, τόν μισθόν εκομίσω τών πόνων σου, Πρόστηθι ούν, πάντοτε θεόφρον τού σου λαού, τήν σήν πατρίδα φύλαττε, σώζε τούς προστρέχοντάς σοι πιστώς, καί βράβευσον ειρήνην, πάση τή οικουμένη, καμού τού σου οικέτου μέμνησο.

Θεοτοκίον

Υπέρφωτε νεφέλη Μήτηρ Θεού, τούς ημίν πολεμούντας πολέμησον, τή κραταιά, καί παντοδυνάμω σου δεξιά, τοίς εν ανάγκαις πρόστηθι, τών αδικουμένων αντιλαβού, πταισμάτων λυτρουμένη, ταίς σαίς ικετηρίαίς, όσα γάρ θέλεις πάντα δύνασαι.

Ο Ειρμός

«Εξέστη επί τούτω ο ουρανός, καί τής γής κατεπλάγη τά πέρατα, ότι Θεός, ώφθη τοίς ανθρώποις σωματικώς, καί η γαστήρ σου γέγονεν, ευρυχωροτέρα τών ουρανών, διό σε Θεοτόκε, Αγγέλων καί ανθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι».

Καί η λοιπή Ακολουθία, καί Απόλυσις.

[Αρχή](#)

ΤΗ ΙΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Αγίου μάρτυρος Λεοντίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'
Τί υμάς καλέσωμεν

Τί σε ονομάσωμεν ἐνδοξε; τῆς Ελλάδος προσφοράν, ὡς ὠρμημένον ἀπ' αὐτῆς, τῆς Φοινίκης καθαρμόν, ὡς τεθυμένον ἐν αὐτῇ, φωστήρα, ὡς ἐν σκότει ἐξαστράψαντα, γενναίον, ὡς ἀήτητον τοῖς πλήττουσι, Πολύτροπός σου ἡ εὐκλεία, Λεόντιε παμμακάριστε, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε αθλοφόρε προσεῖπωμεν, στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ, ὡς καθαιρέτην τῶν ἐχθρῶν, βασιλέα τῶν παθῶν, ὡς ευσεβείας ἀθλητῆν, τροφέα, τῶν πεινῶντων ὡς φιλόπτωχον, δικαίων, ἐραστήν ὡς ουρανόφρονα, Ποικίλα σου τὰ παθήματα, λαμπρότερα τὰ παλαίσματα, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τίς σε οὐ θαυμάσει Λεόντιε; ὅτι ἐνοικὸν λαβῶν, τῆς ἀληθείας τὴν πηγὴν, ποταμούς εὐεργεσίας, ἀναβλύζεις τοῖς πιστοῖς, καὶ πάσιν, ἀναργύρως ἀνεπίφθονα, προσφέρεις τοῖς διψῶσι τὰ δωρήματα, εὐφραίνεις δὲ τοὺς μετέχοντας, ὑδάτων τῶν τῆς χρηστότητος, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τίνι ὠμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τό πῦρ μὴ δειλιώσα, τῶν κακῶν ἐπιμονή; Ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχείαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον, Τόν σόν Υἱόν καὶ Θεόν ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, ρυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἄρνα ἡ ἀμνάς ὡς εὔρακεν, ἐπὶ ξύλου ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, οδυρομένη ἐν κλαυθμῷ, Υἱέ μου, τί τό ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πάσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατούσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν, Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ὁ μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τό στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔχων γάρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθείλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση, Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία καὶ οἱ Κανόνες τῆς Οκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ ἀκόλουθος, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).

Νίκη Θεός σοι καί γέρας Λεόντιε.
Ιωάννου Μοναχού.

Ωδή α' Ἦχος δ'
Ἄσομαί σοι Κύριε

Νόμοις εγκωμίων ἡ ἀρετή σου, οὐχ υποπίπτει τοῦ Χριστοῦ, θεράππον Λεόντιε, αὐτός γάρ σοι εγκώμιον, καί ὄλβος ἀναφαίρετος.

Ἰέμενος Μάκαρ τῶν ὑπέρ φύσιν, τήν ἀκηλίδωτον ψυχὴν, παρθένω τῷ σώματι, κοσμήσας πρὸς τὴν ἀνοδὸν, ευσταλή κατεσκεύασας.

Κράτος ἀπηνέγκω κατὰ τῆς πλάνης, τῆ εἰς τοὺς Μάρτυρας τιμῆ, γεραίρων οσίων, αἰδῖμε Λεόντιε, τὸν αἰεὶ σοι ποθούμενον.

Θεοτοκίον

Πῶς σε μακαρίσωμεν Θεοτόκε, τὴν ὑπερτέραν οὐρανοῦ, καί πάσης τῆς κτίσεως; Υἱὸν γάρ ἐγέννησας, τὸν πλάστην καί Θεὸν ἡμῶν.

Ωδή γ'
Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε

Ἦθος ευσταθές καί φρόνημα, χάριν Τε θεόθεν κεκτημένος Λεόντιε, ἀνεδείχθης τῆς ἀληθείας, ἀθλητῆς καί Μάρτυς ἀριστος.

Θέσθε τάς ψυχάς τῷ ζώντι Θεῷ, τοῖς συστρατιώταις ἀνεφώνεις Λεόντιε, Βασιλεῖ τε τῷ αἰωνίως, διαμένοντι στρατεύεσθε.

Ἐρρει εὐσεβείας ῥήματα, ἡ μελισταγῆς καί φιλόθεος γλωσσά σου, τοῖς δέ δούλοις τῆς ἀσεβείας, βλασφημεῖν ἐνδιεβάλλετο.

Θεοτοκίον

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καί τεκούσα σαρκακωμένον, ὡς Θεὸν Ομοῦ καί ἄνθρωπον.

Ὁ Εἰρμός

«Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καί οἱ ἀσθενούντες, περιεζώσαντο δύναμιν, διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου».

Καθισμα Ἦχος δ'
Ταχύ προκατάλαβε

Σταυρόν ὡσπερ θώρακα, ἀναλαβόμενος πρὸς πάλιν ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, γενναίως τε ἠθλήσας, ὅθεν ἐξαφανίσας, τὴν αὐτῶν δυναστείαν, ἔπαθλον ἐκομίσω, τῶν θαυμάτων τὴν χάριν, πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, Μάρτυς Λεόντιε,

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ἐχθροῖς ἀντιτάχθητι, τοῖς πολεμοῦσιν ἡμῖν, δεινῶς γάρ ἐπέθεντο, τῆ κληρουχία τῆ σῆς, πανάχραντε Δέσποινα, ὄλεσον σαῖς πρεσβείαις, τῶν βαρβάρων τὰ θράση, γνώτωσαν τὴν ἰσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη, τῷ νεύματί σου τούτους πάντας ἀφάνισον.

Η Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστού τού Θεού, ρομφαία διήλθέ σου, τήν παναγίαν ψυχήν, ηνίκα σταυρούμενον, έβλεψας εκουσίως, τόν Υιόν καί Θεόν σου, όνπερ ευλογημένη, δυσωπούσα μή παύση, συγχώρησιν πταισμάτων, ημίν δωρήσασθαι.

Ωδή δ'

Τούς ουρανούς η αρετή σου

Ο τώ θυμώ τώ δεισιδαίμονι υπόσπονδος, σέ τόν πρόθω τώ θείω πληρούμενον Χριστού, ανηλεύς ηκίζετο, Μάρτυς αθλοφόρε Λεόντιε.

Συνεκροτείτο παρρησία σοι Λεόντιε, υπέρ τής αληθείας κινδυνεύοντι, μεθ' ής τομής καί καύσεως, πάσης κατετόλμας αιόδιμε.

Σέ σαγηνεύειν καί ζωγρείν προς τήν αλήθειαν, θαρσαλέως αντέφης, ως μακαριστόν τόν απειλούντα ήγημαι, Μάρτυς Αθλοφόρε Λεόντιε.

Θεοτοκίον

Χερουβικών ταγμάτων υπερέχουσα, καί Θεόν εν αγκάλαις εποχούμενον, μετά σαρκός βαστάσασα, χαίρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ωδή ε'

Ο κτησάμενος ημάς

Ιερείον προς σφαγήν, ετοιμότατον αχθείς, Λεόντιε πανένδοξε, τυραννικού πρό βήματος, υπέρ Χριστού αυθαιρέτως παρίστασο.

Καθελείν σου τό στερρόν, επειράτο τής ψυχής, τής πλάνης ο υπεύθυνος, τόν σταυρωθέντα Κύριον, ώσπερ κακούργον βροτόν λοιδορούμενον.

Απολέσθωσαν θεοί, οι τήν γήν καί ουρανόν, σαφώς μή τεκτηνάμενοι, ο σταυρωθείς απάντων γάρ, Δημιουργός εστι Μάρτυς αντέλεγες.

Θεοτοκίον

Η Θεόν υπερφυώς, συλλαβούσα εν γαστρί, Παρθενομήτορ άχραντε, τήν σήν ειρήνην δός ημίν, τοίς Θεοτόκον σε ύμνοις δοξάζουσιν.

Ωδή ς'

Εβόησε, προτυπών

Ιλαρός μέν, τοίς προστρέχουσι πίστει Λεόντιε, καί τόν λόγον, ηρτυμένος τώ θείω σου άλατι, ιταμώτατος δέ τοίς εχθροίς τού Χριστού ανεδείκνυσο.

Γεγηθώς μέν, ο πιστός σου θεράπων Λεόντιος, απεδίδου, τό μαρτύριον τής βασιλείας σου, αλλ' ουκ έφερον, οι εχθροί σου Χριστέ τήν αλήθειαν.

Εξήπτοντο, τώ θυμώ ώσπερ θήρες οι άνομοι, καί τās χείρας, επετίθουν ως αρνίω τώ Μάρτυρι, επειγόμενοι, διασπάν αφειδώς τόν αήτητον.

Θεοτοκίον

Δεόμεθα υπέρ τών ικετών σου αλόχευτε, Θεοτόκε, τόν εκ σουύ σαρκωθέντα δυσώπησον, ότι σέ καί μόνην, προστασίαν ημών επιστάμεθα.

Ο Ειρμός

«Εβόησε, προτυπών τήν ταφήν τήν τριήμερον, ο Προφήτης, Ιωνάς, εν τώ κήτει δεόμενος, Εκ φθοράς με ρύσαι, Ιησού Βασιλεύ τών δυνάμεων».

Κοντάκιον Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος

Τών τυράννων ήλεγξας, τάς πονηράς επινοίας, καί Ελλήνων ήσχυνας, τήν αθεώτατον πλάνην, ηύφρανας τάς τών Αγγέλων χοροστασίας, ίασιν τών νοσημάτων πιστοίς παρέχεις, διά τούτό σου τήν μνήμην, τιμώνμεν πόθω, σοφέ Λεόντιε.

Συναξάριον

Τή ΙΗ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Λεοντίου καί τών σύν αυτώ, Υπατίου καί Θεοδούλου.

Στίχοι

Άκμων τό σώμα τού Λεοντίου τάχα,
Άκμων σιδηρούς, πρός σφύρας τάς αικίας.
Ογδοάτη δεκάτη πληγήσι Λεόντιος εκπνεΐ.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Αιθερίου.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Ο διασώσας εν πυρί

Ρωμαλεότητι φρενών, ώσπερ οι αιχμάλωτοι Παΐδες, σύν τή φλογί τών πειρασμών, καί τήν πλάνην επάτει Λεόντιος, αναμέλπων σοι Κύριε ο Θεός ο τών Πατέρων ευλογητός εί.

Απροσπαθεία τής σαρκός, επιλελησμένος ευτόνως, τούς αικισμούς υπέρ Χριστού, ως αήττητος Μάρτυς υπέφερες, μελωδών σου τώ κτίσαντι, ο Θεός ο τών Πατέρων ευλογητός εί.

Σοφία πόθω τε Χριστού, φύσεως βιαίως κρατήσας, τής επικήρου βιοτής, ζωηφόρον προέκρινας θάνατον, αναμέλπων Λεόντιε, ο Θεός ο τών Πατέρων ευλογητός εί.

Τριαδικόν

Λόγον καί Πνεύμα σύν Πατρί, μίαν τρισυπόστατον φύσιν, θεολογών ο ακλινής, καί αήττητος Μάρτυς εκραύγαζεν, Υπερύμνητε Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων ευλογητός εί.

Θεοτοκίον

Τήν αλοχεύτως εν γαστρί, καί υπερφυώς, δεξαμένην, τόν αναλλοίωτον Θεόν, ευσπλαγχνία βροτοίς ομιλήσαντα, ευσεβώς ανυμνήσωμεν, ως μητέρα

γενομένην τού πάντων Κτίστου.

Ωδή η'

Τόν εν τώ Σταυρώ προσηλωθέντα

Έφερε σαρκός πληγάς ο Μάρτυς, καί τόν ασώματον εχθρόν, σφοδρότερον ηγία, μέλπων, Υπερυψούτε, Χριστόν τόν Θεόν ημών εις τούς αιώνας.

Όρθιον τόν νούν πρός τόν Δεσπότην, εν ταίς βολαίς τών ακανθών, ανέτεινας τώ πόθω, Μάρτυς, Υπερυψούτε, βιών τον Θεόν ημών εις τούς αιώνας.

Νίκη σοι Χριστός υπάρχει Μάρτυς, όν ταίς αικίαις τής σαρκός, εδόξασας κραυγάζων, Πάντες υπερυψούτε, Χριστόν, τόν Θεόν ημών εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Τόν εκ τής Αγνής τεχθέντα Λόγον, καί δωρησάμενον ζωήν, τώ γένει τών ανθρώπων, Παίδες υπερυψούτε Χριστόν, τόν Θεόν ημών εις τούς αιώνας.

Ο Ειρμός

«Τόν εν τώ Σταυρώ προσηλωθέντα, καί αποδείξαντα ημίν, όπλον εις σωτηρίαν, Παίδες υπερυψούτε Χριστόν, τόν Θεόν ημών εις τούς αιώνας».

Ωδή θ'

Ο τόκος σου άφθορος

Τριάδος θεράπων ανεδείχθης, λατρεύσας Λεόντιε αμέμπτως, ώ καί πάν γόνου κάμπτει, ουρανίων επιγείων καταχθονίων, όν ανυμνούντες, ως Σωτήρα μεγαλύνομεν.

Ιδείν επιέμενος αύλως, προσώπω ανακεκαλυμμένω, τού Κυρίου τήν δόξαν, τάς αρχάς απεξεδυσω καί εξουσίας, μίαν κηρύξας, Τρισυπόστατον θεότητα.

Ευφράνθη τή σή ομολογία, καί σέ ωμολόγησεν αξίως, τού Πατρός εναντίον, ο Σωτήρ, όν εξιλέωσε, Αθλοφόρε, πάσι τοίς πίστει, μεγαλύνουσι τήν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Φανείσα τών Αγγέλων ανωτέρα, ως πάντων τεκούσα τόν Σωτήρα, Παναγία Παρθένε, σώσον οικτίρησον λαόν ημαρτηκότα, καί τή σκέπη τών πτερύγων σου προστρέχοντα.

Ο Ειρμός

«Ο τόκος σου άφθορος εδείχθη, Θεός εκ λαγόνων σου προήλθε, σαρκοφόρος ως ώφθη επί γής, καί τοίς ανθρώποις συνανεστράφη, σέ Θεοτόκε, διό πάντες μεγαλύνομεν».

Η λοιπή, Ακολουθία, ως σύνηθες, καί Απόλυσις.

[Αρχή](#)

ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Αγίου Αποστόλου Ιούδα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος α' Πανεύφημοι Μάρτυρες

Ιούδα μακάριε Χριστού, Μαθητής γεγένησαι, τού σαρκωθέντος Θεού ημών, υφ' ού ως πρόβατον, μέσον λύκων όντως, απεστάλης λόγω σου, τήν τούτων μεταπλάττων δυσσέβειαν, πρός τήν ευσέβειαν, καί τήν ένθεον επίγνωσιν, τής Τριάδος, όθεν ευφημούμέν σε.

Ιούδα θαυμάσιε βολίς, απεστάλης πλήττουσα, καί παντελώς αφανίζουσα, δαιμόνων φάλαγγας, καί τούς υπ' εκείνων, πληγωθέντας χάριτι, τού μόνου Θεραπεύων Θεού ημών, όν νύν ικέτευε, δωρηθήναι ταίς ψυχαίς ημών, τήν ειρήνην, καί τό μέγα έλεος.

Ιούδα θεόπνευστε ακτίς, τού ηλίου γεγονόςας, τού εκ Παρθένου εκλάμψαντος, καί κατεφώτισας, ευσεβών καρδίας, καί τόν επικείμενον, τή κτίσει σκοτασμόν απεδίωξας, καί νύν ικέτευε, δωρηθήναι ταίς ψυχαίς ημών, τήν ειρήνην, καί τό μέγα έλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ιούδα, οι αδελφοί σου σέ επαινέσουσιν, αδελφόν φανέντα Λόγου τού πρό αιώνων, εξ αϊδίου αναλάμψαντος τού Γεννήτορος, καί επ' εσχάτων τών χρόνων, αφράστως σαρκωθέντος, εκ τής Αγίας Παρθένου, καί ενανθρωπήσαντος, όν Απόστολε εκτενώς ικέτευε, δωρηθήναι ειρήνην τώ κόσμω, καί ημίν τοίς τιμώσί σε, τών πταισμάτων ιλασμόν, καί τό μέγα έλεος.

Καί νύν... Θεοτοκίον Ἦχος πλ. β'

Θεοτόκε, σύ εί η άμπελος η αληθινή, η βλαστήσασα τόν καρπόν τής ζωής, Σέ ικετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετά τών Αποστόλων, καί πάντων τών Αγίων, ελεηθήναι τάς ψυχάς ημών.

Η Σταυροθεοτοκίον

Η Πάναγνος ως ειδέ σε, επί Σταυρού κρεμάμενον, θρηνωδούσα ανεβόα μητρικώς, Υιέ μου καί Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πώς φέρεις πάθος επονείδιστον;

Απολυτίκιον Ἦχος γ'

Απόστολε Άγιε Ιούδα, πρέσβευε τώ ελεήμονι Θεώ, ίνα πταισμάτων άφεισιν παράσχη ταίς ψυχαίς ημών.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Η συνήθης Στιχολογία, καί οι Κανόνες τής Οκτωήχου, καί τού Αποστόλου ο ακόλουθος, ού η Ακροστιχίς.

Μέλπειν Ιούδαν τόν θεόπτην σπουδάσω.
Θεοφάνους.

Ωδή α' Ἦχος πλ. α'
Ἴππον καί αναβάτην

Μύστα τών ουρανίων, Ιούδα πάνσοφε, μαθητά τού Σωτήρος, καί κοινωνέ τῆς ζωῆς, τήν γλώσσάν μου κίνησον, καί τόν λόγον ἴθυνον, πρὸς τούς ὕμνους σου παμμακάριστε.

Ἐλκων τόν τού Σωτήρος, ζυγόν Απόστολε, καί τήν αὐλακα τέμνων, καί νεουργών τῆ χάριτι, τόν σπόρον κατέβαλες, καί πολύχουν ἠνεγκας, τῷ καλέσαντι παμμακάριστε.

Λόγον τόν σαρκωθέντα, ευρών διδάσκαλον, καί ταίς τούτου θεόπτα, μαρμαρυγαίς πυρούμενος, εγένου φῶς δευτερον, ταίς τού πρώτου λάμπησι, συμμορφούμενος αξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Πίστις ηγείσθω μόνη, καί μή απόδειξις, τών υπέρ νούν θαυμάτων, Θεογεννήτορ πάναγνε, τόν γάρ ακατάληπτον, Θεόν Λόγον τέτοκας, ενδυσάμενον τό ανθρώπινον.

Ωδή γ'
Ο πήξας επ' ουδενός

Επήρθη τών Μαθητών, Χριστού η ευπρέπεια, υπεράνω πάσης μεγαλειότητος, οὔτοι γάρ γεγονόςασιν αυτού, φίλοι τε καί οικείοι, καί συμφυλέται καί συνέστιοι, καί τών μυστηρίων εκφάντορες.

Ιουδα οί αδελφοί σου σέ επαινέσουσιν, αδελφόν φανέντα καί νομιζόμενον, τού φανερωθέντος εν σαρκί, Λόγου τού πρό αιώνων, συναϊδίου αναλάμψαντος, εκ τού αϊδίου Γεννήτορος.

Νεκρώσας τά επί γῆς σου μέλη συνώκησας, τῆ ζωῆ τών όλων Χριστώ Πανόλβιε, καί τῆς ζωηφόρου βιοτῆς, πάση τῆ οικουμένη, καταγγελεύς σύ εχρημάτισας, ρήματα τῆς ζωῆς προϊέμενος.

Θεοτοκίον

Ιδού σύ υπέρ πάσας Αγνή κεχαρίτωσαι, υπερέβης πάσας τῆ αγιότητι, πάσας υπερήρας καί πασών, ὠφθης υψηλοτέρα, τών ουρανίων σαφῶς δυνάμεων, Μήτηρ τού Θεού χρηματίσασα.

Ο Ειρμός

«Ο πήξας επ' ουδενός, τήν γῆν τῆ προστάξει σου, καί μετεωρίσας ασχέτως βρίθουσιν, επί τήν ασάλευτον Χριστέ, πέτραν τών εντολών σου, τήν Εκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε αγαθέ καί φιλόανθρωπε».

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'
Τήν σοφίαν

Τού τεχθέντος Δεσπότης καί αδελφού, χρηματίσαντος πάντων τών εκλεκτών, Ιούδα μακάριε, αδελφός εχρημάτησας, καί υπ' αυτού Απόστολος, εις πάντα τά πέρατα, απεστάλης πανεύφημε, τόν λόγον τής πίστεως, πάσι κατασπείρων, καί φωτίζων τούς σκότει, αγνοίας δουλεύοντας, πονηρώ κοσμοκράτορι, Διά τούτο βοώμέν σοι, Πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, τών πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, τοίς εορτάζουσι πόθω, τήν αγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Πειρασμοίς πολυπλόκοις περιπεσών, εξ εχθρών αοράτων καί ορατών, τώ σάλω συνέχομαι, τών αμέτρων πταισμάτων μου, καί ως έχων αντίληψιν, καί σκέπην σε Άχραντε, τώ λιμένι προστρέχω, τής σής αγαθότητος, Όθεν Παναγία, τόν εκ σου σαρκωθέντα, ασπύρωσ ικέτευε, υπέρ πάντων τών δούλων σου, τών απαύστως υμνούντων σε, πρεσβεύουσα αυτώ εκτενώσ, τών πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, τοίς προσκυνούσιν εν πίστει, τόν τόκον σου άχραντε.

Η Σταυροθεοτοκίον

Τόν αμνόν καί ποιμένα καί λυτρωτήν, η αμνάς θεωρούσα εν τώ Σταυρώ, ωλόλυξε δακρύουσα, καί πικρώσ εκβούσα, ο μέν κόσμος αγάλλεται, δεχόμενος τήν λύτρωσιν, τά δέ σπλάγχνα μου φλέγονται, ορώσης σου τήν σταύρωσιν, ήνπερ υπομένεις, διά σπλάγχνα ελέους, Μακρόθυμε, Κύριε, τού ελέους ή άβυσσος, καί πηγή αγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καί δώρησαι ούν, τών πταισμάτων άφεσιν τοίς δούλοις σου, τοίς ανυμνούσί σου πίστει, τά θεία παθήματα.

Ωδή δ'

Τήν θείαν εννοήσας σου

Ο μέγας τού Κυρίου Απόστολος, τής εμφανείας τού Θεού, ηξιωμένος ηγάπηται, καί τής αυτού θεωρίας, τήν αίγλην καί τό κάλλος τεθέαται.

Υπάρχων χαρισμάτων ανάπλεως, καί δωρεών τών εκ Θεού, δεδωρημένων Απόστολε, πρός σωτηρίας λιμένα, τούς σέ υμνολογούντας οδήγησον.

Δυνάμει αητητήτω τού Πνεύματος, τού παναγίου Λειτουργέ, τών απορρήτων φραζάμενος, τής πονηρίας διώκεις, πνεύματα τώ λόγω τής χάριτος.

Θεοτοκίον

Αφράστως συλλαβούσα πανάμωμε, τόν Ποιητήν σου καί Θεόν, δυσώπει σώσαι κινδύνων ημάς, καί ψυχικήν σωτηρίαν, βραβεύσαι τοίς υμνούσί σε Δέσποινα.

Ωδή ε'

Ο αναβαλλόμενος

Νόμου παρωσάμενος, τά προσκιάσματα, τόν χαρακτήρα τής αληθείας, τηλαυγώς εκήρυξας, αυτήν κεκτημένος, οδηγόν τήν αλήθειαν.

Τό τού νόμου πρόσταγμα, πληρών Απόστολε, τά έθνη πάντα ταίς διδαχαίς

σου, μαθητεύων έδραμες, καί ταύτα βαπτίζων, Τριάδος επικλήσεσιν.

Όμβρος ως ουράνιος, ως δρόσος άνωθεν, ο θείος φθόγγος σου θεοκήρυξ, τόν αυχμόν διέλυσε, τής πολυθείας, ενός Θεού κηρύγματι.

Θεοτοκίον

Νέκρωσον τά πάθη μου, Θεογεννήτρια, καί τήν ψυχήν μου τήν νεκρωθείσαν, αμαρτίας δήγματι, ανάστησον Μήτηρ, τής όντως αναστάσεως.

Ωδή ς'

Μαινομένην κλύδωνι

Θεωρίας δόγματι, πολιτείας πράξεσι φαιδραίς, τού Χριστού Απόστολε λαμπόμενος, τούς εν βυθώ τής αγνωσίας εφώτισας.

Επιστέλλεις άπασι, τοίς ανθρώποις τήν φωτιστικήν, καί δογμάτων έμπλεων τού Πνεύματος επιστολήν, Ιεροφάντα θεσπέσιε.

Ο θεόπτης φθέγγεται, ουρανός τις ώσπερ λογικός, τού Θεού τήν δόξαν διηγούμενος, τού δι' ημάς σαρκί φανέντος τά θαύματα.

Θεοτοκίον

Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε ρύσαί με φθοράς, καί παθών τόν τάραχον κατεύνασον, η τήν πηγγήν τής απαθείας κυήσασα.

Ο Ειρμός

«Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρω Δεσποτα Χριστέ, τών παθών τήν θάλασσαν κατεύνασον, καί εκ φθοράς ανάγαγέ με ως εύσπλαγχνος».

Κοντάκιον 'Ηχος α'

Χορός Αγγελικός

Εκ ρίζης ευκλεούς, θεοδώρητον κλήμα, ανέτειλας ημίν, τού Κυρίου αυτόπτα, Απόστολε θεάδελφε, τού Χριστού κήρυξ πάνσοφε, τρέφων άπαντα, κόσμον καρποίς σου τών λόγων, τήν ορθόδοξον, πίστιν Κυρίου διδάσκων, ως μύστης τής χάριτος.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τή ΙΘ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Αγίου Αποστόλου Ιούδα.

Στίχοι

Καί συγγενεία καί χορώ αυχείν έχεις.
Χριστού μαθητών ώ Ιούδα, καί πάθει.
Εννεακαιδεκάτη βελέεσσιν Ιούδας θνήσκει.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Ζωσίμου.

Στίχοι

Ψυχήν υπέρ σου Ζώσιμος θείς φιλτάτην,
Ξίφει θανών, ζή ψυχικήν ζωήν, Λόγε.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών Ζήνωνος.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού οσίου Παϊσίου του Μεγάλου.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Ο υπερυψωμενος

Τόν θεοειδέστατον, μεθέξει θεότητος, γενόμενον άπαντες,, Ιούδαν υμνήσωμεν, ενθέως μελωδούμεντες, ο Θεός ευλογητός εί.

Η πνευματοκίνητος, καί θεόπνους γλωσσά σου, τόν κόσμον επέστρεψε, Χριστού τώ κηρύγματι, ώ πάντες μελωδούμεν, ο Θεός ευλογητός εί.

Νέμει σοι ουράνιον, κληρουχίαν Κύριος, καί θρόνον υπέρλαμπρον, εν ώ καθεδούμενος, ενθέως μελωδήσεις, ο Θεός ευλογητός εί.

Θεοτοκίον

Στόματι καί γνώμη σε, Θεοτόκον άπαντες, κηρύττομεν πάναγνε, Θεόν γάρ εγέννησας, ώ πάντες μελωδούμεν, ο Θεός ευλογητός εί.

Ωδή η'

Σοί τώ παντουργώ

Πλούτον τών εθνών, καί βασιλέων γέρας, εύκλειαν απείληφας, βοών Απόστολε, Πάντα τά έργα, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Όλην τήν αυγήν, τού Παρακλήτου Μάκαρ, εδέξω φοιτήσασαν, κραυγάζων ένδοξε, Πάντα τά έργα, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ύμνοις οι πιστοί, τήν σοί δοθείσαν αίγλην, Ιούδα γεραίρομεν, προθύμως ψάλλοντες, Πάντα τά έργα, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Δεύτε καλλονήν, τού Ιακώβ υμνώμεν, Μαρίαν τήν άχραντον, συμφώνως κρίζοντες, Πάντα τά έργα, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ο Ειρμός

«Σοί τώ Παντουργώ, εν τή καμίνω Παίδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν έμελπον, Πάντα τά έργα, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ'

Ησαΐα χόρευε

Απαστράπτων ένδοξε, φωτοχύτω Πνεύματος αυγή, θαυμάτων τάς αστραπάς, τών υπερφυών, τοίς πάσιν απέπεμπες, ως μαθητής τού Εμμανουήλ, όν

μεγαλύνοντες, σέ θεόπτα μακαρίζομεν.

Σύν Αγγέλων τάξεσι, παρεστώτες οι θεοειδείς, αυτόπται καί θεωροί, τού μονογενοῦς, τού σάρκα πτωχεύσαντος, υπέρ ημών, τούτον εκτενώς, νύν ικετεύσατε, τού σωθῆναι τὰς ψυχὰς ημών.

Θεοτοκίον

Ὡς τεκούσα Πάναγνε, τῶν κτισμάτων τόν Δημιουργόν, κατά παντός γεννητοῦ, φέρεις τήν ἀρχήν, ἀσύγκριτον ἔχουσα, υπεροχήν καί υπερφερή, ὅθεν τόν τόκον σου, προσκυνούντές, σε δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός

«Ἡσαία χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καί ἔτεκεν υἱόν τόν Ἐμμανουήλ, Θεόν τε καί ἄνθρωπον, Ἀνατολή ὄνομα αὐτῷ, ὄν μεγαλυνοντες, τήν Παρθένον μακαρίζομεν».

Καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία, καί Ἀπόλυσις.

[Ἀρχή](#)

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, Ἐπισκόπου Πατάρων.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

Μέθοδον ἡ μνήμη σου, ἡμῖν σωτήριον φέρουσα, Ἱεράρχα Μεθόδιε, λαμπρῶς ἐπεδήμησεν, ἐν αὐτῇ διό σε, ἀνυμνολογοῦμεν, ἀνακηρύττοντες τούς σοῦς, φαιδροῦς ἀγῶνας καί τὰ παλαιίσματα, δι' ὧν τό πολυμήχανον, καί πονηρόν κατεπάλαισας, καί τῆς νίκης διάδημα, ἀνεπλέξω γηθόμενος.

Λόγοις κατεφώτισας, τῆς Ἐκκλησίας τό πλήρωμα, θεοφάντορ Μεθόδιε, ἀθλῶν δέ λαμπρότητι, τῆς πολυθειᾶς, ἐμείωσας ζόφον, καί μεταβέβηκας πρὸς φῶς, Ἱεροφάντα νύν τό ἀνέσπερον, διό σου τήν πανέορτον, καί φωτοφόρον πανήγυριν, εορτάζομεν σήμερον, εὐσεβεῖα λαμπόμενοι.

Αἵμασιν ἐπέχρωσας, τήν Ἱεράν διπλοῖδα σου, θεοφάντορ Μεθόδιε, μεθ' ἧς εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων μάκαρ, ἐχώρησας χαίρων, καί κατοπτεῦεις τηλαυγῶς, τήν τῆς Τριάδος θείαν λαμπρότητα, μυούμενος τρανότερον, τὰ υπέρ νοῦν καί διάνοιαν, καί θεούμενος ἀρίστα, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Σέ τό καθαρῶτατον, τού Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυῦμνητε, Τόν νοῦν μου καθάρισον, τόν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καί καταγῶγιον τερπνόν, τῆς υπερθέου Τριάδος ποιήσον, ὅπως τήν δυναστείαν σου, καί τό ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρούμενον βλέπουσα, καί τήν πλευράν ορυπτόμενον, ὑπό λόγχης ἡ

Πάναγνος, Χριστόν τόν φιλόανθρωπον, έκλαιε βοώσα, Τί τούτο Υιέ μου; τί σοι
αχάριστος λαός, ανταποδίδωσιν ών πεποίηκας, καλών αυτοίς, καί σπεύδεις
με, ατεκνωθήναι παμφίλτατε; Καταπλήπτομαι ένδοξε, σήν εκούσιον
σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Η συνήθης Στιχολογία, καί οι Κανόνες τής Οκτωήχου, καί τού Αγίου
ούτος, ού η Ακροστιχίς.

Τής αρετής μέθοδόν με, πανόλβιε μύστα, δίδαξον.
Θεοφάνους.

Ωδή α' Ἦχος βαρύς Νεύσει σου πρός γεώδη

Τρίβου συντονωτάτης, πρός τόν Θεόν με φερούσης, δεικνύων τήν μέθοδον,
Ιερομύστα δίδαξον, όπως τής ατελευτήτου, τύχοιμι ζωής, ταίς πρεσβείαις σου
πάνσοφε.

Ἦστραψας φωτοφόρος, εν τή τού Χριστού Εκκλησία, διπταίς λαμπρυνόμενος,
Ιεροφάντα χάρισιν, όθεν διπλοίς σε στεφάνοις, ιεροπρεπώς ο Χριστός
εστεφάνωσε.

Στέφει τού μαρτυρίου, Ιερωσύνης τε μύρω, Παμμάκαρ κοσμούμενος,
διαμφοτέρων ήστραψας, όθεν τής αληθεστάτης, καί θεοειδούς κληρουχίας
τετύχηκας.

Άμωμος ως θυσία, καί Ιερά τώ Δεσπότη, καί ζώσα καί έμψυχος, ιερουργήθης
ένδοξε, όθεν θυσιαστηρίω, τώ εν ουρανοίς προσεδέχθης Μεθόδιε.

Θεοτοκίον

Ρύστην βροτείου γένους, καί λυτρωτήν καί Σωτήρα, Χριστόν ημίν τέτοκας,
Παρθενομήτορ άχραντε, όθεν σαφώς σε ειδότες, πρόξενον ζωής αιωνίου
δοξάζομεν.

Ωδή γ' Ο κατ' αρχάς τούς ουρανούς

Επιπολάζουσιν ιδών, τήν τού Ωριγένους απάτην, ως υπάρχων άριστος
ποιμήν, τώ θείω πυρί συντόμως έφλεξας, πάσαν εκείνου τήν αχλύν, τήν
απαστραπτουσιν αίγλην, άψας τής σοφίας θεόληπτε.

Τής παρθενίας τό σεπτόν, καί τής αγνείας τό κάλλος, διά πείρας, Ένδοξε
μαθών, σοφία τή σή καί λόγων χάριτι, πάσι τήν τούτων καλλονήν,
υποδεικνύεις θεόφρον, καί τήν αιωνίζουσιν φαιδρότητα.

Η τών σών λόγων αστραπή, καί η τής γνώσεως σάλπιγξ, καί δογμάτων

εύσημος φθογγή, εις πάσαν τήν γήν εξήλθεν Όσιε, πάντας καλούσα τούς πιστούς, πρός μετουσίαν παμμάκαρ, τών επουρανίων απολαύσεων.

Στερεωτέρας εδωδής, πνευματικών συμποσίων, οι πλησθέντες Πάνσοφε τών σών, τήν όντως τρυπήν εκείθεν τρέφονται, τήν διαμένουσαν αεί, συμφυομένην αρρεύστως, καί συναυξομένην τοίς μετέχουσι.

Θεοτοκίον

Μετά τού θείου Γαβιρήλ, ευλογημένη τό Χαίρε, σοί Παρθένε κράζομεν αεί, χαράς γάρ ημίν αιτία γέγονας, καί ευφροσύνης αληθούς, τόν Λυτρωτήν καί Σωτήρα, πάντων μετά σώματος κυήσασα.

Ο Ειρμός

«Ο κατ' αρχάς τούς ουρανούς, παντοδυνάμω σου λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καί τώ παντουργώ καί θείω Πνεύματι, πάσαν τήν δύναμιν αυτών, εν ασαλεύτω με πέτρα, τής ομολογίας σου στερέωσον».

Κάθισμα Ήχος δ'

Ο υψωθείς

Θυσιαστήριον τερπνόν τήν καρδίαν, αποτελέσας εν αυτώ αναιμάκτους, Ιερουργέ προσήγαγες θυσίας Θεώ, αθλήσας δέ στερρότατα, καί τυθείς προσηνέχθης, θυσία ώ Μεθόδιε, δι' ημάς τώ τυθέντι, όν εκτενώς ικέτευε αεί, πάντας σωθήναι, τούς πόθω υμνούντάς σε.

Θεοτοκίον

Τή Θεοτόκω εκτενώς νύν προσδράμωμεν, αμαρτωλοί καί ταπεινοί, καί προσπέσωμεν, εν μετανοία κράζοντες, εκ βάθους ψυχής, Δέσποινα βοήθησον, εφ' ημίν σπλαγχνισθείσα, σπεύσον απολλύμεθα, υπό πλήθους πταισμάτων, μή αποστρέψης σούς δούλους κενούς, σέ γάρ καί μόνην, ελπίδα κεκτήμεθα.

Η Σταυροθεοτοκίον

Η παναμώμητος αμνάς καί Παρθένος, όν απεκήσεν Υιόν ηπλωμένον, επί Σταυρού ως έβλεψεν οδύναις τήν ψυχήν, καιρίαις κατεπλήττετο, καί εβόα θρηνούσα, Πού σου τέκνον φίλτατον, δωρεών καί θαυμάτων, μνήμη ών απήλαυσεν, ο αχάριστος δήμος; αλλ' εις τό σώσαι γένος τών βροτών, ταύτα νύν πάσχεις, Υμνώ σου τό εύσπλαγχνον.

Ωδή δ'

Ο πατρικούς κόλπους

Εις αρετών σύ περιωπήν, μαρτυρικώς τελειωθείς διέδραμες, μεγαλόδωρον αντίδοσιν, τής Ιερουργίας σου, κομισάμενος Παμμακάριστε.

Θρόνον λαχών ιεραρχικόν (ιερωτάτην γάρ ζωήν εκέκτησο), τήν ορθόδοξον εκήρυξας, πίστιν Πανσεβάσμιε, καί εδίδαξας σου τό ποίμνιον.

Ο γλυκασμός ο ψυχωφελής, τών σών δογμάτων ως πηγή προέρχεται, τούς μετέχοντας ευφραίνουσα, καί καταγλυκαίνουσα, τά τής ψυχής ημών αισθητήρια.

Διαφανές ως έσοπτρον Θεού, θείας εμφάσεις απλανώς δεχόμενος,
αναδέδειξαι Μεθόδιε, δι' ευτονωτέρας γάρ, σεαυτόν σπουδής απεστίλβωας.

Ο πατρικούς κόλπους μή λιπών, καί εκ Παρθένου σαρκωθείς, Χριστός ο
Θεός, διαφύλαξον τήν ποιμήνην σου, τής οικονομίας σου, προσκυνούσαν τά
θεία σύμβολα.

Ωδή ε'
Κύριε ο Θεός μου

Νέκρωσιν ζωηφόρον, ενεδύσω Πάτερ πρό τελευτής σου, καί ξίφει
τεμνόμενος, τώ τού μαρτυρίου σου, πρός ζωήν απειροπλασίως, μετετέθης
ένδοξε κρείττονα.

Μύστα τών απορρήτων, κοινωνέ τής άνω χοροστασίας, τούς πόθω τιμώντάς
σε, σώσον Παναοίδιμε, πειρασμών δεινών τάς εφόδους, διαλύων ταίς ικεσίαις
σου.

Έχων πρός τόν Δεσπότην, παρρησίαν Πάτερ, ού καί τό πάθος, προθύμως
εζήλωσας, διά τών αγώνων σου, τοίς πιστοίς τήν θείαν ειρήνην, καί γαλήνην
αίτησαι πάνσοφε.

Πρώτον Ιερουργήσας, τόν αμνόν Θεού τόν τάς αμαρτίας, τού κόσμου
καθαίροντα, ύστερον θυόμενος, λογική καί ζώσα θυσία, προσηνέχθης τούτω
Μεθόδιε.

Θεοτοκίον

Άχραντε Θεοτόκε, τήν εμήν ψυχήν τήν εσκοτισμένην, δοχείον υπάρξασα, τού
ακαταλήπτου φωτός, καί ναός τής θείας ακίνος, τώ φωτί σου λάμπруνον
δέομαι.

Ωδή ς'
Ναυτιών τώ σάλω

Νυσταγμόν βλεφάροις, καί τοίς οφθαλμοίς δέ σου ύπνον, Παμμάκαρ ουκ
έδωκας έως πάντων, τών παθημάτων σαυτόν ηλευθέρωσας καί χωρητικόν
ναόν ειργάσω, τής ακτινοβόλου αστραπής τού Πνεύματος.

Ολικώς τή θεία, καί θεοειδεί λαμπηδόνι, θεόφρον ενούμενος τής ενθέου,
Ιερωσύνης κανών εχρημάτισας, καί πρός τόν Θεόν μεσίτης, ώφθης, πάσης
Εκκλησίας τών πιστών Μεθόδιε.

Λαμπροτάτω βίω, η φωτιστική συνελθούσα, τών όντων κατάληψις
θεορρήμον, φωτός λαμπτήρα τώ κόσμω σε έδειξε, τήν αιρετικήν αδολεσχίαν,
καί τής αθείας τήν αχλύν διώκοντα.

Θεοτοκίον

Βασιλίδα πάντων, σέ τών γεγονότων ειδότες, Θεόν ως γεννήσασαν,

Θεομήτορ τόν εκ μή όντων, τά πάντα ποιήσαντα, τήν χαρμονικήν υμνολογίαν, μετά τού αγγέλου Γαβριήλ σοι κράζομεν.

Ο Ειρμός

«Ναυτιών τώ σάλω, τών βιωτικών μελημάτων, συμπλόοις ποντούμενον αμαρτίαις, καί ψυχοφθόρω θηρί προσριπτούμενον, ως ο Ιωνάς Χριστέ βοώ σοι, Εκ θανατηφόρου με βυθού ανάγαγε».

Συναξάριον

Τή Κ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Αγίου Ιερομάρτυρος Μεθοδίου, Επισκόπου Πατάρων.

Στίχοι

Μέθοδον Μεθόδιος βίου πρός βίον,
Μεθείς οδεύει, ού μέθοδος ού πέλει.
Εικάδι αρχιθύτην Μεθόδιον άορ κατέπεφεν.

Ταίς αυτού αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Οι εν καμίνω τού πυρός

Ιερωμένος θεόφρον, καί Μαρτύρων τής αληθείας, φαιδρώς εκλάμπων εν αίματι, σύν αυτοίς τώ Δεσπότη μέλπεις απαύστως, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Εστηριγμένος τή πίστει, τών ειδώλων έσβεσας φλόγα, ροαίς αγίων αιμάτων σου, διά τής μαρτυρίας ούτω κραυγάζων, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Μεμυημένος τά θεία, θεωρία τή ανωτάτη, τόν νούν πανσόφως ετράνωσας, τοίς πιστώς μελωδούσι συνανακράζων, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Θεοτοκίον

Υμνολογίαις δοξάζει, τόν σόν τόκον πάσα κτίσις, Θεόν Παρθένε γινώσκουσα, καί σεπτώς προσκυνούσα τούτω κραυγάζει, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Ωδή η'

Τόν μόνον άναρχον

Σέ τόν άόρατον, ως ορών εκαρτέρει, τούς τών τυράννων αικισμούς ο θεόφρων, καί στέφανον ανεδήσατο μέλπων, Υμνείτε ίερείς, λαός υπερυψούτε, αυτόν εις τούς αιώνας.

Τήν αδιάδοχον, τού Χριστού βασιλείαν, ειλικρινώς επιποθών Ιεράρχα, τήν ταύτην σοι προξενούσαν οδεύεις τρίβον, κραυγάζων τώ Χριστώ, Λαός υπερυψούτε, αυτόν εις τούς αιώνας.

Απειροπλάσιον, ο Χριστός σοι παρέσχε, τών σών καμάτων τόν μισθόν
θεοφόρε, διάνοιαν υπερβαίνοντα πάσαν, υμνούντι ευσεβώς, αυτού τήν
βασιλείαν, εις πάντας τούς αιώνας.

Δογμάτων πέλαγος, καί πυξίον δογμάτων, καί θεωρίας υψηλόν θησαυρόν σε,
γινώσκομεν καί αισθήσεως θρόνον, υμνούντες ευσεβώς, Λαός υπερυψούτε,
Χριστόν εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Ικέτης Πάναγνε, σοί προσέρχομαι πίστει, τή συλλαβούση τόν τών όλων
Δεσπότην, Νύν σώσον με διωγμών καί κινδύνων, υμνούντα ευσεβώς, Θεόν
τόν σαρκωθέντα, εκ σου ανερμηνεύτως.

Ο Ειρμός

«Τόν μόνον άναρχον, Βασιλέα τής δόξης, όν ευλογούσιν ουρανών αι
Δυνάμεις, καί φρίπτουσι τών Αγγέλων αι τάξεις, υμνεíte Ιερείς, λαός
υπερυψούτε, αυτόν εις τούς αιώνας».

Ωδή θ'

Μήτηρ Θεού καί Παρθένος

Διαπαντός τόν Χριστόν ικέτευε, θεομακάριστε Πάτερ, τών αιρέσεων παύσαι,
τά καθημών μηχανουργήματα, καί τόν νύν ζόφον εκ μέσου ποιήσαι, ως γάρ
Ιεράρχης, δυνατός πρέσβυς πέφηνας.

Από τής γής πρός τήν επουράνιον, διαγωγήν μετετέθης, λειτουργίας γέρας,
τούτο λαβών, καί τής αθλήσεως, ένθα ζωής ακηράτου μετέχων,
συνδιδαιωνίζεις τώ Χριστώ κατηξίωσαι.

Ξύλου ζωής τόν καρπόν ετρύγησας, τής αθανάτου Παμμάκαρ, τής ζωής τών
ανθρώπων, τόν αρχηγόν εμπορευσάμενος, ού τής χαράς απολαύων
πλουσίως, υπέρ τών υμνούντων σε, πιστώς εκδυσώπησον.

Όλον τόν νούν ανατείνων Όσιε, διά χρηστότητος βίου, τής Χριστού θεωρίας,
καί τής τερπνής αγαλλιάσεως, κατηξιώθης ως Ιερομάρτυς, ως υφηγητής τής
ευσεβείας καί πρόμαχος.

Θεοτοκίον

Νόμου καινού κιβωτόν καλούμέν σε, καί θεοχάρακτον πλάκα, εν ή ο Λόγος
εγράφη, ο τού Θεού βροτός γενόμενος, διά τό σώσαι τόν κόσμον εκ πλάνης,
κεχαριτωμένη Θεοτόκε πανύμνητε.

Ο Ειρμός

«Μήτηρ Θεού καί Παρθένος τε κούσα, καί παρθενεύουσα πάλιν, ουχί φύσεως
έργον, αλλά Θεού συγκαταβάσεως, όθεν ως μόνην τών θείων θαυμάτων,
καταξιωθείσάν σε αεί μεγαλύνομεν».

Καί τά λοιπά, ως σύνηθες, καί Απόλυσις.

[Αρχή](#)

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Ιουλιανού τού Ταρσέως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Φωταυγή σε ὡς ἥλιον, τά τού κόσμου πληρώματα, νοηταῖς λαμπρότησι καταυγάζοντα, καί αθεΐας ἐξείροντα, τήν νύκτα μακάριε, Μάρτυς Ιουλιανέ, ἐγνωκότες τήν μνήμην σου, εορτάζομεν, τήν φωσφόρον καί θεΐαν, καί τήν κόνιν, τών λειψάνων προσκυνούμεν, ῥώσιν ψυχών ἀρυόμενοι.

Καί τυπτόμενος μάστιγι, καί δεινῶς πτερνιζόμενος, καί φρουρά Μακάριε καθειργνύμενος, τόπους ἀμείβων θλιβόμενος, θηρσί συγκλειόμενος, καί βυθῶ προσομιλών, καί θαλάσση ποντουμένος, καί δεξάμενος, τό μακάριον τέλος, οὐκ ἠρνήσω, τόν Δεσπότην τών ἀπάντων, κλέος Μαρτύρων πανόλβιε.

Θαλαπτίων ἐκ κόλπων σε, πρὸς τή χέρσω γενόμενον, κυβερνήσει Πνεύματος ὡς ἐώρακε, τό ἱερώτατον γύναιον, πιστῶς υπεδέξατο, Μάρτυς Ιουλιανέ, καί ταφή παραδέδωκε, σοῦ τό ἀμωμον, καί πολυάθλον σῶμα, τό νικήσαν, διαβόλου τυραννίδα, τή συνεργία τῆς χάριτος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Πεπτωκῶτων ονόρθωσις, τεθνεῶτων ἀνάστασις, σύ εδείχθης τέσσασά τόν Υἱόν τού Θεοῦ, τόν τῷ Πατρί συννοούμενον, τήν θεΐαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σοῦ, ἐν σαρκί καθ' ὑπόστασιν, ὄν ἰκέτευε, πειρασμῶν λυτρωθῆναι καί κινδύνων, τοῦς ἐν πίστει Παναγία, εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὡς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καί Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καί ἀτενίζουσα, ἔλεγε, Τί σοι ἀναπέδωκαν, οἱ πολλῶν σοι ὄωρων, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλά δέομαι, Μή με μόνην εἴσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλά σπεύσον ἀναστήναι, συνανιστῶν τοῦς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ὁ μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τό στέφος ἐκομίσατο, τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τού Θεοῦ ἡμῶν, ἔχων γάρ τήν ἰσχύν σου, τοῦς τυράννους καθείλεν, ἔθραυσε καί δαιμόνων τά ἀνίσχυρα θράση, Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία καί οἱ Κανόνες τῆς Οκτωήχου καί τού Αγίου ὁ παρών, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς. (Ἄνευ τών Θεοτοκίων).

Ιουλιανόν ύμνοισι Μάρτυρα στέφω.
Ιωάννου Μοναχού.

Ωδή α' Ἦχος πλ. δ'
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Ἱεροῖς ευφημείσθω, ὕμνοις Ἀθλητά σου ἡ αοίδιμος, καί υπέρτιμος μνήμη,
απροσίτω γάρ δόξη δεδόξασται.

Ὅλισθον ουχ υπέστης, διηγωνισμένος τό μαρτύριον, τοῦ Χριστοῦ στρατιώτα,
ασθενεία σαρκός μέχρις αἵματος.

Υπέρ αἶγλην χρυσοῦ, τοῖς μαρτυρικοῖς εναγλαῖζεται, αικισμοῖς απαστράπτων,
καί πολύτιμον λίθον ὁ Ἅγιος.

Θεοτοκίον

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τόν αἶδιον, καί υπέρθεον Λόγον, υπέρ
φύσιν τεκούσα, υμνούμέν σε.

Ωδή γ'
Σύ εἰ τό στερέωμα

Λίθοις οὐ προστέταγμα, θεολατρεῖν χειρῶν ἔργοις, Ιουλιανός, τῷ
φρενοβλαβούντι, δικαστή απεφθέγγετο.

Ἴστασο πρό βήματος, τυραννικοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, Ιουλιανέ, ὡς Κριτή τῶν
ζώντων, καί νεκρῶν παριστάμενος.

Ἄφρων ου γεγένημαι, ὁμολογῶν Θεόν ἔφη, Ιουλιανός, ἓνα εν τριάδι,
αμερίστως υμνούμενον.

Θεοτοκίον

Δός ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ικεσίαις σου Πάναγνε, τάς προσβολάς,
αποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ὁ Εἰρμός

«Σύ εἰ τό στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε, σύ εἰ τό φῶς, τῶν
εσκοτισμένων, καί υμνεῖ σε τό πνεύμά μου».

Κάθισμα Ἦχος α'
Τόν τάφον σου Σωτήρ

Υδάτων πνιγμονή, τό μακάριον τέλος, δεξάμενος Σοφέ, τόν πολύμορφον
όφιν, εν τούτοις εναπέπνιξας, καί τήν νίκην απείληφας, όθεν πόθω σου, τήν
αξιέπαινον μνήμην, εορτάζοντες, υπέρ ἡμῶν σε πρεσβεύειν, Χριστῷ
ικετεύομεν.

Θεοτοκίον

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, όν έτεκες Θεόν, υπέρ νούν τε καί
λόγον, απαύστως ικέτευε, σύν ταῖς άνω Δυνάμεσι, δούναι άφεσιν, αμαρτιῶν
ἡμῖν πάσι, καί διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καί πόθω, αεί σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Η άσπιλος αμνάς, τόν αμνόν καί ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, επί ξύλου ορώσα, θρηνούσα εφθέγγετο, μητρικώς ολολύζουσα, πώς ενέγκω σου, τήν υπέρ λόγον Υιέ μου, συγκατάβασιν, καί τά εκούσια πάθη, Θεέ υπεράγαθε;

**Ωδή δ'
Εισακήκοα Κύριε**

Νιφετώδεσι μάλιστα, Ιουλιανός τό σώμα προδίδωσιν, ανεπαίσθητος τών πόνων γάρ, τού Χριστού τώ πόθω εφυλάττετο.

Ουρανίου υπέρτιμε, Ιουλιανέ χλιδής εφιέμενος, τοίς διώκταις τήν επίγειον, ως Χριστού θεράπων καταλέλοιπας.

Νικητήν δεισιδαίμονος, πλάνης ου σαρκός η ρώμη Πανέντιμε, αλλά πόθος ο αήττητος, τών Χριστού παθών σε απειργάσατο.

Υπερέπτης ως πτέρυξι, τούς τής ασεβείας βρόχους στερρότητι, καί τού Πνεύματος τή χάριτι, πρὸς σκηνάς Μαρτύρων επαγόμενος.

Θεοτοκίον

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οι πεφωτισμένοι πάντες κηρύττομεν, τόν γάρ ήλιον εκύησας, τής δικαιοσύνης αιιπάρθενε.

**Ωδή ε'
Ορθρίζοντες βώμέν σοι**

Μιμούμενος εν πάσι Πανεύφημε, τόν Δεσπότην, έστης επί βήματος, παρανομούντων κρινόμενος.

Νομίμως ηγωνίσω καί τέθυσαι, τώ Δεσπότη, ως αρνίον άκακον, χερσίν ανόμων Μακάριε.

Οσίως μαρτυρήσας αιίδιμε, επεγνώσθης, Ιουλιανέ μακάριε, υπό Θεού Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον

Παρθένον μετά τόκον υμνούμέν σε, Θεοτόκε, σύ γάρ τόν Θεόν Λόγον, σαρκί τώ χόσμω εκύησας.

**Ωδή ς'
Χιτώνά μοι παράσχου**

Ικρίω προσπαγέντος σου Χριστέ, ο κλεινός θεράπων σου, ουκ επαισχύνεται, αλλ' ως δόξης κοινωνός εναβρύνεται.

Σεσίγηται τής πλάνης τά αισχρά, θεηγόρων γλώσση δέ, θεία μυστήρια, τών Μαρτύρων τού Χριστού εκκαλύπτεται.

Ιάματα παθών παντοδαπών, καί πταισμάτων άφεσιν, αίτησαι ένδοξε, Αθλητά τού Σωτήρος τοίς υμνούσί σε.

Θεοτοκίον

Ο Λόγος τού Θεού σε τοίς βροτοίς, Θεοτόκε έδειξεν, ουράνιον κλίμακα, διά σου γάρ πρός ημάς καταβέβηκε.

Ο Ειρμός

«Χιτώνά μοι παράσχου φωτεινόν, ο αναβαλλόμενος φώς ώσπερ ιμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ο Θεός ημών».

Συναξάριον

Τή ΚΑ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Ιουλιανού τού εν Κιλικία.

Στίχοι

Φέρων τι χρήμα σάκκος άξιον πόλου,
Ιουλιανόν, βάλλεται πόντου μέσον.
Σάκκω Ιουλιανός βυθόν εισέδου εικάδι πρώτη.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος, Αφροδισίου.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Τερεντίου, Επισκόπου Ικονίου.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Παίδες Εβραίων

Μύρον ευώδες, αποστάζει, η αιιδιμος καί ενδοξός σου μνήμη, στρατιώτα Χριστού, τοίς ψάλλουσιν απαύστως, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός εις τούς αιώνας.

Άρρητος δόξα περιστέφει, τούς πρός αίνεσιν τήν σήν συνειλεγμένους, στρατιώτα Χριστού, καί ψάλλοντας απαύστως, Ευλογητός εί κυριε, ο Θεός εις τούς αιώνας.

Ρήσει τυράννου απειθήσας, ουκ ελάτρευσας Αοίδιμε τή κτίσει, αλλ' ή μόνω Θεώ, τώ ζώντι αναμέλπων, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός εις τούς αιώνας.

Τύφον κατέβαλες τυράννου, στηλιτευσας τήν ανόμων αφροσύνην, καί τήν δόξαν Χριστού, εκήρυττες κραυγάζων, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Χαίροις πανάμωμε Παρθένε, ότι έτεκες Θεόν σαρκί τώ κόσμω, τόν εκ πλάνης αγνή, λυτρούμενον τούς πίστει, σέ Θεοτόκον Δέσποινα, αληθή δοξολογούντας.

Ωδή η'

Μουσικών οργάνων

Υπεθώπυε μὲν ὁ ἀλάστωρ, καὶ βασάνοις σε ἐξεκαλείτο, πρὸς πλάνην
Ιουλιανέ, αὐτὸς δὲ ἀνεβόας, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ρωμαλεωτέρως ὡσπερ λέων, μετὰ τὰς αἰκίας τοῖς τυράννοις, προσβάλλεις
Ιουλιανέ, κραυγάζων Νηφαλέως, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αρετῆς ἀπάσης ἔμπνους στήλη, ἀσεβείας θρίαμβος ὠράθης, ἐν πόλεσι
περιαχθεῖς, ἐβόας ἀναμέλπων, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοβαροῦ πυρός οὐκ ἀπειλή με, οὐδ' ἀκμὴ τοῦ ξίφους ἀποστήσει, τοῦ
πλαστουργήσαντος Θεοῦ, ἐβόας ἀναμέλπων, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὡς τῶν ὅλων Κύριον τεκούσα, καὶ Παρθένος μείνασα Μαρία, καὶ μετὰ τόκον οἱ
πιστοί, ἀξίως ἀνυμνοῦντες, τό Χαίρέ σοι βοῶμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός

«Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων,
εἰκόνι τῇ ἐν Δειρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν Κύριον ἀνύμνου, καὶ
ἐδοξολογοῦν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδή θ'

Τὴν Ἀγνὴν ἐνδόξως

Τοῦ τυράννου τύφον κατέβαλες, Χριστοῦ στρατιῶτα, καὶ ἀνδρείως ἠγώνισαι
κατὰ κράτος, ἐκνευρίσας τούτον, διό σε μακαρίζομεν.

Ἐπηρμένον ὄμμα κατέβαλες, Θεοῦ στρατιῶτα, ἀσωμάτου ἀλάστορος,
προσπαλαίσας μετὰ σαρκὸς ἀνδρείως, Χριστόν μεγαλύνων αἰί.

Φωλεοὺς ἐξέφυγες δράκοντος, ἐχθροῦ ἀρχεκάκου, θαλαττίοις Μακάριε
κενεώσιν, ἐμβεβλημένος, ὅθεν σε ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὡς καλῶς τοῖς ἀθλοῖς ἠγώνισαι, ὑπὲρ τοῦ Δεσπότη! ὡς ὠραίως κατέστυψαι,
δεξιὰ δεσποτική! διό σε ἀξίως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον

Ὁ Μωσῆς ἐν βάτῳ κατείδέ σε, Ἀγνή ἐν τῷ ὄρει, δεχομένην τό ἀστεκτον, τῆς
θεότητος πύρ ἀφλέκτως, ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός

«Τὴν Ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεοτόκον, τὴν τό πύρ τῆς θεότητος,
δεξαμένην ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν».

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Αγίου Ιερομάρτυρος Ευσεβίου, Επισκόπου Σαμοσάτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ' Τί υμάς καλέσωμεν

Τί σε ονομάσωμεν ἔνδοξε; Ιεράρχην ἀληθῆ, καί Ιερόν δογματιστήν, ὀρθοδόξων στηριγμόν, καί Ἐκκλησίας οφθαλμόν, φωστήρα, νοητόν φῶς ἀπαστράπτοντα, Μαρτύρων, εὐκληρία διαπρέποντα, τῆς ἀληθείας υπέρμαχον, μέγαν τού ψεύδους κατήγορον, ἰκέτευε, τού σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Τί σε Ιεράρχα προσφθέγξωμαι; ποταμόν τῆς νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ, καταρδεύοντα τήν γήν, ἐπιρροαίς πνευματικαίς, κρατήρα, θείου νάματος πληρούμενον, Ἀρείου, τούς ὀμόφρονας βυθίζοντα, στύλον πυρός προηγούμενον, νέου λαοῦ θεία χάριτι, ἰκέτευε, τού σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Τί σε ονομάσω Εὐσέβιε; εὐσεβείας ποριστήν, καί ἀσεβείας μειωτήν, ἀθλοφόρων καλλονήν, καί Ιερέων χαρμονήν, δρεπάνην, τά ζιζάνια ἐκτέμνουσαν, τόν σίτον, τόν ουράνιον συνάγουσαν, πηγῆν θαυμάτων ἀέναον, νόσων ἐξαίρουσαν καύσωνα, ἰκέτευε, τού σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Τίνι ὠμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀνανεύουσα ψυχῆ, καί τό πύρ μή δειλιώσα, τῶν κακῶν ἐπιμονή; Ἀνάστα, καί τήν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχείαν, ἐπικάλεσαι καί βοήθησον, Τόν σόν Υἱόν καί Θεόν ἡμῶν, μή διαλίπης πρεσβεύουσα, ρυσθήναί με, τῶν παγίδων τού ἀλάστορος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἄρνα ἡ ἀμνάς ὡς εἴρακεν, ἐπὶ ξύλου ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ, Υἱέ μου, τί τό ξένον τούτο θέαμα, ὁ πάσι, τήν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατούσαι μακρόθυμε, βροτοίς παρέχων ἀνάστασιν, Δοξάζω σου, τήν πολλήν Θεέ μου συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καί οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καί τού Αγίου οὔτος, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τῆς εὐσεβείας τόν φερώνυμον σέβω. Ἰωσήφ.

Ὡδή α' Ἦχος πλ. δ'

Η κεκομμένη

Τώ ακροτάτω φωτί ελλαμπόμενος, καί Ιερέων χοροίς, μάκαρ συνταπτόμενος, καί ταίς μαρτυρिकाίς ευκλείαις εγκοσμούμενος, τούς πίστει εορτάζοντας τήν σήν, Ευσέβιε μακάριε, μνήμην περιφύλαττε, Χριστόν εξιλεούμενος.

Ἦδη τώ πόθω Χριστοῦ πυρπολούμενος, ἀπό νεότητος σήν, σάρκα καθυπέταξας, παμμάκαρ τῆς Ψυχῆς ταίς ιεραῖς δυνάμεσι, καί σκεύος Ιερὸν ἀποδειχθεῖς, λαόν ἐν οσιότητι, Ὅσιε ἐποίμανας, χρισθεῖς μύρω τῆς χάριτος.

Σέ ποιμενάρχην τό Πνεῦμα προβάλλεται, αἰρετιζόντων ἀχλύν, λόγοις σελασφόροις σου, σκεδάζοντα σοφέ, καί προφανῶς δεικνύοντα, τήν τρίβον τήν ὀρθήν, τοῖς ἐν αὐτῇ οσιῶς ἐπιβαίνουσι, μέγιστε Ευσέβιε, φωστήρ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ευλογημένη Θεὸν ἠκυήσασα, τούς ευλογούντάς σε νύν, Ἄχραντε ευλόγησον, καί πρὸς τὰς ἀγαθὰς εἰσόδους χειραγώγησον, καί ἐμπλησον ἐνθέων ἀρετῶν, καί ψάλλειν ἐνδυνάμωσον, Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Ὡδή γ'

Τὸν φόβον σου Κύριε

Υπήρξας πρᾶος καί ἀνεξίκακος, ταπεινόφρων καί μέτριος, καί ἀγάπης θείας ἐμπλεως, Μαρτύρων ἐπὶ τέλει, κοσμηθεῖς στεφάνω.

Στολαίς ταίς ἐξ αἵματος Ευσέβιε, Ιερῶτατε λαμπόμενος, εἰς τὰ Ἅγια ἀνέδραμες, φαιδρῶς τὰ τῶν Ἁγίων, δόξη ἐστεμμένος.

Ελέγχων Ἀρείου τούς ὀμόφρονας, διωγμούς Μάκαρ υπήνεγκας, βιαιότατόν τε θάνατον, διό τῆς ἀθανάτου δόξης ἠξιώθης.

Θεοτοκίον

Βουλήσει Πατρός τὸν Λόγον τέτοκας, ἐπελεύσει Πνεύματος, Παναγία Μητροπάρθενε, Ἀρχιερέων δόξα, ὅθεν σε ὑμνούμεν.

Ὁ Εἰρμός

«Τὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον, ἐν ταίς καρδίαις τῶν δούλων σου, καί γενοῦ ἡμῖν στερέωμα, τῶν σέ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένων».

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ταχύ προκατάλαβε

Φαιδρύνας τὸν βίον σου, τῶν ἀρετῶν καλλοναίς, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, καί Ιεράρχης σεπτὸς, παμμάκαρ Ευσέβιε, αἵματι δέ Μαρτύρων, σεαυτὸν ὠραῖσας, ἄνω πρὸς τὰς αὔλους, μετετέθης χορείας, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριστόν Πάτερ ἰκέτευε.

Θεοτοκίον

Ελπίς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιοθῶτων εἰς σέ, ἡ μόνη κυήσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τούτον σὺν τοῖς Ἁγίοις, Ἀποστόλοις δυσώπει, δοῦναι τῇ οἰκουμένη, ἰλασμόν καί εἰρήνην, καί πάσιν ἡμῖν πρό τέλους, βίου

διόρθωσιν.

Η Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, μήτερ Χριστού τού Θεού, ρομφαία διήλθέ σου, τήν παναγίαν ψυχήν, ηνίκα σταυρούμενον, έβλεψας εκουσίως, τόν Υιόν καί Θεόν σου, όνπερ ευλογημένη, δυσωπούσα μή παύση, συγχώρησιν πταισμάτων, ημίν δωρήσασθαι.

Ωδή δ'

Εξ όρους κατασκίου

Έστησας σοφέ, τής πλάνης σηπεδόνα, άλατι τών σών, νοστήμων διδαγμάτων, καί τούς νοσούντας αιρέσει κακοπιστίας, μάκαρ υγείωσας Ευσέβιε.

Ίθυνας λαόν, πρός όρμον σωτηρίας Αρειανικήν, βυθίσας απιστίαν, τή τών αιμάτων πλημμύρα, Ποιμήν καί Μάρτυς, Αρχιερέων εγκαλλώπισμα.

Άστρον φαινόν, άνέτειλας εν κόσμω, φέγγει Ιερών, δογμάτων καταυγάζων, τάς διανοίας Παμμάκαρ τών ορθοδόξων, όθεν πιστώς σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Στόματι Αγνή, καί γλώσση καί καρδία, καθομολογώ, τού Κτίστου σε Μητέρα, καί δυσωπώ σε, Καταύγασον τήν ψυχήν μου, εσκοτισμένην πλημμελήμασιν.

Ωδή ε'

Ο εκ νυκτός αγνοίας

Ταίς διδαχαίς σου Μάκαρ, τών ορθοδόξων στηρίζων τό φρόνημα, υπέρ τής ευσεβείας, τάς υπερορίας υπήνεγκας.

Ορθοδοξίας στήλην, καί ιαμάτων πηγήν σε γινώσκομεν, πάνσοφε Ιεράρχα, καί τής Εκκλησίας εδραίωμα.

Νομοθεσίαις θείαις, τούς ανομούντας στηρίζων εν χάριτι, υπό χειρός ανόμου, άδικον υπέμεινας θάνατον.

Θεοτοκίον

Φωτιστική λυχνία, Θεοκυήτορ τό θεϊόν λαμπάδιον, φέρουσα εγνωρίσθης, πάντα καταυγάζον τά πέρατα.

Ωδή ς'

Τήν δέησιν, εκχεώ

Εκήρυξας, ομοούσιον Λόγον, καί συνάναρχον Πατρί τόν Σωτήρα, τής βδελυράς, τού Αρείου μανίας, εξαφανίσας τό μάταιον φρόνημα, Ευσέβιε των ευσεβών, αρραγές καί στερρόν περιτείχισμα.

Ραντίσματι, τών σεπτών σου αιμάτων, πορφυρίδα σεαυτώ επιχρώσας, βασιλικήν, προσεχώρησας Πάτερ, μετ' ευφροσύνης εις θεία βασίλεια, παρίστασθαι τώ βασιλεί, τών αιώνων παμμάκαρ Ευσέβιε.

Ως ρόδον, ως ευωδέστατον κρίνον, ως Παράδεισος Θεού ανεδείχθης, μέσον ζωής, κεκτημένος τό ξύλον, τόν φυτουργόν τών απάντων καί Κύριον, Ευσέβιε καί νύν ημάς, ευωδίας πληροίς θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Νοήσαντες, θεηγόροι Προφήται, μυστηρίου σου τό άπειρον βάθος, τούτο σαφώς, προεδήλωσαν Κόρη, δι' αινιγμάτων καί θείων προρρήσεων, τόν Λόγον γάρ τόν τού Πατρός, υπέρ λόγον Αγνή εσωμάτωσας.

Ο Ειρμός

«Τήν δέησιν, εκχεώ πρός Κύριον, καί αυτώ απαγγελώ μου τάς θλίψεις, ότι κακών η ψυχή μου επλήσθη, καί η ζωή μου τώ Άδη προσήγγισε, καί δέομαι ως, Ιωνάς, Εκ φθοράς ο Θεός με ανάγαγε».

Συναξάριον

Τή ΚΒ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Αγίου Ιερομάρτυρος Ευσεβίου, Επισκόπου Σαμοσάτων.

Στίχοι

Κέραμος, Ευσέβιε Μάρτυς Κυρίου,
Ευθύς δέ καί στέφανος εν τή σή κάρα.
Εικάδι δευτερή κεφαλήν θλάσαν Ευσεβίοιο.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τών Αγίων Μαρτύρων Ζήνωνος καί Ζηνά.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Παίδες Εβραίων

Ύμνοις σχολάζων Ιεράρχα, καί δεήσεσιν, εκοίμισας τά πάθη, καί ημών τών Πιστών, άγρυπνος ώφθης φύλαξ, τών ευσεβώς υμνούντων σε, καί τελούντων σου τήν μνήμην.

Μάρτυς δειχθείς καί, Ιεράρχης, τά ουράνια, ενθέως εκληρώσω, καί τώ θρόνω βωών παρ ίστασαι τού Κτίστου, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός εις τους αιώνας.

Όρθρος ανέτειλας κηρύττων, τόν εκλάμπαντα Πατρός πρό εωσφόρου, Ιησούν τόν Χριστόν, φωστήρ τής Εκκλησίας, Ιεραρχών αγλάϊσμα, αθλοφόρων ωραιότης.

Θεοτοκίον

Νόμους τής φύσεως Παρθένε, τή κυήσει σου, καινίζεις παραδόξως, καί φθαρέντας ημάς, κακίστη παραβάσει, αναχωνεύεις, όθεν σε, κατά χρέος ευφημούμεν.

Ωδή η'

Οι θεορρήμονες Παίδες

Σύν Ιεράρχαις καί Μάρτυσι δυσώπει, ως Ιεράρχης καί Μάρτυς Ιεροκήρυξ Ευσέβιε, τόν Σωτήρα τών όλων, ευρείν ημάς έλεος.

Εν αγαθή συνειδήσει διαπρέπων, καί βακτηρία τών λόγων, τό Ιερόν νέμων ποίμνιον, τής αιρέσεως θήρας, Παμμάκαρ απήλασας.

Βεβαρυμμένους τή μέθη τής απάτης, τούς αιρετίζοντας μάτην, σύ διελέγχων Ευσέβιε, υπ' αυτών ανηρέθης, αθλήσας στερρότατα.

Θεοτοκίον

Ως ανωτέρα τών θείων υψωμάτων ύψιστον έτεκες Λόγον, τόν από τής γής ανυψώσαντα, τήν πεσούσαν ουσίαν ανθρώπων Πανύμνητε.

Ο Ειρμός

«Οι θεορρήμονες Παίδες εν τή καμίνω, σύν τώ πυρί καί τήν φλόγα, καταπατούντες υπέψαλλον, Ευλογείτε τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον».

Ωδή θ'

Κυρίως Θεοτόκον

Ιδείν κατηξιώθης, Πάτερ τά μακρόθεν, τή Ιερά σου ψυχή ελπιζόμενα, καί πρός ανέσπερον φέγγος, χαίρων εσκήνωσας.

Ωραίος απεφάνθης, ταίς θεηγορίαις, καί αγαθαίς εργασίαις Ευσέβιε, καί ταίς παντίμοις τών άθλων, μάκαρ λαμπρότησι.

Στησώμεθα χορείαν, εν αγγαλλιάσει, τόν Ιερόν ευφημούντες Ευσέβιον, τής ευσεβείας τώ κάλλει αγλαϊζόμενον.

Η θήκη σου μυρίζει, χάριν ιαμάτων, η δέ αγία σου μνήμη Ευσέβιε, κατα φωτίζει τόν Κόσμον, ως μέγας ήλιος.

Θεοτοκίον

Φιλάγαθε Παρθένε, τήν κεκακωμένην, τή αμαρτία ψυχήν μου αγάθουνον, η τόν πανάγαθον Λόγον, σαρκί κυήσασα.

Ο Ειρμός

«Κυρίως Θεοτόκον, σέ ομολογούμεν, οι διά σου σεσωσμένοι Παρθένε αγνή, σύν ασωμάτοις χορείαις, σέ μεγαλύνοντες».

Καί τά λοιπά, ως σύνηθες, καί Απόλυσις.

[Αρχή](#)

ΤΗ ΚΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τής Αγίας Μάρτυρος Αγριππίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εις τό, Κύριε εκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ήχος δ'

Έδωκας σημείωσιν

Ρώμη σε προβάλλεται, ὡσπερ λειμών ρόδον εὐοσμον, Αἰγυπτίνα πολὺαθλε, πιστῶν τὴν διάνοιαν, κατευωδιάζον, οἰμαῖς εναρέτοις, καὶ τό δυσώδες τῶν παθῶν, αποδιώκον χάριτι πάντιμε, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, τῆς Ἐκκλησίας εδραῖωμα, τῶν παρθένων τό καύχημα, τῶν θαυμάτων τό πέλαγος.

Ὀλβον ὡς πολὺτιμον, τῆ Σικελία σέ δίδωσιν, ἐν τῇ Ρώμῃ ἀθλήσασαν, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, ἐνθα γενομένη, αἰδίμε Μάρτυς, τὴν τῶν δαιμόνων πονηράν, πληθύν διώκεις ἐπιστασία σου, διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, εορτάζομεν ἀθλησιν, Αἰγυπτίνα πολὺαθλε.

Ἐφερον ἐπ' ὠμων σε, Βάσσα καὶ Παύλα προστάξεσι, τοῦ τὰ σύμπαντα φέροντος, τόπους διαμεΐβουσαι, καὶ μακρὰ πελάγη, Μάρτυς Αἰγυπτίνα, θαυματουργίας φοβερὰς, ἐπιτελούσαν τῆ θεία χάριτι, κατέπαυσας ἐν τόπῳ δέ, ἐν ᾧ Θεός ὠκονόμησε, κεκμηκότων ἀνάπαυσις, γενομένη πανεύφημε.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Σέ τό καθαρῶτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυῦμητε, Τόν νούν μου καθάρισον, τόν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγῶγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποιήσον, ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τό ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σέ ὡς εθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ ἀνουσόμενον, ἡ τεκούσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε, Πῶς εθελουσίως, πάθος υπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμπας ὡς παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; Ἀνυμνῶ σου τὴν ἀμετρον, νύν Υἱέ συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Οκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρῶν, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).

Τὴν Χριστονύμφην Αἰγυπτίνην αινέσω.

Ὡδή α' Ἦχος δ' Ἀνοίξω τό στόμα μου

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, τῆς ἀστραψάσης σοι ἀνωθεν, τόν ζόφον ἀπέλασον τῆς ἀγνωσίας μου, καὶ παράσχου μοι, εὐχαίς σου Αἰγυπτίνα, χάριν ἀνυμνήσαί σου, Μάρτυς τὰ θαύματα.

Ἡλίου φαιδρότερον, ὡς ἀληθῶς ἐξανέτειλας, ἐν τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ κατηύγασας, ἀκτίσι τῶν αγῶνων, Μάρτυς καὶ θαυμάτων σου, κόσμου τὰ πέρατα.

Νυμφίον ἀθάνατον, τόν ζωοδότην ποθήσασα, ὡς μνήστρα τὴν ἀθλησιν, τοῦτῳ προσήνεγκας, καὶ ἀντέλαβες, οὐρανῶν Βασιλείαν, καὶ στέφανον ἀφθαρτον, Μάρτυς αἰδίμε.

Χειρί τού Δεσπότη σου, κυβερνωμένη διέπλευσας, τήν άστατον θάλασσαν, τής ασεβείας σεμνή, καί προσώρμισας, λιμένι Αγριππίνα, τής άνω λαμπρότητος, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, η τόν Σωτήρα κυήσασα, καί τούτον αγκάλαις σου, θείαις κατέχουσα, κυριώνυμε, διάλυσον τόν γνόφον, ψυχής μου καί φώτισον, ταύτην γεραίρίειν σε.

Ωδή γ' Τόξον δυνατών

Ράβδοις τυπτομένη έχαιρε, τούτοις τά οστά τής ασεβείας συντρίβουσα, καί βοώσα, Τής σής ουδέν με, αγαπήσεως χωρίσει Χριστέ.

Ίνα τών εχθρών τήν γύμνωσιν, Μάρτυς στηλιτεύσης, τού χιτώνος γεγύμνωσαι, διά τούτο τής αφθαρσίας, τήν στολήν Χριστός σοι δίδωσι.

Στόμα τό λαλούν παράνομα, τής ευνομωτάτης, κατά σου Χριστομάρτυρος, ενεφράγη, τά μεγαλεία τού Σωτήρος κηρυττούσης σου.

Τείνας επί γής τό σώμά σου, ο τής ασεβείας υπουργός μεματαίωται, τεταμένην πρός τόν Δεσπότην, τήν διάνοιαν εχούσης σου.

Θεοτοκίον

Ρήσις ευσεβής πεπλήρωται, η τού Ησαΐου, Παρθένος γάρ τέτοκε, σαρκωθέντα τόν ζωοδότην, καί Σωτήρα τών Ψυχών ημών.

Ο Ειρμός

«Τόξον δυνατών ησθένησε, καί οι ασθενούντες, περιεζώσαντο δύναμιν, διά τούτο εστερεώθη, εν Κυρίω η καρδιά μου».

Κάθισμα Ήχος δ' Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ

Τόν ωραιότατον Χριστόν αγαπήσασα, καί παρθενία τήν ψυχήν ωραΐσασα, διά παντοίων πόνων τε καί θλίψεων, τούτω κατηγγύησαι, ως Παρθένος καί Μάρτυς, όθεν σε ηξίωσεν, ουρανίων θαλάμων, υπέρ ημών πρεσβεύουσαν αυτώ, τών σέ τιμώντων, σεμνή παμμακάριστε.

Θεοτοκίον

Τή Θεοτόκω εκτενώς νύν προσδράμωμεν, αμαρτωλοί καί ταπεινοί καί προσπέσωμεν, εν μμιαετανοία κράζοντες εκ βάθους ψυχής, Δέσποινα βοήθησον, εφ' ημίν σπλαγχνισθείσα, σπεύσον απολλόμεθα, υπό πλήθους ππαισμάτων, μή αποστρέψης σούς δούλους κενούς, σέ γάρ καί μόνην, ελπίδα κεκτήμεθα.

Η Σταυροθεοτοκίον

Τόν εξ ανάρχου τού Πατρός γεννηθέντα, η επ' εσχάτων σε σαρκί τετοκυία, επί Σταυρού κρεμάμενον ορώσά σε Χριστέ, Οίμοι! ποθεινότατε, Ιησού ανεβόα, πώς ο δοξαζόμενος, ως Θεός υπ' Αγγέλων, υπό ανόμων νύν βροτών Υιέ,

θέλων σταυρούσαι; Υμνώ σε μακρόθυμε.

Ωδή δ'

Ο καθήμενος εν δόξη

Ο τό θέλημα τών τούτον, φοβουμένων ποιούμενος, δι' Αγγέλου Μάρτυς, λύει σε δεσμών καί στρεβλώσεων, τήν διαλύσασαν πάσαν τήν ασέβειαν, τώ δεσμώ τής αγάπης Χριστού τού νυμφίου σου.

Νεκρωθείσα δι' αγάπην, τού νεκρώσαντος άπασαν, τήν ισχύν θανάτου, χάριν αναβλύζεις αείζων, τούς εκ παθών νεκρωθέντας θεραπεύουσα, Αγριππίνα, Μαρτύρων Χριστού εγκαλλώπισμα.

Υπερβάσα τή αγάπη, τού νυμφίου σου άπαντα, τής σαρκός τόν πόθον, έφερες στερρώς εν τώ τύπτεισθαι, τās αληθόνας βοώσα, Ού χωρίσει με, τής στοργής σου Χριστέ, τών παθών η επίτασις.

Μακαρίας ξυνωρίδος, τής Τριάδος τώ έρωτι, υπεραθλησάσης, Βάσσης Αγριππίνης τε σώφρονος, τīs τήν ανδρείαν εξείποι; όπως έδειξαν, αδρανή τών ειδώλων ισχύν κραταιότατα.

Θεοτοκίον

Η Βασίλισσα Παρθένος, διαchrύσω στολίσματι, ωραιζομένη, Υιώ Βασιλεί νύν παρίσταται, η ασυγκρίτως Αγγέλους υπερέχουσα, τούς κραυγάζοντας, Δόξα Χριστέ τή δυνάμει σου.

Ωδή ε'

Σύ Κύριέ μου φώς

Φώς άδυτον τώ σώ, ενσκηνώσαν σκηνώματι, εδεικνυ σε τοίς ορώσιν, εν νυκτί ως ημέραν, βολάς θαυμάτων πέμπουσαν.

Η άσπιλος αμνάς, τού ποιμένος τοίς ίχνεσι, βαδίζουσα Ιερείον, ώσπερ άμωμον τούτω, ενθέως προσενήνεκται.

Νούν έχουσα φωτός, προφητείας ανάπλεων, τά μέλλοντα, ως παρόντα, η αοίδιμος Βάσσα, προλέγειν κατηξίωται.

Θεοτοκίον

Ω Μήτηρ τού Θεού, τής ψυχής μου τήν κάκωσιν, θεράπευσον η τεκούσα, τόν πανάγαθον Λόγον, τόν πάντας αγαθύνοντα.

Ωδή ς'

Θύσω σοι, μετά φωνής

Αστράψαν, εκ τής Ρώμης ως άδυτον ήλιον, η Σικελία τό σώμα, τής Αγίας Μάρτυρος δεξαμένη, τής ζοφώδους, τών δαιμόνων λυτρούται δεινότητος.

Γενναίως, αι τρισόλβιοι Άγιοι Μαρτυρες, αι πρό θανάτου θανούσαι, εν τή προσδοκία τού μαρτυρίου, νεκρωθέν σου, ζωηφόρον τό σώμα κομίζουσι.

Ρομφαίαι, τού εχθρού επί σέ εξησθένησαν, καί γάρ ως πόλεις καθείλες, αθεμελιώτους τούτου τά θράση, Αγριππίνα, τώ μοχλώ τών ενδόξων αγώνων σου.

Ιάται, τή προσψαύσει αιμόρρους τού, σκήνους σου, λεπροί καθαίρονται πίστει, δραπτετεύει άλλη δέ πάσα νόσος, τή προσκλήσει, τού Αγίου σου Μάρτυς ονόματος.

Θεοτοκίον

Ρήμασι, τού Γαβριήλ Παρθένε πανάμωμε, νύν κεχρημένοι βοώμεν, Χαίρε Μήτηρ μόνη ευλογημένη, Χαίρε πύλη, δικαιοσύνης ήλιον έχουσα.

Ο Ειρμός

«Θύσω σοι, μετά φωνής αιέσεως Κύριε, η Εκκλησία βοά σοι, εκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τώ δι' οίκτον, εκ τής πλευράς σου ρεύσαντι αίματι».

Συναξάριον

Τή ΚΓ' τού αυτού μηνός, μνήμη τής Αγίας Μάρτυρος Αγριππίνης.

Στίχοι

Πλησθείσα δεινών τραυμάτων εκ τυμμάτων,
Πολλών μετέσχε στεμμάτων Αγριππίνα.
Εικάδι θειομένη τριτάτη θάνεν Αγριππίνα,

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τών Αγίων Μαρτύρων, Αριστοκλέους Πρεσβυτέρου, καί Δημητρίου Διακόνου καί Αθανασίου Αναγνώστου.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Ο διασώσας εν πυρί

Περιστέρα οία χρυσή, όπλω τού Σταυρού φραττομένη, Αγαρηνούς τούς εν νυκτί, τώ φρουρίω τώ σώ προσεγγίσαντας, εξηφάνισας σώσασα, τούς πιστούς μαιφονίας, τής τούτων Μάρτυς.

Πολυειδείς διά, Χριστόν, πόνους υπομείνασα Μάρτυς, άπονον εύρες εν αυτώ, καί αθάνατον λήξιν κραυγάζουσα, Υπερύμνητε Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων ευλογητός εί.

Ιερουργός ο θαυμαστός, καί θαυματουργίαις εκλάμπων, σου τά θαυμάσια ορών, Αγριππίνα Θεόν εμεγάλυνε, καί γηθόμενος έψαλλεν, ο Θεός ο τών Πατέρων ευλογητός εί.

Νενευρωμένω λογισμώ, σου τό ρωστικόν παθημάτων, διακομίζουσαι σώμα, γυναικείας ουδόλως ησθάνοντο, ασθενείας κραυγάζουσαι, αι παρθένοι τώ Δεσπότη, Ευλογητός εί.

Θεοτοκίον

Κυοφορήσασα Θεόν, μένεις μετά τόκον παρθένος, καί γαλουχείς μητροπρεπώς, τόν τροφέα τού κόσμου Πανάμωμε, όν υμνούντες κραυγάζομεν, ο Θεός ο τών Πατέρων ευλογητός εί.

Ωδή η' Παίδας ευαγείς

Η νύξ ως ημέρα καθωράτο, τοίς φέρουσι Μάρτυς σου τό λείψανον, τόπος ευωδίαστος, άπας σε δεχόμενος, δαιμονική παράταξις, σφοδρώς ηλαύνετο, ίάσεων απέρρει πλημμύρα, τοίς υπερυψούσι, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Νυμφίον αθάνατον ποθούσα, Οπίσω τών μύρων τούτου έδραμες, τούτου τά παθήματα, Μάρτυς καί τόν θάνατον, εκμιμουμένη ένδοξε, καί ανακράζουσα, Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ανύστακτον έχουσα τήν πίστιν, ελαίω τε φαιδρυνθείσαν τών αιμάτων σου, Μάρτυς τήν λαμπάδα σου, ένδον εισελήλυθας, εις τόν νυμφώνα χαίρουσα, τής ουρανού χαράς, Τόν Κύριον υμνείτε βώύσα, καί υπερυψούτε, αυτόν εις τούς αιώνας.

Ιδείν τήν τερπνότητα Κυρίου, τόν τούτου ναόν τε επισκέψασθαι, ποθούσα ως άρματι, αίματι οικείω σύ, εποχουμένη ψάλλουσα πρός τούτον έφθασας, Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Θεοτόκίον

Η βάτος τό πρίν προδιετύπου, τό ξένον τού τόκου σου μυστήριον, άκαυστος τώ φλέγεσθαι, μένουσα πανάμωμε, καί γάρ τό πύρ εκύησας, τό τής θεότητος, καί άφλεκτος διέμεινας Κόρη, όθεν σε υμνούμεν, πιστοί εις τούς αιώνας.

Ο Ειρμός

«Παίδας ευαγείς εν τή καμίνω, ο τόκος τής Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μέν τυπούμενος, νύν δέ ενεργούμενος, τήν οικουμένην άπασαν, αγείρει ψάλλουσαν, Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνα».

Ωδή θ' Λίθος αχειρότμητος

Νεύσει τού τά πάντα ποιούντος, τού μαρτυρίου πρός τό πέρας, η Αγαθονίκη σύν Βάσσα, ομού καί Παύλα προθύμως σπεύδουσαι, ως αληθώς κατάλληλον, εύρον τού πόθου τό συμπέρασμα.

Εν επουρανόις θαλάμοις, κατασκηνώσασα Παρθένε, καί τών αθεάτων τά κάλλη, κατανοούσα καί απολαύουσα, τής τού Θεού λαμπρότητος, τούς σέ υμνούντας καταφαίδρυνον.

Στέφανος ετέθη χαρίτων, τή κορυφή σου Αγριππίνα, ως τελειωσάσης τόν δρόμον, καί τηρησάσης τήν πίστην άσυλον, καί τών δικαίων τάγματα, περιχαρώς σε υπεδέξαντο.

Ως παρισταμένη τῷ θρόνῳ, ἐν παρρησίᾳ τοῦ Δεσπότη, μάρτυς Ἀγριππῖνα
σύν πάσι, τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίοις αἰτήσαι, ἀμαρτιῶν τὴν λύτρωσιν, τοῖς σέ
ὑμνοῦσι καλλιπάρθενε.

Θεοτοκίον

Ως τόν τοῦ παντός δεδραγμένον, μητροπρεπῶς ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, φέρουσα
Παρθένε Μαρία, χειρός με ρύσαι τοῦ πολεμήτορος, ὅπως τὴν σὴν
σωζόμενος, ἀνευφημῶ μεγαλειότητα.

Ὁ Εἰρμός

«Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος
ἐτήθη, Χριστός συνάψας, τὰς διεστῶσας φύσεις, διό ἐπαγαλλόμενοι, σέ
Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Καί ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία καί, Ἀπόλυσις.

Ἀρχή

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Τό Γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῼ ΕΣΠΕΡΙΝῼ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ' καί ψάλλομεν Στιχηρά
Προσόμοια τὰ ἐξῆς τρία, δευτεροῦντες τό α'.

Ἦχος δ'

Ὁ ἐξ υψίστου κληθεῖς

Ἐκ στερειούσης γεγέννηται νηδύς, ὁ λύσας τὴν στείρωσιν τῶν καρδιῶν
ἡμῶν, καί εὐτεκνίαν ἐν πίστει τε καί ἀληθείᾳ, ψυχαῖς ἀκάρτοις λόγον
δωρούμενος, ὁ ἐνδοξος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, φωνή τοῦ
Λόγου ἡ εὐσημος, τῆς μετανοίας, ὁ προσημάντωρ ὁ μεγαλόφωνος, καί
Παλαιάς τε καί τῆς Νέας, θεῖος μεσίτης σαφῶς γνωριζόμενος, οὐ τὴν γέννησιν
πόθῳ, εορτάσωμεν γηθόμενοι.

Ὁ σιτευτός νῦν τῆς ἐγκρατείας μόσχος, ἐκ στείρας γεγέννηται, υποδεικνύων
ἡμῖν, τόν ἐκ Παρθένου νεάνιδος, ἀμνόν τεχθέντα, καί τὰ τοῦ κόσμου αἶροντα
ππαίσματα, τρυγῶν ἡ φιλέρημος, σαφῶς ἐπέφανε, τό θεῖον ἔαρ μηνύουσα, δι'
οὐ ἐπαύθη, τῆς ἀθείας χειμῶν βαρύτατος, καί τοῦ νυμφίου φίλος γνήσιος,
περιφανῶς ἐπεδήμησεν, Ἰωάννης πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ κατὰ θεῖαν τεχθεῖς ἐπαγγελίαν, ὅτε ὁ παμμέγιστος θεῖος, Ἀρχάγγελος, ἐν τῷ
ναῷ τῷ γεννήτορι, σοῦ δεομένῳ, εὐηγγελίσαστο τὴν σὴν γέννησιν, τότε
ἀπιστήσαντι καί ἀντιλέξαντι, τῷ ἱερεῖ καθὼς γέγραπται, τὴν ἀφωνίαν, ὁ
Γαβριήλ ἐπήγαγε καί τὴν κώφευσιν, ἄχρι τοῦ τόκου, σὺ δέ Πρόδρομε, τόν
πατέρα τεχθεῖς τῶν τῆς γλώττης δεσμών, ἠλευθέρωσας μάκαρ, καί

πρεσβεύεις υπέρ πάντων ημών.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Πρέπει τώ Ιωάννη η ευωδία, πρέπει τώ Βαπτιστή, τών ασμάτων η τερπνότης, ούτος γάρ εκήρυξε τήν απαρχήν τής ημών σωτηρίας, ο σκιρτών εν κοιλία, καί βοών εν ερήμω, Μετανοείτε, τού Βασιλέως ο στρατιώτης, ο Πρόδρομος τής χάριτος, ο τόν αμνόν προμηνησων, καί τόν Σωτήρα πρεσβεύων, υπέρ τών ψυχών ημών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ἦχος πλ. δ'

Δέσποινα πρόσδεξαι, τās δεήσεις τών δούλων σου, καί λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης καί θλίψεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, ΣΤΙΧΗΡΑ ΠΡΟΣΟΜΙΑ.

Ἦχος β'

Οἶκος τού Εφραθά

Τράνωσόν σου λαμπρώς, τήν γλώσσαν Ζαχαρία, Προφήτης τό παιδίον, Υψίστου ἔσται λέγων, καί Θεού Λόγου Πρόδρομος.

Στίχ. Ευλογητός Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, ο ποιών θαυμάσια μόνος.

Ἦφθης εκ μητρικών, λαγόνων Ιωάννη, Θεώ ηγιασμένος, εγήγερται γάρ μείζων, βροτών ουδείς σου πώποτε.

Στίχ. Καί σύ παιδίον, Προφήτης Υψίστου κληθήση.

Λύεις τήν τού πατρός, Παμμάκαρ αφωνίαν, ως απαιδίας κλείθρα, διέλυσας τεκούσης, τεχθείς εκ θείας χάριτος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Μόνη Χριστιανών, ελπίς καί προστασία, Αγνή σύν τώ Προδρόμω, δυσώπει τόν Υιόν σου, υπέρ οικείων δούλων σου.

Απολυτίκιον Ἦχος δ'

Προφήτα καί Πρόδρομε, τής παρουσίας Χριστού, αξίως ευφημήσαί σε ουκ ευπορούμεν ημείς, οι πόθω τιμώντές σε, στείρωσις γάρ τεκούσης, καί πατρός αφωνία, λέλυνται τή ενδόξω, καί σεπτή σου γεννήσει, καί σάρκωσις Υιού τού Θεού, κόσμω κηρύτεται.

Δόξα... Καί νύν...

Ἦχος δ' Θεοτοκίον

Τό απ' αιώνος απόκρυφον, καί αγγέλοις άγνωστον Μυστύριον, διά σου Θεοτόκε τοίς επί γής πεφανέρωται, Θεός εν ασυγχύτω ενώσει σαρκούμενος, καί Σταυρόν εκουσίως υπέρ ημών καταδεξάμενος, δι' ού αναστήσας τόν Πρωτόπλαστον, έσωσεν εκ θανάτου τās ψυχάς ημών.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Στιχολογούμεν τήν α' στάσιν τού, Μακάριος ανήρ. Εἰς δέ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους η' καί ψάλλομεν Στιχηρά Ἰδιόμελα τά ἐξῆς, δευτεροῦντες τό α'.

Ἦχος δ'
Ἰωάννου Μοναχοῦ

Λύει τού Ζαχαρίου τήν σιωπήν, γεννηθεῖς ο Ἰωάννης, καί γάρ οὐδέ ἐπρεπε τόν πατέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς, ἀλλ' ὡσπερ ἀπιστηθείσαν, πρώην τήν γλώτταν ἔδησεν, οὕτω φανερωθείσαν, δοῦναι τῷ πατρί τήν ἐλευθερίαν, ὡ καί εὐηγγελίσθη, καί ἐγεννήθη φωνή τού Λόγου, καί φωτός Πρόδρομος, πρεσβεύων ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο αὐτός

Σήμερον ἡ φωνή τού Λόγου, τήν φωνήν δι' ἀπιστίαν κρατουμένην, λύει τήν πατρικήν, καί τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τήν εὐτεκνίαν, δεσμά τῆς στείρωσεως λύουσα μητρικά, ο λύχνος τού φωτός προέρχεται, ἡ αὐγή τού ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, μηνύει τήν ἔλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καί σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ανατολίου
Ο αὐτός

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, Ἄγγελος ἐκ στείρωτικῶν ὠδίνων προέρχεται, ο μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καί Προφήτου περισσότερος, ἔδει γάρ θείων πραγμάτων, παραδόξους εἶναι τὰς ἀρχάς, παρ' ἡλικίαν τό γόνιμον, καί ἀνευ σποράς σύλληψις, ο ποιῶν θαυμάσια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀνδρέου Κρήτης
Ο αὐτός

Ἐπέφανε σήμερον ο μέγας Πρόδρομος, ἐξ ἀγόνων λαγόνων, τῆς Ἐλισάβετ προελθῶν, ο μείζων πάντων τῶν Προφητῶν Προφήτης, οὔ ἕτερος οὐκ ἔστιν, οὐδέ ἐγήγερται, ὅτι τῷ Προδρόμῳ λύχνῳ, τό φῶς ἀκολουθεῖ τό ὑπέρλαμπρον καί τῇ φωνῇ ο Λόγος, καί τῷ νυμφαγωγῷ ο νυμφίος, κατασκευάζοντι Κυρίῳ λαόν περιούσιον, καί προκαθαίροντι ἐπὶ τό Πνεῦμα διά τού ὕδατος, τού Ζαχαρίου ο βλαστός, καί τῆς ἐρήμου τό κάλλιστον θρέμμα, τῆς μετανοίας ο κήρυξ, ἡ κάθαρσις τῶν ἀμπλακημάτων, ο τοῖς ἐν Ἄδῃ εὐαγγελιζόμενος, τήν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καί πρεσβεύων ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο αὐτός

Προφήτης καί Πρόδρομος, ἀπό γαστρός ἀνεδείχθης τού Χριστοῦ Ἰωάννη, σκιρτῶν καί ἀγαλλόμενος, ἐν τῇ νηδυῖ τῆς μητρός, ὁρῶν τήν Βασιλῖδα ἐλθούσαν πρὸς τήν δούλην, φέρουσαν τόν ἀχρονον, καί ἐκ Πατρός ἀμήτορα, πρὸς σέ τόν ἐκ στείρας, καί τού πρεσβύτου κατ' ἐπαγγελίαν ἀνατείλαντα. Αὐτόν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο αὐτός

Ω τού παραδόξου θαύματος, ο τῷ λόγῳ τού Ἀγγέλου μή πεισθεῖς, λέγοντος. Ὅτι συλλήψεται ἡ Ἐλισάβετ, καί τέξεται υἱόν, ο λέγων. Πῶς αὕτη τέξεται; ὅτι καγῶ προέβην, κακείνης τὰ μέλη νενέκρωται, ο καταδικασθεῖς σιωπᾶν διά τήν

απιστίαν, σήμερον ορά τικτόμενον το επαγγελθέν, καί σιωπής λυθείς, ευφροσύνην εισοικίζει, Ευλογητός βοών Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, ότι επεσκέψατο, καί εποίησε λύτρωσιν τώ λαώ αυτού, ο παρέχων τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Ο αυτός

Ιωάννη πανεύφημε, καί οικουμενική Απόστολε, τό του Γαβριήλ ευαγγέλιον, καί τής στείρας τό βλάστημα, καί τής ερήμου τό κάλλιστον θρέμμα, καί γνήσιε φίλε του νυμφίου Χριστού, αυτόν ικέτευε, ελεηθηναι τάς ψυχάς ήμων.

Δόξα... Ήχος πλ. β' Τού Βυζαντίου

Σήμερον του φωτός ο λύχνος, προοδοποιείται την έλευσιν Θεού του Λόγου ως αστήρ φαινός. Σήμερον Ζαχαρίας γλώτταν ετράνωσε, σιωπήν εξασκήσας, Αγγέλου προστάξαντος, έπρεπε γάρ ούτω, τον πατέρα τής φωνής, μή σιωπήν φυλάττειν, προελθούσης εκ γαστρός στερωτικής, καί παντός του κόσμου την λύτρωσιν ευαγγελιζομένης, εν παρρησία πολλή.

Καί νύν... Ο αυτός

Η Ελισάβετ συνέλαβε τον Πρόδρομον τής χάριτος, η δέ Παρθένος τον Κύριον τής δόξης. Ησπάσαντο αλλήλας αι μητέρες, καί τό βρέφος εσκίρτησεν, ένδοθεν γάρ ο δούλος ήνει τον Δεσπότην, θαυμάσασα η μήτηρ του Προδρόμου, ήρξατο βοάν. Πόθεν μοι τούτο, ίνα η Μήτηρ του Κυρίου μου έλθη προς με; ίνα σώση λαόν απεγνωσμένον. Ο έχων τό μέγα έλεος, δόξα σοι.

Είσοδος. Τό Προκείμενον τής ημέρας, καί τά Αναγνώσματα.

Γενέσεως τό Ανάγνωσμα (Κεφ. 17,15-17,19 & 18,11-14 & 21,1-2,4-8)

Είπε Κύριος ο Θεός τώ Αβραάμ. Σάρα η γυνή σου, ου κληθήσεται τό όνομα αυτής Σάρα, αλλά Σάρρα έσται τό όνομα αυτής. Ευλογήσω δέ αυτήν, καί δώσω σοι εξ αυτής τέκνον, καί ευλογησω αυτό, καί έσται εις έθνη, καί βασιλείς εθνών εξ αυτού εξελεύσονται. Καί έπεσεν Αβραάμ επί πρόσωπον αυτού, και εγέλασε, καί είπεν εν τή διανοία αυτού, λέγων. Εί τώ εκατονταετεί γεννήσεται υιός; καί ει η Σάρρα εννεήκοντα ετών ούσα τέξεται; Είπε δέ ο Θεός τώ Αβραάμ. Ναί, Ιδού Σάρρα η γυνή σου τέξεται σοι υιόν, καί καλέσεις τό όνομα αυτού Ισαάκ, καί στήσω την διαθήκην μου προς αυτόν εις διαθήκην αιώνιον, Αβραάμ δέ καί Σάρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ημερών. Εγέλασε δέ Σάρρα εν εαυτή λέγουσα. Ούπω μέν μοι γέγονεν έως του νύν, ο δέ κύριός μου πρεσβύτερος. Καί είπε Κύριος ο Θεός τώ Αβραάμ, Τί ότι εγέλασε Σάρρα εν εαυτή λέγουσα Άρά γε αληθώς τέξομαι; εγώ δέ γεγήρακα, μή αδυνατήση παρά τώ Θεώ πάν ρήμα; Καί Κύριος επεσκέψατο την Σάρραν, καθά ελάλησε, καί συλλαβούσα, έτεκε τώ Αβραάμ υιόν εις τό γήρας, εις τον καιρόν, καθά ελάλησεν αυτώ Κύριος. Περιέτεμε δέ αυτόν τή ημέρα τή ογδόη, καθά ενειλάτο αυτώ Κύριος ο Θεός. Καί Αβραάμ ήν ετών εκατόν, ηνίκα εγένετο αυτώ Ισαάκ ο υιός αυτού. Είπε δέ Σάρρα. Γέλωτά μοι εποίησε Κύριος, ός γάρ άν ακούση συγχαρείται μοι. Καί είπε. Τίς αναγγελεύει τώ Αβραάμ, ότι θηλάζει παιδίον Σάρρα, ότι έτεκον υιόν εν τώ γήρα μου; Καί ηυξήθη τό παιδίον, καί

απεγαλακτίσθη, καί εποίησεν Αβραάμ δοχήν μεγάλην, η ημέρα απεγαλακτίσθη Ισαάκ ο υιός αυτού.

Κριτών τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. 13, 2-8, 13-14, 17-18, 21)

Εν ταίς ημέραις εκείναις, εγένετο ανήρ εκ τής φυλής τού Δάν, καί όνομα αυτώ Μανωέ, καί η γυνή αυτού στείρα, καί ουκ έτικτε. Καί ώφθη Άγγελος Κυρίου προς τήν γυναίκα καί επε προς αυτήν. Ιδού σύ στείρα, καί ου τέτοκας, καί συλλήψη υιόν, Καί νύν φύλαξαι δή, καί μή πής οίνον καί σίκερα, καί μή φάγης πάν ακάθαρτον. Ότι ιδού σύ εν γαστρί έξεις, καί τέξη υιόν, καί σίδηρος ουκ αναβήσεται επί τήν κεφαλήν αυτού, ότι Ναζηραϊόν τώ Θεώ έσται τό παιδάριον από της γαστρός. Καί ήλθεν η γυνή, καί είπε τώ ανδρί αυτής, λέγουσα. Άνθρωπος τού Θεού ήλθε προς με, καί η όρασις αυτού ως όρασις Αγγέλου τού Θεού, επιφανής σφόδρα, καί είπεν. Ιδού σύ εν γαστρί έξεις, καί τέξη υιόν, καί νύν φύλαξαι, καί μή πής οίνον καί σίκερα, καί μή φάγης πάν ακάθαρτον, ότι Ναζηραϊόν Θεού έσται τό παιδάριον από γαστρός, έως ημέρας θανάτου αυτού, Καί εδεήθη Μανωέ τού Κυρίου, καί είπεν. Εν εμοί, Κύριε, ο άνθρωπος τού Θεού, όν απέστειλας, ελθέτω δή έτι προς ημάς, καί φωτισάτω ημάς, τί ποιήσωμεν τώ παιδαρίω τώ τικτομένω. Ήλθε δέ ο Άγγελος προς Μανωέ καί είπεν. Από πάντων ών είπον προς τήν γυναίκά σου, φυλαξάσθω. Από παντός, ο εκπορεύεται εξ άμπέλου, ου φάγεται, καί οίνον καί σίκερα μή πιέτω. Καί είπε Μανωέ προς τόν Άγγελον Κυρίου. Τί όνομά σοι; ίνα όταν έλθη τό ρήμά σου, δοξάσωμέν σε. Καί είπεν αυτώ ο Άγγελος Κυρίου. Ίνα τί ερωτάς τό όνομά μου; καί αυτό εστι θαυμαστόν. Καί ου προσέθηκεν έτι ο Άγγελος Κυρίου οφθίηναι προς Μανωέ, καί προς τήν γυναίκα αυτού.

Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. 40,1-5, 9 & 41,17-18 & 45,8 & 48,20-21 & 54,1)

Τάδε λέγει Κύριος, Παρακαλείτε, παρακαλείτε τόν λαόν μου λέγει ο Θεός. Οι Ιερείς λαλήσατε εις τήν καρδίαν Ιερουσαλήμ, παρακαλέσατε αυτήν, ότι επλήσθη η Ταπείνωσις αυτής, λέλυται γάρ αυτής η αμαρτία, ότι εδέξατο εκ χειρός Κυρίου διπλά τά αμαρτήματα αυτής. Φωνή βοώντος εν τή ερήμω. Ετοιμάσατε τήν οδόν Κυρίου, ευθείας ποιείτε τάς τρίβους αυτού, πάσα φάραγξ πληρωθήσεται, καί πάν όρος καί βουνός ταπεινωθήσεται, καί έσται τά σκολιά εις ευθείαν, καί αι τραχείαι εις οδούς λείας, καί όψεται πάσα σάρξ τό σωτήριον τού Θεού. Επ' όρους υψηλού ανάβηθι ο ευαγγελιζόμενος Σιών, ύψωσον εν ισχύϊ τήν φωνήν σου, ο ευαγγελιζόμενος Ιερουσαλήμ, υψώσατε, μή φοβείσθε. Εγώ Κύριος ο Θεός, εγώ επακούσομαι, ο Θεός Ισραήλ, καί ουκ εγκαταλείψω αυτούς. Αλλά ανοίξω επί τών ορέων ποταμούς, καί μέσω πεδίωνπηγάς, ποιήσω τήν έρημον εις έλη, καί τήν διψώσαν γήν εν υδραγωγοίς. Ευφρανθήτω ο ουρανός άνωθεν, καί αι νεφέλαι ρανάτωσαν δικαιοσύνην, ανατειλάτω η γή, καί βλαστησάτω έλεος, καί δικαιοσύνην ανατειλάτω άμα. Φωνήν ευφροσύνης αναγγείλατε έως εσχάτου τής γής, καί ακουστόν γενέσθω τούτο. Λέγετε, ότι ερρύσατο Κύριος τόν δούλον αυτού Ιακώβ. Καί εάν διψήσωσι δι' ερήμου, εξάξει αυτοίς ύδωρ εκ πέτρας. Ευφράνθητι στείρα η ου τίκτουσα, ρήξον καί βόησον η ουκ ωδίνουσα, ότι πολλά τά τέκνα τής ερήμου μάλλον ή τής εχούσης τόν άνδρα.

Εἰς τὴν Λιπὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'

Σταλάξατε τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία σκιρτήσατε, ὅτι ἐτέχθη ἐκ τῆς Ελισάβετ, ὁ μέλλων ἐφ' ἡμᾶς αὐλίζεσθαι, ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ λύσας ἐν τῷ τίκτεσθαι, τοῦ πατρός τὴν ἀφωνίαν, διό καὶ ἡμεῖς βοώμεν αὐτῷ, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός

Ἡ θεοσήμαντος φωνή, τοῦ φωτός ὁ λύχνος, ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ χριστομαρτύρητος πρῶτος τῶν Προφητῶν, τὰς υπέρ τοῦ κόσμου πρεσβείας ποιούμενος, ἐξαιρέτως τὴν ποιήνην σου, ἰκέτευε τοῦ σώζεσθαι ἀτρωτον.

Ὁ αὐτός

Κήρυξ γέγονας τοῦ ἀμνού τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, Ἰωάννη Προφήτα καὶ Πρόδρομε, Προφητεύεις τὰ μέλλοντα, καὶ προλέγεις τοῖς πέρασιν, Ἴδε ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν, καὶ παρέχων τοῖς πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ. α' Ἀνδρέου Κρήτης

Τόν ἐν Προφήταις ὄρον, καὶ ἀρχὴν Ἀποστόλων, τόν ἐπίγειον ἄγγελον, καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον, τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τόν στρατιώτην καὶ Πρόδρομον Χριστοῦ, τόν ἐξ επαγγελίας προσκιρτήσαντα, καὶ προκηρύξαντα Πρό τόκου τόν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, σήμερον ἡ Ελισάβετ τίκτει καὶ χαίρει, καὶ θαυμάζεται Ζαχαρίας παρὰ τῆς γερουσίας, τὴν σιωπὴν ὡς κλοιὸν υποθέμενος, καὶ ὡς γεννήτωρ τῆς φωνῆς προφητεύει σαφέστατα, Σὺ γάρ, παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, καὶ προπορεύσῃ οδοῦς ετοιμάσαι αὐτῷ, Διό Ἄγγελε, Προφήτα, Απόστολε, Στρατιώτα, Πρόδρομε, Βαπτιστὰ, καὶ Κήρυξ τῆς μετανοίας, καὶ ὁδηγὸς τοῦ φωτός, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ἀπαύστως πρέσβευε υπέρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρηκτον, τὴν ἀρραγὴ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'

Τόν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα, τόν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν υπέρ ἅπαντας, τόν τῆς ἐρήμου πολίτην, Ἰωάννην τόν ἐνδοξον, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς ευφημήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτόν, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτήρος καὶ Πρόδρομε, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐν τῇ σεπτῇ σου γεννήσει, δυσώπησον Χριστόν, ὄρωθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ευλογητός Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ.

Ἦλθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τοῦ Λόγου, ὁ τοῦ ἡλίου κήρυξ, γεννηθεὶς σήμερον, ἐκ στεῖρας τῆς ἀγόνου ἐξ επαγγελίας, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, λαοὶ ἀγαλλιάσθη, Ἦλθεν εὐτρεπίσαι τὴν ὁδὸν ἡμῖν τῆς σωτηρίας, ὃν καὶ σκιρτήσας προσεκύνησεν, ἐν τῇ νηδύϊ ὄντα τῆς μητρὸς, τὸν ἀμνὸν τὸν αἶροντα, τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ σύ παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ.

Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθεὶς, καὶ τῆς προφητείας δεξάμενος τὸ πλήρωμα, σήμερον ἐκ στεῖρας γεγέννηται, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν κηρύττων τρανῶς, Μετανοεῖτε, ἤγγικε γάρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

**Δόξα... Ἦχος πλ. δ'
Κασσίας Μοναχῆς**

Ἡσαΐου νῦν τοῦ Προφήτου ἡ φωνή, σήμερον ἐν τῇ τοῦ μείζονος Προφητῶν κυήσει Ἰωάννου πεπλήρωται, Ἰδοὺ γάρ φησιν ἀποστελῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὅς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου, Οὗτος οὖν ὁ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως στρατιώτης προδραμῶν, ὡς ἀληθῶς εὐθείας ἐποίει, τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, Ἄγγελος δὲ τὸν βίον ὑπάρχων, ἀγνεῖαν γάρ παντελή, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος, εἶχε μὲν τὸ κατὰ φύσιν, ἔφυγε δὲ τὸ παρά φύσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενος, Αὐτὸν ἅπαντες πιστοὶ, ἐν ἀρεταῖς μιμούμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπήσωμεν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Ὁ αὐτός

Βλέπε τὴν Ελισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ διαλεγομένην, Τί παραγέγονας πρὸς με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σύ Βασιλέα βαστάζεις, καγὼ στρατιώτην, σύ τὸν νομοδότην, καγὼ τὸν νομοθέτην, σύ τὸν Λόγον, καγὼ τὴν φωνήν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Προφήτα καὶ Πρόδρομε, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημήσαί σε οὐκ εὐπορούμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμώντές σε, στεῖρωσις γάρ τεκούσης, καὶ πατρός ἀφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

**Δόξα... Καὶ νῦν...
Ἦχος δ' Θεοτοκίον**

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἀγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὐ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

καὶ Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Νύν εβλάστησεν ἡμίν, τού Ζαχαρίου ο βλαστός, καί ευφραίνει νοητῶς, τάς διανοίας τῶν πιστῶν, τό τῆς ερήμου καλλώπισμα, καί Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὅθεν τού Χριστοῦ εδείχθη Πρόδρομος, καί Μάρτυς αψευδῆς, τῆς παρουσίας αὐτοῦ, Πνευματικοίς οὖν ἄσμασι, συμφώνως τῷ Βαπτιστῇ εκβοήσωμεν, Προφήτα Κήρυξ, τῆς αληθείας, πρέσβευε τού σωθῆναι ἡμάς.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τό υπέρ φύσιν θεωρῶν, καί ελάμβανεν εἰς νοῦν, τόν ἐπί πόκον υετόν, ἐν τῇ ἀσπύρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρί ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ααρῶν τήν βλαστήσασαν, καί μαρτυρῶν ὁ Μνήστῳρ σου καί φύλαξ τοῖς ἱερεύσιν ἐκραύγαζε, Παρθένος τίκτει, καί μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἡ ἀπαρχή, παραδόξως ἐτέχθησιν ὡς ἀληθῶς, Ἰωάννη πανεύφημε, τῶν Προφητῶν τό κεφάλαιον, καί ὡς φωνή τού Λόγου, ὑπάρχων ἐκραύγαζες, Μετανοεῖτε, ἡγγικεν, οὐρανῶν τό Βασίλειον, ὅθεν ἐτοιμάσας, τήν ὁδόν τού Κυρίου, τῆς χάριτος Πρόδρομος, ἀνεδείχθησιν τοῖς πέρασι, Βαπτιστά καί Ἀπόστολε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εορτάζουσι πόθῳ, τήν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τά πάθη τά χαλεπά, ἴασαι δέομαι, καί συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξα, τήν ψυχὴν καί τό σῶμα, μολύνας ὁ ἀθλιος, Οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τήν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τού ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενού, καί προστάτις θερμότατος, σέ γάρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλός σου.

Μετά τόν Πολυέλεον

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τό προσταχθέν μυστικῶς

Ἀγαλλιᾶσθῳ ὁ πατήρ, μήτηρ ευφραίνου, ὅτι Προφήτην ἐπί γῆς, ἔτεκες σήμερον, τόν θεόκλητον Πρόδρομον ἐξ ἐπαγγελίας, Ἡ στείρα βρέφος θηλάζει τόν Βαπτιστήν, καί χαίρει ὁ Ζαχαρίας τῷ τοκετῷ, λέγων, Γλώσσά μου λέλυται, τῇ σῇ προόδῳ ἐν γῇ, Λύχνε τού μεγάλου φωτός, Ὄντως θαῦμα παράδοξον!

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Τό προσταχθέν μυστικῶς λαβῶν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τού Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ, Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τούς

ουρανούς, χωρείται αναλλοιώτως όλος εν σοί, όν καί βλέπων εν μήτρα σου, λαβόντα δούλου μορφήν, εξίσταμαι κραυγάζειν σοι, Χαίρε Νύμφη ανύμφευτε.

Οι Αναβαθμοί, τό α' Αντίφωνον τού δ' Ήχου.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Εκ νεότητός μου πολλά πολεμεί με πάθη, αλλ' αυτός αντιλαβού, καί σώσον Σωτήρ μου.
- Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από τού Κυρίου, ως χόρτος γάρ, πυρί έσεσθε απεξηραμμένοι.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι πάσα ψυχή ζωούται, καί καθάρσει υψούται λαμπρύνεται, τή τριαδική Μονάδι ιεροκρυφίως.

Προκείμενον Ήχος δ'

Καί σύ, Παιδίον, Προφήτης Υψίστου κληθήση, προπορεύση γάρ πρό προσώπου Κυρίου, ετοιμάσαι οδούς αυτού.

Στίχ. Ευλογητός Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ.

Πάσα πνοή

Ευαγγέλιον κατά Λουκάν

Εν ταίς ημέραις εκείναις, συνέλαβεν Ελισάβετ...

Ο Ν'

Δόξα... Ταίς τού σου Προδρόμου...

Καί νύν... Ταίς τής Θεοτόκου...

Στίχ. Ελέησόν με ο Θεός, καί τό...

Στιχηρόν Ήχος β'

Ο εκ κοιλίας μητρός αγιασθείς, καί τής προφητείας δεξάμενος τό πλήρωμα, σήμερον εκ στείρας γεγέννηται, τού Κυρίου τήν έλευσιν κηρύττων τρανώς, Μετανοείτε, ήγγικε γάρ η βασιλεία τών ουρανών.

Ο παρών, ποίημα Ιωάννου τού Δαμασκηνού, φέρων Ακροστιχίδα.

Τώ Προδρόμου γέγηθα νύν Γενεθλίω.

Ωδή α' Ήχος δ'

Ο Ειρμός

«Τριστάτας κραταιούς, ο τεχθείς εκ Παρθένου, απαθείας εν βυθώ, ψυχής τό τριμερές, καταπόντισον δέομαι, όπως σοι ως εν τυμπάνω, τή νεκρώσει τού σώματος, επινίκιον άσω μελώδημα».

Ὡς ὀρθρος εὐπρεπῆς, τοῦ ἡλίου προτρέχων, στειρευούσης ὁ βλαστός, κηρύττει εμφανῶς, τῆς Παρθένου τό κύημα, πάση νῦν τῇ οἰκουμένη, ἀναλάμπειν τοῖς πέρασι, φωτισμόν εὐσεβείας καί χάριτος.

Προφήτης ἀληθῶς, τοῦ Ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γάρ Χριστοῦ, βοά σοι τῷ υἱῷ, Ἰωάννη πανεύφημε, Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας, παναγίῳ φερόμενος, τήν ὁδόν ἐτοιμάσαι τοῦ κτίσαντος.

Ῥημάτων Γαβριήλ, Ζαχαρίας ἀκούσας, ἀγγελίας θεϊκῆς, εδείχθη ἀπειθῆς, καί σιγῆν κατακρίνεται, λύεται δέ ἀφνω ταύτης, ἡ φωνή γάρ γεγέννηται, Ἰωάννης τοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος.

Θεοτοκίον

Ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, τό τοῦ παμβασιλέως, θεοδόχον εὐαγές, Κειμήλιον σεπτόν, Θεοτόκε πανάμωμε, φρούρησον σῆν κληρουχίαν, τήν αἰεὶ ευφημούσάν σε, καί γεραίρουσαν πίστει τόν τόκον σου.

Ἄτερος. Κανών. Ἦχος ὁ αὐτός, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Κοινῆς χαρᾶς Πρόδρομον ευφημῶ πόθω.

Ἐν δέ τοῖς Θεοτοκίοις.

Γεωργίου.

Ὡδή α'

Ἀνοίξω τό στόμα μου

Κοσμεῖται τήν χάριν νῦν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Πνεύματος, καί καταφαιδρύνεται καί ωραίζεται, τήν γενέθλιον, ἡμέραν τοῦ Προδρόμου, ευφροσύνως ἀγουσα, καί ἀναμέλπουσα.

Ὁ Κήρυξ τῆς χάριτος, καί εὐσφόρου φαιδρότερος, τῆς δόξης τόν Ἥλιον, μηνύει σήμερον, καί τήν ἔλλαμψιν, αὐτοῦ νῦν προκηρύττει, ἐν πάσι τοῖς πέρασιν, αὐγάζειν μέλλουσαν.

Νύξ τῆς ἀθεότητος, ἐν τῇ γεννήσει σου Πρόδρομε, ἐκ γῆς ἀπελαύνεται, καί αἰ τῆς χάριτος, ἐν τοῖς πέρασιν, ἀκτίνες ἐφαπλοῦνται, σύ γάρ τόν ἀνέσπερον, μηνύεις ἥλιον.

Θεοτοκίον

Γνώσιν τῆς συλλήψεως, τῆς σῆς δεικνύει ἡ κύησις, τῆς στεῖρας Πανάχραντε, προκαταγγέλλουσα, καί μηνύουσα, τόν ἀσπορόν σου τόκον, καρπὸν ἐξ ἀκάρπου γάρ, νηδύος ἤνεγκε.

Καταβασία

Ἀνοίξω τό στόμα μου, καί πληρωθήσεται Πνεύματος, καί λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καί οφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καί ἄσω γηθόμενος, ταύτης τά θαύματα.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

«Ουκ εν σοφία, καί δυνάμει καί πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοί τῆ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφία Θεοῦ, οὐ γάρ ἐστὶν Ἄγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε».

Δεσποτική μὲν, ἐκ Παρθένου τελείται ἡ γέννησις, ἀλλ' οἰκέτου προσφιλοῦς, ἐκ γηραλέας καί στείρας μητρός, εἰκότως προτρέχει γάρ, θαύμα τοῦ θαύματος.

Ρυσσή καί στείρα, τὴν Παρθένον μητέρα ἀσπάζεται, ἐπιγνούσα ἀψευδῶς, τῷ ταύτης τόκῳ ὡς λέλυται, δεσμὰ τῆς στειρώσεως, θείῳ βουλήματι.

Θεοτοκίον

Ἀπειρογάμῳς, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κηύσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον, οὐ γάρ ἐστὶν Ἄχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Ἴτερος

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους

Ἦχος τῆς ἐκ στείρας σου προόδου, δεσμὰ διαλύσας πατρικῆς, φωνῆς κηρύττει Ἐνδοξε, λαμπρῶς τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Χριστοῦ συγκαταβάσεως, τὰ θεία νῦν προμηνύματα.

Στείρας ἐξ ἀκάρπου ἐκβλαστήσας, ὁ τῆς εὐκαρπίας μηνυτῆς, τῆς ἐν Χριστῷ ἐξέτεμε, τὴν ἀγονον καί ἀκαρπον, ἀξίνη τοῦ κηρύγματος, ἀγνωμοσύνην Ἰουδαίων λαοῦ.

Χάριτος τῆς νέας αἰ ἀκτίνες, ἐξέλαμψαν σήμερον φαιδρῶς, τῆ σὴ γεννήσει Πρόδρομε, καί παλαιὰ αἰνίγματα, καί οἱ σκιῶδεις γράμματος, μεταχωρεῖν τύποι ἀπήρξαντο.

Θεοτοκίον

Ἐλυσεν ὁ τόκος σου Παρθένε, δεσμὰ καταδίκης τῶν βροτῶν, καί εαυτῷ συνέδησεν, ἡμᾶς διὰ τῆς χάριτος, ἐπευλογήσας ἅπαντας, τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Καταβασία

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καί ἀφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον, καί ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα Ἦχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ὡσπερ ἥλιος φαιδρός, τῆς Ελισάβετ ἐκ γαστρός, ἐξανέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ υἱός, καί τοῦ Πατρός διαλύει τὴν ἀφωνίαν, καί πάσι τοῖς λαοῖς, ἐν παρρησία πολλή, Εὐθύνατε βοᾶ, τὰς τοῦ Κυρίου οδοὺς, καί γάρ αὐτός ἐλεύσεται καί σώσει, τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐπιστρέφοντας, ὃν προκηρύξας ὡ Ἰωάννη, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον

Κατεπλάγησαν Αγνή, πάντες Αγγέλων οι χοροί, τό μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τό φρικτόν, πῶς ο τά πάντα συνέχων νεύματι μόνω, αγκάλαις ως βροτός, ταίς σαίς συνέχεται, καί δέχεται αρχήν ο Προαιώνιος, καί γαλουχείται, σύμπασαν, ο τρέφων πνοήν αφάτω χρηστότητι! καί σέ ως όντως, Θεού Μητέρα, ευφημούντες δοξάζουσι.

Ωδή δ' Ο Ειρμός

«Ο καθήμενος εν δόξη, επί θρόνου θεότητος, εν νεφέλη κούφη, ήλθεν Ιησούς ο υπέρθεος, τή ακηράτω παλάμη καί διέσωσε, τούς κραυγάζοντας, Δόξα Χριστέ τή δυνάμει σου».

Μυστηρίων απορρήτων, προοδεύει μυστήριον, τή καινοτομία, τῆς θεσμοθεσίας τῆς φύσεως, τῆς αρρωστίας η λύσις προμηνύουσα, τήν διόρθωσιν, ταύτης Χριστέ καί τήν θέωσιν.

Ο Ησαίας πατρόθεν, τώ Υιώ προεφήτευσε, σαρκωθησομένω, Άγγελον βροτόν τόν Ισαγγελον, Ιδού εγώ αποστέλλω πρό προσώπου σου, προκραυγάζοντα, Δόξα Χριστέ τη δυνάμει σου.

Υπηρετήσαι ως δούλος τώ Δεσπότη γεγέννημαι, εις αυτό γάρ ήκω, τούτου καταγγείλαι τήν έλευσιν, ως τῆς Παρθένου τόν τόκον προπιστώσεται, παραδόξως στειρεύουσα, γραύς εκβλαστήσασα.

Θεοτοκίον

Η Αγία Θεοτόκος, ήν οικήσαι ηυδόκησεν, ως ευώδη οίκον, Λόγος τού Πατρός ο υπέρθεος, ού διεφθάρη τήν μήτραν, ουκ ωδίνησε, καί γάρ τέτοκεν, Εμμανουήλ τόν Θεάνθρωπον.

Έτερος

Τήν ανεξιχνίαστον

Ρείθρα ετοιμάζουσιν οι ποταμοί, καί ο Ιορδάνης τά νάματα, προευτρεπίζει, τώ Δεσπότη εαυτού, τόν Βαπτιστήν θεώμενος, τούτον νύν εκ στείρας τικτόμενον.

Αι τῆς αγαθότητος τού Ποιητού, δωρεαί προκύπτουσιν άνωθεν, τού εωσφόρου, διανίσχοντος εν γή, καί τήν αυτού επίλαμψιν, καί επιδημίαν κηρύπτοντος.

Σάλπιγξ μεγαλόφωνος επί τῆς γῆς, σήμεραν εκ στείρας προέρχεται ο Ιωάννης, καί μηνύει τοίς βροτοίς, τόν Βασιλέα Κύριον, εξ αγνης αφράστως Τικτομενον.

Θεοτοκίον

Ως ούσαν εκπλήρωμα τών εν σκιά, τύπων καί συμβόλων Πανάχραντε, πάντες Προφήται, σέ ανύμνησαν φωναίς, προμηνυούσαις άπασι τά σά μεγαλεία καί θαύματα.

Καταβασία

Τὴν ανεξιχνίαστον θεϊαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Υἱίστου, ὁ Προφήτης, Αββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδή ε' Ὁ Εἰρμός

«Νῦν ἀναστήσομαι, προφητικῶς ἔφη ὁ Θεός, νῦν ὑψωθήσομαι, νῦν δοξασθήσομαι, τόν πεσόντα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, καί πρὸς φῶς τό θαυμαστόν, ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς θεότητος».

Γῆ ἐξανέτειλε, παναληθῆ κήρυκα, φωνὴν πάσι κηρύττουσαν, γλώσση τοῦ Πνεύματος, τῆς Παρθένου τόν Υἱόν, δικαιοσύνην ουρανόθεν ἐφ' ἡμᾶς, διακύπτουσαν ὕλη σώματος.

Ἔθετο Κύριος, παναληθῆ λύχνον ἐν Χριστοῦ, πάντας φωτίζοντα, μόνους ἐνδύοντα, τοὺς ἐχθραίνοντας αὐτῷ ὡς διπλοῖδα, τὴν αἰσχύνην ἀψευδῶς, Θεοῦ Λόγον Υἱόν κηρύττοντα.

Γήθεται ἅπαντα, κτίσις τῷ σῶ τόκῳ θεϊκῶς, σὺ γάρ ἐπίγειος, ἄγγελος Πρόδρομε, καί ουράνιος βροτὸς ἀναδειχθήσῃ, τόν ουράνιον Θεόν, προμηνύων ἡμῖν σαρκούμενον.

Θεοτοκίον

Σοῦ τὰ θαυμάσια, προφητικαί ἔφησαν φωναί, ὅρος καλοῦντές σε, καί πύλην ἀχραντε, καί λυχνίαν φαεινὴν, ἐξ ἧς τό φέγγος ἀληθῶς τό θαυμαστόν φρουκτωρεῖ, Ἀγνή κόσμον ἅπαντα.

Ἄτερος

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα

Ῥώννυται ἡ πρότερον, φύσις ἐξασθενήσασα, πρὸς τὴν τῶν καλῶν καρπογονίαν, ἐκ τῆς ἀκάρπου μήτρας τεχθέντος σου, καί βροτοῖς, κηρύττεται ζωή, ἐν τῇ ἀποτέξει σου, παναοίδιμε Πρόδρομε.

Ὁ λύχνος ὁ ἀσβεστος, ἐκ στείρας προερχόμενος, μηνύει τόν ἥλιον τῆς δόξης, ἐκ τῆς Παρθένου ἐξανατέλλοντα, πάντας τοὺς ἀνθρώπους τῷ φωτί, τῆς συγκαταβάσεως, καταυγάζοντα χάριτι.

Δεσμούνται πολύφθογγοι, γλώσσαι τῆς ἀθεότητος, καί χεῖλη πλατύνονται εἰς δόξαν, τῆς παρουσίας τοῦ τῶν ἀπάντων Θεοῦ, τοῦ Προδρόμου ταύτην ἐν τῇ γῇ, σήμερον μηνύοντος, καί τρανῶς προκηρύττοντος.

Θεοτοκίον

Ῥήμασι τὴν δόξαν σου, ἡ Ελισάβετ Ἄχραντε, τοῖς προφητικοῖς δοξολογούσα, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ τόκου σου, χαίρουσα ἐκήρυττε τρανῶς, σὺ ὑπάρχεις πάντων γάρ, ευφροσύνη καί καύχημα.

Καταβασία

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῖα δόξῃ σου, σὺ γάρ ἀπειρόγαμε Παρθένε,

έσχες εν μήτρα, τόν επί πάντων Θεόν, καί τέτοκας άχρονον Υιόν, πάσι τοίς υμνούσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ωδή ς' Ο Ειρμός

«Ήλθον εις τά βάθη τής θαλάσσης, καί κατεπόντισέ με, καταιγίς πολλών αμαρτημάτων, αλλ' ως Θεός, εκ φθοράς ανάγαγε, τήν ζωήν μου ως φιλάνθρωπος».

Θεόν Λόγον έγνως ως Προφήτης, εν μητρική νηδυϊ, καί τή ταύτης χρησάμενος γλώττη, θεολογείς, σκοτεινώ θεώμενος, εν θαλάμω φώς απρόσιτον.

Ασιγήτως ως φωνή βοώντος, τόν Λυτρωτήν τού κόσμου Βαπτιστά, ικετεύων μή παύση, τήν ψυχικήν διαλύσαι στείρωσιν, τών υμ νούντων σου τήν γέννησιν.

Θεοτοκίον

Αστέκτου θεότητος χωρίον, η καθαρά νηδύς σου, αναδέδεικται ώ Θεοτόκε, ή αδεώς, ουρανών τά τάγματα, ατενίζειν ου δεδύνηται.

Έτερος

Τήν θείαν ταύτην

Ρομφαίαν Πρόδρομε δίστομον, τήν γέννησιν τήν σήν ο πολέμιος, εχθρός εδέξατο, σύ γάρ τήν τούτου αναίρεσιν, καί τήν ανθρώπων ζωωσιν ανεκήρυξας.

Ο θείος πλούτος διέκυψεν, εξ ύψους θεϊκού εις τά σύμπαντα, τής τών βροτών εμφανώς, υιοθεσίας καί χάριτος, τού ταύτης τικτομένου σήμεραν κήρυκος.

Μύρα ευώδη η έρημος, εκβλύζει νοητώς τά μηνύματα, εν τή γεννήσει σου, τή εκ τής στείρας Πανεύφημε, τού ακενώτου μύρου εισδεχομένη Χριστού.

Θεοτοκίον

Γνωρίσας μόνην σε Δέσποινα, Μητέρα τού Θεού προεσκίρτησεν, ο θείος Πρόδρομος, εν τή μητρώα νηδυϊ Αγνή, καί τά σά μεγαλεία προανεκήρυξε.

Καταβασία

Τήν θείαν ταύτην καί πάντιμον, τελούντες εορτήν οι θεόφρονες, τής Θεομήτορος, δεύτε τās χείρας κροτήσωμεν, τόν εξ αυτής τεχθέντα Θεόν δοξάζοντες.

Κοντάκιον Έχος γ' Η Παρθένος

Η πρίν στείρα σήμεραν, Χριστού τόν Πρόδρομον τίκτει, καί αυτός τό πλήρωμα, πάσης τής προφητείας, όνπερ γάρ, προανεκήρυξαν οι Προφήται, τούτον δή, εν Ιορδάνη χειροθετήσας, ανεδείχθη Θεού Λόγου, Προφήτης Κήρυξ ομού καί Πρόδρομος.

Ο Οίκος

Ευφημήσωμεν νύν τόν τού Κυρίου Πρόδρομον, όν περ τώ ιερεί η Ελισάβετ έτεκεν, εκ μήτρας ακάρπου, αλλ' ουχί ασπόρου, Χριστός γάρ μόνος χώραν διώδευσεν αδιόδευτον, άσπορον, τόν Ιωάννην στείρα εγέννησεν, άνευ δέ ανδρός τούτον ουκ έτεκε, τόν δέ Ιησούν επισκιάσει Πατρός καί Πνεύματος θείου, Παρθένος έτεκεν αγνή, αλλά τού εκ Παρθένου ανεδείχθη ο εκ στείρας, Προφήτης Κήρυξ ομού καί Πρόδρομος.

Συναξάριον

Τή ΚΔ' τού αυτού μηνός, τό Γενέθλιον εορτάζομεν τού τιμίου καί ενδόξου Προφήτου, Προδρόμου καί Βαπτιστού Ιωάννου.

Στίχοι

Ζαχαρία, χόρευε σύν τή συζύγω
Ου πολλά μέν τίκτοντες, έν δέ καί μέγα.
Πρόδρομον αμφί τετάρτην εικάδα γείνατο μήτηρ.

Ταίς αυτού Αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ' Ο Ειρμός

«Νέοι τρεις εν Βαβυλώνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εις φλήναφον θέμενοι, εν μέσω πυρός ανεβών, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων ημών».

Υπήρχε τό πρίν εσκοτισμένη, άπασα τών γηγενών, η φύσις ώ Πρόδρομε, αλλ' όρθρος βοών ανεφάνης, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Νοσούσαν ίάσατο τήν φύσιν, άπασαν η ευκλεής, εκ στείρας σου γέννησις, διδάξασα Πρόδρομε μέλπειν, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Γεγέννησαι Πρόδρομε εκ στείρας, ήλθε γάρ παναληθώς, τού νόμου στειρεύοντος, η χάρις Χριστώ μελωδούσα, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Θεοτοκίον

Παρθένε αγνή ευλογημένη, πρέσβευε υπέρ ημών, τών ικετευόντων σε εις σέ γάρ ελπίζομεν πάντες, καί σοί βοώμεν, Δέσποινα μή παρίδης τούς δούλους σου.

Έτερος

Ουκ ελάτρευσαν τή κτίσει

Ο ποιών πάντα τώ Πνεύματι ως Κύριος, καί Ποιητής τού παντός, εκ στειρευούσης καρπόν, παρήγαγε σήμερα, μηρός τόν Πρόδρομον, προμηνύοντα, καρποφορείν τήν άκαρπον, τών βροτών φύσιν τά θεία.

Νεκρωθείσαν τήν μητρώαν ως εξώωσε, μήτραν τώ τόκω σου, ο ζωοδότης

Χριστός, διά τού κηρύγματος τού σου ανέστησε, καί ανέρρωσε,
νενεκρωμένας Πρόδρομε, τών βροτών τάς προσδοκίας.

Υπέρ ήλιον η έρημος φωστήρά σε, θείον Πανεύφημε, εισδεχομένη τερπνώς,
διά σου φαιδρύνεται καί ωραίζεται, καί σύν άπασιν, υμνολογεί τόν Κύριον, καί
Θεόν εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Ιδείν άχραντε τήν δόξαν σου οι Δίκαιοι, πάλαι εζήτησαν, ήν καθορώμεν ημείς,
καί πιστώσ γεραίρομεν σέ καί κραυγάζομεν, Υπερένδοξε, ευλογημένος
Δέσποινα, ο καρπός τής σής κοιλίας.

Καταβασία

Ουκ ελάτρευσαν τή κτίσει οι θεόφρονες, παρά τόν Κτίσαντα, αλλά πυρός
απειλήν; ανδρείως πατήσαντες, χαίροντες έψαλλον. Υπερύμνητε, ο τών
Πατέρων Κύριος, καί Θεός ευλογητός εί.

Ωδή η' Ο Ειρμός

«Ευεργέτα Χριστέ Παντοδύναμε, τούς εν μέσω φλογός ευσεβήσαντας,
συγκαταβάς εδρόσισας, καί edίδαξας μέλπειν, Πάντα τά έργα, ευλογείτε
υμνείτε τόν Κύριον».

Νομοθέτης οικέτης υπήρχε Μωσής, Ιησούς δέ Θεός Διαθήκης Καινής, νύν δέ
αμφοίν ο Πρόδρομος, μελωδεί ως μεσίτης, Πάντα τά έργα, ευλογείτε υμνείτε
τόν Κύριον.

Εξ ερήμου γασρός τρυγών πάρεστιν, ήν θεόφυτον νύν άλσος ήγαγε, τή
Εκκλησία Πρόδρομος, τού Χριστού καί επάδει, πάντα τά έργα, ευλογείτε
υμνείτε τόν Κύριον.

Θεοφόρος λαός έθνος άγιον, τήν τρυγόνα Χριστού εκμιμήσασθε, καί
μελιρρύτως άσατε, σωφροσύνη συζώντες, Πάντα τά έργα, ευλογείτε υμνείτε
τόν Κύριον.

Θεοτοκίον

Τήν Αγνήν καί Παρθένον τιμήσωμεν, τήν τόν άναρχον Λόγον καί άκτιστον,
υπερφυώς κυήσασαν, εις ημών σωτηρίαν, ώ καί βοώμεν, Ευλογείτε τά έργα
τόν Κύριον.

Έτερος

Παίδας ευαγείς

Φίλος καί Απόστολος τού Κτίστου καί κήρυξ καί Βαπτιστής καί θείος
Πρόδρομος, μάρτυς καί διδάσκαλος, μεσίτης καί άγγελος, καί λειτουργός καί
πρεσβευτής ημών πανεύφημε, υπάρχων, εκ τής στείρας προήλθες, ταύτα
προμηνύων, εν λόγοις τε καί έργοις.

Η νοικται ταμεία τών χαρίτων, τής Νέας τε Διαθήκης Χριστού Πρόδρομε, καί

θυσιών έθιμα, εν τή αποτέξει σου, τών παλαιών εκλείσθησαν και απεπαύθησαν, ο νέος δέ λαός αναμέλπει, και υπερυψοί τον Χριστόν εις τούς αιώνας.

Ως άνθη τερπνά του θείου λόγου, συμπλέξαντες εγκωμίων σοί τον στέφανον, σήμερα προσάγομεν, Πρόδρομε πανεύφημε, και ευχαρίστως κράζομεν τώ στεφοδότη Χριστώ, Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Ο πρώην δεσμός τής αφωνίας, ελύθη Παρθένε τή κυήσει σου, και χείλη ηνοιγήσαν, εις αίνον του τόκου σου, αυτικά τών ποθούντων σε, και εκβούντων αυτώ, Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, και υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Καταβασία

Παίδας ευαγείς εν τή καμίνω, ο τόκος τής Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μέν τυπούμενος, νύν δέ ενεργούμενος, τήν οικουμένην άπασαν, αγείρει ψάλλουσαν. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, και υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

«Λόγου Θεού άφραστον εν σοί τελείται, εμφανώς Μυστήριον, Παρθένε άχραντε, και γάρ Θεός, εκ σου σεσωμάτωται δι' ευσπλαγχνίαν, διό σε ως Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Ιδού φωνή πρόδρομος ταίς στειρευούσαις, και ερήμοις πάρεστι καρδίαις μέλπουσα, Οδόν Χριστού νυνί ετοιμάσατε, ότι εν δόξη έρχεται, ώ πειθαρχούντες μεγαλύνομεν.

Ως πάλαι εν Πνεύματι τώ παναγίω, εμφανώς εκήρυξας τον Υιόν Πρόδρομε, αμνόν Θεού, του κόσμου τον αίροντα τήν αμαρτίαν, τή ποιίμνη σου τών πταισμάτων λύσιν αίτησαι.

Θεοτοκίον

Η πάντων δεσπόζουσα τών ποιημάτων, τώ λαώ σου δώρησαι τά νίκης τρόπαια, τον δυσμενή τιθείσα υπόσπονδον τή Εκκλησία, ίνα σε ως Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Έτερος

Άπας γηγενής

Πύλαι του φωτός, του θείου ανοίγεσθαι, σήμερα άρχονται, και εναποκλείεσθαι, ταμεία σκότους προκαταγγέλλεται, ο κήρυξ γάρ και Πρόδρομος Χριστού εις φώς προελθών, τό του βίου, ταύτα ανεκήρυξε, και πατρώα φωνή εβεβαίωσεν.

Όμβρος νοητός, άνίκμου νεφέλης δέ, ραγείς ο Πρόδρομος, ρείθρον τό

ουράνιον, τού τῆς ειρήνης πάσιν εκήρυξε, ποταμού παραγίνεσθαι εις ανακαίνισιν, τῆς ἀνθρώπων, φύσεως εν Πνεύματι, τούς καρπούς πληθυνούσης τῆς χάριτος.

Ὡσπερ ουρανός, ἀστροῖς καταυγάζεται καί ωραίζεται, τού Προδρόμου σήμερον, ἡ Εκκλησία ταῖς θεαῖς χάρισι, καί ευφημεί τήν γέννησιν αὐτοῦ δοξάζουσα, καί αἰνούσα, τόν τῶν ὅλων Κύριον, δωρεῶν τῶν κρειπτόνων ὡς πρόξενον.

Θεοτοκίον

Ἐγὼ τῆς ζωῆς, ἐκ σοῦ Θεοτύμφευτε βλύσαν ὁ Κύριος, ἐπλυνεν ἡγίασεν, ἡμᾶς τούς πίστει εἰσδεξαμένους αὐτόν, καί κληρονόμους ἔδειξε τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀνυμνούντας, τήν αὐτοῦ χρηστότητα, καί σέ πόθῳ θερμῶς μεγαλύνοντας.

Καταβασία

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτῳ δέ, αὔλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τήν ἱεράν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καί βοάτῳ. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή ἀειπάρθενε.

Εξαποστειλᾶριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Τό τού Προδρόμου σήμερον, χαροποιόν Γενέθλιον, τό σκυθρωπόν διαλύει, τῆς τού πατρός ἀφωνίας, καί τῆς τεκούσης στείρωσιν, μηνύει δέ τήν μέλλουσαν, χαράν καί ἀγαλλίασιν, διό καί πάσα ἡ κτίσις, αὐτό φαιδρῶς εορτάζει.

Θεοτοκίον

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, καί Μάρτυρες θεοφρόνως, τόν σόν Υἱόν Θεοτόκε, τρανῶς καθωμολόγησαν, Θεόν τῶν ὅλων πάναγνε, μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, οἱ διά σοῦ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

Εἰς τούς Αἴνους, Στιχ. Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐκ γηραλέας μητρός, Θεοῦ Λόγου προάγγελος, Ἰωάννης σήμερον, προελθεῖν κατεπείγεται, τήν δεσμευθεῖσαν γλώσσαν τρανότατα, διά τοῦ τόκου εὐλαλον δείκνυσιν. Ω τῆς ἀφάτου σου, προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, μητρικῆς στείρωσεως, διαλύει τό ἐγκλημα, ὁ ἐν πνεύματι, καί δυνάμει ἐλθῶν Ἡλιοῦ, ὁδόν Κυρίου ετοιμαζόμενος. Ω τῆς ἀφράστου σου, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ προκηρύξας Χριστοῦ, πρὸς ἀνθρώπους τήν

κένωσιν, υπεράνω δείκνυται, πάντων αυτού τῆ φωνή, Καί τῆ τεκούση λύει τήν στείρωσιν, δυνάμει θεία καί Ζαχαρίου φωνήν. Ω τών μεγάλων σου, θαυμασίων Δέσποτα! δι' ών Χριστέ, σώσον τούς τιμώντάς σου, τόν μέγαν Πρόδρομον.

Ω τού παραδόξου θαύματος! εν γεννητοίς γυναικών, ο Προφήτης καί Πρόδρομος, υπεράνω δείκνυται, Προφητών τε υπέρτερος, καί παρουσίας Χριστού προάγγελος, ο προσκιρήσας εν τῆ νηδυί μηρός. Ω τών μεγίστων σου, δωρεών φιλόνηρωπε! δι' ών Χριστέ, σώσον τάς ψυχάς ημών, ως παντοδύναμος.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'
Ανατολίου

Αστήρ αστέρων Πρόδρομος, στειρωτικής εκ νηδύος, επί γῆς τίκτεται σήμερον, Ιωάννης ο θεοπόθητος, καί Χριστού επιφαίνει τήν αυγήν ανατολήν τήν εξ ύψους, εις ευθείαν πιστοίς διάβασιν.

Καί νύν... Θεοτοκίον
Ἦχος πλ. β'

Θεοτόκε, σύ εί η άμπελος η αληθινή, η βλαστήσασα τόν καρπόν τῆς ζωῆς. Σέ ικετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετά τών Αποστόλων, καί πάντων τών Αγίων, ελεηθήναι τάς ψυχάς ημών.

Δοξολογία μεγάλη, καί Απόλυσις

Δίδοται καί άγιον έλαιον τοίς αδελφοίς.

Εις τήν Λειτουργίαν, Τυπικά, καί εκ τών Κανόνων τού Αγίου, Ωδή γ' καί ς'.

Κοινωνικόν

Εις μνημόσυνον αιώνιον έσται Δίκαιος. Αλληλούια.

[Αρχή](#)

ΤΗ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τῆς Αγίας Οσιομάρτυρος Φεβρωνίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εις τό, Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ς' καί ψάλλομεν Στιχηρά Ιδιόμελα τού Προδρόμου γ'.

Ἦχος δ'
Ιωάννου Μοναχού

Λύει τού Ζαχαρίου τήν σιωπήν, γεννηθείς ο Ιωάννης, καί γάρ ουδέ έπρεπε τόν πατέρα σιωπάν, προελθούσης τῆς φωνῆς, αλλ' ώσπερ απιστηθείσαν,

πρώην τήν γλώτταν ἔδησεν, οὕτω φανερωθείσαν, δοῦναι τῷ πατρί τήν ελευθερίαν, ὡ καί ευηγγελίσθη, καί εγεννήθη, φωνή τοῦ Λόγου, καί φωτός Πρόδρομος, πρεσβεύων υπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο αὐτός

Σήμερον ἡ φωνή τοῦ Λόγου, τήν φωνήν δι' ἀπιστίαν κρατουμένην, λύει τήν πατρικήν, καί τῆς Εκκλησίας ἐμφαίνει τήν εὐτεκνίαν, δεσμά τῆς στείρωσεως λύονται μητρικά, ὁ λύχνος τοῦ φωτός προέρχεται, ἡ αὐγή τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, μηνύει τήν ἔλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καί σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ανατολίου ὁ αὐτός

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, Ἄγγελος ἐκ στείρωτικῶν ὠδίνων προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καί Προφήτου περισσότερος, ἔδει γάρ θείων πραγμάτων, παραδόξους εἶναι τὰς ἀρχάς, παρ' ἡλικίαν τό γόνιμον, καί ἀνευ σποράς σύλληψις, ὁ ποιῶν θαυμάσια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Καί τῆς Ἁγίας Προσόμοια γ'

Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

Ἄθλησιν υπέμεινας, τῆ σὴ παλαιστρα κατάλληλον, Φεβρωνία πανεύφημε, ἰδρώσιν ἀσκήσεως, μαρτυρίου αἶμα, συγκερασαμένη, ὅθεν καί στέφανον διπλοῦν, ὁ εὐεργέτης σοι ἐχαρίσατο, πρὸς ὄν καί ἀνελήλυθας, πεπτοικιλμένη λαμπρότητι, ὡς Παρθένος πανάμωμος, καί ὡς Μάρτυς ἀήτητος.

Κάλλει τό τοῦ σώματος, ἡ ὠραιότης ἡ ἐνθεος, τῆς ψυχῆς σου συνέδραμεν, ὡς κρίνον γάρ ἔλαμψας, ἐν μοναῖς ὅσαις, ἐκλελευκασμένη, καί ταῖς τοῦ αἵματος ροαῖς, πεφοινιγμένη Νύμφη πανάμωμε, διό σε καί ουράνιος, τερπνός ἐδέξατο θάλαμος, καί παστάς ἀκατάλυτος, ὡς Παρθένον καί Μάρτυρα.

Κύκλω παρενέβαλε, σοῦ Φεβρωνία πανεύφημε, ὁ ρυόμενος Ἄγγελος, ἐκ βρέφους γάρ Κύριον, φοβουμένη ὠφθης, καί ἀνακειμένη, ὡσπερ ἀνάθημα τερπνόν, τετηρημένον τῷ παντοκράτορι, ἐντεύθεν κατεπάτησας, τήν τοῦ Σελήνου παράνοϊαν, καί στεφθεῖσα ἀνέδραμες, πρὸς Χριστόν τόν νυμφίον σου.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. β'

Ἡ Ελισάβετ συνέλαβε τόν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δέ Παρθένος τόν Κύριον τῆς δόξης, Ἠσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καί τό βρέφος ἐσκίρτησεν, ἐνδοθεν γάρ ὁ δούλος ἦνει τόν Δεσπότην, θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοάν, Πόθεν μοι τούτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σῶσῃ λαόν ἀπεγνωσμένον, Ὁ ἔχων τό μέγα ἔλεος δόξα σοι.

Εἰς τόν Στίχον, τῆς Οκτωήχου

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. δ'

Βλέπε τήν Ελισάβετ, πρὸς τήν Παρθένον Μαριάμ διαλεγομένην, Τί παραγένονας πρὸς με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σύ βασιλέα βαστάζεις, καγὼ στρατιώτην, σύ τὸν νομοδότην, καγὼ τὸν νομοθέτην, σύ τὸν λόγον, καγὼ τήν φωνήν, τήν κηρυξασαν τήν βασιλείαν τῶν ουρανῶν.

Απολυτίκιον τοῦ Προδρόμου
Ἦχος δ'

Προφήτα καί Πρόδρομε, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως ευφημήσαι σε οὐκ εὐπορούμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμώντές σε, στείρωσις γάρ τεκούσης, καί πατρός αφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ, καί σεπτῇ σου γεννήσει, καί σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύσσεται.

Απολυτίκιον τῆς Ἀγίας
Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ, Σέ Νυμφίε μου ποθῶ, καί σέ ζητούσα ἀθλῶ, καί συσταυρούμαι καί συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου, καί πάσχῳ διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καί θνήσκῳ ὑπέρ σου, ἵνακαί ζήσω ἐν σοί, ἀλλ' ὡς θυσίαν ἀμωμον, προσδέχου τήν μετὰ πόθου τυθείσάν σοι, Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καί οἱ Κανόνες τοῦ Προδρόμου εἰς, καί τῆς Ἀγίας ο παρῶν, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἕμνοις σε μέλπῳ προσφόρως Φεβρωνία.
Ποῖημα Θεοφάνους.

Ὡδή α' Ἦχος πλ. δ'
Υγρὰν διοδεύσας

Υπέρμαχε δόξης τῆς τοῦ Χριστοῦ, παράσχου μοι χάριν, Φεβρωνία καί φωτισμόν, τήν σὴν ευφημήσαι φωτοφόρον, καί σεβασμίαν πανήγυριν ἄσμασι.

Μελέτη θανάτου διηνεκεί, λαμπρύνασα Μάρτυς, Φεβρωνία σοῦ τήν ψυχὴν, ἔδραμες πρὸς ὕψος μαρτυρίου, διὰ βασάνων πολλῶν προσαχθείσα Χριστῷ.

Νεώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, τήν ἀρουραν Μάρτυς, τῆς καρδίας σου τηλαυγῶς, Μαρτύρων ἐδρέψῳ τοὺς στεφάνους, ἀθλητικῶς τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄδουσα.

Ὁ νεύματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σοῦ Θεομήτορ, ἐσαρκώθη, ὄν εὐσεβῶς, ποθήσασα κόρη Φεβρωνία, μαρτυρικῶς ἐν αὐτῷ προσενήνεκται.

Ὡδή γ'
Σύ εἰ τό στερέωμα

Ἴσχυσας τῷ Πνεύματι, καταβαλεῖν οφρὺν ἐνδοξε, τυραννικὴν, καί πολυθεΐας, Φεβρωνία τό ἄθεον.

Σύ νύν εσπερέωσας, τή κραταιά χειρί Δέσποτα, μαρτυρικώς, αγωνιζομένην, Φεβρωνίαν τήν ένδοξον.

Σώμά σου τεμνόμενον, υπέρ Χριστού αγνή πάνσοφε, μαρτυρικώς, σύ του Παραδείσου, εγεώργεις απόλαυσιν.

Θεοτοκίον

Εύρέ σε βοήθειαν, τήν Θεομήτορα Πάναγνε, η ευκλής, Μάρτυς Φεβρωνία, καί τυράννους κατήσχυνε.

Ο Ειρμός

«Σύ εί τό σπερέωμα, τών Προστρεχόντων σοι Κύριε, σύ εί τό φώς τών εσκοτισμένων, καί υμνεί σε τό πνεύμά μου».

Κάθισμα τού Προδρόμου

Ήχος α' Τόν τάφον σου Σωτήρ

Ο πάλαι ταίς ροαίς, Ιορδάνου βαπτίσας, την κάθαρσιν παντός, Ιωάννη τού κόσμου, πολλοίς με βυθιζόμενον, πλημμελήμασιν έλκυσον, καί απόπλυνον, από παντοίας κηλίδος, τόν Φιλάνθρωπον, διά παντός ικετεύων, ως πρέσβυς ευπροσδεκτος.

Δόξα... τής Αγίας

Ποθήσασα Χριστόν, τόν ωραίον εν κάλλει, εχώρησας τομώς, προς μεγίστους αγώνας, δι' ών τόν αρχέκακον, παντελώς εθανάτωσας, ού με λύτρωσαι, τών πολυπλόκων παγίδων, οδηγούσά με, ταίς σαίς ευχαίς Φεβρωνία, προς θείαν μετάνοιαν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Νηδυϊ μητρική, Ιωάννης σκιρτήσας, φερόμενον αγνή, τόν Θεόν εν γαστρί σου, επέγνω θεία χάριτι, καί πιστώσ προσεκύνησεν, αλλά δέομαι, σύν τώ Προδρόμω Παρθένε, καθικέτευσον, όν εσωμάτωσας Λόγον, σωθήναι τόν δούλόν σου.

Ωδή δ'

Σύ μου ισχύς Κύριε

Μώμος εν σοί, όλως ουκ έστι πανεύφημε, Φεβρωνία, σύ γάρ αμφοτέρωθεν, τώ λυτρωτή σου καί εραστή, τώ πεποθημένω ευαρεστήσαι εσπούδασας, ασκήσεως εν πόνοις, καί μαρτύρων εν άθλοις, κοσμουμένη θεόφρον πανόλβιε.

Εξ απαλών, Μάρτυς ονύχων επόθησας, τής αγάπης, πηγήν τήν άεναον, τήν εφετήν πάσι λογικοίς, ής ορεγομένη βασάνων πόνους υπέμεινας, πυρί φλογιζομένη, καί μελών στερουμένη, Φεβρωνία παρθένων τό καύχημα.

Λόγοις Θεού, εντεθραμμένη θεόσοφε, τοίς ποθούσι, λόγον τόν σωτήριον τάς Ιεράς, βίβλους Ιερώς, εγχειριζομένη, ενθέως Μάρτυς εξήπλωσας, καί τής διδασκαλίας, τούς μισθούς εκομίσω, τών Μαρτύρων τήν δόξαν πλουτήσασα.

Θεοτοκίον

Πύλη φωτός, πάσιν εδείχθης Πανάμωμε, τοίς εν σκότει, φώς τό απεριγράφτον, περιγραπτώ σώματι Χριστόν, τής δικαιοσύνης τόν ήλιον απαστράψασα, ού νύν ταίς φρουκτωρίαις, Φεβρωνία ρωσθείσα, τών Μαρτύρων τό κλέος εκτήσατο.

Ωδή ε'

Ίνα τί με απώσω

Ωραιώθης πορφύρα, Μάρτυς εξ αιμάτων σου εξθφανθείση σοι, εγυμνώθης σώμα, καί παθών τών χιτώνα απέρριψας, πρό βημάτων στάσα, δικαστικών ώ Φεβρωνία, τού Χριστού μιμουμένη τήν γύμνωσιν.

Πυρωθείσα τώ πόθω, Μάρτυς τού νυμφίου σου τού νοητού τήν ψυχήν, καί θελχθείσα τούτου, καλλοναίς ακηράτοις υπέμεινας, τεμνομένη χείρας, καί τών πληγών τās αληθόνας, Φεβρωνία Μαρτύρων τό καύχημα.

Ροή τών σών αιμάτων, τής πολλυθείας τήν φλόγα κατέσβεσεν, οι δέ σοί οδόντες, εκριζούμενοι πάσαν ανέσπασαν, τών ειδώλων πλάνην, καί τής τρυφής σοι Φεβρωνία, τήν αιώνιον τέρψιν ειργάσαντο.

Θεοτοκίον

Οι σοί πόδες τμηθέντες, θείων μαρτυρίων τήν τρίβον διώδευσαν, καί πρός τόν τεχθέντα, εκ Παρθένου αγίας μετέβησαν, εμπειριπατούντες, χαρμονικώς εν Παραδείσω, Φεβρωνία παρθένε Θεόνυμφε.

Ωδή ς'

Τήν δέησιν εκχεώ πρός Κύριον

Σελήνου τού δυσσεβούς η άθεος, καί θρασεία κατεβλήθη ωμότης, τής τού Θεού, περί πάντων προνοίας, εκζητησάσης τό αίμά σου, Ένδοξε, καί σέσωσται διά τής σής, καρτερίας ο θείος Λυσίμαχος.

Φωστήρα θεολαμπή σε έδειξεν, η σοφή καί θεοφόρος Βρυαίνη, ταίς διδαχαίς εκβιβάσασα κόρη, καί τής ελπίδος ουδόλως διήμαρτε, παρέστησε γάρ τώ Χριστώ, Φεβρωνία σε νύμφην αμόλυτον.

Θεοτοκίον

Ο έμψυχος τού Δεσπότου θάλαμος, ο λαμπραίς τής παρθενίας ακτίσι, φωτειδώς, ώσπερ κρίνον εκλάμπων, τής ακανθώδους εν μέσω συγχύσεως, η πάναγνος καί ευπρεπής, Θεοτόκος αξίως δοξάζεται.

Ο Ειρμός

«Τήν δέησιν εκχεώ πρός Κύριον, καί αυτώ απαγγελώ μου τās θλίψεις, ότι κακών, η ψυχή μου επλήσθη, καί η ζωή μου τώ Άδη προσήγγισε, καί δέομαι ως Ιωνάς, Εκφθοράς ο Θεός με ανάγαγε».

Κοντάκιον Ήχος γ'

Η Παρθένος

Η πρίν στείρα σήμεραν, Χριστού τόν Πρόδρομον τίκτει, καί αυτός τό πλήρωμα, πάσης τής προφητείας, όντερ γάρ, προανεκήρυξαν οι Προφήται,

τούτον δὴ, ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης Κήρυξ ομοῦ καὶ Πρόδρομος.

Συναξάριον

Τῆ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Οσιομάρτυρος καὶ πολυάθλου Φεβρωνίας.

Στίχοι

Προῖξ τῆ γυναικῶν καλλονή Φεβρωνία.
Τομή κεφαλῆς, ὡς καλή σοι προῖξ γύναι!
Δώκε δέ Φεβρωνίη ξίφει αὐχένα εἰκάδι πέμπτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ορεντίου, καὶ τῶν ἐξ γνησίων ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὧν τὰ ὀνόματα Φαρνάκιος, Ἐρως, Φίρμος, Φιρμίνος, Κυριακός καὶ Λογγίνος.

Στίχοι

Ἐκδύς θαλάσσης ζῶν Ορέντιος βάθους,
Ἐν γῆ τελευτά καὶ πρὸς οὐρανόν τρέχει.
Ἄρας ὁ Φαρνάκιος ἐκ γῆς πηλίνης,
Ἀνήλθεν εἰς ἔδαφος οἴκου Κυρίου.
Ἐρῶν υπῆρχεν οὐρανῶν κάλλους Ἐρως,
Πρὸς οὓς μεταστάς, ὡσπερ ἦρα χαιρέτω.
Θρόνοι νοητοῖ Φιρμίνος τε καὶ Φίρμος,
Οἷς ἐγκάθεται Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων.
Κυριαχόν, Λογγίνον ὡς Ἰσαγγέλους,
Θεὸς τίθησιν ἰσοτίμους Ἀγγέλοις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ ἀνάμνησις τῆς ὑπὲρ λόγον καὶ πάσαν ἐλπίδα δοθείσης ἡμῖν βοηθείας παρὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τῶν πρεσβείων τῆς ἀσπόρως αὐτὸν τεκούσης, κατὰ τῶν διὰ γῆς τε καὶ θαλάσσης, κυκλωσάντων τὴν καθ' ἡμᾶς Βασιλίδα τῶν πόλεων, καὶ πανωλεθρία παραδοθέντων τελείῳ ἀφανισμῷ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'

Παῖδες Ἐβραίων

Ρεῖθρα πηγάζεις ἰαμάτων, τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει τῷ ναῷ σου,
Φεβρωνία σεμνή, καὶ τῷ Χριστῷ βοώσιν, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡ τῆς καλῆς σου πραγματείας! σαρκὸς αἵματος θεόφρον ἀντηλλάξω,
βασιλείαν Θεοῦ, πανεύφημε βοώσα, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Στίφει παρθένων συγχορεύεις, αξιάγαστε παρθένε Φεβρωνία, τή Παρθένω
καί Θεομήτορι βοώσα, Ευλογημένος πάναγνε, ο καρπός τής σής κοιλίας.

Ωδή η'
Επταπλασίως κάμινον

Φωτοφανώς η μνήμη σου, Φεβρωνία τελείται νύν, ταίς φωτοειδέσιν
αστραπαίς πυρσεύουσα, φωτί γάρ ωμίλησας, καί φωτοφόρος γέγονας, Τόν
φωτοποιόν, καί φωτοδότην βοώσα, οι Παῖδες ευλογείτε, ιερείς ανυμνείτε, λαός
υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Εθαυμαστώθης πρότερον, εν ασκήσει πανεύφημε, καί μαρτυρικώς,
κατεκοσμήθης ύστερον, οπίσω γάρ έδραμες, τού εραστού νεάνις φαιδρά, καί
σου τούς μαστούς, τούς αγαθούς υπέρ οίνον, ετμήθης Φεβρωνία, υπέρ τής
ευσεβείας, οσμή δέ σου τών μύρων, πιστούς εύωδιαζεις.

Βεβαρυμμένος ππαίσμασι, Φεβρωνία πανεύφημε, καί ταίς τρικυμιαίς, τών
παθών κυκλούμενος, προσφεύγω τή σκέπη σου, τών αμφοτέρων λύσιν
ζητών, αλλ' ως θαυμαστή, καί εκλεκτή τώ Δεσπότῃ, βοώντα μή παρίδης, αλλά
με σαίς πρεσβείαις, εξαρπασον θεόφρον, εκ βρόχων ψυχοφθόρων.

Θεοτοκίον

Ρητορευόντων γλώσσαί σε, ανυμνήσαι ου σθένουσιν, ώ Θεογεννήτορ,
Μαριάμ Θεόνυμφε, Θεόν γάρ εγέννησας, τόν επί πάντων Κόρη άγνή, εκ
παρθενικής, απειρογάμου νηδύος, ώ νύν η Φεβρωνία, μελωδούσα κραυγάζει,
Λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ο Ειρμός

«Επταπλασίως κάμινον, τών Χαλδαίων ο τύραννος, τοίς θεοσεβέσιν,
εμμανώς εξέκαυσε, δυνάμει δέ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ιδών, τόν
Δημιουργόν καί Λυτρωτήν ανεβόα, οι Παῖδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνείτε, λαός
υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ'
Εξέστη επί τούτω ο ουρανός

Ω θεία τού Δεσπότου περιστερά, περιηργυρωμένη λαμπρότητι, παρθενική,
σώμα λαμπρυνθείσα ασκητικώς, κεχρυσωμένη πτέρυγας, ταίς χλωροειδέσι
μαρμαρυγαίς, τής σής ομολογίας, καί θείων σου αιμάτων, τούς σέ υμνούντας
καταφαίδρυνον.

Νοί προσομιλούσα γυμνώ τώ νώ, Φεβρωνία θεόφρον κατέλαβες, τών
ορεκτών, έσχατον καί τέλους, μακαριστού, επιτυχείν ηξίωσαι, νύν
συμβασιλεύουσα τώ Χριστώ, λαμπρώς τώ σώ νυμφίω, αφράστοις εν
θαλάμοις, εν ευφροσύνη διαμένουσα.

Ιάσεις αναβρύεις ως ποταμός, ροιζηδόν τοίς εν πίστει προστρέχουσι, σου τή
σεπτή, θήκη Φεβρωνία θεοειδές, τής παρθενίας άγαλμα, άνθος τό τής
φύσεως τό τερπνόν, θυγάτηρ Βασιλέως, η ένδον κεκτημένη, τής θείας δόξης

τό αγλαΐσμα.

Θεοτοκίον

Ανώρθωσας Παρθένε τών γυναικών, τό ολίσθημα Λόγον κυήσασα, τόν ανορθούν, τούς κατερραγμένους, ως αγαθόν, καί κραταιόν δυνάμενον, όν η Φεβρωνία η ευκλεής, ποθήσασα συντόνως, οπίσω σου δραμούμαι, αγαλλομένη ανεβόησεν.

Ο Ειρμός

«Εξέστη επί τούτω ο ουρανός, καί τής γής κατεπλάγη τά πέρατα, ότι Θεός, ώφθη τοίς ανθρώποις σωματικώς, καί η γαστήρ σου γέγονεν, ευρυχωροτέρα τών ουρανών, διό σε Θεοτόκε, Αγγέλων καί ανθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι».

Εξαποστειλάριον τού Προδρόμου Γυναίκες ακουτίσθητε

Τό τού Προδρόμου σήμερον, χαροποιόν Γενέθλιον, τό σκυθρωπόν διαλύει, τής τού πατρός αφωνίας, καί τής τεκούσης στείρωσιν, μηνύει δέ τήν μέλλουσαν, χαράν καί αγαλλίασιν, διό καί πάσα η κτίσις, αυτό φαιδρώς εορτάζει.

Θεοτοκίον

Προφήται προεκήρυξαν, Απόστολοι edίδαξαν, καί Μάρτυρες θεοφρόνως, τόν σόν Υιόν Θεοτόκε, τρανώς καθωμολόγησαν, Θεόν τών όλων πάναγνε, μεθ' ών σε μεγαλύνομεν, οι διά σου λυτρωθέντες, τής παλαιάς καταδίκης.

Εις τόν Στίχον, τής Οκτωήχου

Δόξα... Τού Προδρόμου Ήχος πλ. δ'

Πρέπει τώ Ιωάννη η ευωδία, πρέπει τώ Βαπτιστή τών ασμάτων η τερπνότης, ούτος γάρ εκήρυξε τήν απαρχήν τής ημών σωτηρίας, ο σκιρτών εν κοιλία, καί βοών εν ερήμω, Μετανοείτε, τού Βασιλέως ο στρατιώτης, ο Πρόδρομος τής χάριτος, ο τόν αμνόν προμηνύων, καί τόν Σωτήρα πρεσβεύων, υπέρ τών ψυχών ημών.

Καί νύν... Θεοτοκίον Ήχος πλ. δ'

Δέσποινα πρόσδεξαι, τάς δεήσεις τών δούλων σου, καί λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης καί θλίψεως.

Καί η λοιπή Ακολουθία καί, Απόλυσις.

[Αρχή](#)

ΤΗ ΚΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών Δαυίδ τού εν Θεσσαλονίκη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάτερ Δαυῖδ παμμακάριστε, δι' ἐγκρατείας τόν νοῦν, λαμπρυνόμενος ἀριστα, πρὸς τό πρῶτον αἴτιον, τῶν καλῶν ανεπτέρωσας, καί στύλος ὠφθης, φωτοειδέστατος, φωτίζων πάντας, λόγοις καί θαύμασι, τούς προσιόντας σοι, διανοία πάντοτε θεοπρεπεῖ, ὅθεν σε γεραίρομεν, καί μακαρίζομεν.

Καθάπερ ὄρνις ευκέλαδος, ἐν ἀναβάσει φυτοῦ, καλιάν Πάτερ ἐπηξας, τῷ κρύει πηγνύμενος, καί τῷ θέρει φλεγόμενος, χρυσάς ἐντεύθεν ἔλαβες πτέρυγας, τῆς ἀπαθείας, καί τελειότητος, καί πρὸς οὐράνιον, ὕψος κατεσκήνωσας ὑπέρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν ευφημούντων σε.

Θεῖω ἀπαθείας ἀνθρακι, φλέξας σαρκός ἠδονάς, ἀκατάφλεκτος ἐμεινας, ἐν χερσὶ τούς ἀνθρακας, πρὸ προσώπου θεόπνευστε, τοῦ Βασιλέως κατέχων, Ὅσιε, ἐκπληττομένου τὴν σὴν λαμπρότητα, ὅθεν παρέσχε σοι, τὰς αἰτήσεις μέγιστον πρὸς τόν Θεόν, πρέσβυν σε μακάριε.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον

Πάντοτε πράπτων τὰ ἀποπα, τόν Ποιητὴν μου Θεόν, παροργίζω ὁ ἀθλιος, καί πποοῦμαι πάναγνε, τὴν αἰώνιον κόλασιν, καί τοῦ πυρός τὴν φλόγα τὴν ἀσβεστον, καί τῶν σκωλήκων τὴν ἀγριότητα, ὦν με ἐξάρπασον, Δέσποινα πανύμνητε, τόν σόν Υἱόν, λόγοις τόν φιλάνθρωπον, καθικετεύουσα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὡς ἐβλεψέ σε σταυρούμενον, ἐν τῷ Κρανίῳ Σωτήρ, ἠλλοιοῦτο ἡ συμπασα, κτίσις καί συνείχετο, δονουμένη μή φέρουσα, ἀδίκως πάσχοντα υπεράγαθε, ἡ δέ Παρθένος ἀγνή καί Μήτηρ σου, Οἴμοι! ἐφθέγγετο, τέκνον μου γλυκύτατον, τί τό καινόν, τοῦτο καί παράδοξον, καί ξένον θέαμα;

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καί οἱ Κανόνες τῆς Ὠκτωηχοῦ, καί τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ὑμνῶ μάκαρ σου τόν βίον θείοις λόγοις. Ἰωσήφ.

Ὡδή α' Ἦχος πλ. α'

Ἴππον καί ἀναβάτην

Ἦμνοις τὴν φωτοφόρον, καί θεῖαν μνήμην σου, συνελθόντες τιμῶμεν, Δαυῖδ μακαριώτατε, φωτὸς ἐγνωκότες σε, καί ἡμέρας, Ὅσιε, κληρονόμον ἐν θεῖω Πνεύματι.

Μέλη νεκρώσας Πάτερ, ἐν γῆ τοῦ σώματος, τὴν ζωὴν ἐνοικούσαν, ἐν τῇ καρδίᾳ ἐσχηκας, Χριστόν τόν νεκρώσαντα, διαβόλου δύναμιν, τοῦ νεκρώσαντος τό ἀνθρώπινον.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότη, υπείκων Ὅσιε, τόν σταυρόν σου επ' ὠμων, ανέλαβες τοῖς ἰχνεσι, τοῖς τούτου επόμενος, καί καθείλες ἔπαρσιν, τοῦ ἀλάστορος ταπεινούμενος.

Θεοτοκίον

Ὠφθης ωραῖσμένη, τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, καί Χριστόν τόν ωραῖον, Παρθένε ἀπεκύησας, βροτούς ωραῖσαντα, τοῖς ωραίοις κάλλεσι, τῆς θεότητος αειπάρθενε.

Ὡδή γ'

Ὁ πῆξας επ' ουδενός

Μαράνας δι' ἐγκρατείας, κάλλος τοῦ σώματος, τὰς αὐγὰς ἐδέξω τοῦ θείου Πνεύματος, καί τῆς ἀπαθείας φωταυγείς, ἀπήστραψας ἀκτίνας, καί ἰαμάτων τὰ χαρίσματα, Πάτερ τοῦ Προφήτου ομώνυμε.

Ἀγίων ἰχνηλατῶν, τοὺς βίους μακάριε, ὅλος ηγιασθῆς ταῖς θείαις πράξεσιν, ὅθεν αγιαζεις μυστικῶς, τοὺς πίστει τὴν ἁγίαν, ἐπιτελούντάς σου πανήγυριν, Πάτερ θεοφόρε πανόλβιε.

Κοιμίσας τὰς ἡδονὰς, τοῦ σώματος, Ὅσιε, προσευχαῖς ἀγρύπνοις καί ἀγωνίσματι, Πάτερ ἐν εἰρήνῃ ἀληθῶς, υπνώσας ἐκοιμήθης, ὅθεν σε ἀγρυπνον κεκτήμεθα, φύλακα οἱ πόθῳ τιμώντές σε.

Θεοτοκίον

Ἀγγέλων τιμιωτέρα, ὦφθης κηῆσασα, τόν αὐτοὺς Παρθένε δημιουργήσαντα, ὅθεν ἰκετεύω σε ἀγνή, ἁγίασον τόν νοῦν μου, καί τὴν καρδίαν φωταγώγησον, νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα.

Ὁ Εἰρμός

«Ὁ πῆξας επ' ουδενός, τὴν γῆν τὴ προστάξει σου, καί μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὴ καί φιλόανθρωπε».

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τὴν σοφίαν καί Λόγον

Ἐγκρατεία τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκός, τὴ ψυχὴ υποτάξας Πάτερ σοφέ, ωράθης μακάριε, μετὰ σώματος Ἄγγελος, καλιάν δέ πῆξας, ὡς ὄρνις εὐκέλαδος, ἐν φυτῷ εἰς ὕψος, τόν νοῦν ἀνεπτέρωσας, ὅθεν τῶν θαυμάτων, ἐνεργείας πλουτήσας, μετήλθες πρὸς Κύριον, ὄν ἐκ βρέφους ἐπόθησας, διὰ τοῦτο βωόμεν σοι, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καί συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καί τό σῶμα, μολύνας ὁ ἀθλιος, Οἴμοι! Τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενού, καί προστάτις θερμότατος,

σέ γάρ έχω ελπίδα, ο ανάξιος δούλός σου.

Η Σταυροθεοκίον

Τόν αμνόν καί ποιμένα καί λυτρωτήν, η αμνάς θεωρούσα εν τώ Σταυρώ, ωλόλυξε δακρύουσα, καί πικρώς εκβοώσα, ο μέν κόσμος αγάλλεται, δεχόμενος τήν λύτρωσιν, τά δέ σπλάγχνα μου φλέγονται, ορώσης σου τήν σταυρωσιν, ήνπερ υπομένεις, διά σπλάγχνα ελέους, Μακρόθυμε Κύριε, τού ελέους η άβυσσος, καί πηγή αγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καί δώρησαι ούν, τών πταισμάτων άφεςιν τοίς δούλοις σου, τοίς ανυμνούσί σου πίστει, τά θεία παθήματα.

Ωδή δ'

Τήν θείαν εννοήσας σου

Ρημάτων ζωηρύτων τού Πνεύματος, καθυπακούσας αλμυράν, τού βίου θάλασσαν έλιπες, καί τοίς κρουνοίς τών δακρύων, παθών εναπεξήρανας ρεύματα.

Συνέσεως καί χάριτος έμπλεως, Πάτερ γενόμενος Δαυϊδ, εν ησυχία εζήτησας, τόν ευεργέτην τών όλων, καί τούτου τής ελλάμψεως έτυχες.

Ο βίος σου τή βία τής φύσεως, περιφανής αναδειχθείς, καί συνεργεία τού Πνεύματος, βιαιοτάτης κακίας, ανθρώπους ελυτρώσατο Όσιε.

Θεοκίον

Υμνούμέν σε πανύμνητε Δέσποινα, τόν υπερύμνητον Θεόν, ανερμηνεύτως κυήσασαν, τήν τούς χορούς τών Αγγέλων, τώ κάλλει ασυγκρίτως νικήσασαν.

Ωδή ε'

Ο αναβαλλόμενος

Τείνας σου τά όμματα, καί τά νοήματα πρός τόν εν ξύλωναρτηθέντα, φυτώ ενεκαρτέρησας, φλεγόμενος Πάτερ, καί νιφετοίς πηγνύμενος.

Όλος αστραπόμορφος, ωράθης Όσιε, τό πύρ παλάμαις Δαυϊδ κατέχων, καί τόν βασιλεύοντα θυμιών συνθέτω, παμμάκαρ θυμιάματα.

Νύν ουκ εν αινίγματι, ουδέ φαντάσματι, τό θείον κάλλος οράς Παμμάκαρ, πρόσωπον δέ, Όσιε, πρός πρόσωπον μάλλον, λυθισών τών εμφάσεων.

Βότρυς ωραιότατος, τής θείας, Όσιε Δαυϊδ αμπέλου, εφάνης βλύζων, οίνον κατανύξεως, τοίς εκ μέθης Πάτερ, παθών παραφρονήσασι.

Θεοκίον

Ίθυνον τόν βίον μου, καί τά κινήματα, τής διανοίας αγνή Παρθένε, πρός το θείον βούλημα, τού εκ σου αρρήτως, ημίν επιδημήσαντος.

Ωδή ς'

Μαινομένην κλύδωνι

Οίκος θείου Πνεύματος, εγνωρίσθης Όσιε Δαυϊδ, εν μικρώ οικίσκω

συγκλειόμενος, καί τήν στενήν τῆς ευρυχώρου ελόμενος.

Νόμοις καθυπέκλινας, τού Δεσπότη Πάτερ τήν ψυχήν, καί φωτός ανάπτυως γεγένησαι, καί δεκτικός τῶν χαρισμάτων τού Πνεύματος.

Θαύμασιν ο βίος σου, θεοφόρε Πάτερ αληθώς, καθωραϊζόμενος τοίς πέρασι, διεδόθη, όθεν πιστώως ευφημούμέν σε.

Θεοτοκίον

Εξ αγνών αιμάτων σου, εξυφάνθη σάρξ υπερφυώς, τώ δημιουργήσαντι τόν άνθρωπον, Θεοτόκε, όθεν αξίως υμνούμέν σε.

Ο Ειρμός

«Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρω Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τήν θάλασσαν κατεύνασον, καί εκ φθοράς ανάγαγέ με ως εύσπλαγχνος».

Συναξάριον

Τή ΚΣΤ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Οσίου πατρός ημών Δαυϊδ, τού εν Θεοσαλονίκη.

Στίχοι

Δαυϊδ συνήφθης τώ πάλαι Δαυϊδ νέε,
Άλλον Γολιάθσαρκικά κτείνας πάθη.
Εκτη εξεπέρησε πύλας βίου εικάδι Δαυϊδ.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημων Ιωάννου Επισκόπου Γοθθίας.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Ο υπερυψούμενος.

Ίστασο ακλόνητος, φυτού κλόνοις Ίσιε, αρδεΐαις δακρύων σου, συχνώς ποτιζόμενος, καί μέλπων ασιγήτως, ο Θεός ευλογητός εί.

Όλην σου τήν έφεσιν, πρός Θεόν άνέτεινας, όλην τήν καρδίαν σου, δοχείον ετέλεσας, τῶν θείων χαρισμάτων, θεοφόρε εις αιώνας.

Ίθυνας τόν βίον σου, πρός τό θείον θέλημα, έφθασας ως ήλπισας, τήν άνω μητρόπολιν, εν ή τό σόν εκτήσω, πολίτευμα θεόφρον.

Σέ φωτοειδέστατον, Πάτερ χρηματίσαντα, άνθρακας κατέχοντα, παλάμαις ως έβλεπεν, ο άναξ κατεπλάγη, καί πεσών σοί προσεκύνει.

Θεοτοκίον

Λέλυται τώ τόκω σου, αράς τό ανθρώπινον, μόνη παντευλόγητε, διό σε δοξάζομεν, ως κεχαριτωμένην, Θεοτόκε εις αιώνας.

Ωδή η'

Σοί τώ παντουργώ

Όρθρος φαινός, τοίς εν τώ σκότει ώφθης, τού βίου Μακάριε, φώς επιγνώσεως, πάσιν αυγάζων, τοίς πρόθω σε υμνούσι, καί υπερυψούσι, Χριστον εις τούς αιώνας.

Γέγονας ευθύς, καί ταπεινός καί πράος, Δαυϊδ τόν συνώνυμον, εξεικονίζων πιστώς, όθεν σύν τούτω, τήν γήν τήν τών πραέων, Πάτερ εκληρώσω, εις πάντας τούς αιώνας.

Ο θεοφεγγής, τών μοναζόντων στύλος Δαυϊδ ο μακάριος, Προφήτης ένθεος, άλλος εδειχθη, τά μέλλοντα προλέγων, θεία επιπνοία, τού Πνεύματος τού θείου.

Ιεροπρεπής, ιερωμένος όλως, ημερών τού πνεύματος πλήρης γενόμενος, Πάτερ εν γήρα οσίως βαθυτάτω, έλιπες τόν βίον, καί ζής εις τους αιώνας.

Θεοτοκίον

Σέ τήν καλλονήν, τού Ιακώβ Παρθένε, Θεός ήν ηγάπησε, καί εξελέξατο, πάντες ως μόνην, αεί ευλογημένην ανυμνολογούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Ο Ειρμός

«Σοί τώ παντουργώ, εν τή καμίνω Παίδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν έμελπον, Πάντα τά έργα, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ'

Ησαΐα χόρευε

Ιεράν πανήγυριν, συνελθόντες σήμεραν πιστώς, τελέσωμεν Ιερού, άπαντες Πατρός, ασκήσει εκλάμψαντος, καί εαυτόν, όλον τώ Θεώ, καθιερώσαντος, διά βίου τελειότητος.

Όσπερ δένδρον τέθηλας, εφ' υδάτων, Όσιε ροαίς, πνευματικών αρετών, φέρων τούς καρπούς, φυτώ δέ πηξάμενος, ως αετός, Πάτερ καλιάν, προς τά ουράνια, τās σās φρένας εξεπέτασας.

Σού προφητικώτατα, θεωρήσας Όσιε Δαυϊδ, τήν έξοδον προφωνείς, ταύτην τοίς λαοίς, ηνίκα στελλόμενος, τήν κατ' αυτών έστησας σοφέ, τού βασιλεύοντος, σφοδροτάτην αγανάκτησιν.

Η αγία μνήμη σου, αγιάζει σήμεραν ημάς, τελούντας ταύτην πιστώς, Όσιε Δαυϊδ, αγίως γάρ ήνυσας, τήν σεαυτού, Άγιε ζωήν, καί μετά κοίμησιν, τοίς Αγίοις συναγάλλη αεί.

Θεοτοκίον

Φωτοφόρον πύλην σε, προεώρα, Ιεζεκιήλ, δι' ής διήλθε τό φώς, τό αληθινόν, Χριστός ο Θεός ημών, όν εκτενώς, αίτησαι Αγνή, τής μετανοίας μοι, διανοίξαι πύλας δέομαι.

Ο Ειρμός

«Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολή, ὄνομα αὐτῷ, ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν».

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες. Καὶ Απόλυσις.

Ἀρχή

ΤΗ ΚΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τοῦ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψῶν τοῦ Ξενοδόχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος α'

Πανεύφημοι μάρτυρες

Πάτερ πανεύφημε σαρκός, τὰς ορμὰς ἀσκήσεως, καταμαράνας πυρσεύμασιν, ἔρημον ὠκησας, ὡς Ἡλίας πάλαι, τὸν νοῦν καθαιρόμενος, ἀπαύστοις πρὸς τό θεῖον συννεύσεσι, καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τό μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόσοφε Σαμψῶν, ἀσκηταῖς ἠρίθμησαι, τὴ ἀπαθεία κοσμούμενος, καὶ κατεσκῆνωσας, ἐν μοναῖς οσίοις, ἔνθα φῶς τό ἄδυτον, τό ξύλον τῆς ζωῆς ὅπου πέφυκε, καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τό μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόπνευστε Σαμψῶν, φωστήρ ἐχρημάτισας, φωταγωγῶν τὴν υφήλιον, θαυμάτων λάμψεσι, ψυχοφθόρων νόσων, ἀπευλαύνων ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκμειῶν ἀμαυρότητα, καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μαρία τό ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα υπερκείμενον, τὴ καθαρότητι ὄχημα, περικρατούμενον, πολλαῖς ἀμαρτίαις, καὶ στενοχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυνον, πανσθενεστάτη σου, προστασία, καὶ γὰρ δύνασαι, οἶα Μήτηρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τόν ἴδιον ἄρνα ἡ ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡς εὔρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδέ κάλλος, Οἶμοι! θρηνηωδούσα ἔλεγε, τό κάλλος ποῦ σου ἔδου γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Οκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Υμνώ σε Σαμψών πίστεως θείους λόγους, Ιωσήφ.

Ωδή α' Ἦχος πλ. β'
Δεύτε λαοί

Ἕμνοις τήν σήν, φαεινοτάτην πανήγυριν, ανευφημείν ορμήσαντι, φῶς μοι κατάπεμπον, παρεστῶς στεφηφόρος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη Μακαριώτατε.

Μόνα ποθῶν, τά πρὸς ζωὴν οδηγούντά σε, κόσμου τερπνὰ παρέδραμες, καί υπερκόσμιον, κληρουχίαν ἐκτήσω, διό σε συνελθόντες Σαμψών γεραίρομεν.

Νόμῳ Θεοῦ, υποκλιθεῖς, Αξιάγαστε, πρὸς ἀρετῆς ἀκρώρειαν, χαίρων ἀνέδραμες, ἐλεήμων ἐν πάσι, γενόμενος, διό σε νῦν μακαρίζομεν.

Ἦφθης πτωχῶν, συμπαθεστάτη βοήθεια, καί ασθενούντων Ὅσιε, ἰατρός ἀριστος, καί καταπονουμένων ἀντίληψις, διό σε Θεός ἐδόξασε.

Θεοτοκίον

Σέ τοῦ Θεοῦ, τήν υπέρ λόγον λοχεύτριαν, ὡς κραταίαν ἀντίληψιν, πάντων Πανάμωμε, τῶν καταπονουμένων, δοξάζομεν ἀπαύστως καί μακαρίζομεν.

Ωδή γ'
Στερέωσον ἡμᾶς

Ελέω τοῦ Θεοῦ τό θείον ἔλεος, ἐκτήσω καί τῆς φωνῆς ἐπακούσαι, ηξιώθης τῆς καλοῦσης σε, πρὸς τόν θείον νυμφῶνα Αξιάγαστε.

Σαμψών τόν ἱερόν ανευφημήσωμεν, Θεοῦ γάρ μιμούμενος ευσπλαγχνίαν, συμπαθῆς νοσοῦσι γέγονε, γυμνουμένων τε πάντων περιβόλαιον.

Αγίως καί σεπτῶς τόν θείον βίον σου, ανύσας Ἀγίοις συνηριθμήθης, καί μονάς οσίων ἐφθασας, φωτισμοῦ ἀπορρήτου ἀξιούμενος.

Μακάριος εἶ σύ, καί εὖ σοι γέγονε, τοὺς θείους τηρήσαντι Πάτερ νόμους, τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σώζεσθαι τήν ποιμνην σου.

Θεοτοκίον

Ψυχῆς μου καί νοός Ἀγνή ἀπέλασον, τό σκότος καί δίδου ὡς ἐν ἡμέρα, ευσχημόνως πολιτεύεσθαι, τά σωτήρια πράττοντα προστάγματα.

Ο Εἰρμός

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τήν ἀμαρτίαν, καί τόν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν υμνούντων σε».

Κάθισμα Ἦχος α'
Τόν τάφον σου Σωτήρ

Κτησάμενος ψυχὴν, ἐλεήμονα Πάτερ, ἐπήρκεσας πτωχοίς, δαφιλεῖ χορηγία, καί νῦν μεταβέβηκας, πρὸς τά ἄνω βασιλεία, τῶν καμάτων σου, τὰς ἀντιδόσεις λαμβάνων, διὰ τοῦτό σε ἐν ευφροσύνῃ καρδίας, Σαμψών

μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Ἡ μόνη τῶν πιστῶν, κραταιά προστασία, ὃν ἔτεκες Θεόν, υπέρ νούν τε καί λόγον, απαύστως ἰκέτευε, τάς ψυχάς ἡμῶν ρύσασθαι, πάσης θλίψεως, καί συμφορῶν καί κινδύνων, Μητροπάρθενε, αμαρτωλῶν προστασία, τοῦ κόσμου βοήθεια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἀσπίλος ἀμνάς, τόν ἀμνόν καί ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπί ξύλου ὀρώσα, θρηνούσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα, πῶς ἐνέγκω σου, τήν υπέρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καί τά ἐκούσια πάθη, Θεέ υπεράγαθε;

Ὡδή δ'

Εἰσακήκοα Κύριε

Ὡς ἀστήρ φαεινότατος, πάντων ἡμῶν, φωτίζεις τάς καρδίας, τῶν ἀξιοχρέως μακαριζόντων σε.

Νυσταγμόν ἐκ βλεφάρων σου, ἀποβαλῶν, ἠγρύπνησας καί πάσας, ἠδονάς ἐκοίμισας τάς τοῦ σώματος.

Πενομένοις ἐπήρκεσας, διά Χριστόν καί εἴληφας τήν ἄνω, κληρουχίαν Ὅσιε ἀγαλλόμενος.

Ἰερῶς πεπολίτευσαι, ἐπί τῆς γῆς, παμμάκαρ θεοφόρε, καί τῶν αἰωνίων τερπνῶν ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον

Σέ πανάμωμε Δέσποινα, τό φωτεινόν, παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀνυμνολογούμεν καί μακαρίζομεν.

Ὡδή ε'

Ὁ τοῦ φωτός χορηγός

Τό καθαρῶτατον φῶς, ἀναπαυσάμενον ἐν σοί, Ὅσιε, φωτοειδή, ἐτέλεσε Πάτερ, φωτίζοντα πιστούς, ταίς τῶν ἀρετῶν σου, παιδραῖς ἐπιλάμψεσιν.

Ἐν συμπαθείᾳ πολλή, τοῖς πενομένοις πλουτισμός γέγονας, καί ἰατρός τοῖς ἐν ἀσθενείαις, ἐγείρας προφανῶς, τούτοις ἰατρεῖον, καθαίρον νοσήματα.

Ὡφθης ναός καθαρός, τοῦ παναγίου καί σεπτοῦ Πνεύματος, τῆς τῶν παθῶν ἰλύος, καθάρας σεαυτόν ὡς ἀληθῶς, Πάτερ θεοφόρε, διό ευφημούμέν σε.

Θεοτοκίον

Σέ Παναγία Ἀγνή, τήν καλλονήν τοῦ Ἰακωβ πίστεως, θείαις φωναῖς, ἀνυμνολογούμεν, κηῖσασαν ἡμῖν, Θεόν σαρκοφόρον, ὃν τρέμει τά σύμπαντα.

Ὡδή ς'

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

Θησαυρούς οὐρανίους ἐπλούτησας, στέργων τήν συμπάθειαν, Σαμψῶν

αοίδιμε, καί υπανοίγων πένησι, σού τά σπλάγχνα τελείω φρονήματι.

Εδομήσω εις δόξαν Θεού ημών, οίκον Ιερώτατον, εν ώ προστρέχοντες, πολυειδών καθαίρονται, νοσημάτων πιστοί Παμμακάριστε.

Ιερώς σου τόν βίον διήνυσας, καί μετά Οσίων οσίως εσκήνωσας, υπέρ ημών δεόμενος, τών πιστώσ σε τιμώντων θεόπνευστε.

Θεοτοκίον

Ουρανός υψηλός εχρημάτισας, τού παμβασιλέως Θεού Παναμώμητε, καί καθαρόν παλάτιον, καί παστάς φωτεινή θεία χάριτι.

Ο Ειρμός

«Εν αβύσσω ππαισμάτων κυκλούμενος, τήν ανεξιχνίαστον τής ευσπλαγχνίας σου, επικαλούμαι άβυσσον, Εκ φθοράς ο Θεός με ανάγαγε».

Κοντάκιον 'Ηχος δ'

Ως ιατρόν πανάριστον, καί λειτουργόν ευπρόσδεκτον, οι τή σορώ σου τή θεία προστρέχοντες, Σαμψών θεόφρον Όσιε, συνελθόντες σε ύμνοις, καί ψαλμοίς ανυμνούμεν, Χριστόν δοξάζοντες, τόν τοιαύτην σοι χάριν παρέχοντα τών ιάσεων.

Συναξάριον

Τή ΚΖ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών Σαμψών τού Ξενοδόχου.

Στίχοι

Εξήγεν ο πριν εκ γνάθου Σαμψών πόμα.
Ο νύν δέ Σαμψών μύρον εκ τάφου βρύει.
Εικάδι εβδομάτη Σαμψών θάνε, βλύσέ τε μύρα.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Ανέκτου.

Στίχοι

Ουκ ήν ανεκτόν τώ Ανέκτω μή στέργειν
Τόν διά Χριστόν θάνατον μέχρι τέλους.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Εικόνας χρυσής

Ισχύν τόν Χριστόν, κραταιάν εν πειρασμοίς έχων παμμάκαρ, βίου διέβης τό κλυδώνιον, ακαταπόντιστος Όσιε, καί πρός γαληνότατον όρμον, προσωρμίσθης γηθόμενος, Ευλογητός εί εκβοών, ο τών Πατέρων Θεός.

Σοφία πολλή, καί στοργή πνευματική Πάτερ κινούμενος, οίκον εδείμω μάκαρ μέγιστον, εν ώ προσφευγοντες Όσιε, ίασιν κομίζονται πάντες, οι βοώντες καί λέγοντες, Ευλογητός εί ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Λαμπτήρ φαινός, αρετών θείω φωτί λελαμπρυσμένος, Σαμψών ωράθης καί
κατηύγασας, τής οικουμένης τά πέρατα, όθεν συνελθόντες σε πίστει,
μακαρίζοντες ψάλλομεν, Ευλογητός εί ο Θεός, ο τών Πατέρων ήμών.

Θεοτοκίον

Ο πόκος ποτέ, προεδήλου τήν αγνήν Σεμνή γαστέρα σου, εισδεξαμένην τήν
ουράνιον, δρόσον τήν πάντας δροσίζουσαν, τούς κεκρατημένους τή δίψη, τής
αμαρτίας κραυγάζοντας, Ευλογημένη η Θεόν, σαρκί κυήσασα.

Ωδή η'

Τόν εν καμίνω τού πυρός

Γλώσσαν κινών χαρμονικώς, εις Θεού Πάτερ Σαμψών ύμνους, τά πάθη τής
σαρκός εγκρατεία, κατεδουλώσω ψυχή, καί δούλος Χριστού γνησιώτατος,
ώφθης καί τής άνω, πόλεως κληρονόμος.

Ο καθαρώτατός σου νούς, φρουκτωρίαις θεϊκαίς ηγλαϊσμένος, φωτεινότατος
ώφθη, καί δεκτικός καθαρών Παμμάκαρ θείων επιλάμψεων, όθεν σε τιμώμεν,
εν ύμνοις θεοφόρε.

Ιερωτάτην εσχηκώς, τήν ζωήν πανευκλεώς Σαμψων παμμάκαρ, προφανώς
εδοξάσθης, πρόσ τόν Θεόν μετελθών, Ιδού γάρ μένει τό μνημόσυνον, τό σόν
εις αιώνας, καί η δικαιοσύνη.

Θεοτοκίον

Στήσον παθών μου τό δεινόν, νύν κλυδώνιον αγνή ευλογημένη, καί
πολέμησον πάντας, τούς αφειδώς τή εμή, πτωχεία Κόρη επεμβαίνοντας,
δυσμενείς ασάρκους, όπως πιστώσ υμνώ σε.

Ο Ειρμός

«Τόν εν καμίνω τού πυρός, τών Εβραίων τοίς Παισί συγκαταβάντα, καί τήν
φλόγα εις δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, υμνείτε τά έργα ως Κύριον, καί
υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ'

Τόν εκ Θεού Θεόν Λόγον

Ιδού η μνήμη σου Πάτερ, όπως ήλιος πάσιν, ανέτειλε φωτίζουσα φαιδρώς,
τούς εν αυτή σέ δοξάζοντας, ως θεράποντα θείον, Χριστού καί κληρονόμον
τής αυτού, βασιλείας καί πάντων, Οσίων συναρίθμιον.

Ως φωταυγής σου ο βίος, ως μεγίστη η δόξα, ως όλβιος ο τάφος σου Σοφέ,
ένθα τό τίμιον σώμά σου, κατακείμενον ρώσιν, πηγάζει τοίς προστρέχουσι
πιστώσ, καί τήν σήν εξαιτούσι, βοήθειαν εκάστοτε.

Σού τό περίδοξον Πάτερ, ιατρείον ο πόνοις, εκτήσω επισκέπτεσθαι αεί, μή
διαλίπης δεόμεθα, εν πολλή συμπαθεία, απαύστως προϊστάμενος ημών, καί
κουφίζων οδύνας καί πόνους τών ψυχών ημών.

Ηλιακάς απαστράπτων, τοίς τιμώσί σε Πάτερ, ακτίνας φωταγωγήσον ημών,

τά τῆς ψυχῆς αισθητήρια, καί λαμπρότητος θείας, μετόχους καταξίωσον ἡμᾶς, ταίς πρεσβείαις σου μάκαρ, γενέσθαι δυσωπούμέν σε.

Θεοτοκίον

Φαινοτάταις λαμπάσι, τού εκ σου σαρκωθέντος, Παρθένε Παναγία υπέρ νούν, οι Θεοτόκον ειδότες σε, φωτιζόμεθα πίστει, καί σκότους εκλυτρούμεθα παθών, καί κινδύνων παντοίων, καί βίου περιστάσεων.

Ο Ειρμός

«Τόν εκ Θεού Θεόν Λόγον, τόν αρρήτω σοφία, ήκοντα καινουργήσαι τόν Αδάμ, βρώσει φθορά πεπτωκότα δεινώς, εξ Αγίας Παρθένου, αφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οι πιστοί ομοφρόνως, εν ύμνοις μεγαλύνωμεν».

Εξαποστειλάριον

Ο ουρανόν τοίς άστροις

Εσκόρπισας τόν πλούτον, τοίς πένησι θεαρέστως, καί ολικώς ανετέθης, ώ Σαμψών τώ Κυρίω, όν εκδυσώπει απαύστως, παθών ἡμᾶς εκλυτρούσθαι.

Θεοτοκίον

Τή κραταιά σου σκέπη, από εχθρών επιβουλής, ἡμᾶς Αγνή τούς σους δούλους, φύλαττε πάντας αβλαβείς, σέ γάρ κεκτήμεθα μόνην, καταφυγήν εν ανάγκαις.

Καί η λοιπή τού Όρθρου Ακολουθία καί Απόλυσις.

Αρχή

ΤΗ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τῆς Ανακομιδῆς τών Λειψάνων τών Αγίων καί θαυματουργών Αναργύρων, Κύρου καί Ιωάννου.

Ε ΙΣ ΤΟΝ ΕΣ ΠΕΡΙΝΟΝ

Εις τό, Κύριε εκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ήχος δ'

Ως γενναίον εν Μάρτυσι

Τήν δυάδα τιμήσωμεν, τών Μαρτύρων εν άσμασι, τῆς Τριάδος έχουσαν τήν λαμπρότητα, τούς θεμελίους τῆς πίστεως, τά άνθη τά πνέοντα, τήν οσμήν τήν αληθή, τῆς Θεού επιγνώσεως, Κύρον άπαντες, καί σύν τούτω τόν μέγαν Ιωάννην, ως πρεσβεύοντας απαύστως, υπέρ ἡμών τόν φιλόανθρωπον.

Διά βίου λαμπρότητος, καί ασκήσεως έλαμψας, καί αθλήσει ύστερον κατεκόσμησας, τήν σήν ψυχήν Κύρε ένδοξε, στρατείαν δέ έλιπες, τήν επίγειον σοφέ, Ιωάννη καί εύρηκας, τήν ουράνιον, ικετεύσατε άμφω τόν Σωτήρα, υπέρ τών επιτελούντων, υμών τήν μνήμην μακάριοι.

Ιατροί ανεδείχθητε, ασθενούντων μακάριοι, καί φωστήρες άδυτοι θείας πίστεως, ομολογίας συνήγοροι, Μαρτύρων συμμετοχοι, τούς στεφάνους

αληθώς, εκ Θεού ανεδήσασθε, Κύριε ένδοξε, καί σοφέ Ιωάννη εν αινέσει, δυσωπείτε τόν Σωτήρα, υπέρ τών πίστει υμνούντων υμάς.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Πεπτωκότων ανόρθωσις, τεθνεώτων ανάστασις, σύ εδείχθης τέξασα τόν Υιόν τού Θεού, τόν τώ Πατρί συννοούμενον τήν θείαν τε γέννησιν, ανασχόμενον, εκ σου, εν σαρκί καθ' υπόστασιν, όν ικέτευε, πειρασμών καί κινδύνων λυτρωθήναι, τούς εν πίστει Παναγία, ειλικρινεί σε δοξάζοντας.

Η Σταυροθεοτοκίον

Ως εώρακε Κύριε, η Παρθένος καί Μήτηρ σου, εν Σταυρώ κρεμάμενον, εξεπλήττετο, καί ατενίζουσα, έλεγε, Τί σοι ανταπέδωκαν, οι πολλών σου δωρεών, απολαύσαντες Δέσποτα; Αλλά δέομαι, Μή με μόνην εάσης εν τώ κόσμω, αλλά σπεύσον αναστήναι, συνανιστών τούς προπάτορας.

Απολυτίκιον 'Ηχος πλ. α'

Τά θαύματα τών Αγίων σου Μαρτύρων, τείχος ακαταμάχητον ημίν δωρησάμενος, Χριστέ ο Θεός, ταίς αυτών ικεσίαις, βουλάς εθνών διασκέδασον, τής βασιλείας τά σκήπτρα κραταίωσον, ως μόνος αγαθός καί φιλόανθρωπος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Η συνήθης Στιχολογία, καί οι Κανόνες τής Οκτωήχου, καί τών Αγίων ο παρών, ού η Ακροστιχίς.

Καλών δοτήρες, τών Κακών ρύσασθέ με. Ιωσήφ.

Ωδή α' 'Ηχος β'

Δεύτε λαοί

Κράτος εχθρού, τή κραταιά διαλύσαντε, τού Παρακλήτου χάριτι, θεομακάριστοι, κραταιώσατε πάντας, κατά τών τυραννούντων παθών δεόμεθα, Αθλητικώς, τόν δυσμενή διωλέσατε, χάριν Σοφοί δεξάμενοι, πάθη ανίατα, θεραπεύειν, διό μου, τά πάθη τής καρδίας νύν ιατρεύσατε.

Λόγοις υμάς, τούς επί γής μακαρίζοντας, παθών αλόγων ρύσασθε, ταίς προσευχαίς υμών, Κύριε καί Ιωάννη, τού προανάρχου Λόγου θείοι θεράποντες.

Θεοτοκίον

Ως τά ημών, υπερβολή αγαθότητος, οικειουμένη Πάναγνε, θεοχαρίτωτε, αμαυρώσεως πάσης, καί ζάλης καί κινδύνων πάντας διάσωσον.

Ωδή γ'

Στερέωσον ημάς

Νομίμως τώ Χριστώ ως στρατευσάμενοι, ανόμους ησχύνετε Αθλοφόροι, αλλ'

αιτούμαι Παμμακάριστοι, αιωνίου αισχύνης με λυτρώσασθε.

Δοτήρες αγαθών, σωτήρες πάντοτε, τών πίστει πρὸς υμᾶς καταφευγόντων, τήν ψυχὴν μου διασώσατε, καὶ τοῦ σώματος πάθη θεραπεύσατε.

Οδοὺς τὰς πρὸς ζωὴν φερούσας Ἅγιοι, οδεύειν σθενώσατέ με καὶ πάσης, τών εχθρῶν αποπλανήσεως, προσευχαίς υμῶν θείαις εκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον

Τὰς νόσους τών βροτῶν τόν αφαιρούμενον, τεκούσα πανύμνητε Παναγία, τῆς ψυχῆς μου τὰ συντρίμματα, καὶ σαρκὸς τὰ νοσήματα θεράπευσον.

Ὁ Εἰρμός

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κυριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν αμαρτίαν, καὶ τόν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τών υμνοῦντων σε».

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ὁ υψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τὰς χαμαιζήλους ἠδονὰς συμπατοῦντες, πρὸς μαρτυρίου ἀθληταί θείον ὕψος, περιφανῶς ἐπήρθητε ἐν χάριτι, Κύρε Ἰωάννη τε, οἰκουμένης φωστήρες, ὅθεν ἰκετεύομεν, σκοτασμοῦ αμαρτίας, καὶ νοσημάτων ρύσασθε ἡμᾶς, τόν ἐπὶ πάντων Θεόν ἰκετεύοντες.

Θεοτοκίον

Τών ακαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τών ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τών ασάρκων εχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν, Ἀλλά τῆ σὴ πρεσβεία ἀγαθή, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τόν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυία, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, Οἴμοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα, πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυρούσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὡδὴ δ'

Ὑμνῶ σε, ἀκοή γάρ Κύριε

Ἡλίου, νοητοῦ λαμπρότησιν, αὐγαζόμενοι Ἀθλοφόροι τοῦ σκότους τόν ἀρχοντα ὠλέσατε, ἐξ οὗ τῆς βλάβης ἡμᾶς, δυσωπούμεν εκλυτρώσασθε, φωταγωγούντες πάντων τὰ νοήματα.

Ρομφαίαι, ἀσεβεῖς σαφῶς συγκόπτουσαι, ἐγνωρίσθητε Ἀθλοφοροί, συντρίψαντες χάριτι, τὰς τοῦ εχθροῦ δεινὰς ρομφαίας, διό τών βελῶν ἀτρώτους ρύσασθε, τών ἐναντίων πάντων προσευχαίς υμῶν.

Ἐκ πλήθους, χαλεπῶν συμπτώσεων, νοσημάτων εἰς πλήθος ἦλθον, καὶ δέομαι Ἅγιοι, υμῶν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους τυχεῖν, διὰ τάχους τῆς ἰάσεως, διό τῆς προσευχῆς μου ἐπακούσατε.

Θεοτοκίον

Συνήθως, εφ' ημάς τά πλούσια, σού ελέη Παρθένε ράνον, νοσήματα παύουσα, καί πάθη λύουσα ποικίλα ψυχών, τών εν πίστει προσιόντων σοι, τή τών καλών αιτία πολυῦμνητε.

Ωδή ε'

Ο τού φωτός χορηγός

Τοίς σπαραγμοίς τών μελών, κατασπαράξαντες εχθρών άνοιαν, θεοειδείς Μάρτυρες Κυρίου, τήν σπαραττομένην υπό τής κακίας, ψυχήν μου ιάσασθε.

Ω μακαρία δυάς, ιερονίκων Αθλητών αίτησαι, αμαρτιών πολλών ημίν λύσιν, καί τών ασθενειών, ίασιν τελείαν, πιστώς δυσωπούμέν σε.

Νόσω συνέχομαι, αμαρτημάτων χαλεπων Άγιοι, καί τής σαρκός χειμάζομαι πόνοις, εξ ών ρύσασθέ με, τόν αγαθοδότην Χριστόν ικετεύοντες.

Θεοτοκίον

Κύματα πράϋνον, τής παναθλίας μου ψυχής δέομαι, καί τής σαρκός παύσον τάς οδύνας, η μόνη τεκούσα, άνευθεν ωδίνων Θεόν σωμοτούμενον.

Ωδή ς'

Εν αβύσσω ππαισμάτων

Αρραγείς Εκκλησίας θεμέλιοι, πάσαις μεθοδεΐαις εχθρού σαλευόμενον, τό τής ψυχής μου οίκημα, ταίς υμών ικεσίαις στηρίξατε.

Καί ψυχών καί σωμάτων θεράπτοντες, θείοι χρηματίζοντες, Μάρτυρες ένδοξοι, τάς τής ψυχής καί σώματος, ασθενείας ημών θεραπεύσατε.

Ως λιμένι τώ οίκω προσέδραμον, Μάρτυρες υμών τω αγίω καί δέομαι, τρικυμιών με ρύσασθε, ασθενείας καί θλίψεως Άγιοι.

Θεοτοκίον

Νοερών ανωτέρα Δυνάμεων, πάσης με κακίας τού πλάνου ανώτερον, ταίς σαίς πρεσβείαις ποιήσον, ευχαρίστως αεί σε δοξάζοντα.

Ο Ειρμός

«Εν αβύσσω ππαισμάτων κυκλούμενος, τήν ανεξιχνίαστον τής ευσπλαγχνίας σου, επικαλούμαι άβυσσον, Εκ φθοράς ο Θεός με ανάγαγε».

Κοντάκιον 'Ηχος γ'

Η Παρθένος

Εκ τής θείας χάριτος, τήν δωρεάν τών θαυμάτων, ειληφότες, Άγιοι, θαυματουργείτε εν κόσμω, άπαντα, ημών τά πάθη τή χειρουργία, τέμνετε, τή αοράτω Κύρε θεόφρον, σύν τώ θείω Ιωάννη, υμείς γάρ θείοι, ιατροί υπάρχετε.

Ο Οίκος

Εαυτούς τώ Θεώ αναθέμενοι Άγιοι, πάσανπείραν δεινών δι' αυτόν υπεμείνατε, θανόντες προθύμως Μάρτυρες γενναίοι, καί μετά τέλος πάσι πηγαζετε τά θεία χαρίσματα, τοίς εν ποικίλαις νόσοις υπάρχουσι, καί υπό πολλών εταζομένοις κακών, ών είς καί πρώτός ειμι ο τάλας, τό σώμα γάρ καί

τήν ψυχὴν ὑπὸ τραυμάτων χαλεπῶν οδυνῶμαι, καὶ πίστει βοῶ, ἰάσασθέ με, ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ευρέσεως τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Αναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Στίχοι

Οστά φανέντα Μαρτύρων Αναργύρων,
Βλύζουσι κρουνοὺς θαυμάτων αναργύρων.
Εικάδι ογδοάτη Κύρος φάνη ἡδ' ομόαθλος.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παππίου.

Ταῖς αὐτῶν αγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'

Εἰκόνος χρυσοῦς

Ρεόντων φορὰν, παρωσάμενοι νοῖ τελείῳ Μάρτυρες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσασθε, καὶ καθελόντες τὸν τύραννον, χάριν ἰαμάτων ἐξ ὑψους, ἀναβιώντες ἐδέξασθε, Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υμῶν τῆ θερμῆ προστασία Ἀθληταὶ πολλοῖς πυρούμενος νῦν καταφεύγω ἀρρωστήμασι, καὶ ἐν οδύνῃ καρδίας μου δέομαι, Ταχείαν μοι δότε, μελωδοῦντι τὴν ἴασιν, Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σαρκὸς βλαβεραῖς, ἀρρωστίαις ὁμιλῶν τὴν ψυχὴν ἔχων, σκοτιζομένην ἐνθυμήσεσι, καὶ ἀμαρτίαις καὶ πάθεσι, Κύρε ἀθλητῶν ωραιότης καὶ Ἰωάννη πανεύφημε, σπεύσατε τάχος δυσωπῶ, τοῦ ἐξελέσθαι με.

Θεοτοκίον

Ἀνθρώπων δεινῶν, καὶ δαιμόνων πονηρῶν καὶ τῆς τοῦ βίου, κακοπραγίας καὶ συμπτώσεως, καὶ πάσης ἄλλης κακώσεως, ρύσαί με Ἁγία Παρθένε, καὶ συντήρησον ψάλλοντα, Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός

Σὼν ἐπιδόσει πρεσβειῶν, παμμακάριστε δυὰς εὐλογημένη, ἀφ' ἡμῶν πάσαν νόσον, καὶ μαλακίαν ψυχῆς, βοῶμεν καὶ σώματος δίωξον, ὅπως σε Τιμώμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θαυματουργοὶ καὶ ἰατροὶ, ἰατρεύσατε ἡμῶν τὰς ἀσθενείας, Κύρε καὶ Ἰωάννη, καὶ τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, εἰς τρίβους ἐνθέους ἰθύνατε, ὅπως κατὰ χρέος, ἡμᾶς ἀνευφημώμεν.

Ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν, δαπανῶν τὴν φοβερὰν πτοοῦμαι δίκην, ἐν ἡ
λυτρώσασθέ με, τῆς καταδίκης θερμοὶ προστάται, μάρτυρες γενόμενοι, τῆς

αμαυρωθείσης τοίς πάθεσι ψυχής μου.

Τριαδικόν

Μονάδα φύσει σε υμνώ, καί Τριάδα προσκυνώ τοίς χαρακτήρσι, Πάτερ Λόγε καί Πνεύμα, τών Αθλητών η χαρά, καί πάντων ανθρώπων κραταίωμα, τών ακαταπαύστοις, φωναίς σε ανυμνούντων.

Θεοτοκίον

Εν ομοιώματι σαρκός, ο υπέρθεος Αγνή εκ σου ώράθη, όν απαύστως δυσώπει, ελεηθήναι ημάς, κακία συζώντας καί τρέμοντας, τάς αιωνιζούσας, Παρθένε τιμωρίας.

Ο Ειρμός

«Τόν εν καμίνω τού πυρός, τών Εβραίων τοίς Παισί συγκαταβάντα, καί τήν φλόγα εις δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, υμνείτε τά έργα ως Κύριον, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ'

Τόν εκ Θεού Θεόν Λόγον

Ιερωτάταις χορείαις, Ιερών Αθλοφόρων, συνόντες καί ταίς θείαις καλλοναίς, ωραιζόμενοι Άγιοι, τόν ωραίον εν κάλλει, αιτείσθε Ιησούν διαπαντός, ωραιώσαι καρδίας, ημών Μάρτυρες ένδοξοι.

Ως ευωδέστατα κρίνα, νοητού Παραδείσου, υπάρχοντες Κυρίου Αθληταί, πάσαν ψυχήν κατοσφραίνετε, Ιεραίς ευωδίαις, διό μου τό δυσώδες τών παθών, απελάσατε ρώσιν, καί χάριν μοι δωρούμενοι.

Στήσατε Μάρτυρες θείοι, τών παθών μου τήν ρώσιν, ως πάλαι τών αιμάτων οχετοίς, πλάνης πλημμύραν αλλόκοτον, καί αιτήσασθε χύσιν, δοθήναί μου δακρύων ψυχικών, δι' ής ρύπτου παντοίου αμαρτιών πλυθήσομαι.

Ηλιακών λαμπηδόνων, ο ναός υμών πλέον, ίάσεων εκπέμπων τάς αυγάς, σκότος παθών πονηρότατον, εκδιώκει, εν ώ με, φωτίσατε προστρέχοντα πιστώς, Κύρε καί Ιωάννη, θαυματουργοί πανθαύμαστοι.

Θεοτοκίον

Φωτοειδής ως νεφέλη, τόν τής δικαιοσύνης, Κατέχουσα αγκάλαις σου Αγνή, ήλιον άδυτον πέφυκας, διά τούτο βοώ σοι, Πολλοίς εσκοτισμένον με κακοίς, φωταγωγήσον Κόρη, απαύστως σε γεραίροντα.

Ο Ειρμός

«Τόν εκ Θεού Θεόν Λόγον, τόν αρρήτω σοφία ήκοντα, καινουργήσαι τόν Αδάμ, βρώσει φθορά πεπτωκότα δεινώς, εξ αγίας Παρθένου, αφράστως σαρκωθέντα δι' ημάς, οι πιστοί ομοφρόνως, εν ύμνοις μεγαλύνομεν».

Η λοιπή Ακολουθία τού Όρθρου, ως σύνηθες, καί Απόλυσις.

[Αρχή](#)

ΤΗ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τών Αγίων ενδόξων καί πανευφήμων Αποστόλων καί

Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καί Παύλου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ', καί ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τά ἐξῆς τρία, δευτεροῦντες τό α'.

Ἦχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν

Ἐδωκας καυχήματα, τή Εκκλησία φιλόφρονε, τοῦς σεπτούς Αποστόλους σου, ἐν ἡ υπερλάμπουσι, νοητοί φωστήρες, Πέτρος τε καί Παῦλος, ὡσπερ ἀστέρες λογικοί, τήν οἰκουμένην περιουγάζοντες, δι' ὧν ἐφωταγώγησας, τήν δυτικήν ἀμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. (Δίς)

Ἐδωκας στηρίγματα, τή Εκκλησία σου Κύριε, τήν τοῦ Πέτρου στερρότητα, καί Παύλου τήν σύνεσιν, καί λαμπράν σοφίαν, καί τήν ἐκατέρων, θεηγορίαν ἀληθή, τῆς ἀθείας πλάνην διώκουσαν, διό μυσταγωγούμενοι, παρ' ἀμφοτέρων υμνούμεν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐδωκας υπόδειγμα, ἐπιστροφῆς ἀμαρτάνουσι, τοῦς διπτούς Αποστόλους σου, τόν μὲν ἀρνησάμενον, ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, καί μετεγνωκότα, τόν δέ κηρύγματι τῷ σώ, ἀντιπαξάμενον καί διώξαντα, καί ἀμφω τοῦ συστήματος, πρωτοστατούντας τῶν φίλων σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος β' Γερμανοῦ

Πέτρε, κορυφαίε τῶν ἐνδόξων Αποστόλων, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καί Παῦλε θεσπέσιε, τῶν Ἁγίων, Εκκλησιῶν, ὁ ρήτωρ καί φωστήρ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑπέρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Καί νύν... Θεοτοκίον Ἦχος β'

Τήν πάσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τήν σκέπην σου.

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β' Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ

Ἀπόστολοι Χριστοῦ Μαθηταί, καί κήρυκες πανένδοξοι, οἱ τόν δρόμον, τόν καλόν ἐπὶ τῆς γῆς, τελέσαντες πρεσβείαν, μή παύσητε ποιοῦντες, ὑπέρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων ὑμᾶς.

Στίχ. Εἰς πάσαν τήν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ῥήματα αὐτῶν.

Τοῦ βίου ἐν τῷ κλύδωνι, ἀπαύστως χειμαζόμενοι, ἐκβοώμεν, Σῶσον πάντας

Αγαθέ, πρεσβείαις τών σοφών σου, καί θείων Αποστόλων, τών κορυφαίων υπεράγαθε.

Στίχ. Οι ουρανοί διηγούνται δόξαν Θεού ποιήσιν δέ χειρών αυτού αναγγέλλει τό στερέωμα.

Οι θείοι καί σεπτοί Μαθηταί, καί μύσται καί διδάσκαλοι, Πέτρε Παύλε, Αποστόλων η κρηπίς, τόν Κτίστην τών απάντων, καί Κύριον τής δόξης, υπέρ ημών αείπρεσβεύσατε.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Παρθένε Θεοτόκε αγνή, δυσώπησον τόν Κύριον, όπως πάσι, ταίς πρεσβείαις σου αγνή, συγχώρησιν πταισμάτων, δωρήσεται καί σώση, ως ελεήμων καί φιλάνθρωπος.

Απολυτίκιον Ηχος δ'

Οι τών Αποστόλων πρωτόθρονοι, καί τής Οικουμένης διδάσκαλοι, τώ Δεσπότη τών όλων πρεσβεύσατε, ειρήνην τή οικουμένη δωρήσασθαι, καί ταίς ψυχαίς ημών τό μέγα έλεος.

Ήχος δ' Θεοτοκίον

Τό απ' αιώνος απόκρυφον, καί αγγέλοις άγνωστον Μυστύριον, διά σου Θεοτόκε τοίς επί γής πεφανέρωται, Θεός εν ασυγχύτω ενώσει σαρκούμενος, καί Σταυρόν εκουσίως υπέρ ημών καταδεξάμενος, δι' ού αναστήσας τόν Πρωτόπλαστον, έσωσεν εκ θανάτου τας ψυχάς ημών.

Καί Απόλυσις

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Στιχολογούμεν τήν α' στάσιν τού, Μακάριος ανήρ. Εις δέ τό, Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ς' καί ψάλλομεν τά εξής γ' Ιδιόμελα Στιχηρά, δευτερούντες αυτά.

Ήχος β' Αυτόμελον Ανδρέου Πυρού

Ποίοις ευφημιών στέμμασιν, αναδήσωμεν Πέτρον καί Παύλον; τούς διηρημένους τοίς σώμασι, καί ηνωμένους τώ Πνεύματι, τούς θεοκηρύκων πρωτοστάτας, τόν μέν, ως τών Αποστόλων προεξάρχοντα, τόν δέ, ως υπέρ τούς άλλους κοπιάσαντα, τούτους γάρ όντως αξίως, αθανάτου δόξης, διαδήμασι στεφανοί, Χριστός ο Θεός ημών, ο έχων τό μέγα έλεος. **(Δίς)**

Ποίοις υμνωδιών κάλλεσιν, ανυμνήσωμεν Πέτρον καί Παύλον, τής θεογνωσίας τας πτέρυγας, τας διαπτάσας τά πέρατα, καί πρός ουρανόν ανυψωθείσας, τας χείρας, Ευαγγελίου τού τής χάριτος, τούς πόδας, τής αληθείας τού κηρύγματος, τούς ποταμούς τής σοφίας, τού Σταυρού τά κέρατα, δι' ών δαιμόνων οφρύν, Χριστός καταβέβληκεν, ο έχων τό μέγα

έλεος. (Δίς)

Ποίοις πνευματικοίς άσμασιν, επαινέσωμεν Πέτρον καί Παύλον; τά τήν αθεότητα σφάτποντα, καί μή αμβλυνόμενα στόματα, τής φρικτής τού Πνεύματος μαχαίρας, τά Ρώμης, περιφανή εγκαλλωπίσματα, τά πάσης τής οικουμένης εντροφήματα, τάς τής Καινής Διαθήκης, θεογράφους πλάκας, νοουμένας άς εν Σιών, Χριστός εξεφώνησεν, ο έχων τό μέγα έλεος. (Δίς)

Δόξα... Ήχος δ'

Ιωάννου Μοναχού

Τώ τριπτώ τής ερωτήσεως, τώ, Πέτρε φιλείς με, τό τριπτόν τής αρνήσεως, ο Χριστός διωρθώσατο, διό καί πρόσ τόν κρυφιογνώστην ο Σίμων, Κύριε, πάντα γινώσκεις, τά πάντα επίστασαι, σύ οίδας οι φιλώ σε, Όθεν πρόσ αυτόν ο Σωτήρ, Ποίμαινε τά πρόβάτά μου, ποιίμαινε τήν εκλογάδα μου, ποιίμαινε τά αρνία μου, ά εν τώ ιδίω αίματι περιεποιησάμην εις σωτηρίαν, Αυτόν ικέτευε, θεομακάριστε Απόστολε, δωρηθήναι ημίν τό μέγα έλεος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ο διά σέ θεοπάτωρ προφήτης Δαυϊδ, μελωδικώς περί σου προανεφώνησε, τώ μεγαλειά σοι ποιήσαντι, Παρέστη η Βασίλισσα εκ δεξιών σου, Σέ γάρ μητέρα πρόξενον ζωής ανέδειξεν, οαπάτωρ εκ σου ενανθρωπήσαι ευδοκήσας Θεός, ίνα τήν εαυτού αναπλάση εικόνα, φθαρείσαν τοίς πάθεσι, καί τό πλανηθέν ορειάλωτον ευρών πρόβατον, τοίς ώμοις αναλαβών, τώ Πατρί προσαγάγη, καί τώ ιδίω θελήματι ταίς ουρανίαις συνάψη Δυνάμεσι, καί σώση Θεοτόκε, τόν κόσμον, Χριστός ο έχων τό μέγα, καί πλούσιον έλεος.

Είσοδος. Φώς ιλαρόν. Τό προκείμενον τής ημέρας, καί τά Αναγνώσματα.

Καθολικής α' Επιστολής Πέτρου

τό Ανάγνωσμά (Κεφ. 1, 3-9)

Αδελφοί, ευλογητός ο Θεός, καί Πατήρ τού Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο κατά τό πολύ αυτού έλεος αναγεννήσας ημάς εις ελπίδα ζώσαν, δι' αναστάσεως Ιησού Χριστού εκ νεκρών, εις κληρονομίαν άφθαρτον, καί αμίαντον, καί αμάραντον, τετηρημένην εν ουρανοίς εις ημάς τούς εν δυνάμει Θεού φρουρουμένους διά πίστεως, εις σωτηρίαν ετοιμήν αποκαλυφθήναι εν καιρώ εσχάτω εν ώ αγαλλιάσθε, ολίγον άρτι (εί δέον εστί) λυπηθέντες εν ποικίλοις πειρασμοίς, ίνα τό δοκίμιον υμών τής πίστεως, πολύ τιμιώτερον χρυσίου τού απολλυμένου, διά πυρός δέ δοκιμαζομένου, ευρεθή εις έπαινον καί τιμήν καί δόξαν, εν αποκαλύψει Ιησού Χριστού, Όν ουκ ειδότες αγαπάτε, εις όν άρτι μή ορώντες, πιστεύοντες δέ, αγαλλιάσθε χαρά ανεκλαλήτω καί δεδοξασμένη, κομιζόμενοι τό τέλος τής πίστεως υμών, σωτηρίαν ψυχών.

Καθολικής α' Επιστολής Πέτρου

τό Ανάγνωσμα (Κεφ. 1, 13-19)

Αγαπητοί, αναζωσάμενοι τās οσφύας τής διανοίας υμών, νήφοντες, τελείως ελπίσατε επί τήν φερομένην υμίν χάριν, εν αποκαλύψει Ιησού Χριστού, ως τέκνα υπακοής, μή συσχηματιζόμενοι ταίς πρότερον εν τή αγνοία υμών

επιθυμίας, αλλά, κατά τόν καλέσαντα ημάς Άγιον, καί αυτοί Άγιοι εν πάση αναστροφή γενήθητε. Διότι γέγραπται. Άγιοι γίνεσθε, ότι εγω Άγιός ειμι. Καί, εϊ Πατέρα επικαλείσθε τόν απροσωπολήπτως κρίνοντα κατά τό εκάστου έργον, εν φόβω τόν τής παροικίας υμών χρόνον αναστρέφητε, ειδότες, ότι ου φθαρτοίς, αργυρίω ή χρυσίω, ελυτρώθητε εκ τής ματαίας υμών αναστροφής πατροπαράδοτου, αλλά τιμίω αίματι, ως αμνού αμώμου καί ασπίλου Χριστού.

**Καθολικής α' Επιστολής Πέτρου
τό Ανάγνωσμα (Κεφ. 2, 11-24)**

Αγαπητοί, παρακαλώ υμάς, ως παροίκους καί παρεπιδήμους, απέχεσθαι τών σαρκικών επιθυμιών, αίτινες στρατεύονται κατά τής ψυχής τήν αναστροφήν υμών εν τοίς έθνεσιν έχοντες καλήν, ίνα, εν ώ καταλαλούσιν υμών ως κακοποιών, εκ τών καλών έργων εποπτεύσαντες, δοξάσωσι τόν Θεόν εν ημέρα επισκοπής. Υποτάγητε ούν πάση ανθρωπίνη κτίσει διά τόν Κύριον, είτε Βασιλεί, ως υπερέχοντι, είτε Ηγεμόσιν, ως δι' αυτού πεμπομένοις εις εκδίκησιν μέν κακοποιών, έπαινον δέ αγαθοποιών, ότι ούτως εστί τό θέλημα τού Θεού, αγαθοποιούντας φιμούν τήν τών αφρόνων ανθρώπων αγνωσίαν ως ελεύθεροι, καί μή ως επικάλυμμα έχοντες τής κακίας τήν ελευθερίαν, αλλ' ως δούλοι Θεού. Πάντας τιμήσατε, τήν αδελφότητα αγαπάτε, τόν Θεόν φοβείσθε, τόν Βασιλέα τιμάτε. Οι οικέται, υποτασσόμενοι εν παντί φόβω τοίς δεσπόταις, ού μόνον τοίς αγαθοίς καί επεικέσιν, αλλά καί τοίς σκολιοίς. Τούτο γάρ χάρις, εϊ διά συνείδησιν Θεού υποφέρει τις λύπας, πάσχων αδίκως. Ποίον γάρ κλέος, εϊ αμαρτάνοντες καί κολαφιζόμενοι υπομενεΐτε; αλλ' εϊ αγαθοποιούντες καί πάσχοντες υπομενεΐτε, τούτο χάρις παρά Θεώ, εις τούτο γάρ εκλήθητε, ότι καί Χριστός απέθανεν υπέρ ημών, ημίν υπολιμπάνων υπογραμμόν, ίνα επακολουθήσητε τοίς ίχνεσιν αυτού. Ος αμαρτίαν ουκ εποίησεν, ουδέ ευρέθη δόλος εν τώ στόματι αυτού. Ος λοιδορούμενος, ουκ αντελοιδόρει, πάσχων ουκ ηπείλει, παρεδίδου δέ τώ κρίνοντι δικαίως. Ος τάς αμαρτίας ημών αυτός ανήνεγκεν εν τώ σώματι αυτού επί τό ξύλον, ίνα ταίς αμαρτίαις απογενόμενοι, τή δικαιοσύνη ζήσωμεν.

Εις τήν Λιτήν, Στιχηρά Ιδιόμελα.

**Ήχος β'
Ανδρέου Ιεροσολυμίτου**

Δεύρο δή μοι σήμερον, τό τών πιστών ευθύμως καλλιέρημα, χοροστατήσαντες άμα, τούς τής χάριτος εκλόγους υφάντας, Πέτρον καί Παύλον πρέπουσιν εγκωμίοις στεφανώσωμεν, ότι αφθόνως πάσι τόν λόγον κατασπείραντες, σύν τούτοις καί τήν χάριν τού Πνεύματος κατεπλούτησαν, καί τής αληθινής αμπέλου υπάρχοντες κλήματα, βότρυν ημίν πέπειρον εξεπέπαναν, ευφραίνοντα τάς καρδίας ημών. Πρός ούς βοήσωμεν, ανακεκαλυμμένω προσώπω, καί καθαρώ συνειδότη, λέγοντες. Χαίρετε πορθμευταί τών αλόγων, καί υπουργοί τών εν λόγω. Χαίρετε τού παντός ποιητού καί κηδεμόνος εκλόγια τερπνά. Χαίρετε πρόξενοι τών αγαθών, καί διώκται τών δολερών. Ούς ικετεύσωμεν πρεσβεύειν αεί, ειρήνην σταθηράν τώ κόσμω δωρήσασθαι, προς τόν Κτίστην καί Διδάσκαλον, καί ταίς ψυχαίς ημών

τό μέγα έλεος.

Αρσενίου Ο αυτός

Τούς Μαθητάς τού Χριστού, καί θεμελίους τής Εκκλησίας, τους αληθείς στύλους καί βάσεις, καί σάλπιγγας ενθέους, τών τού Χριστού δογμάτων καί παθημάτων, τούς κορυφαίους Πέτρον καί Παύλον, άπας ο κόσμος ως προστάτας ευφημήσωμεν, Ούτοι γάρ διαδραμόντες τό κλίτος όλον τής γής, ώσπερ αρότρω έσπειραν τήν πίστιν, καί πάσι τήν θεογνωσίαν ανέβλυσαν, τής Τριάδος δεικνύντες λόγον, Ω Πέτρε, πέτρα καί κρηπίς, καί Παύλε, σκεύος εκλογής, οί καί ζευκτοί βόες τού Χριστού, πάντας είλκυσαν πρός τήν θεογνωσίαν, έθνη πόλεις τε καί νήσους, Εβραίους δέ πάλιν πρός τόν Χριστόν επανήγαγον, καί πρεσβεύουσι τού σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Γερμανού Ο αυτός

Πέτρε, κορυφαίε τών ενδόξων Αποστόλων, η πέτρα τής πίστεως, καί Παύλε θεσπέσιε, τών Αγίων Εκκλησιών ο ρήτωρ καί φωστήρ, τώ θείω θρόνω παριστάμενοι, υπέρ ημών Χριστώ πρεσβεύσατε.

Ο αυτός

Παύλε, στόμα Κυρίου, η κρηπίς τών δογμάτων, ο ποτέ μέν διώκτης, Ιησού τού Σωτήρος, νύν δέ καί πρωτόθρονος, τών Αποστόλων γενόμενος μακάριε, όθεν άρρητα είδες σοφέ, εως τρίτου ουρανού αναβάς, καί έκραζες, Δεύτε σύν εμοί, καί τών αγαθών μή υστερηθώμεν.

Ήχος γ' Ιωάννου Μοναχού

Οι τής άνω Ιερουσαλήμ πολίται, η πέτρα τής πίστεως, ο ρήτωρ τής Εκκλησίας τού Χριστού, η τής Τριάδος δυάς, τού κόσμου οι σαγηνευταί, καταλιπόντες σήμερον τά επί γής, εμπορεύθησαν εν αθλήσει πρός Θεόν, καί πρεσβεύουσιν αυτώ εν παρρησία, τού σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Δόξα... Ήχος πλ. α' Βυζαντίου

Η σοφία τού Θεού, ο συναϊδιος Λόγος τού Πατρός, καθώς εν Ευαγγελίοις προέφη, τά εύφορα κλήματα, υμείς εστε πανεύφημοι Απόστολοι, οι τόν βότρυν τόν πέπειρον καί τερπνόν, εν τοίς κλάδοις υμών φέροντες, όν οι πιστοί εσθιοντες, επιστοιχούμεν γεύσιν πρός ευφρόσυνον, Πέτρε, η πέτρα τής πίστεως, καί Παύλε, καύχημα τής οικουμένης, στηρίζατε ποιμήνην, ήν εκτήσασθε διδαχαίς υμών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καί δοξάζομέν σε οι πιστοί κατά χρέος, τήν πόλιν τήν άσειστον, τό τείχος τό άρρηκτον, τήν αρραγή προστασίαν, καί καταφυγήν των ψυχών ημών.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, ΣΤΙΧΗΡΆ ΙΔΙΌΜΕΛΑ.

Ήχος α'

Ανδρέου Κρήτης

Τά κατά πόλιν δεσμά καί τάς θλίψεις σου, τίς διηγήσεται, ένδοξε Απόστολε Παύλε; ή τίς παραστήσει τούς αγώνας καί τούς κόπους σου, ούς εκοπίασας εν τώ Ευαγγελίω τού Χριστού, ίνα πάντας κερδήσης, καί Χριστώ προσαγάγης τήν Εκκλησίαν, Αλλά ταύτην αίτησαι, φυλάττειν τήν καλήν σου ομολογίαν,

μέχρι τελευταίας αναπνοής, Παύλε Απόστολε, καί διδάσκαλε τών Εκκλησιών.

Στίχ. Εἰς πάσαν τήν γήν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Τά κατά πόλιν δεσμά καί τās θλίψεις σου, τίς διηγῆσεται, ἐνδοξε Απόστολε Παύλε, τοὺς κόπους, τοὺς μόχθους, τās ἀγρυπνίας, τās ἐν λιμῷ καί δίψει κακοπαθείας, τās ἐν ψύχει καί γυμνότητι, τήν σαργάνην, τοὺς ραβδισμούς, τοὺς λιθασμούς, τήν περίοδον, τόν βυθόν, τὰ ναυάγια; θέατρον ἐγένου καί Ἀγγέλοις καί ἀνθρώποις, Πάντα οὖν υπέμεινας ἐν τῷ ἐνδυναμούντί σε Χριστῷ, ἵνα κόσμον κερδίσης, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ σου, Διό δυσωπούμέν σε, οἱ τελούντες τήν μνήμην σου πιστῶς, ἀδιαλείπτως ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τās ψυχάς ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοί διηγούνται δόξαν Θεοῦ ποίησιν δέ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τό στερέωμα.

Τοὺς φωστήρας τοὺς μεγάλους τῆς Εκκλησίας, Πέτρον καί Παύλον ευφημήσωμεν, ὑπὲρ ἥλιον γάρ ἔλαμψαν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στέρεώματι, καί τὰ ἔθνη ταῖς ἀκτίσι τοῦ κηρύγματος, ἐκ τῆς ἀγνοίας εἰς τήν θεῖαν γνῶσιν ἐπανήγαγον, ὁ μὲν τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς, πρὸς οὐρανόν τήν πορείαν ἐποιήσατο, ἐνθα τῆς βασιλείας, παρὰ Χριστοῦ τās κλείς ἐγκεχείριστο, ὁ δὲ τῷ ξίφει ἀποτμηθεὶς, πρὸς τόν Σωτήρα ἐκδημήσας, ἐπαξίως μακαρίζεται, καί ἀμφοτέροι τόν Ἰσραήλ καταγγέλλουσιν, ὡς εἰς αὐτόν τόν Κύριον, χείρας ἀδίκως ἐκτείναντα, Διό εὐχαῖς αὐτῶν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, τοὺς καθ' ἡμῶν κατάβαλε, καί τήν ὀρθόδοξον πίστιν κράτυνον, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ἐφραίμ Καρίας

Εορτὴ χαρμόσυνος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων, καί κορυφαίων Πέτρου καί Παύλου, διό καί Ῥώμη συγχαίρει χορεύουσα, Ἐν ὠδαῖς καί ὕμνοις εορτάσωμεν καί ἡμεῖς ἀδελφοί, τήν πανσεβάσμιον ταύτην ἡμέραν, βιώντες πρὸς αὐτούς, Χαίρε, Πέτρε Απόστολε, καί γνήσιε φίλε, τοῦ σου διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Χαίρε Παύλε παμφίλτατε, καί κήρυξ τῆς πίστεως, καί διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης, Ὡς ἔχον παρρησίαν, ζεύγος ἀγιόλεκτον, Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν ἰκετεύσατε, σωθῆναι τās ψυχάς ἡμῶν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ἦχος πλ. β'

Θεοτόκε, σύ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τόν καρπόν τῆς ζωῆς. Σέ ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καί πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τās ψυχάς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καί τῆς Οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καί

ταίς ψυχαίς ημών τό μέγα έλεος.

Ήχος δ' Θεοτοκίον

Τό απ' αιώνος απόκρυφον, καί αγγέλοις άγνωστον Μυστήριον, διά σου Θεοτόκε τοίς επί γής πεφανέρωται, Θεός εν ασυγχύτω ενώσει σαρκούμενος, καί Σταυρόν εκουσίως υπέρ ημών καταδεξάμενος, δι' ού αναστήσας τόν Πρωτόπλαστον, έσωσεν εκ θανάτου τάς ψυχάς ημών.

Καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν πρώτην Στιχολογίαν

Κάθισμα τού Πέτρου

Ήχος πλ. δ'

Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Τόν βυθόν τής αλιείας καταλιπών, ουρανόθεν εδέξω παρά Πατρός, τήν θείαν αποκάλυψιν, τής τού Λόγου σαρκώσεως, καί παρρησία πάσιν, εβόας τώ Κτίστη σου, τού Θεού σε γινώσκω, Υιόν όμοούσιον, Όθεν επαξίως, αληθώς ανεδείχθης, η πέτρα τής πίστεως, καί κλειδούχος τής χάριτος, Πέτρε Απόστολε, πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ τών πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, τοίς εορτάζουσι πόθω, τήν αγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Ενθυμούμαι τήν κρίσιν καί δειλιώ, τήν εξέτασιν φρίπτω τήν φοβεράν, τρέμω τήν απόφασιν, καί πποούμαι τήν κόλασιν, τήν τού πυρός οδύνην, τό σκότος, τόν τάρταρον, Οίμοι! τί ποιήσω εν εκείνη τή ώρα, όταν τίθωνται θρόνοι, καί βίβλοι ανοίγωνται, καί αι πράξεις ελέγχωνται; Τότε Δέσποινα, βοήθειά μοι γενού, καί προστάτις θερμότατος, σέ γάρ έχω ελπίδα ο δούλός σου.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τού Παύλου

Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Ουρανόθεν τήν κλήσιν παρά Χριστού, κομισάμενος ώφθης κήρυξ φωτός, πάσι τοίς τής χάριτος, καταλάμπας διδάγμασι, τήν γάρ τού νόμου ξέσας, λατρείαν τού γράμματος, τοίς πιστοίς κατήστραψας, τήν γνώσιν τού Πνεύματος, όθεν καί εις τρίτον, ουρανόν επαξίως, επήρθης μετάρσιος, καί Παράδεισον έφθασας, Παύλε Απόστολε, πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, τών πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, τοίς εορτάζουσι πόθω, τήν αγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαριστήριον αίνον χρεωστικώς, ως η χήρα εκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, υπέρ πασών τών χαρίτων σου, σύ γάρ ώφθης σκέπη, ομού καί βοήθεια, πειρασμών καί θλίψεων, αεί με εξαίρουσα, όθεν ως εκ μέσης φλογιζούσης δώρησαι, καμίνου, ρυσθείς τών θλιβόντων με, εκ καρδίας

κραυγάζω σοι, Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τώ σώ Υιώ καί Θεώ, τών πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, τοίς προσκυνούσιν εν πίστει, τόν τόκον σου Άχραντε, Μετά τόν Πολυέλεον.

Κάθισμα αμφοτέρων

Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Κορυφαίους οφθέντας τών μαθητών, τούς μεγάλους φωστήρας καί φαεινούς, Πέτρον ευφημήσωμεν, καί τόν πάνσοφον Παύλον, τώ γάρ πυρί του θείου εκλάμπαντες Πνεύματος, τήν αχλύν τής πλάνης, κατέφλεξαν άπασαν, όθεν καί τής άνω, βασιλείας πολίται, αξίως εδείχθησαν, καί τής χάριτος σύνθρονοι, Διά τούτο βοήσωμεν, Απόστολοι Χριστού του Θεού, τών πταισμάτων άφεσιν αιτήσασθε, τοίς εορτάζουσι πόθω, τήν αγίαν μνήμην ημών.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Τήν Σοφίαν καί Λόγον εν σή γαστρί, συλλαβούσα αφράστως Μήτηρ Θεού, τώ κόσμω εκύησας, τόν τόν κόσμον κατέχοντα, καί εν αγκάλαις έσχες, τόν πάντα συνεχοντα, καί εκ μαζών εθήλασας, τόν πάντας εκτρέφοντα, όθεν δυσωπώ σε, Παναγία Παρθένε, ρυσθήναι πταισμάτων μου, όταν μέλλω παρίστασθαι, πρό προσώπου του Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε αγνή, τήν σήν βοήθειαν τότε μοι καί γάρ δύνασαι, όσα θέλεις πανύμνητε.

Οι Αναβαθμοί, τό α' Αντίφωνον του δ' Ήχου.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Εκ νεότητός μου πολλά πολεμεί με πάθη, αλλ' αυτός αντιλαβού, καί σώσον Σωτήρ μου.
- Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από του Κυρίου, ως χόρτος γάρ, πυρί έσεσθε απεξηραμμένοι.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι πάσα ψυχή ζωούται, καί καθάρσει υψούται λαμπρύνεται, τή τριαδική Μονάδι ιεροκρυφίως.

Προκείμενον Ήχος δ'

Εις πάσαν τήν γήν εξήλθεν ο φθόγγος αυτών καί εις τά πέρατα τής οικουμένης τά ρήματα αυτών.

Στίχ. Οι ουρανοί διηγούνται δόξαν Θεού ποιήσιν δέ χειρών αυτού αναγγέλλει τό στερέωμα.

Τό, Πάσα πνοή

Ευαγγέλιον Εωθινόν ια'. ο Ν'.

Δόξα... Ταίς τών Αποστόλων...

Καί νύν... Ταίς τής Θεοτόκου...

Στίχ. Ελέησόν με ο Θεός.

Καί τό Ἰδιόμελον Ἦχος β'

Πέτρε, κορυφαίε τών ενδόξων Αποστόλων, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καί Παύλε θεσπέσιε, τών Αγίων Εκκλησιών ο ρήτωρ καί φωστήρ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, υπέρ ημών Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Οι Κανόνες, ἀμφοτέροι. Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ο Κανών τοῦ Αγίου Πέτρου.

Ὠδή α' Ἦχος δ' Ο Ειρμός

«Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένη Κύριε, ἐν χειρὶ γάρ κραταιά, ἐλυτρώσω τόν λαόν, ὄν ἐκτήσω φιλόανθρωπε».

Τόν κορυφαιότατον, τών Αποστόλων σήμερον, πρωτοκλήτου ἀδελφόν, θεοπνευστοῖς ἐν ὡδαίς, ἐπαξίως ὑμνήσωμεν.

Σέ ο προαιώνιος, προεγνωκῶς προώρισε, παμμακάριστε Πέτρε, ὡς προστάτην Εκκλησίας καί πρόεδρον.

Οὐ σὰρξ οὐδέ αἷμά σοι, ἀλλ' ο Πατήρ ἐνέπνευσε, τόν Χριστόν θεολογεῖν, Υἱόν Θεοῦ ἀληθινόν τοῦ υψίστου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον

Τό ὄρος τό ἅγιον, τό υπέρ ἔννοιαν ὄχημα, τήν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καί Παρθένον ἀληθῶς μετὰ τόκον ὑμνήσωμεν.

Ο Κανών τοῦ Αγίου Παύλου.

Ὠδή α' Ἦχος πλ. δ'

Ἡ κεκομμένη

Ο ὡσπερ ὄντα καλών τά ἀνύπαρκτα, Χριστός τῇ θεῖα γνώσει, Παύλε παμμακάριστε, αὐτός ἐκ μητρικῆς γαστροῦ σε ἐξελέξατο, βαστάσαι, ἐναντίον τών ἐθνῶν, αὐτοῦ τό θεῖον ὄνομα, τό υπέρ πᾶν ὄνομα, ἐνδόξως γάρ δεδόξασται

Τήν ἐσομένην μηνύων σοι ἔλλαμψιν, τῆς εὐσεβείας Παύλε, καί πλάνης τήν καθαίρεσιν, Χριστός ἐπιφανείς, ἐν ὄρει ἀστραπόμορφος, τό δῆμα μὲν σκοτίζει τῆς σαρκός, τήν ψυχὴν συνετίζει δέ, τῆς Τριάδος τῇ γνώσει, ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Περιτομήν μέ τελῶν οκταήμερον, καί ζηλωτῆς πατρῶων Παύλε παραδόσεων, Ἐβραίων ἐκ σποράς φυλῆς Βενιαμίτιδος, ἐν νόμῳ Φαρισαίος τε δειχθείς, ἠγήσω πάντα σκύβαλα, καί Χριστόν ἐκέρδησας, ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον

Άχραντε Μήτηρ Θεού παντοκράτορος, η βασιλίδος φυλής, Δέσποινα βλαστήσασα, καί μόνη τον Θεόν, τον πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκί υπερφυώς, κινδύνων με διάσωσον, τώ Υιώ σου ψάλλοντα Ενδόξως γάρ δεδόξασται.

Καταβασία

Ανοίξω τό στομα μου, καί πληρωθήσεται Πνεύματος, καί λόγον ερεύξομαι, τή Βασιλίδι Μητρί, καί οφθήσομαι, φαιδρώς πανηγυρίζων, καί άσω γηθόμενος, ταύτης τά θαύματα.

Τού Πέτρου

Ωδή γ' Ο Ειρμός

«Ουκ εν σοφία, καί δυνάμει καί πλούτῳ καυχώμεθα, αλλ' εν σοί τή τού Πατρός, ενυποστάτῳ σοφία Χριστέ, ου γάρ εστιν Άγιος πλήν σου φιλόανθρωπε».

Μακάριόν σε, τό γλυκύτατον στόμα Χριστού τού Θεού, καί ταμίαν ασφαλή, τής βασιλείας ανέδειξε, διό ανυμνούμέν σε Πέτρε Απόστολε.

Επί τήν πέτραν, τής σής θεολογίας επήξατο, ο Δεσπότης Ιησούς, τήν Εκκλησίαν ακλόνητον, εν ή σε Απόστολε Πέτρε δοξάζομεν.

Ως υπέρτερος, τών Αγγέλων ο Πέτρος εν σώματι, εν γάρ τή επιφανεί, ελεύσει τούτον Χριστός ο Θεός, κριτήν τε καί σύνεδρον, έσεσθαι έφησεν.

Θεοτοκίον

Απειρόγαμε, ή Θεόν σαρκωθέντα κυήσασα, τών παθών ταίς προσβολαίς, κλονούμενόν με στερέωσον, ου γάρ εστιν Άχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Τού Παύλου

Σύ εί τό στερέωμα

Σύ λίθον θεμέλιον, ταίς τών πιστών ψυχαίς τέθεικας, πολυτελή, ακρογωνιαίον, τόν Σωτήρα καί Κύριον.

Πάντοτε τήν νέκρωσιν, τού Ιησού εν τώ σώματι, ειλικρινώς, Παύλε περιφέρων, ηξιώθης τής όντως ζωής.

Παύλε παμμακάριστε, τώ θεμελίῳ σου πρέσβευε, τών αρετών εποικοδομείσθαι, ευσεβών τήν λαμπρότητα.

Θεοτοκίον

Σέ νύν μακαρίζουσιν, ως προεφήτευσας Πάναγνε, αι γενεαί, πάσαι τών ανθρώπων, διά σου νύν σωζόμεναι.

Καταβασία

Τούς σους υμνολόγους Θεοτόκε, ως ζώσα καί άφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον, καί εν τή θεία δόξη σου,

στεφάνων δόξης αξίωσον.

Η Υπακοή Ἦχος πλ. δ'

Ποία φυλακή ουκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία δέ Εκκλησία ουκ ἔχει σε Ρήτορα; Δαμασκός μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοί Παύλε, εἶδε γάρ σε σκελισθέντα φωτί, Ρώμη σου τό αἷμα δεξαμένη, καί αὐτή κομπάζει, ἀλλ' ἡ Ταρσός πλέον χαίρει, καί πόθω τιμά σου τά σπάργανα, Ἀλλ' ὦ Παύλε Ἀπόστολε, τό καύχημα τῆς οἰκουμένης, προφθάσας ἡμᾶς στήριξον.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγεται Υπακοή, Κάθισμα ου λέγεται.

Τού Πέτρου

Ὡδή δ' Ο Ειρμός

«Οὗτος ο Θεός ἡμῶν, ο ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, καί τήν φύσιν θεώσας, ὄν υμνούντες βοῶμεν, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Βροτῶν ἀλιέα σε, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστός, ἀπειργάσατο θεῖον, τῆς αὐτοῦ Εκκλησίας, πρῶτω ἐγχειρίσας τοὺς οἴακας.

Πρὸς σοῦ δυσωπούμενος, ο ζωοδότης, Ἰησοῦς, ο δεσμείν τε καί λύειν, δεδωκώς σοι εὐθύνας, Πέτρε γενηθήτω μοι ἰλεως.

Χριστοῦ τά βασιλεία, ἀνεωχθλήναι ἐκτενώς, καθικέτευσον Πέτρε, τοῖς τήν θεῖαν σου μνήμην, πίστει ἀδιστάκτω γεραίρουσι.

Θεοτοκίον

Κυρία πανύμνητε Θεοκυήτορ, τοὺς ἐμοὺς λογισμοὺς, σαῖς πρεσβείαις ἐκκαθάρασα, δείξον εὐκαρπὸν με, Μήτηρ τοῦ πάντων Θεοῦ.

Τού Παύλου

Ἐπέβης ἐφ' ἵππους

Ἐπέβη ὡς λέων, ἀγριωπῶς λυμαινόμενος, τήν Χριστοῦ Εκκλησίαν ο Σαῦλος ποτέ, τιθασευθεὶς δέ θεία φωνή τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ, ἦν ἐδίωκε ποιμνην, οἶά περ ποιμὴν ἐγχειρίζεται.

Ὁ μέλλων φωτίζειν, τήν οἰκουμένην σκοτίζεται, Ἀνανίας δέ τούτῳ ἀπέσταλται, τό τῆς ψυχῆς φέγγος διδούς καί τοῦ σώματος, ἐκ θείας ἐμφανείας, σκεύος ἐκλογῆς διδαχθεὶς αὐτόν.

Τῷ Παύλῳ ἀξίως, ἡ Δαμασκός ἐναβρύνεται, ἐκ γάρ ταύτης, ὡς ἐκ Παραδείσου ποτέ, ναμάτων θείων, οὗτος προήλθε μεγίστη πηγῇ, καί ἐμέθυσε πάσαν, τῇ θεογνωσίᾳ ἀφθόνως τήν γήν.

Θεοτοκίον

Καθείλε δυνάστας, από τών θρόνων ο Κύριος, η Παρθένος καί η Μήτηρ, ως έφησε, τούς δέ πεινώντας, θείων αγαθών ενέπλησε, τούς πίστει μελωδούντας, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Καταβασία

Τήν ανεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τής εκ τής Παρθένου σαρκώσεως, σού τού Υψίστου, ο Προφήτης, Αββακούμ, κατανοών εκραύγαζε. Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Τού Πέτρου

Ωδή ε' Ο Ειρμός

«Ο κτησάμενος ημάς, περιούσιον λαόν, τώ αίματί σου, Κύριε, τήν εν ομονοία σήν ειρήνην δός ημίν, φυλάττων τήν ποίμνην σου.

Τήν εκ πόθου ειληφώς, παρρησίαν προς Θεόν, αξίως εθαυμάζετο, ο αλιεύς καί αγροίκος, τερατουργών παραδόξως τή χάριτι.

Ου χρυσίον διά σέ, ουκ αργύριον Χριστέ, ο θείός σου Απόστολος, αλλ' αρετήν κτησάμενος, τήν τών θαυμάτων επλούτησε δύναμιν.

Κατηρτίζοντο σφυρά, καί αι βάσεις τών χωλών, τώ ενεργεί σου ρήματι, διά γάρ θείου Πνεύματος, απετελείτο παράδοξα πράγματα.

Θεοτοκίον

Σεσωμάτῳται Θεός, καθ' υπόστασιν Αγνή, εκ σού σαρκί ενούμενος, μεμενηκώς ουκ έλαττον, κατά τήν θείαν ουσίαν ασώματος.

Τού Παύλου

Φώτισον ημάς

Σύ τό αληθές, εξελέξῳ Παύλε καύχημα, τόν Σταυρόν τού Βασιλέως Χριστού, αεί βαστάζων, ώσπερ τρόπαιον Απόστολε.

Σοί τό ζήν Χριστός, τό θανείν δέ κέρδος άριστον, τώ γάρ πόθῳ συνεσταύρωσαι, τώ σταυρωθέντι δι' ημάς, ώ Παύλε ένδοξε.

Χαίροις αληθώς, εν Κυρίῳ Παύλε τίμιε, εκδημήσας εκ τού σώματος, καί ενδημήσας προς Χριστόν, τόν ζωοδότην Θεόν.

Θεοτοκίον

Χαίροις αληθώς, παρθενίας τό κειμήλιον, η τής προμήτορος ανάκλησις, καί τής κατάρας, η λύσις τού προπάτορος.

Καταβασία

Εξέστη τά σύμπαντα, επί τή θεία δόξη σου, σύ γάρ απειρόγαμε Παρθένε, έσχες εν μήτρα, τόν επί πάντων Θεόν, καί τέτοκας άχρονον Υιόν, πάσι τοίς υμνούσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Τού Πέτρου

Ωδή ς' Ο Ειρμός

«Εν κήτει Χριστέ τριημερεύσας, Ιωνάς προέγραψέ σε τόν αθάνατον, ως νεκρόν εκουσίως, εν τή κοιλία τής γής τριημερεύσαντα».

Ως πάλαι Χριστέ τή δεξιά σου, εν υγρά πεζεύοντα Πέτρον διέσωσας, καμέ βυθιζόμενον, σάλω δεινών πειρασμών υπεξάγαγε.

Αφήκας ώ Πέτρε τά μή όντα, καί τά όντα έφθασας, ώσπερ τις έμπορος, καί σαφώς ηλίευσας, τόν μαργαρίτην Χριστόν τόν πολύτιμον.

Πειράζειν αφρόνως οηθέντας, Πνεύμα τό πανάγιον, Πέτρε ενέκρωσας, ο εθολόγησας πρώτος, τρανώσας Θεόν παμμακάριστε.

Θεοτοκίον

Τόν πάσης επέκεινα ουσίας, Λόγον Θεού τέτοκας, σεσαρκωμένον ημίν, διό σε Θεοτόκον, χείλεσί τε καί ψυχή καταγγέλλομεν.

Τού Παύλου

Τήν δέησιν εκχεώ

Απάντων περιφρονήσας τών τερπνών, βεβλημένος τού Δεσπότου τώ φίλτρω, καί τής κοινής, σωτηρίας τής πόθω, διαμαρτείν αυτού αιρετισάμενος, ώ Παύλε μακάριε καί νύν, υπέρ τής οικουμένης ικέτευε.

Αξίως σοι εδωρήσατο Χριστός, τό πολίτευμα Απόστολε Παύλε, εν ουρανοίς, μένουσαν γάρ ενταύθα, ουκ επεπόθησας πόλιν μακάριε, πιστός υπηρέτης γεγονώς, οικονόμος τε τών μυστηρίων αυτού.

Ως άριστος τού Δεσπότου μιμητής, καί αυτόν ενδεδυμένος ο Παύλος, ειλικρινώς, πάσι γέγονε πάντα, ίνα τούς πάντας κερδήση καί σώση λαούς, καί έσωσεν ως αληθώς, τώ Χριστώ σαηνεύσας τά πέρατα.

Θεοτοκίον

Επέβλεψεν επί σοί ο Κύριος, τήν εμήν ανακαινίζων ουσίαν, ως δυνατός, μεγαλεία ποιήσας, Θεογεννήτορ ως έφης πανάμωμε, καί έσωσέ με διά σου, εκ φθοράς ο Θεός μου ως εύσπλαγχνος.

Καταβασία

Τήν θείαν ταύτην καί πάντιμον, τελούντες εορτήν οι θεόφρονες, τής Θεομήτορος, δεύτε τās χείρας κροτήσωμεν, τόν εξ αυτής τεχθέντα Θεόν δοξάζοντες.

Κοντάκιον

Ήχος β' Αυτόμελον

Τούς ασφαλείς καί θεοφθόγγους κήρυκας, τήν κορυφήν τών Μαθητών σου Κύριε, προσελάβου εις απόλαυσιν, τών αγαθών σου καί ανάπαυσιν, τούς

πόνους γάρ εκείνων καί τόν θάνατον, εδέξω υπέρ πάσαν πλοκάρπωσιν, ο μόνος γινώσκων τά εγκάρδια.

Ο Οίκος

Τράνωσόν μου τήν γλώτταν Σωτήρ μου, πλάτυνόν μου τό στόμα, καί πληρώσας αυτό, κατάνυξον τήν καρδίαν μου, ίνα οίς λέγω ακολουθήσω, καί ά διδάσκω, ποιήσω πρώτος, πάς γάρ ποιών καί διδάσκων, φησίν, ούτος μέγας εστί, εάν γάρ λέγω μή πράττων, ως χαλκός ηχών λογισθήσομαι, Διό λαλείν μοι τά δέοντα, καί ποιείν τά συμφέροντα δώρησαι, ο μόνος γινώσκων τά εγκάρδια.

Συναξάριον

Τή ΚΘ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τών Αγίων ενδόξων καί πανευφήμων Αποστόλων καί πρωτοκορουφαίων, Πέτρου καί Παύλου.

Στίχοι

Σταύρωσις είλε κήρυκα Χριστού Πέτρον,
Τομή δέ Παύλον, τόν τεμόντα τήν πλάνην.
Τλή ενάτη Σταυρόν Πέτρος εικάδ' άορ δέ γε Παύλος.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Τού Πέτρου

Ωδή ζ' Ο Ειρμός

«Ο εν αρχή άναρχος Λόγος, σύν Πατρί καί τώ Πνεύματι, Υιός μονογενής, ευλογημένος εί καί υπερυψούμενος, ο Θεός ο τών Πατέρων ημών».

Τό συμπαθές θεία προνοία, τού Χριστού παιδευόμενος, εκμιμείσθαι συγχωρή, τό Πρό τού πάθους Πέτρε τής αρνήσεως, υποστήναι κλυδώνιον.

Σοί ο Χριστός πρώτω κληθέντι, καί σφοδρώς αγαπήσαντι, ως προέδρω ευκλεώς, τών Αποστόλων, πρώτω εμφανίζεται, αναστάς εκ τού μνήματος.

Σού τό τρισσόν τής πρό τού πάθους, εξαλείφων αρνήσεως, ο Δεσπότης τώ τρισσώ τής θεοφθόγγου ερωτήσεως, βεβαιοί τήν αγάπησιν.

Τής πρός Χριστόν Πέτρε φιλίας, προετίθεσο μάρτυρα, τόν τά πάντα ως Θεόν ειδότα Λόγον, όθεν καί τό φίλτατον, εγχειρίζει σοι ποιόνιον.

Θεοτοκίον

Τήν εν γαστρί τόν πρό αιώνων, εκ Πατρός ανατείλαντα, Θεόν Λόγον εν σαρκί συνειληφυίαν, πάντες μακαρίσωμεν, ως Μητέρα τού πάντων Θεού.

Τού Παύλου

Εν πεδίω Δειριά

Εχρημάτισε Χριστέ, σφραγίς καί στέφανος τών Αποστόλων σου, ο επ'

εσχάτων κληθείς τών χρόνων, σπουδή πάντας υπερβάλλον δέ, μεθ' ού ο λαός τής Εκκλησίας ψάλλει σοι, ο τών Πατέρων ημών, Θεός Ευλογητός εί.

Ει καί εδίωξε τό πρίν, τήν Εκκλησίαν σου Παύλος ο δέσμιος, αλλ' υπερέβη τήν πάλαι τόλμαν, τώ σώ ζήλω τώ επ' εσχάτων, συνήγαγε γάρ Χριστέ, τά έθνη κράζοντα, ο τών Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Σύ εξ Ιερουσαλήμ κηρύξας, άπασι τό Ευαγγέλιον, περιλαβων δέ εν κύκλω πάσαν τήν γήν, μέχρι τερμάτων Παύλε τού Ιλλυρικού, διδάσκων ανεκραύγαζες, ο τών Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Εν εκστάσει επαρθείς, τόν τρίτον έφθασας πόλον Πανόλβιε, καί επακούσας αρρήτων λόγων βοάς, Δόξα τώ ανωτάτω Πατρί, καί τώ Υιώ απαυγάσματοι συνθρόνω, τώ ερευνώντι σαφώς Πνεύματι Θεού τά βάθη.

Θεοτοκίον

Ως επί πόκον υετός, εν σοί κατέβη Παρθένε Χριστός ο Θεός, καί σαρκοφόρος εκ σου προήλθεν, ενών τά πρίν διεστηκότα, ειρήνην εν γή, καί ουρανώ δωρούμενος, ο τών Πατέρων ημών, Θεός ευλογημένος.

Καταβασία

Ουκ ελάτρευσαν τή κτίσει οι θεόφρονες, παρά τόν Κτίσαντα, αλλά πυρός απειλήν; ανδρείως πατήσαντες, χαίροντες έψαλλον. Υπερύμνητε, ο τών Πατέρων Κύριος, καί Θεός ευλογητός εί.

Τού Πέτρου

Ωδή η' Ο Ειρμός

«Ο τά σύμπαντα φέρων, τή απορρήτω σου δυνάμει Χριστέ, τούς οσίους σου Παίδας, εν τή φλογί εδρόσισας κράζοντας, Ευλογείτε τά έργα Κυρίου τόν Κύριον».

Εκτενούσί σου χείρας, καί σταυρώ σε περιζώσουσιν, ο Δεσπότης προφητεύων, Πέτρε προστάττει έπεσθαι κράζοντα, Ευλογείτε τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Τώ τής χάριτος λόγω, τόν μέν Αινέαν παρειμένον δεινών, Ταβιθάν δέ θανούσαν, τερατουργών ανέστησας κράζοντας, Ευλογείτε τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ο τώ Πέτρω τά έθνη, κεκαθαρμένα αποφήνας Χριστέ, τή τού Πνεύματος αίγλη, καμού τās φρένας κάθαρον κράζοντος, Ευλογείτε τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Θεοτοκίον

Εν μιά σοι σκηνούσα, τών εαυτής αγίων υποστάσεων, η θεότης Παρθένε, όλη μοι όλω ήνωται, όθεν σε ως Μητέρα, τού Θεού ημών μακαρίζομεν.

Τού Παύλου

Τόν εν όρει αγίω

Συνεκράθη τώ πόθω σου ο Παύλος, τήν καλήν δέ αλλοίωσιν εξέστη, ουχ
εαυτώ γάρ έζη ο αοίδιμος, είχε δέ οικτίρμον, ζώντα εν αυτώ σε, εις πάντας
τούς αιώνας.

Σύ ηρμόσω ως νύμφην παραστήσαι, τώ νυμφίω Χριστώ τήν Εκκλησίαν,
νυμφαγωγός γάρ ταύτης αναδέδειξαι, Παύλε θεοφόρε, όθεν κατά χρέος, τήν
μνήμην σου γεραίρει.

Ηγωνίσω τόν κάλλιστον αγώνα, καί τελέσας τόν δρόμον σου νομίμως, Χριστώ
προσήλθεσ χαίρων παναοίδιμε, όθεν τών στεφάνων, Παύλε ηξιώθης, τών τής
δικαιοσύνης.

Θεοτοκίον

Χαίρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου, χαίρε νύμφη ανύμφευτε Παρθένε, Χαίρε
νεφέλη ήλιον εκλάμψασα, τής δικαιοσύνης, όν υπερυψούμεν, εις πάντας τούς
αιώνας.

Καταβασία

Παίδας ευαγείς εν τή καμίνω, ο τόκος τής Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μέν
τυπούμενος, νύν δέ ενεργούμενος, τήν οικουμένην άπασαν, αγείρει
ψάλλουσαν. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς
αιώνας.

Τού Πέτρου

Ωδή θ' Ο Ειρμός

«Σέ τήν υπερένδοξον νύμφην, καί Παναγίαν Θεοτόκον, τήν τόν Κτίστην
τεκούσαν, τών ορατών τε πάντων καί αοράτων, εν ύμνοις μεγαλύνομεν».

Σού η υπερβάλλουσα χάρις, δημοσιεύεται αξίως, τής σκιάς σου τά πάθη τών
ασθενούντων, Πέτρε φυγαδεουούσης, διό σε μεγαλύνομεν.

Φάσμασι τόν Σίμωνα μάγον, τόν θεομάχον επαρθέντα, πρός αιθέριον ύψος,
καταβαλών αρρήτω θεία δυνάμει, ο Πέτρος μακαρίζεται.

Τών πλημμελημάτων τήν λύσιν, ταίς ικεσίαις σου παράσχου, φωτισμόν τε
καρδίας, καί ευφροσύνην πνεύματος τοίς υμνούσι, τήν μνήμην σου
Απόστολε.

Θεοτοκίον

Θεόν συλλαβούσα Παρθένε, Κυριοτόκος ονομάζη, κατ' αξίαν διό σε, οι πιστοί
συμφώνως δοξολογούντες, εν ύμνοις μεγαλύνομεν.

Τού Παύλου

Ὅρους παρήλθες τῆς φύσεως

Σοῦ προσκυνούμεν τὴν ἀλυσιν, ἣν υπέρ Χριστοῦ ὡς κακούργος εφόρεσας, τὰ στίγματα τε Παύλε περιπτυσσόμεθα, ἅ ἐν τῷ ευκλεεῖ σου, καί νικηφόρῳ φέρεις σῶματι.

Νύν αναλύσας Ἀπόστολε, πρὸς τὸν ὑπὸ σοῦ αενάως ποθούμενον, αὐτῷ τε ὡς θεράπων συναυλιζόμενος, ἀπαύστοις ἰκεσίαις, τοὺς σοὺς ἰκέτας πρὸς σέ ἔλκυσον.

Νύν ουδαμῶς ἐν αινίγματι, οὐδέ ἐν ἐσόπτρῳ Χριστός σοι οπτάνεται, πρὸς πρόσωπον δέ μάλλον οράται πρόσωπον, τελείαν σοι τὴν γνῶσιν ἀποκαλύπτων τῆς θεότητος.

Θεοτοκίον

Λόγον ἐδέξω τὸν ἀσαρκον, φύσιν τὴν ἐμὴν ἀναπλάσαι βουλόμενον, καί τούτον σαρκωθέντα Παρθένε τέτοκας, διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταβασία

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αἰῶνων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καί βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλᾶριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες, τὴν κορυφὴν ὑμνήσωμεν, Πέτρον καί Παύλον τοὺς θεῖους, τῆς οἰκουμένης φωστήρας, τοὺς κήρυκας τῆς πίστεως, τὰς θεολόγους σάλπιγγας, δογμάτων τοὺς ἐκφάντορας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, καί καθαιρέτας τῆς πλάνης.

Θεοτοκίον

Τὸ μέγα καί παράδοξον, τοῦ τόκου σου μυστήριον, θεοχαρίτῳ Κόρη, καί Θεομήτορ Παρθένε, Προφήται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὠμολόγησαν, Ἄγγελοι δέ ἀνυμνοῦσι, καί ἄνθρωποι προσκυνοῦσιν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρά Προσομοία.

Ἦχος δ'

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς

Ὁ ουρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν ἐρώτησιν πρὸς τὸν χορὸν ὁ Σωτὴρ, τὸν δωδεκάριθμον ἔφησε, τῶν Ἀποστόλων, τίνα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε δὴ ὁ πρόκριτος, Πέτρος Χριστοῦ Μαθητῶν, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς βοήσας, Σὺ εἶ Χριστός, τοῦ ζώντος Θεοῦ Υἱός, Ὄθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὑψους λαβὼν ἀποκάλυψιν, καί δεσμείν τε καί λύειν, τὰς εὐθύνας κομισάμενος.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἠμαύρωσε, τοὺς οφθαλμοὺς σοῦ τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεύον τὴν

σκυθρωπότητα, τότε τό ουράνιον, φώς περιήστραψε, σής διανοίας τά όμματα, τής ευσεβείας ανακαλύπτον τήν ωραιότητα, όθεν επέγνως τόν εξάγοντα, φώς εκ σκότους Χριστόν τόν Θεον ημών, όν ικέτευε σώσαι, καί φωτίσαι τάς ψυχάς ημών.

Σύ επαξίως πέτρα προσηγορεύθης, εν ή τήν ακράδαντον πίστιν ο Κύριος, τής Εκκλησίας εκράτυνεν, αρχιποιμένα, τών λογικών προβάτων ποιήσας σε, εντεύθεν κλειδούχόν σε, τών ουρανίων πυλών, ως αγαθός εγκατέστησεν, ανοίγειν πάσι, τής μετά πίστεως προσεδρεύουσιν, Όθεν αξίως κατηξίωσαι, σταυρωθήναι καθως ο Δεσπότης σου, όν ικέτευε σώσαι, καί φωτίσαι τάς ψυχάς ημών.

Ο χριστοκήρυξ Σταυρού καύχημα φέρων, σύ τήν πολυέραστον θείαν αγάπησιν, ως τούς ερώντας συνδέουσας, τώ ποθουμένω, ειλικρινώς απάντων προέκρινας, εντεύθεν καί δέσμιος, προσηγορεύθης Χριστού, τών πειρασμών τήν δυσχέρειαν, ως γλυκυτέραν, τρυφής απάσης αιρετισάμενος, καί τής τιμίας αναλύσεως, ηξιώθης συνων τώ Δεσπότη σου, όν ικέτευε σώσαι καί φωτίσαι τάς ψυχάς ημών.

**Δόξα... Ήχος πλ. β'
Κοσμά Μοναχού**

Η πάνσεπτος τών Αποστόλων, επεδήμησεν εορτή, τή Εκκλησία Χριστού, προξενούσα σωτηρίαν ημίν, μυστικώς ούν κροτήσαντες τούτοις προσείπωμεν. Χαίρετε φωστήρες τών εν σκότει, τού ηλίου ακτίνες υπάρχοντες. Χαίρετε Πέτρε καί Παύλε, δογμάτων τών θείων θεμέλιοι αρραγείς, φίλοι τού Χριστού, σκεύη τίμια, Πάρεστε μέσον ημών αοράτως, καταξιούντες δωρεών αυλων, τούς τήν ημών εορτήν, ευφημούντας άσμασι.

**Καί νύν... Θεοτοκίον
Ήχος πλ. β'**

Θεοτόκε, σύ εί η άμπελος η αληθινή, η βλαστήσασα τόν καρπόν τής ζωής. Σέ ικετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετά τών Αποστόλων, καί πάντων τών Αγίων, ελεηθήναι τάς ψυχάς ημών.

Δοξολογία μεγάλη, καί Απόλυσις

Εις τήν Λειτουργίαν, Τυπικά, καί εκ τών Κανόνων, Ωδή γ' καί ς'.

Ο Απόστολος, τό Ευαγγέλιον

Κοινωνικόν

Εις πάσαν τήν γήν εξήλθεν ο φθόγγος αυτών, καί εις τά πέρατα τής οικουμένης τά ρήματα αυτών. Αλληλούϊα.

Στιχηρά Ιδιόμελα τών Αποστόλων, ψαλλόμενα εις τήν διάδοσιν τού Αγίου Ελαίου.

Ἦχος δ'

Χριστός η πέτρα, τών Αποστόλων πρόκριτε, διά σου εν εαυτώ τήν Εκκλησίαν εθεμελίωσεν, ἤς πύλαι, Ἄδου οὐ κατισχύσουσιν, αιρετικών γλωσσαλγίαι, οὐδ' ου μή πορθήσουσι βαρβάρων φρυάγματα, Ταύτην οὖν ρύσαι πειρασμών καί κινδύνων, ταίς σαίς ικεσίαις παμμακάριστε.

Ο αυτός Ιωάννου Μοναχού

Χριστός σε πρώτον εν τή εκλογή Πέτρε κρηπίδα τής πίστεως εστεφάνωσε, σοί ο τού παντός Δεσπότης προέφησε, μακάριος εἰ Σίμων βάρ, Ιωνά, ότι ου σάρξ καί αίμα, ουθ' ἕτερον, θεοκήρυκά μοι σέ πεποίηκεν, αλλ' ο εμός Πατήρ ο εν ουρανοίς, Αυτόν ικέτευε θεομακάριστε Απόστολε, δωρηθῆναι ἡμίν τό μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. β' Θεοφάνους

Τούς τής ευσεβείας αληθείς κήρυκας, καί τής Εκκλησίας υπερφυείς αστέρας, ὕμνοις εγκωμίων τιμήσωμεν, Πέτρον τήν πέτραν τής πίστεως, καί Παύλον τόν αληθή διδάσκαλον, καί μύστην τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ, οὔτοι γάρ τόν τής αληθείας λόγον σπείραντες, εν ταίς καρδίαις τών πιστών, πάσι καρποφορίαν διένειμαν, καί πρεσβεύουσι Χριστώ, τοῦ σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Ιωάννου Μοναχού

Υβριστής καί διώκτης τής Εκκλησίας γέγονας, Παύλε παμμακάριστε, ουρανόθεν δέ κληθείς, υπερήσπισας ταύτης παραδόξως, ἦν ικέτευε ρυσθῆναι εκ κινδύνων, καί σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

[Αρχή](#)

ΤΗ Λ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Η Σύναξις τών Αγίων Ενδόξων καί πανευφήμων Αποστόλων τών ΙΒ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ζ' καί ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τών Κορυφαίων γ'.

Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

Ἐδωκας καυχήματα, τή Εκκλησία φιλόφρονε, τοῦς σεπτούς Αποστόλους, σου εν ἡ υπερλάμπουσι νοητοί φωστήρες, Πέτρος τε καί Παύλος, ως περ αστέρες, λογικοί, τήν οικουμένην περιαιγάζοντες, δι' ὧν εφωταγώγησας, τήν δυτικῆν αμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ο Σωτήρ τών ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐδωκας στηρίγματα, τή Εκκλησία σου Κύριε, τήν τοῦ Πέτρου στερρότητα, καί Παύλου τήν σύνεσιν, καί λαμπράν σοφίαν, καί τήν εκατέρων, θεηγορίαν αληθή, τής αθεΐας πλάνην διώκουσαν, διό μυσταγωγούμενοι, παρ' αμφοτέρων υμνούμεν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ο Σωτήρ τών ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐδωκας υπόδειγμα, επιστροφῆς αμαρτάνουσι, τοῦς διπτούς Αποστόλους

σου, τόν μέν αρνησάμενον, εν καιρώ τού πάθους, καί μετεγνωκότα, τόν δέ κηρύγματι τώ σώ, αντιπαξάμενον καί διώξαντα, καί άμφω τού συστήματος, πρωτοστατούντας τών φίλων σου, Ιησού παντοδύναμε, ο Σωτήρ τών ψυχών ημών.

Καί τών ιβ' τά παρόντα γ'

Ήχος δ'

Ως γενναίον εν Μάρτυσιν

Ως αυτόπται καί μάρτυρες, τής τού Λόγου σαρκώσεως, Μαθηταί πανόλβιοι μακαρίζεσθε, ως αστραπαί γάρ εκλάμποντες, τώ κόσμω εφάνατε, καί ως όρη νοητά, γλυκασμόν εσταλάξατε, ως άέναοι, ποταμοί Παραδείσου μερισθέντες, τών εθνών τάς Εκκλησίας, θείοις ποτίζετε νάμασιν.

Ως βολίδες αστρώπτουσαι, ταίς ακτίσι τού Πνεύματος, εις τόν κόσμον άπαντα διεπέμφθητε, τήν τών θαυμάτων ενέργειαν, αφθόνως παρέχοντες, λειτουργοί τών τού Χριστού, μυστηρίων γενόμενοι, καί θεόγραφοι, θείας χάριτος πλάκες γεγραμμένοι, θεοδίδακτον τόν νόμον, Ιερομύσται πανόλβιοι.

Αλιέων ο κάλαμος, φιλοσόφων τό φρύαγμα, καί ρητόρων ρεύματα διετάραξε, θεοσοφίας διδάγματα, χαράπτων καί δόγματα, καί μυρίων αγαθών, τηλαυγώς εκτιθέμενος, ευαγγέλιον, καί τρυφής αϊδίου μετουσίαν, καί Αγγέλων απολαύσεις, καί διαμένουσιν εύκλειαν.

**Δόξα... Ήχος πλ. β'
Κοσμά Μοναχού**

Η πάνσεπτος τών Αποστόλων, επεδήμησεν εορτή, τή Εκκλησία Χριστού, προξενούσα σωτηρίαν ημίν, μυστικώς ούν κροτήσαντες, τούτοις προσείπωμεν, Χαίρετε φωστήρες τών εν σκότει, τού ηλίου ακτίνες υπάρχοντες, Χαίρετε Πέτρε καί Παύλε, δογμάτων τών θείων θεμέλιοι αρραγείς, φίλοι τού Χριστού, σκεύη τίμια, Πάρεστε μέσον ημών αοράτως, καταξιούντες δωρεών αυλων, τούς τήν υμών εορτήν, ευφημούντας άσμασι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τίς μή μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μή ανυμνήσει σου τόν αλόχευτον τοκον; ο γάρ αχρόνως εκ Πατρός εκλάμπας Υιός μονογενής, ο αυτός εκ σου τής Αγνης προήλθεν, αφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεός υπάρχων, καί φύσει γενόμενος άνθρωπος δι' ημάς, ουκ εις δυάδα προσώπων τεμνόμενος, αλλ' εν δυάδι φύσεων ασυγχύτως γνωριζόμενος, Αυτόν ικέτευε, σεμνή παμμακάριστε, ελεηθηναι τάς ψυχάς ημών.

Εις τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ήχος δ'

Ο εξ υψίστου κληθείς

Ουρανόθεν τήν χάριν δεδεγμένος, ότε τήν ερώτησιν προς τόν χορόν ο Σωτήρ, τόν δωδεκάριθμον έφησε, τών Αποστόλων, Τίνα με λέγουσιν είναι άνθρωποι;

τότε δὴ ὁ πρόκριτος, Πέτρος Χριστοῦ Μαθητῶν, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανώς βοήσας, Σὺ εἶ Χριστός, τοῦ ζώντος Θεοῦ Υἱός, ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὑψους λαβῶν ἀποκάλυψιν, καὶ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς εὐθύνας κομισάμενος.

Στίχ. Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἠμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σοῦ τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεύον τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ οὐράνιον, φῶς περιήστραψε, σῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας, ἀνακαλύπτον τὴν ὠραιότητα, ὅθεν ἐπέγνωσ τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, ἐν ἡ τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν, ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν προβάτων ποιήσας σε, ἐντεῦθεν κλειδοῦχον σε τῶν οὐρανίων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐγκατέστησεν, ἀνοίγειν πάσι, τοῖς μετὰ πίστεως προσεδρεύουσιν, ὅθεν ἀξίως κατηξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σου, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Δόξα... Ἦχος πλ. β'
Ἐφραίμ Καρίας**

Εορτὴ χαρμόσυνος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου, διό καὶ Ῥώμη συγχαίρει χορεύουσα, Ἐν ὠδαῖς καὶ ὕμνοις εορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, τὴν πανσεβάσμιον ταύτην ἡμέραν, βιώντες πρὸς αὐτοὺς, Χαίρε, Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε, τοῦ σοῦ διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Χαίρε, Παύλε παμφίλτατε, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως, καὶ διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης, ὡς ἔχων παρρησίαν, ζεύγος ἀγιόλεκτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
Ἦχος πλ. β'**

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σέ ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς Οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένη ὁρμήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος γ'

Απόστολοι Άγιοι, πρεσβεύσετε τώ ελεήμονι Θεώ ίνα ππαισμάτων άφεσιν, παράσχη ταίς ψυχάς ημών.

Καί νύν... Θεοτοκίον 'Ηχος γ'

Σέ τήν μεσιτεύσασαν τήν σωτηρίαν τού γένους ημών, ανυμνούμεν Θεοτόκε Παρθένε, εν τή σαρκί γάρ τή εκ σου προσληφθείση, ο Υίός σου καί Θεός ημών, τό διά Σταυρού καταδεξάμενος πάθος, ελυτρώσατο ημάς, εκ φθοράς ως φιλάνθρωπος.

Καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τών Κορυφαίων κατά σειράν, καί ζήτηι αυτά εκεί. Ο Ν' καί οι Κανόνες τών Κορυφαίων καί τών ΙΒ'. Ο Κανών τών Κορυφαίων, ού η' Ακροστιχίς.

Πέτρον γεραίρω, Παύλον υμνώ προφρόνως.

**Ωδή α' 'Ηχος δ'
Ανοιξω τό στόμα μου**

Παράσχου μοι Κύριε, τού παναγίου σου Πνεύματος, σταγόνα χαρίσματος, λόγον τόν εύσημον, καί τερφθήσομαι, πιστώσ εγκωμιάζων, τών πρωταποστόλων σου τά κατορθώματα.

Έλιπες πανεύφημε, Πέτρε προθύμως τά πρόσκαιρα, καί Χριστού τοίς ίχνεσιν επηκολούθησας, Τήν δυσπείθειαν, απέλιπες δέ Παύλε, καί τώ σέ καλέσαντι, προσεκολλήθησ Χριστώ.

Τήν χάριν Απόστολοι, ουσιωδώς ενδημησασαν, ημίν εισδεξάμενοι, τού θείου Πνεύματος, διενείμασθε, τής γής απάσης Πέτρε, καί Παύλε διδάσκοντες, πάντα τά πέρατα.

Θεοτοκίον

Ρητόρων πολύφθογγοι, καί μουσικών λίαν εύηχοι, γλώσσαί σε ου σθένουσι, τιμάν ή μέλπειν Αγνή, υπέρ άνθρωπον, καί γάρ τό πεπραγμένον, εν σοί μόνη πέφυκε, θείον μυστήριον.

Ο Κανων τών ΙΒ', ού η Ακροστιχίς.

Χριστού γεραίρω τούς σοφούς Αποστόλους.

Θεοφάνους.

**Ωδή α' 'Ηχος δ'
Θαλάσσης τό ερυθραίον**

Χορείαν τών Αποστόλων μέλπειν μοι, προθυμουμένω Χριστέ, ταίς ικεσίαις τούτων ως Θεός, τήν ακτίνα τού Πνεύματος, τού Παναγίου δώρησαι, καί τήν

λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

Ρωσθέντες ρώμη τῆ σῆ καί χάριτι, Χριστέ τήν δύναμιν, τών εναντίων ἔθραυσαν εχθρών, οἱ σεπτοί σου, Απόστολοι, θεοειδεῖς γενόμενοι, ταῖς ανενδότοις πρός σέ νεύσεσιν.

Ίασεις επιτελούντες Δέσποτα, τώ σῶ ονόματι, τά τών εθνών συστήματα τῆ σῆ, επιγνώσει ἐζώγησαν, οἱ ευκλεεῖς Απόστολοι, καί τώ φωτί σου κατελάμπρυναν.

Σοφία μαθητευθέντες ἐνδοξοί, Χριστοῦ Απόστολοι, τῆ ουρανίῳ πάσαν προφανώς, τών σοφών ἐμωράνατε, πολυλογίαν ἀχρηστον, τῆ συντονία τοῦ κυρύγματος.

Θεοτοκίον

Τριάδος τῆς υπερθέου Πάναγνε, τόν ἕνα τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκί φανέντα καθ' ἡμάς, εὐδοκία τοῦ φύσαντος, καί συνεργεία Πνεύματος, τοῦ παναγίου Μητροπάρθενε.

Καταβασία

Ἀνοίξω τό στόμα μου, καί πληρωθήσεται Πνεύματος, καί λόγον ἐρεύξομαι, τῆ Βασιλίδι Μητρί, καί οφθήσομαι, φαιδρώς πανηγυρίζων, καί ἄσω γηθόμενος, ταύτης τά θαύματα.

Τών Κορυφαίων

Ὡδή γ'

Τούς σοῦς ὑμνολόγους

Ὁ σύγγονος Πέτρε σοι Ἀνδρέας, προφαίνει Μεσσίαν τόν Χριστόν, ὡ πίστει προσεπέλασας, Καί σύ Παύλε θεσπέσιε, τώ θεουργῶ Βαπτίσματι, δι' Ἀνανίου πεφώτισαι.

Νωθρῶς τοῦς τώ γράμματι τοῦ Νόμου, Προσπταίοντας γόνους, Ἰσραήλ, τώ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ὁ Πέτρος προσενήνοχε, Τάς τών εθνῶν ἀγέλας δέ, ὁ Παῦλος πλάνης ἐρρύσατο.

Γυμνοῦς καί ἀόπλους εἰς τά ἔθνη, ἀπέστειλας σοῦ τοῦς Μαθητάς, ἀνθ' ὅπλων σοῦ τό ὄνομα, βαστάζοντας τό ἅγιον, καί τόν τῆς πλάνης πόλεμον, Χριστέ τῆ πίστει διέλυσαν.

Θεοτοκίον

Ἐπλήσθη Απόστολοι τοῦ γνώναι, τόν Κύριον σύμπασα ἡ γῆ, τόν ἐκ Παρθένου λάμπαντα, καί κόσμον καταυγάσαντα, θείῳ ὑμῶν κηρύγματι, Πέτρε καί Παύλε πανεύφημοι.

Τών ἸΒ'

Εὐφραίνεται ἐπί σοί

Ουράνια καί σεπτά, θεηγορούντες επί γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρός φθεγγόμενοι, κήρυκες Χριστού παρεδώκατε.

Υπέδειξας ουρανοῦς, τοὺς Μαθητάς σου λογικούς, Δέσποτα, δόξαν τήν σὴν ἅπασιν, εκδιηγουμένους τοῖς πέρασι.

Γραφέντες εν ουρανοῖς, καί δεδειγμένοι τού Χριστού σύσκηνοι, τοὺς νύν ημάς Πάνσοφοι, σέβοντας προθύμως φρουρήσατε.

Θεοτοκίον

Εσκήνωσεν εν ημίν, ο εν υψίστοις κατοικῶν Πάναγνε, άνευ σποράς σάρκα γάρ, εκ σου προσλαβῶν πεφανέρωται.

Καταβασία

Τοὺς σοὺς υμνολόγους Θεοτόκε, ως ζῶσα καί άφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον, καί εν τή θεία δόξη σου, στεφάνων δόξης αξίωσον.

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ο υψωθείς

Κατοικισθέντες εν φωτί αππροσίτω, ως οικητήρια φωτός πεφυκότες, οίκον υμών τόν άγιον φωτίζετε αεί, θείαις προσφοιτήσεσιν, όθεν πίστει βοώμεν, Σκότους ημάς ρύσασθε, Καί Παντοίων κινδύνων, καί χαλεπών εθνών επιδρομής, εκδυσωπούντες τόν Κτίστην Απόστολοι.

Θεοτοκίον

Ου σιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε, τάς δυναστείας σου λαλείν οι ανάξιοι, εί μή γάρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ημάς ερρύσατο εκ τοσοούτων κινδύνων, τίς δέ διεφύλαξεν έως νύν ελευθέρους; Ουκ αποστώμεν Δέσποινα εκ σου, σοὺς γάρ δούλους σώζεις αεί, εκ παντοίων δεινών.

Τών Κορυφαίων

Ωδή δ'

Τήν ανεξιχνίαστον

Ρωμαλεωτάτοις μέν οι ασθενείς, ρητορικωτάτοις δέ μέροψιν, οι ιδιώται, συμπλακέντες ευσεβώς, Πέτρος καί Παύλος ήραντο, νίκος τού Χριστού οι Απόστολοι.

Αποστάτην Σίμωνα μάγον δεινόν, ως φιλοχρυσότατον ήλεγξεν, ο θείος Πέτρος, ο δέ Παύλος ο σοφός, τον τρίβους διαστρέφοντα, τού Χριστού Ελύμαν επήρωσεν.

Ιδιωτικώτατον ο αλιεύς, καί ο σκηνοουργός λόγον έχοντες, αλλ' ηρτυμένον, θείω άλατι ψυχάς, τών φιλοσόφων ήδυναν, καί Χριστού τή πίστει προσήγαγον.

Θεοτοκίον

Ρήσει θεοπνεύστω λαλών Αββακούμ, όρος σε δασύ καί κατάσκιον, ο θείος

έφη, τον ελθόντα εκ θαιμάν, καί βροτωθέντα Δέσποινα, διά σου μηνύων σαφέστατα.

Τών ΙΒ'

Επαρθέντα σε ιδούσα

Ρημάτων θείων ο φθόγγος τών Αποστόλων, πυρσοφανώς διήλθε, τήν οικουμένην πάσαν, πλάνης μέν τήν ύλην εμπιπρών, φωτίζων δέ χάριτι, τά τών ευσεβούντων συστήματα.

Αμαυρωθέντα τώ ζόφω τής ασεβείας, θεοφεγγείς φωστήρες, οι Μαθηταί φανέντες, κόσμον κατελάμπρυναν, ακτίσι τής χάριτος, καί μαρμαρυγαίς τού κηρύγματος.

Ιερωτάταις λαμπάσιν ηγλαϊσμένοι, τού νοητού ηλίου, ως αστέρες τόν κόσμον, λάμπετε Πανόλβιοι, φωτί τής θεότητος, πλάνης τήν αχλύν εκδιώκοντες.

Ράβδον δυνάμεως έχοντες τόν Σταυρόν σου, τήν αλμυράν τού βίου, οι αυτόπται σου Λόγε, θάλασσαν διέτεμον, ως ίπποι τaráσσοντες, τής πολυθειίας τά κύματα.

Θεοτοκίον

Ωραϊσμένος ποικίλη φωτοχυσία, ο ουρανός ο έμψυχος, σου τού Βασιλέως, τών βασιλευόντων Χριστέ, Παρθένος η άχραντος, νύν ως Θεοτόκος δοξάζεται.

Καταβασία

Τήν ανεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τής εκ τής Παρθένου σαρκώσεως, σου τού Υψίστου, ο Προφήτης, Αββακούμ, κατανοών εκραύγαζε. Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Τών Κορυφαίων

Ωδή ε'

Εξέστη τά σύμπαντα

Ως όντα στερρότατον, Χριστός σε πέτρα κέκληκε, Πέτρε, καί εν σοί τήν Εκκλησίαν, ής Άδου πύλαι ου κατισχύσουσι, Σέ δέ Παύλε σκεύος εκλογής, έφη τούτου φέρειν σε, εθνών έμπροσθεν τούνομα.

Πέτρος αρνησάμενος, εκ τρίτου τόν διδάσκαλον, τριπτή τού φιλείν συγκαταθέσει, προσωκ ειώθη, Παύλος δ' ο πρίν βλασφημών, σοβαρώς τε θλίβων τούς πιστούς, ύστερον εκήρυττεν, όν εδίωκε πρότερον.

Ακήρατον εύκλειαν, καί δόξαν τήν αιδιον, Πέτρε πρός Χριστόν σύν Παύλω εύρες, τας κλείς αυτός μέν των ουρανών πιστευθείς, ο δέ εις Παράδεισον αχθείς, ρήματά τε άρρητα, μηθείς υπέρ άνθρωπον.

Θεοτοκίον

Υπό θείου Πνεύματος, ο Ησαίας έμπλεως, τόκον τόν απάτορα προείπε, σού εκ Παρθένου τεχθέντος Εμμανουήλ, ός εστι Θεός ο μεθ' ημών, όν Αγνή εκύησας, υπέρ λόγον καί έννοιαν.

Τών ΙΒ'

Σύ Κύριέ μου φώς

Τούς θείους σου Χριστέ, καί πανσόφους θεράποντας, ως έδειξας εν τώ κόσμω, σέ τό άδυτον φέγγος, τοίς πάσι καταγγέλλοντας.

Οι πάσαν αρετήν, προφανώς εξασκήσαντες, Απόστολοι τής ποικίλης, τών δαιμονων κακίας, τούς βρόχους διελύσατε.

Υπέφηναν ημίν, τής Τριάδος τήν έλλαμψιν, θεότητος εν μονάδι, οι πυρίναις εν γλώσσαις, φθεγγόμενοι Απόστολοι.

Θεοτοκίον

Σέ όπλον αρραγές, κατ' εχθρών προβαλλόμεθα, σέ άγκυραν καί ελπίδα, τής ημών σωτηρίας, Θεόνομφε κεκτήμεθα.

Καταβασία

Εξέστη τά σύμπαντα, επί τή θεία δόξη σου, σύ γάρ απειρόγαμε Παρθένε, έσχες εν μήτρα, τόν επί πάντων Θεόν, καί τέτοκας άχρονον Υίόν, πάσι τοίς υμνούσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Τών Κορυφαίων

Ωδή ς'

Τήν θείαν ταύτην

Λαμπρά τού Πέτρου τά θαύματα σεπτά δέ καί τού Παύλου τά τέρατα, τά γάρ σουδάρια, σκιαί τε τούτων νοσήματα, τών ασθενών ιώνται προσεπεγγίζοντα.

Ο Πέτρος όντως ο ένδοξος, καί Παύλος αληθώς ο θεσπέσιος, δυάς η ένθεος, καί τής σεπτής καταγωγή, ζωαρχικής Τριάδος, απάντων μνήσθητε.

Νοσούντων ψυχάς καί σώματα, ως θείος ιατρός καί πανάριστος, Πέτρος ιάσατο, Παύλος δέ έθνη κατηύγασε, καί τώ φωτί Κυρίου εσημειώσατο.

Θεοτοκίον

Υμνείν σε χρέος οφείλομεν, αλλ' όμως κατ' αξίαν ου σθένομεν, διό υμνούντές σε, σιγή τιμώνμεν τό άφραστον, τό επί σοί Παρθένε πραχθέν μυστήριον.

Τών ΙΒ'

Θύσω σοι, μετά φωνής

Στηρίξας, τούς μαθητάς, σοφία καί χάριτι, δυνατωτέρους ειργάσω, τής Ελλήνων Σώτερ ερεσχελίας, καί τά τούτων, απατηλά κατήργησας δόγματα.

Οι θείοι ποταμοί, τῆς σοφίας ἐπλήρωσαν, τῶν σωτηρίων ναμάτων, τὰς κοιλάδας πάσας τῆς Ἐκκλησίας, σωτηρίου, ἐκ τῶν πηγῶν τὰ ρεῖθρα πλουτήσαντες.

Φανέντες, ζωτικοί, ὡς ἀστέρες Πανόλβιοι, διεσκεδάσατε πάσαν, τὴν ζοφώδη πλάνην, ταῖς φωτοβόλοις, λαμπηδόσι, θεογνωσίας φέγγος ἀστράπτοντες.

Θεοτοκίον

Ὅλην σε, τὴν πλησίον καλὴν τε καὶ ἀμωμον, καὶ καθαρὸν ευρων κρίνον, καὶ κοιλάδων ἀνθος ὡ Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητός ἐν σοὶ κατεσκῆνωσε.

Καταβασία

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες εορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεύτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν, τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πάσαν ὀλοκάρπτωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος

Τράνωσόν μου τὴν γλώτταν Σωτήρ μου, πλάτυνόν μου τὸ στόμα, καὶ πληρώσας αὐτό, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἄ διδάσκω, ποιήσω πρῶτος, πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας ἐστίν, ἐάν γὰρ λέγω, καὶ μὴ πράττω, ὡς χαλκὸς ἠχῶν λογισθήσομαι, Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον

Τῆ Ἀ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστολῶν τῶν Β', καὶ δῆλωσις ὅπως καὶ πού ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ ἐτελειώθη.

Στίχοι

Τιμὴ θεόπτας δώδεκα Χριστοῦ φίλους,
Ἦρωας ἀνδρας καὶ θεοῦς τολμῶ λέγειν.
Δώδεκα εὐκλεέας τριακοστὴ ἀγείρει μύστας.

Ταῖς τῶν Ἁγίων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Κορυφαίων

Ὡδή ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν

Μεμακάρισται, ὁ Πέτρος παρά τοῦ Χριστοῦ, ὡς τούτον φάμενος, Υἱὸν τοῦ ζώντος Θεοῦ, Παῦλος δὲ τετίμηται, ὡς σκεύος εὐχρηστον, καὶ ἀμφότεροι,

συμμελωδούντες έψαλλον, ο Θεός ευλογητός εί.

Νομολάτρας μέν, ο Πέτρος εσυνέτιζεν, ως προσετέτακτο, ο Παύλος δέ εθνικούς, τούτους τε τή χάριτι, Χριστού προσέφερον, ανακράζοντες, ο τών Πατέρων Κύριος, καί Θεός ευλογητός εί.

Ως πανάριστος, ο Πέτρος τού Χριστού ποιμήν, τήν ποιίμνην είληφε, τής δ' Εκκλησίας αυτού, ο Παύλος διδάσκαλος, ένθεος γέγονεν, άμφω κράζοντες, ο τών Πατέρων Κύριος, καί Θεός ευλογητός εί.

Θεοτοκίον

Παναμώμητε, Παρθένε καί ασύγκριτε τή αγιότητι, η τόν Θεόν εν σαρκί, αφράστως κυήσασα, καί γαλουχήσασα, αυτώ πρέσβευε, παντοίων ημάς ρύεσθαι, πειρασμών τε καί σκανδάλων.

Τών ΙΒ'

Εν τή καμίνω

Υιοθετήσας, τούς μαθητάς σου πρίν ο φύσει Υιός, θέσει κληρονόμους έδειξας πατρικής, κληρουχίας Υπεράγαθε, καί συνεδρεύειν σοι, τώ Θεώ καί τώ Δεσπότη ευδόκησας.

Σοφίας χύμα, καρδίας πλάτος, γλώσσαν εύλαλον, Λόγε παρασχών τοίς θείοις σου Μαθηταίς, εξαπέστειλας κηρύττοντας, τό Ευαγγέλιον, τής βασιλείας πάσι τοίς έθνεσιν.

Αναφανέντες, ώσπερ νεφέλαι πλήρεις θείου φωτός, πάσιν επομβρίζουσιν ύδωρ ζωοποιόν, οι Απόστολοι κραυγάζοντες, Ευλογημενος, εί, εν τώ Ναώ τής δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Πεποικιλμένη, τή θεία δόξη ώφθης άχραντε, μόνη εξ αιώνος Λόγον τόν τού Πατρός, δεξαμένη Μητροπάρθενε, Ευλογημένη σύ εν γυναιξίν, υπάρχεις πανάμωμε.

Καταβασία

Ουκ ελάτρευσαν τή κτίσει οι θεόφρονες, παρά τόν Κτίσαντα, αλλά πυρός απειλήν; ανδρείως πατήσαντες, χαίροντες έψαλλον. Υπερύμνητε, ο τών Πατέρων Κύριος, καί Θεός ευλογητός εί.

Τών Κορυφαίων

Ωδή η'

Παίδας ευαγείς

Ρώμη κρατυνθείς ο Πέτρος θεία, θανούσαν τήν Ταβιθάν ευχή ανέστησε, Παύλος δέ τόν Εύτυχον, ύψους ολισθήσαντα, καί νεκρωθέντα ήγειρεν, άμφω κραυγάζοντες, Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, αυτόν εις τούς αιώνας.

Οράσει φρικτή καί θαυμασία, ο Πέτρος καταφωτίζει τόν Κορνήλιον, Παύλος δέ τόν Γάϊον, Κρίσπον καί Πανέστιον, τόν Στεφανάν εβάπτισεν, άμφω κραυγάζοντες, Τόν Κύριον υμνεíte τά έργα, καί υπερυψούτε, αυτόν εις τούς αιώνας.

Φρουρούμενον Πέτρον δεδεμένον, Αγγέλου επιστασία Χριστός έλυσε, Παύλον σύν τώ Σίλα δέ, αύθις προσευχόμενον, κολαστηρίω πόδας τε, δεινώς τεινόμενον, ανήκε, τήν φρουράν διασείσας, όθεν γεγηθότες αυτόν εδοξολόγουν.

Θεοτοκίον

Ρύσαι τών παθών τών ολεθρίων, σειράς τε αμαρτιών ημών διάρρηξον, αίς έκαστος σφίγγεται, πάντες γάρ ημάρομεν, καί ιλασμόν αιτούμεθα, όντες υπεύθυνοι, όν δίδου Θεοτόκε λιταίς σου, τοίς υπερυψούσι, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Τών ΙΒ'

Χείρας εκπετάσας Δανιήλ

Ο θείος καί πάνσοφος χορός, τών Αποστόλων Χριστού, πυρί τού Πνεύματος, ως ύλην εύπρηστον έφλεξε, τών δαιμόνων τά σεβάσματα, καί τάς καρδίας τών πιστών εφωταγώγησε, τών βοώντων, Πάντα τά έργα υμνεíte τον Κύριον.

Σύμφώνως τούς θείους μαθητάς, καί Αποστόλους Χριστού, τούς τά ουράνια, ημίν βροντήσαντας δόγματα, τούς λειμώνας τούς τής πίστεως, τούς ευεργέτας τούς κοινούς τής ανθρωπότητος, τού Σωτήρος, τούς υπηρέτας εν ύμνοις τιμήσωμεν.

Τά πάνσεπτα καί χωρητικά, δοχεία τού φωτος, τάς τών βροτών απαρχάς, τάς τού κηρύγματος σάλπιγγας, τούς χειμάρρους τής αφθάρτου ζωής, τάς θεοφόρους αστραπάς, τάς ιαμάτων πηγάς, τούς νοερούς πόδας τού Ευαγγελίου δοξάσωμεν.

Θεοτοκίον

Ο πλήρης κενούται δι' ημάς, ίνα πληρώσεως, αυτού μετάσχωμεν, τήν γάρ πανάχραντον μήτραν σου, υποδύς ο απερίληπτος, τών πατρικών ουκ αποστάς κόλπων σεσάρκωται, όθεν πάντες, σέ ευλογούμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Καταβασία

Παίδας ευαγείς εν τή καμίνω, ο τόκος τής Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μέν τυπούμενος, νύν δέ ενεργούμενος, τήν οικουμένην άπασαν, αγείρει ψάλλουσιν. Τόν Κύριον υμνεíte τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τών Κορυφαίων

Ωδή θ' Ἄπας γηγενής

Ὅλον πανταχού, τόν κόσμον διήλθετε, ὡσπερ υπόπτεροι, καί τό Ευαγγέλιον, φυλαίς ἀπάσαις γλώσσαις καί ἔθνεσι, τό τοῦ Χριστοῦ κηρύξαντες, πάντας ειλκύσατε, πρὸς τήν πίστιν, Πέτρε παμμακάριστε, καί θεσπέσιε Παύλε Ἀπόστολε.

Νεύσας εἰς βαθύ, τό γήρας καί φύσεως, τό χρέος Πέτρε πληρών, τή τοῦ διδασκάλου σου, Χριστοῦ μιμήσει σταυρόν υπέμεινας, σύ δέ τμηθείς τήν κάραν σου, Παύλε, ὡ θαύμα φρικτόν! ἀντί λύθρου, γάλακτος ἀνέβλυσας, οχετούς καί ἀπίστους ἐπέστρεψας.

Ω θεία δυάς, κόσμου τό σωτήριον, ἡ πιστευθεῖσα παντός, καί πρὸς θεοσέβειαν, ἐξ ἀσεβείας μεταρρυθμίσασα, καί μετὰ πότμον σώζουσα, ἐτι πιστῶν τας ψυχάς, καί ἡμῶν νύν μνήσθητε καί πρόστητε, τοῦ Χριστοῦ κορυφαῖοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον

Σώτερ ἀγαθέ, ο φύσει φιλόανθρωπος καί πολυεύσπλαγχνος, ταίς τῆς πανυμνήτου σου, Μητρός Παρθένου θεαίς εντεύξει, Πέτρου πρεσβείαις Παύλου τε, τῶν Ἀποστόλων τῶν σῶν, τά ἐλέη, σου καί τήν βοήθειαν, ουρανόθεν ἡμῖν ἐξαπόστειλον.

Τῶν IB'

Λίθος ἀχειρότμητος

Λύειν τās σειράς τῶν πταισμάτων, τήν ἐξουσίαν εἰληφότες, παρά τοῦ Δεσπότη θεόπται, τās ἀμαρτίας τῶν ἀνυμνούντων ὑμᾶς, συμπαθῶς ἐξαλείψατε, καί σωτηρίας ἀξιῶσατε.

Ὅλην τήν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, ουσιωδῶς ὑμῖν φανείσαν, πάντες υπεδέξασθε Σοφοί, ἐν υπερώω μυσταγωγούμενοι, τά θψηλά διδάγματα, καί νύν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Υμῖν ο Χριστός νύν τοῖς φίλοις, ἀναπαυσαμένοις βραβεύει, τοῦς ἀμαραντίνους στεφάνους, καί θεωρίας θείας ἐμπύπλησιν, ὄνπερ νύν δυσωπήσατε, τās Ἐκκλησίας διασώσασθαι.

Θεοτοκίον

Σαρκί ἐπιδημήσαι θελήσας, ο διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοί κατεσκήνωσε μόνην, ἀγιωτέραν πάντων ευράμενος, καί Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Θεονύμφευτε.

Καταβασία

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αὔλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τήν ιεράν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καί βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή ἀειπάρθενε.

Εξαπαστειλάριον
Τών Μαθητών ορώντων σε

Τών Μαθητών τήν πάντιμον δωδεκάδα, χαρμονικώς συνδράμωμεν ευφημήσαι, Χαίρετε τήν σύμπασαν κυκλώσαντες, καί τών εθνών ζωγρήσαντες, τάς Κακοπίστους αγέλας, μαθητευθέντων τά θεία.

Θεοτοκίον

Ημείς εν σοί καυχώμεθα Θεοτόκε, καί εις Θεόν σε έχομεν προστασίαν, Εκτεινον τήν χεῖρά σου τήν άμαχον, καί θραύσον τούς εχθρούς ημών, σοίς εξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν εξ Αγίου.

Εις τούς Αίνους, ιστώμεν Στίχους δ', καί ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ήχος δ'
Ο εξ υψίστου κληθείς

Η κορυφαία κρηπίς τών Αποστόλων, τά πάντα κατέλιπες καί ηκολούθησας, τώ Διδασκάλω βοών αυτώ, σύν Σοί θανούμαι, ίνα καί ζήσω τήν μακαρίαν ζωήν, Διό μεμακάρισαι καί αναδέδειξαι, τής παμμεγίστου τών πόλεων, δόξα καί κλέος, καί Εκκλησίας, Πέτρε εδραίωμα, καί πύλαι, Άδου ού κατίσχυσαν, όντως ταύτης Χριστός ως προεφήτευσεν, όν ικέτευε σώσαι, καί φωτίσαι τάς ψυχάς ημών.

Ο εκ κοιλίας μητρός αφωρισμένος, υλώδους εμφάσεως, βάρος απάσης φυγών, ανεπτερώθης τώ έρωτι, όντως τής θείας, Παύλε αγάπης πρός ύψος ένθεον, ένθα τόν υπέρφωτον, γνόφον τού θείου φωτός, υπεισελθών ως τις άσαρκος, τήν τών αρρήτων, κατεπλουτίσθης ρημάτων μύησιν, καί απεστάλης τοίς τυφλώπτουσι, φώς μηνύων Χριστόν τόν Θεόν ημών, όν ικέτευε σώσαι, καί φωτίσαι τάς ψυχάς ημών.

Ο φώς υπάρχων πρό πάντων τών αιώνων, ότε κατηξίωσας πρός με τόν άνθρωπον, επιδημήσαι δι' άφατον, φιλανθρωπίαν, καί σάρξ γενέσθαι δι' αγαθότητα, τότε φώτα δεύτερα τής σής λαμπρότητος, καί αστραπής αποστίλβοντα, τούς Αποστόλους, καί μαθητάς σου Σώτερ ανέδειξας, οί καί Πεμφθέντες κτίσιν άπασαν, τώ φωτί σου τώ θείω κατηύγασαν, δυσωποούντές σε σώσαι, καί φωτίσαι τάς ψυχάς ημών.

Πέτρε καί Παύλε τού Λόγου αροτήρες, Ανδρέα, Ιάκωβε, καί Ιωάννη σοφέ, Βαρθολομαίε καί Φίλιππε, θωμά Ματθαίε, Σίμων Ιούδα, θείε Ιάκωβε, παγκόσμιε πάντιμε, τών Μαθητών δωδεκάς, οι εν τώ κόσμω κηρύξαντες, τήν παναγίαν, Τριάδα φύσει Θεόν αίδιον, τής Εκκλησίας οι αλάξευτοι, όντως πύργοι καί στύλοι ασάλευτοι, τώ Δεσπότη τών όλων, ικετεύσατε σωθήναι ημάς.

Δόξα... Ήχος πλ. δ'
Κοσμά Μοναχού

Ήν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, οι τού Σωτήρος Μαθηταί, τήν πλάνην τών ειδώλων, ως ύλην καταφλέξαντες τοίς διδάγμασιν υμών, τά έθνη εξ αγνωσίας

βυθού, πρὸς τὴν θεῖαν γνώσιν, σαγηνεύσαντες εσώσατε, καὶ νῦν
πρεσβεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος πλ. δ'

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ
πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Απόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Κορυφαίων, Ωδὴ
γ', καὶ ἐκ τῶν Δώδεκα, Ωδὴ ς'.

Κοινωνικόν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα.
